

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 347

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

60. évfolyam

2017. december 28.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2401 rendelete (2017. december 12.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló 575/2013/EU rendelet módosításáról 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról 35
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2403 rendelete (2017. december 12.) a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről 81

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/2401 RENDELETE

(2017. december 12.)

a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló 575/2013/EU rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az értékpapírosítás a jól működő pénzügyi piacok fontos alkotórésze, amennyiben hozzájárul a hitelintézetek és befektetési vállalkozások (a továbbiakban: intézmények) finanszírozási forrásainak és kockázatmegosztási lehetőségeinek diverzifikálásához és a szavatolóitőke egy részének felszabadításához, amely azután átcsoportosítható további hitelezésre, mindenekelőtt a reálgazdaság finanszírozására. Emellett az értékpapírosítás az intézmények és más piaci szereplők számára befektetési többtellehetőségeket jelent, elősegítve az Unióban a portfóliódiverzifikációt és a források eljutását a vállalkozásokhoz és a lakossághoz, mind a tagállamokon belül, mind pedig azok között. Ezeket az előnyöket azonban a potenciális költségekkel és kockázatokkal – többek között a pénzügyi stabilitás szempontjából gyakorolt hatással – szembeállítva kell vizsgálni. Amint az a 2007 nyarán kezdődött pénzügyi válság első szakaszában látható volt, az értékpapírosítási piacokon alkalmazott nem megfelelő gyakorlatok a pénzügyi rendszer integritásának súlyos veszélyeztetéséhez vezettek a túlzott tőkeáttétel, az árazást megnehezítő átláthatatlan és bonyolult struktúrák, a külső minősítésekre való automatikus támaszkodás, valamint amiatt, hogy a befektetőknek és az értékpapírosítást kezdeményezőknek nem feltétlenül voltak azonosak az érdekei (ún. „ügynöki kockázat”).
- (2) Az elmúlt években az értékpapírosítási kibocsátások volumene az Unióban a válság előtti csúcspont alatt maradt számos ok miatt, amelyek egyike az értékpapírosítási ügyletek széles körben elterjedt negatív megítélése volt. Az értékpapírosítási piac talpra állásához megfelelő és prudens piaci gyakorlatok kialakítására van szükség, hogy ne alakulhassanak ki ismét a pénzügyi válságot kiváltó körülmények. E célból az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ létrehozta egy átfogó értékpapírosítási keretrendszer tartalmi elemeit, köztük az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások (a továbbiakban: STS értékpapírosítások) kritériumait és egy felügyeleti rendszert, amely azt lesz hivatott nyomon követni, hogy helyesen alkalmazzák-e ezeket a kritériumokat az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok, a kibocsátók és az intézményi befektetők. Az említett rendelet továbbá közös, minden pénzügyi szolgáltatási ágazatra alkalmazandó követelményeket állapít meg a kockázatmegtartás, az előzetes vizsgálat és a nyilvánosságra hozatal tekintetében.

⁽¹⁾ HL C 219., 2016.6.17., 2. o.⁽²⁾ HL C 82., 2016.3.3., 1. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 2017. október 26-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. november 20-i határozata.⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás közös szabályainak meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás európai keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347, 2017.12.28., 35 o.).

- (3) Az (EU) 2017/2402 rendelet céljaival összhangban módosítani kell az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ az értékpapírosításokat kezdeményező, szponzoráló és azokba befektető intézményekre vonatkozóan meghatározott szavatolótőke-követelményeket annak érdekében, hogy azok megfelelően tükrözzék az STS-értékpapírosítások speciális jellemzőit –, feltéve, hogy ezek az értékpapírosítások megfelelnek az e rendeletben foglalt további követelményeknek is –, és megszűnjenek a pénzügyi válság során nyilvánvalóvá vált hiányosságok, nevezetesen a külső minősítésekre való automatikus támaszkodás, a magas minősítésű ügyletrézsorozatok túlzottan alacsony, vagy az alacsony minősítésű ügyletrézsorozatok túlzottan magas kockázati súllyal történő értékelése, valamint az elégtelen kockázatérzékenység. 2014. december 11-én a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (a továbbiakban: BCBS) közzétette „Az értékpapírosítási keretrendszer felülvizsgálata” című dokumentumát (a továbbiakban: a felülvizsgált bázeli keretrendszer), amelyben meghatározta az értékpapírosításra vonatkozó szavatolótőke-követelményekkel kapcsolatos standardoknak konkrétan a fenti hiányosságok kezelését célzó módosításait. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság 2016. július 11-én közzétette az értékpapírosítási kitettségek szavatolótőke-követelményére vonatkozó standard frissített változatát, amely tartalmazza az „egyszerű, átlátható és összehasonlítható” értékpapírosításokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket is. E standard a felülvizsgált bázeli keretrendszert módosítja. Az 575/2013/EU rendelet módosításában figyelembe kell venni a módosításokat magában foglaló felülvizsgált bázeli keretrendszer rendelkezéseit.
- (4) Az 575/2013/EU rendeletben meghatározott, értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó tőkekövetelményeket minden intézménynek azonos módszerek szerint szükséges kiszámítania. Az első lépcsőben, a külső minősítésekre való mindennemű automatikus támaszkodás megszüntetése céljából az intézményeknek a szavatolótőke-követelményt saját számításaik alapján kell meghatározniuk, feltéve, hogy engedélyezett számukra a belső minősítésen alapuló módszer (a továbbiakban: IRB módszer) alkalmazása az értékpapírosításhoz alapul szolgáló tetszésekkel megegyező típusú kitettségek esetében, és amennyiben az intézmény képes az alapul szolgáló kitettségek tekintetében úgy kiszámítani a szavatolótőke-követelményt, mintha azokat nem értékpapírosították volna (a továbbiakban: K_{IRB}), minden esetben bizonyos előre meghatározott bemeneti adatokra is figyelemmel (a továbbiakban: SEC-IRBA). Azon intézmények számára, amelyek egy adott értékpapírosításban meglévő pozíciójuk tekintetében nem alkalmazhatják a SEC-IRBA módszert, rendelkezésre kell állnia egy standard módszernek (az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának standard módszere, a továbbiakban: SEC-SA). A SEC-SA-nak egy olyan képletben kell alapulnia, amely bemeneti adata az a tőkekövetelmény, amelyet az alapul szolgáló kitettségekhez kapcsolódó hitelkockázatra a standard módszer alapján kellene számítani olyan módon, mintha azok értékpapírosításra nem került volna sor (a továbbiakban: K_{SA}). Amikor az első két módszer alkalmazása nem lehetséges, lehetővé kell tenni az intézmények számára az értékpapírosításra vonatkozó külső minősítésen alapuló módszer (SEC-ERBA) alkalmazását. A SEC-ERBA keretében az egyes értékpapírosítási ügyletrézsorozatokhoz azok külső minősítése alapján kell hozzárendelni a tőkekövetelményeket. Minden olyan esetben azonban, amikor bizonyos, a megfelelő paraméterek alapján azonosított alacsony vagy egyes közepes minősítésű STS-értékpapírosítási ügyletrézsorozatokra vonatkozóan nem áll rendelkezésre a SEC-IRBA, az intézményeknek a SEC-ERBA-t kellene alkalmazniuk. Az STS-értékpapírosításoknak nem minősülő értékpapírosítások esetében a SEC-SA-nak a SEC-IRBA után következő lépcsőként való alkalmazására további korlátozást szükséges előírni. Az illetékes hatóságok számára továbbá lehetővé kell tenni a SEC-SA használatának megtiltását minden olyan esetben, ha az nem alkalmas az adott értékpapírosításból az intézmény fizetőképességére vagy a pénzügyi stabilitásra nézve fakadó kockázatok kezelésére. Az intézményeknek lehetőséget kell adni arra, hogy az illetékes hatóságoknak küldött értesítést követően a SEC-ERBA-t alkalmazzák az általuk tartott értékpapírosítási pozíciók mindegyikére, amennyiben nem alkalmazhatják a SEC IRBA-t.
- (5) Szemben más pénzügyi eszközökkel, az értékpapírosítások esetében az ügynöki kockázat és a modellkockázat nagyobb szerepet játszik, és bizonytalansági tényezőt jelent az értékpapírosításokra vonatkozó tőkekövetelmények számítása során, még azután is, hogy az összes megfelelő kockázati tényezőt figyelembe vették. E kockázatok megfelelő figyelembevételére érdekében az 575/2013/EU rendeletben minden értékpapírosítási pozícióra vonatkozóan legalább 15 %-os alsó kockázatisúly-határt kell megállapítani. Az újra-értékpapírosítások nagyobb összetettségére és kockázatára tekintettel azonban az (EU) 2017/2402 rendelet értelmében azoknak csak bizonyos formái engedélyezettek. Ezenkívül az újra-értékpapírosítási pozíciók vonatkozásában konzervatívabb szavatolótőke-számítást és 100 %-os alsó kockázatisúly-határt szükséges alkalmazni.
- (6) Tekintettel arra a hitelminőség-javításra, amelyet egy értékpapírosítási struktúrában a hátrább sorolt ügyletrézsorozatok biztosítanak az előrebb sorolt ügyletrézsorozatok számára, nem követelhető meg, hogy az intézmény az előresorolt értékpapírosítási pozíciókra magasabb kockázati súlyt alkalmazzon annál, mintha közvetlenül birtokolná az alapul szolgáló kitettségeket. Az 575/2013/EU rendeletben ezért az alapul szolgáló kitettségeket figyelembe vevő („look-through”) megközelítést kell alkalmazni, amelynek értelmében egy előresorolt értékpapírosítási pozícióhoz rendelt kockázati súly nem lehet magasabb, mint az alapul szolgáló kitettségekre alkalmazandó, kitettséggel súlyozott átlagos kockázati súly; ezt a megközelítést bizonyos feltételek figyelembevételével az alapul szolgáló kitettséghez viszonyítottan alkalmazott módszertől (standard módszer vagy IRB módszer) és attól függetlenül kell alkalmazni, hogy a vonatkozó pozíció minősített-e vagy sem.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

- (7) A jelenlegi keretrendszerben kockázattal súlyozott kitettségmentékre vonatkozó általános felső határt alkalmazhatnak azok az intézmények, amelyek az alapul szolgáló kitettségek tőkekövetelményét képesek az IRB módszerrel úgy kiszámítani, mintha e kitettségeket nem értékpapírosították volna (K_{IRB}). Mindaddig, amíg az értékpapírosítási folyamat csökkenti az alapul szolgáló kitettségekből fakadó kockázatot, e felső határ alkalmazását minden értékpapírosítást kezdeményező és szponzor intézmény számára lehetővé kell tenni, függetlenül az értékpapírosítási pozícióra vonatkozó szavatoló-tőke-követelmény számítására általuk használt módszertől.
- (8) Amint arra az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) (a továbbiakban: EBH) az elismerhető értékpapírosításokról szóló, 2015. júliusi jelentésében rámutatott, a nemteljesítésekkel és veszteségekkel kapcsolatos empirikus adatok azt jelzik, hogy az STS értékpapírosítások a válság során más értékpapírosításoknál jobban teljesítettek, ami azt tükrözi, hogy az STS értékpapírosításokra jellemző egyszerű, átlátható struktúrák és stabil alapokon álló végrehajtási gyakorlatok alacsonyabb működési, ügynöki és hitelkockázattal járnak. Célszerű ezért az 575/2013/EU rendelet módosításában az STS-értékpapírosítások vonatkozásában – amennyiben azok megfelelnek a kockázatok minimalizálására vonatkozó egyes további követelményeknek is – megfelelően kockázatterékeny, az EBH-jelentésben ajánlott összhangban lévő kalibrálást biztosítani, amely mindenekelőtt egy alacsonyabb, 10 %-os alsó kockázatsúly-határ meghatározását jelenti az előresorolt pozíciókra vonatkozóan.
- (9) Az STS értékpapírosításokra vonatkozó alacsonyabb tőkekövetelményeket azon értékpapírosításokra szükséges korlátozni, amelyek esetében az alapul szolgáló kitettségek tulajdonjogát átruházzák egy különleges célú gazdasági egységre (SSPE) („hagyományos értékpapírosítás”). Mindemellett a kis- és középvállalkozásoknak (kkv) nyújtott hitelek halmazával fedezett szintetikus értékpapírosításokban előresorolt pozíciókat megtartó intézmények számára szintén lehetővé kell tenni, hogy e pozíciókra az STS értékpapírosításokra engedélyezett alacsonyabb tőkekövetelményeket alkalmazzák, feltéve, hogy ezen ügyletek bizonyos – többek között a megfelelő befektetőkre vonatkozó – szigorú kritériumok alapján magas minőségűeknek tekinthetők. Különösen, a szintetikus értékpapírosítások e körére garanciának vagy viszontgaranciának kell vonatkoznia, amelyet vagy tagállami központi kormányzat vagy központi bank, vagy egy fejlesztési szervezet nyújt, vagy intézményi befektető nyújt, feltéve, hogy az utóbbi által biztosított garanciát vagy viszontgaranciát teljes egészében az értékpapírosítás kezdeményezőjénél készpénzletét formájában elhelyezett biztosíték fedezi. Az 575/2013/EU rendelet alapján az ilyen ügyletekre igénybe vehető, STS értékpapírosításokra vonatkozó kedvezményes szavatoló-tőke-megállapítási szabályok nem érintik az állami támogatásokra vonatkozó, 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁾ meghatározott uniós keretszabályozás betartásának kötelezettségét.
- (10) A felügyeleti gyakorlatok uniós szintű összehangolása érdekében az EBH jelentésének figyelembevétele mellett a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: a hitelkockázat harmadik felekre történő átruházása feltételeinek, valamint – mind a hagyományos, mind pedig a szintetikus értékpapírosítások esetében – a hitelkockázat harmadik felekre történő arányos átruházása fogalmának és a hitelkockázat átruházásának illetékes hatóságok általi értékelésére vonatkozó követelményeknek a részletesebb meghatározása. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁽³⁾ foglalt elveknek megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak minden ülésén.
- (11) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardoknak biztosítaniuk kell a befektetők és a fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. A hatékonyság érdekében helyénvaló lenne, hogy az EBH mint jelentős szakértelemmel rendelkező szerv dolgozzon ki és nyújtson be a Bizottsághoz szakpolitikai döntéseket nem igénylő szabályozástechnikai standardtervezeteket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁽³⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (12) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat fogadjon el a következők vonatkozásában: az értékpapírosítási pozíció kitettséértéke kiszámításának során mi tekinthető megfelelően konzervatív módszernek a készpénzelőleg le nem hívott része összegének megállapításakor, valamint azon feltételek részletesebb meghatározása, amelyek mellett az intézmények – például a vásárolt követelések esetében – kiszámíthatják az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó K_{IRB} értéket. A Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban kell elfogadnia.
- (13) Az 575/2013/EU rendeletben meghatározott, értékpapírosításokra vonatkozó egyéb szavatolótőke-követelményeket csak annyiban kell módosítani, amennyiben ez a módszerek új hierarchiájának és a kifejezetten az STS értékpapírosításokra vonatkozó rendelkezéseknek a tükrözése céljából szükséges. Különösen, a jelentős kockázattáruházas elismerésére vonatkozó rendelkezéseket és a külső hitelminősítésekre vonatkozó követelményeket lényegében változatlan formában kell továbbra is alkalmazni. Teljes egészében el kell hagyni azonban az 575/2013/EU rendelet ötödik részét, az addicionális kockázati súlyokra vonatkozó előírás kivételével, mely súlyokat továbbra is alkalmazni kell az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében foglalt rendelkezéseket megsértő intézmények esetében.
- (14) Célszerű, hogy az 575/2013/EU rendelet e rendeletben előírt módosításai minden olyan pozícióra vonatkozzanak, amelyet valamely intézmény tart. Mindazonáltal, az átmenethez kapcsolódó költségek lehető legalacsonyabb szinten tartása, valamint az új keretrendszerre történő zökkenőmentes átállás érdekében az intézményeknek a 2019. december 31-ig tartó időszakban az általuk az e rendelet alkalmazásának megkezdése időpontjában tartott, fennálló értékpapírosítási pozíciók vonatkozásában az előző keretrendszert, nevezetesen az 575/2013/EU rendeletnek az e rendelet alkalmazása időpontját megelőzően alkalmazott vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazniuk,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 575/2013/EK rendelet módosítása

Az 575/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a 13. és 14. pont helyébe a következő szöveg lép:

„13. »értékpapírosítást kezdeményező«: az (EU) 2017/2402 rendelet (*) 2. cikkének 3. pontjában meghatározott értékpapírosítást kezdeményező;

14. »szponzor«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározott szponzor;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347, 2017.12.28., 35 o.);

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„14a. »eredeti hitelező«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 20. pontjában meghatározott eredeti hitelező”;

c) a 61., a 62. és a 63. pont helyébe a következő szöveg lép:

„61. »értékpapírosítás«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott értékpapírosítás;

62. »értékpapírosítási pozíció«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 19. pontjában meghatározott értékpapírosítási pozíció;

63. »újra-értékpapírosítás«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 4. pontjában meghatározott újra-értékpapírosítás”;

d) a 66. és 67. pont helyébe a következő szöveg lép:

„66. »különleges célú gazdasági egység«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott különleges célú gazdasági egység;

67. »ügyletrészsorozat«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 6. pontjában meghatározott ügyletrészsorozat;”;

e) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„129. »hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 13. pontjában meghatározott hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó.”.

2. A 36. cikk (1) bekezdése k) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. értékpapírosítási pozíciók a 244. cikk (1) bekezdése b) pontjának, a 245. cikk (1) bekezdése b) pontjának és a 253. cikknek megfelelően;”;

3. A 109. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„109. cikk

Az értékpapírosítási pozíciók kezelése

Az intézményeknek az értékpapírosításban meglévő pozícióik kockázattal súlyozott kitettségértékét az 5. fejezetben foglaltaknak megfelelően kell kiszámítaniuk.”.

4. A 134. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Amennyiben valamely intézmény hitelkockázati fedezetet nyújt több kitettségre vonatkozóan olyan feltétellel, hogy fizetésre akkor kerül sor, ha a kitettségek körében bekövetkezik az n-edik nemteljesítés, és e hitelkockázati eseménnyel megszűnik a szerződés, a kockázattal súlyozott eszközérték megállapításához össze kell adni – az összeget 1 250 %-ban maximalva – az n-1 kitettségek kivételével a kosárban szereplő összes kitettség kockázati súlyait, és ezt meg kell szorozni a hitelderivatíva által nyújtott fedezet névértékével. Az összesítésbe bele nem számítandó n-1 kitettségeket oly módon kell megválasztani, hogy azok a kitettségek tartozzanak közéjük, amelyek mindegyikének alacsonyabb a kockázattal súlyozott kitettségértéke, mint az összesítésben szereplő bármely kitettség kockázattal súlyozott kitettségértéke.”.

5. A 142. cikk (1) bekezdésének 8. pontját el kell hagyni.

6. A 153. cikk (7) és (8) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A követelések megvásárlója vagy a biztosíték vagy részleges garancia kedvezményezettje az 5. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakaszával összhangban első veszteségviselő fedezetként kezelheti az olyan vásárolt vállalati követeléseket, visszafizetendő árengedményeket, biztosítékokat és részleges garanciákat, amelyek nemteljesítési veszteségekre, felhígulási kockázatból származó veszteségekre vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségviselő fedezetet biztosítanak. A visszafizetendő árengedményt vagy a biztosítékokat és a részleges garanciát az azt nyújtó fél az 5. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakaszával összhangban első veszteségviselő pozícióval szembeni kitettségként köteles kezelni.

(8) Amennyiben valamely intézmény hitelkockázati fedezetet nyújt több kitettségre vonatkozóan olyan feltétellel, hogy fizetésre akkor kerül sor, ha a kitettségek körében bekövetkezik az n-edik nemteljesítés, és e hitelkockázati eseménnyel megszűnik a szerződés, a kockázattal súlyozott eszközérték megállapításához össze kell adni az n-1 kitettség kivételével a kosárban szereplő összes kitettség kockázati súlyait, ahol a várható veszteségek 12,5-del megszorított összege és a kockázattal súlyozott kitettségérték nem haladhatja meg a hitelderivatíva által nyújtott fedezet névértékének 12,5-del megszorított összegét. Az összesítésbe bele nem számítandó n-1 kitettséget oly módon kell megválasztani, hogy azok a kitettségek tartozzanak közéjük, amelyek mindegyikének alacsonyabb a kockázattal súlyozott kitettségértéke, mint az összesítésben szereplő bármely kitettség kockázattal súlyozott kitettségértéke. A kosárban szereplő azon pozíciókra, amelyek esetében valamely intézmény nem tudja megállapítani az IRB módszer szerinti kockázati súlyt, 1 250 % kockázati súlyt kell alkalmazni.”.

7. A 154. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A követelések megvásárlója vagy a biztosíték vagy részleges garancia kedvezményezettje az 5. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakaszával összhangban első veszteségviselő fedezetként kezelheti az olyan vásárolt lakossági követeléseket, visszafizetendő árengedményeket, biztosítékokat és részleges garanciákat, amelyek nemteljesítési veszteségekre, felhígulási kockázatból származó veszteségekre vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségviselő fedezetet biztosítanak. A visszafizetendő árengedményt vagy a biztosítékokat és a részleges garanciát az azt nyújtó fél az 5. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakaszával összhangban első veszteségviselő pozícióval szembeni kitettségként köteles kezelni.”.

8. A 197. cikk (1) bekezdésének h) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„h) értékpapírosítási pozíciók, amelyek nem újra-értékpapírosítási pozíciók és amelyekre a 261–264. cikknek megfelelően 100 %-os vagy annál alacsonyabb kockázati súly vonatkozik;”.

9. A harmadik rész II. címének 5. fejezete helyébe az alábbi szöveg lép:

„5. FEJEZET

Értékpapírosítás

1. Szakasz

Fogalommeghatározások és az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások kritériumai

242. cikk

Fogalommeghatározások

E fejezet alkalmazásában:

1. »visszavásárlási jog maradék pozíciókra«: olyan szerződéses opció, amely lehetővé teszi, hogy az értékpapírosítást kezdeményező hagyományos értékpapírosítás esetében a halmazban maradt, alapul szolgáló kitettségek visszavásárlása, szintetikus értékpapírosítás esetében pedig a hitelkockázati fedezet megszüntetése révén felszámolja az értékpapírosítási pozíciókat az értékpapírosított kitettségek mindegyikének visszafizetése előtt, mindkét esetben akkor, ha az alapul szolgáló, fennálló kitettségek értéke egy bizonyos előre meghatározott szintre vagy az alá csökken;
2. »hitelminőség-javító kamatrés-eszköz«: olyan mérlegen belüli eszköz, amely a jövőbeli kamatrés-jövedelemhez kapcsolódó pénzáramlásokat képviseli valamilyen értékelés szerint, és az értékpapírosításban alárendelt üzletréssorozat;
3. »likviditási hitelkeret«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 14. pontjában meghatározott likviditási hitelkeret;
4. »nem minősített pozíció«: olyan értékpapírosítási pozíció, amely nem rendelkezik a 4. szakasz szerinti, külső hitelminősítő intézet által készített, figyelembe vehető hitelminősítéssel;
5. »minősített pozíció«: olyan értékpapírosítási pozíció, amely rendelkezik a 4. szakasz szerinti, külső hitelminősítő intézet által készített, figyelembe vehető hitelminősítéssel;
6. »előresorolt értékpapírosítási pozíció«: az alapul szolgáló kitettségek egészére vonatkozó elsőbbségi követeléssel biztosított vagy fedezett pozíció, figyelmen kívül hagyva e tekintetben a származtatott kamatláb- vagy deviza-ügyletek alapján esedékes összegeket, díjakat és egyéb, hasonló kifizetéseket, valamint függetlenül attól, hogy az adott pozíció lejáratát eltér-e annak az egy vagy több más előresorolt üzletréssorozatnak a lejáratától, amelyekkel együttesen, arányos módon viseli az esetleges veszteségeket;
7. »IRB-halmaz«: az alapul szolgáló kitettségek olyan halmaza, amelynek vonatkozásában az intézmény számára engedélyezett az IRB módszer alkalmazása, és amelynek minden kitettségeleme vonatkozásában az intézmény képes a 3. fejezet előírásaival összhangban kockázattal súlyozott kitettségértéket számítani;
8. »vegyes halmaz«: az alapul szolgáló kitettségek olyan halmaza, amelynek vonatkozásában az intézmény számára engedélyezett az IRB módszer alkalmazása, de az intézmény csak a kitettségek egy része tekintetében képes a 3. fejezet előírásainak megfelelően kockázattal súlyozott kitettségértéket számítani;
9. »túlfedezet«: a hitelminőség-javítás olyan formája, amelyben az alapul szolgáló kitettségek értéke meghaladja az értékpapírosítási pozíciók értékét;
10. »egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás« vagy »STS értékpapírosítás«: az (EU) 2017/2402 rendelet 18. cikkében meghatározott feltételeknek megfelelő értékpapírosítás;
11. »eszközfedezett kereskedelmiértékpapír-kibocsátási program« vagy »ABCP-program«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 7. pontjában meghatározott eszközfedezett kereskedelmiértékpapír-kibocsátási program vagy ABCP-program;
12. »eszközfedezett kereskedelmiértékpapír-ügylet« vagy »ABCP-ügylet«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 8. pontjában meghatározott eszközfedezett kereskedelmiértékpapír - (ABCP-) ügylet;
13. »hagyományos értékpapírosítás«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 9. pontjában meghatározott hagyományos értékpapírosítás;

14. »szintetikus értékpapírosítás«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott szintetikus értékpapírosítás;
15. »rulírozó kitettség«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 15. pontjában meghatározott rulírozó kitettség;
16. »gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 17. pontjában meghatározott gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés;
17. »első veszteségviselő ügyletrészsorozat«: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 18. pontjában meghatározott első veszteségviselő ügyletrészsorozat;
18. »köztes értékpapírosítási pozíció«: olyan pozíció az értékpapírosításban, amely az előresorolt értékpapírosítási pozícióhoz képest alárendelt, de az első veszteségviselő ügyletrészsorozatnál magasabb besorolású, és amelyre a 3. szakasz 2. és 3. alszakaszának alapján 1 250 %-nál alacsonyabb és 25 %-nál magasabb kockázati súly alkalmazandó;
19. »fejlesztési szervezet«: valamely tagállam központi, regionális vagy helyi szintű kormányzata által létrehozott vállalkozás vagy szervezet, amely fejlesztési kölcsönöket vagy fejlesztési célú garanciákat nyújt, és amelyek elsődleges célja nem a profittermelés vagy a piaci részesedés maximalizálása, hanem az adott kormányzat közpolitikai céljainak előmozdítása, feltéve, hogy az adott kormányzat – az állami támogatásokra vonatkozó szabályok figyelembevételével – köteles biztosítani a vállalkozás vagy szervezet gazdasági bázisának védelmét, valamint a vállalkozás vagy szervezet fennállásának teljes ideje alatt fenntartani annak működőképességét; vagy az eredeti tőkéjének vagy a részére nyújtott forrásoknak, vagy az általa nyújtott fejlesztési kölcsönöknek legalább 90 %-át közvetlenül vagy közvetetten a tagállam központi, regionális vagy helyi kormányzata garantálja.

243. cikk

A differenciált tőkekövetelmény-megállapításra jogosult STS értékpapírosításokra vonatkozó kritériumok

(1) Az ABCP-programok vagy ABCP-ügyletek keretében létesített olyan pozíciók tekintetében, amelyek STS értékpapírosítási pozícióként kezelhetők, akkor alkalmazható a 260., a 262. és a 264. cikk szerinti módszer, ha teljesülnek az alábbi követelmények:

- a) az alapul szolgáló kitettségek az ABCP-programba való bevonásukkor az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező legjobb tudomása szerint megfelelnek azon feltételeknek, amelyek alapján – a standard módszer alkalmazásával és az esetleges figyelembe vehető hitelkockázat-mérsékléseket is alapul véve –, lakossággal szembeni kitettségek esetében egyedi kitettségi alapon 75 %-os vagy alacsonyabb, egyéb kitettségek esetében pedig 100 %-os kockázati súly rendelhető hozzájuk; és
- b) az egyetlen kötelezettnek való kitettségek aggregált kitettségértéke az ABCP-program szintjén nem haladja meg az ABCP-program összes kitettsége aggregált kitettségértékének 2 %-át abban az időpontban, amikor a kitettségeket az ABCP-programba bevonják. E számításnál az a kitettség, amely a szponzor legjobb tudomása szerint kapcsolatban álló ügyletek csoportjának nyújtott hitel vagy lízing, egyetlen kötelezzettel szembeni kitettségnek tekintendő.

Vevőkövetelések esetében az első albekezdés b) pontja nem alkalmazandó akkor, ha e vevőkövetelések hitelkockázatának egészére elismerhető hitelkockázati fedezet áll rendelkezésre a 4. fejezet rendelkezéseinek megfelelően, feltéve, hogy a fedezetet intézmény, biztosító vagy viszontbiztosító nyújtja. Ezen albekezdés alkalmazásakor a teljes mértékű fedezettség meglétének és a koncentrációs határérték elérésének megállapításához csak az árengedmények és túlfedezetek hatásának figyelembevétele után megmaradó vevőkövetelés-rész veendő figyelembe.

Értékpapírosított lízing-maradványérték esetében nem alkalmazandó az első albekezdés b) pontja, ha ez az érték nincs kitéve abból fakadó refinanszírozási vagy újraértékesítési kockázatnak, hogy egy, a 201. cikk (1) bekezdése szerinti elismert harmadik fél jogi úton érvényesíthető kötelezettséget vállalt a kitettség egy előre meghatározott összegben történő visszavásárlására vagy refinanszírozására.

Az első albekezdés a) pontjától eltérve, amennyiben az intézmény a 248. cikk (3) bekezdését alkalmazza, vagy a 265. cikkel összhangban engedélyt kapott a belső értékelési módszer alkalmazására, az a kockázati súly, amelyet az intézmény a ABCP-program keretében kibocsátott eszközfedezeti kereskedelmi értékpapírt teljes mértékben fedező likviditási kerethez rendelne, 100 %-os vagy annál alacsonyabb.

(2) ABCP-programoktól vagy ABCP-ügyletektől eltérő értékpapírosításokban meglévő, STS értékpapírosítási pozícióként kezelhető pozíciókra akkor alkalmazható a 260., a 262. és a 264. cikk szerinti módszer, ha teljesülnek az alábbi követelmények:

- a) az értékpapírosításba való bevonáskor az egyetlen kötelezettel szembeni kitettségek aggregált kitettségértéke a halmazban nem haladja meg az alapul szolgáló kitettségek halmazában szereplő összes fennálló kitettség aggregált kitettségértékének 2 %-át. E számításnál az a kitettség, amely kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának nyújtott hitel vagy lízing, egyetlen kötelezettel szembeni kitettségnek tekintendő;

Értékpapírosított lízing-maradványérték esetében nem alkalmazandó e pont első albekezdése, ha ez az érték nincs kitéve abból fakadó refinanszírozási vagy újraértékesítési kockázatnak, hogy egy, a 201. cikk (1) bekezdése szerinti elismert harmadik fél jogi úton érvényesíthető kötelezettséget vállalt a kitettség egy előre meghatározott összegben történő visszavásárlására vagy refinanszírozására;

- b) az értékpapírosításba való bevonáskor az alapul szolgáló kitettségek megfelelnek azon feltételeknek, amelyek alapján a standard módszer alapján, az esetleges figyelembe vehető hitelkockázat-mérsékléseket is figyelembe véve legfeljebb a következő kockázati súly rendelhető hozzájuk:

i. 40 % kitettségértékkel súlyozott átlag alapon a teljes portfólióra, amennyiben a kitettségek lakóingatlannal fedezett jelzáloghitelek vagy a 129. cikk (1) bekezdése e) pontjában említettek szerinti teljes mértékben garantált lakáshitelek,

ii. 50 % egyedi kitettségi alapon, amennyiben a kitettség kereskedelmi ingatlannal fedezett jelzáloghitel,

iii. 75 % egyedi kitettségi alapon, amennyiben a kitettség lakossággal szembeni kitettség,

iv. 100 % egyedi kitettségi alapon, minden egyéb kitettség esetében;

- c) a b) pont i. és a b) pont ii. alpontjának alkalmazása esetén egy adott eszközre vonatkozó, hátrább sorolt biztosítéki jogokkal fedezett hitelek csak akkor vonhatók be az értékpapírosításba, ha egyúttal bevonják az értékpapírosításba az ugyanarra az eszközre vonatkozó előrébb sorolt biztosítéki jogokkal fedezett hitelek mind-egyikét;

- d) e bekezdés b) pontja i. alpontjának alkalmazása esetén a 129. cikk (1) bekezdése d) pontja i. alpontjának és a 229. cikk (1) bekezdésének megfelelően mért hitelfedezeti arány az alapul szolgáló kitettségek halmazát alkotó egyetlen hitel vonatkozásában sem haladhatja meg a 100 %-ot az értékpapírosításba való bevonáskor.

2. Szakasz

Jelentős kockázataátruházás elismerése

244. cikk

Hagyományos értékpapírosítás

(1) A hagyományos értékpapírosítást kezdeményező intézmény kizárhatja az alapul szolgáló kitettségeket a kockázattal súlyozott kitettségérték és adott esetben a várható veszteségértékek számításából, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

- a) az alapul szolgáló kitettségekhez tartozó jelentős hitelkockázatot ruháztak át harmadik félre;

- b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaz az értékpapírosításban meglévő összes értékpapírosítási pozíciójára, vagy ezeket az értékpapírosítási pozíciókat a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján levonja az elsődleges alapvető tőkeelemekből.

(2) Jelentős hitelkockázataátruházásnak minősül, ha:

- a) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által az értékpapírosításban tartott köztes értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértéke nem haladja meg az ebben az értékpapírosításban részt vevő összes köztes értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének 50 %-át;

- b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosításban az első veszteségviselő ügyletrészsorozat kitettségértékének legfeljebb 20 %-ával rendelkezik, feltéve, hogy mindkét következő feltétel teljesül:

i. az értékpapírosítást kezdeményező igazolni tudja, hogy az első veszteségviselő ügyletrészsorozat kitettségértéke jelentősen meghaladja az értékpapírosított kitettségeken észszerűen várható veszteséget;

ii. Az értékpapírosításban nincs köztes értékpapírosítási pozíció.

Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az a) vagy b) pontnak megfelelően az értékpapírosítással érne el, nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, az illetékes hatóságok eseti alapon dönthetnek úgy, hogy nem valósul meg jelentős hitelkockázat harmadik félre történő átruházása.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok engedélyezhetik az értékpapírosítást kezdeményező intézmény számára, hogy egy értékpapírosítással kapcsolatban jelentős hitelkockázatot átruházottnak ismerjenek el, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény minden egyes esetben igazolni tudja, hogy a szavatálótőke-követelménynek az értékpapírosítást kezdeményező által az értékpapírosítással elért csökkentését a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása indokolja. Az engedélyt csak akkor lehet megadni, ha az intézmény mindkét alábbi feltételnek eleget tesz:

- a) az intézmény megfelelő belső kockázatkezelési elvekkel és módszerekkel rendelkezik a hitelkockázat átruházásának értékelésére;
 - b) a hitelkockázat harmadik félre történő átruházását az intézmény minden egyes esetben belső kockázatkezelése és belső tőkeallokációja céljából is figyelembe vette.
- (4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott követelményeken felül az alábbi feltételek mindegyikének teljesülniük kell:
- a) az üzleti dokumentáció tükrözi az értékpapírosítás gazdasági tartalmát;
 - b) az értékpapírosítási pozíciók az értékpapírosítást kezdeményező intézmény számára nem jelentenek fizetési kötelezettséget;
 - c) az alapul szolgáló kitettségek az (EU) 2017/2402 rendelet 20. cikke (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő módon az értékpapírosítást kezdeményező intézmény és hitelezői számára el nem érhető módon vannak elhelyezve;
 - d) az alapul szolgáló kitettségek felett az értékpapírosítást kezdeményező intézmény már nem gyakorol ellenőrzést. Az értékpapírosítást kezdeményező akkor gyakorol még ellenőrzést az alapul szolgáló kitettségek felett, ha az intézmény a korábban átruházott kitettségeket visszavásárolhatja a kedvezményezettől, hogy realizálja hozamukat, vagy ha egyéb módon köteles visszavenni az átruházott kockázatot. Önmagában nem minősül a kitettségek feletti ellenőrzésnek az, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény megtartja az alapul szolgáló kitettségek kezelésével kapcsolatos jogokat vagy kötelezettségeket;
 - e) az értékpapírosítási dokumentáció nem tartalmaz olyan feltételeket, amelyek:
 - i. arra kötelezik az értékpapírosítást kezdeményező intézményt, hogy az alapul szolgáló kitettségeket a halmaz átlagos minőségének javítása céljából módosítsa, vagy
 - ii. az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségében bekövetkező romlás esetén növelik az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosainak fizetendő hozamot, vagy más módon javítják az értékpapírosítási pozíciókat;
 - f) ahol ez releváns, az üzleti dokumentáció egyértelműen rögzíti, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor csak akkor vásárolhat vagy vásárolhat vissza értékpapírosítási pozíciókat, vagy akkor vásárolhatja vissza, strukturálhatja át vagy cserélheti le az alapul szolgáló kitettségeket szerződéses kötelezettségein túlmenően, ha az ügylet megfelel az aktuális piaci feltételeknek, és a benne részt vevő felek saját érdekében, szabad és független felekként járnak el (azaz az ügylet a szokásos piaci feltételek szerinti ügylet);
 - g) maradék pozíciókra vonatkozó visszavásárlási jog fennállta esetén e jognak eleget kell tennie az alábbi feltételek mindegyikének:
 - i. gyakorlásáról az értékpapírosítást kezdeményező intézmény saját mérlegelési jogkörében dönthet,
 - ii. kizárólag akkor gyakorolható, ha az alapul szolgáló kitettségek eredeti értékének legfeljebb 10 %-át nem törlesztették még,
 - iii. kialakítása nem szolgálhatja azt a célt, hogy biztosítsa a veszteségek hitelminőség-javítási pozíciókra vagy befektetők által az értékpapírosításban tartott más pozíciókra történő allokálásának az elkerülését, és a hitelminőség javítása egyéb módon történő megvalósításának célját sem szolgálhatja;
 - h) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény jogi szakvéleménnyel támasztja alá, hogy az értékpapírosítás megfelel az e bekezdés c) pontjában foglalt feltételeknek.

(5) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t azokról az esetekről, amikor a (2) bekezdésnek megfelelően úgy döntöttek, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, továbbá azokról az esetekről, amikor az intézmények éltek a (3) bekezdésben foglalt lehetőséggel.

(6) Az EBH nyomon követi az e cikk szerinti, a hagyományos értékpapírosítások során alkalmazott jelentős kockázátátruházás elismerésével kapcsolatos felügyeleti gyakorlatot. Az EBH felülvizsgálja különösen:

- a) a jelentős hitelkockázat harmadik felekre történő átruházásának feltételeit a (2), (3) és (4) bekezdésnek megfelelően;
- b) „a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházásának” illetékes hatóságok általi értelmezését a (2) bekezdés második albekezdésében és a (3) bekezdésben említett értékelés céljából;
- c) azon értékpapírosítási ügyletek illetékes hatóságok általi értékelésére vonatkozó követelményeit, amely ügyletek vonatkozásában az értékpapírosítást kezdeményező a jelentős hitelkockázat harmadik felek számára történő átruházásának elismerését kéri a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően.

Az EBH e felülvizsgálat eredményeiről 2021. január 2-ig beszámol a Bizottságnak. A Bizottság – figyelembe véve az EBH jelentésében foglaltakat – a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el e rendelkezések a), b) és c) pontjában felsoroltak további pontosításával való kiegészítésére.

245. cikk

Szintetikus értékpapírosítás

(1) Szintetikus értékpapírosítás esetében az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az alapul szolgáló kitettségekhez tartozó, kockázattal súlyozott kitettségértékeket és – adott esetben – a várható veszteségértékeket a 251. és a 252. cikk szerint számíthatja ki, ha a következő feltételek egyike teljesül:

- a) jelentős hitelkockázatot ruháztak át harmadik félre előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet révén;
- b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaz az értékpapírosításban általa megtartott minden értékpapírosítási pozícióra, vagy ezeket az értékpapírosítási pozíciókat levonja az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján.

(2) Jelentős hitelkockázat átruházásának minősül az alábbiak bármelyike:

- a) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által az értékpapírosításban tartott köztes értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértéke nem haladja meg az ebben az értékpapírosításban részt vevő összes köztes értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének 50 %-át;
- b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosításban az első veszteségviselő ügyletrézsorozat kitettségértékének legfeljebb 20 %-ával rendelkezik, és mindkét következő feltétel teljesül:
 - i. az értékpapírosítást kezdeményező igazolni tudja, hogy az első veszteségviselő ügyletrézsorozat kitettségértéke jelentősen meghaladja az értékpapírosított kitettségeken észszerűen várható veszteséget;
 - ii. nincs köztes értékpapírosítási pozíció.

Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosítással érne el, nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, az illetékes hatóságok eseti alapon dönthetnek úgy, hogy nem valósul meg jelentős hitelkockázat harmadik félre történő átruházása.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok engedélyezhetik az értékpapírosítást kezdeményező intézmények számára, hogy egy értékpapírosítással kapcsolatban jelentős hitelkockázatot átruházzanak ismerjenek el, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény minden egyes esetben igazolni tudja, hogy a szavatalótőke-követelménynek az értékpapírosítást kezdeményező által az értékpapírosítással elért csökkentését a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása indokolja. Az engedélyt csak akkor lehet megadni, ha az intézmény eleget tesz mindkét következő feltételnek:

- a) az intézmény megfelelő belső kockázatkezelési elvekkel és módszerekkel rendelkezik a kockázat átruházásának értékelésére;
- b) a hitelkockázat harmadik félre történő átruházását az intézmény minden esetben belső kockázatkezelése és belső tőkeallokációja céljából is figyelembe vette.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott követelményeken felül az alábbi feltételek mindegyikének teljesülniük kell:

- a) az ügyleti dokumentáció tükrözi az értékpapírosítás gazdasági tartalmát;
- b) a hitelkockázati fedezet, amely által a hitelkockázatot átruházzák, megfelel a 249. cikkben foglaltaknak;

- c) az értékpapírosítási dokumentáció nem tartalmaz olyan feltételeket, amelyek:
- i. esetben jelentős a kikötött lényegességi küszöb, mely alatt a hitelkockázati fedezet hitelkockázati esemény bekövetkezésekor nem hívható le,
 - ii. lehetővé teszik a hitelkockázati fedezet felmondását az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségének romlása-kor,
 - iii. arra kötelezik az értékpapírosítást kezdeményező intézményt, hogy az alapul szolgáló kitettségek összetételét a halmaz átlagos minőségének javítása céljából módosítsa, vagy
 - iv. az intézmény hitelkockázati fedezethez kapcsolódó költségeit vagy az értékpapírosítási pozíciók birtokosainak fizetendő hozamot növelik az alapul szolgáló halmaz hitelminőségében bekövetkező romlás esetén;
- d) a hitelkockázati fedezet az összes érintett ország jogrendszere alapján érvényesíthető;
- e) ahol ez releváns, az ügyleti dokumentáció egyértelműen rögzíti, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor csak akkor vásárolhat vagy vásárolhat vissza értékpapírosítási pozíciókat, vagy akkor vásárolhatja vissza, strukturálhatja át vagy cserélheti le az alapul szolgáló kitettségeket szerződéses kötelezettségein túlmenően, ha ez megfelel az aktuális piaci feltételeknek, és a benne részt vevő felek saját érdekükben, szabad és független felekként járnak el (azaz az ügylet a szokásos piaci feltételek szerinti ügylet);
- f) maradék pozíciókra vonatkozó visszavásárlási jog fennállta esetén ez a jog eleget tesz az alábbi feltételek mind-egykének:
- i. gyakorlásáról az értékpapírosítást kezdeményező intézmény saját mérlegelési jogkörében dönthet,
 - ii. kizárólag akkor gyakorolható, ha az alapul szolgáló kitettségek eredeti értékének már csak legfeljebb 10 %-át nem törlesztették,
 - iii. kialakítása nem szolgálhatja azt a célt, hogy biztosítsa a veszteségek hitelminőség-javítási pozíciókra vagy befektetők által tartott más pozíciókra történő allokálásának az elkerülését, és a hitelminőség javítása egyéb módon történő megvalósításának célját sem szolgálhatja;
- g) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény jogi szakvéleménnyel támasztja alá, hogy az értékpapírosítás megfelel az e bekezdés d) pontjában foglalt feltételeknek.
- (5) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t azokról az esetekről, amikor a (2) bekezdésnek megfelelően úgy döntöttek, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, továbbá azokról az esetekről, amikor az intézmények éltek a (3) bekezdésben foglalt lehetőséggel.
- (6) Az EBH nyomon követi az e cikk szerinti, a szintetikus értékpapírosítások során alkalmazott jelentős kockázatrúházás elismerésével kapcsolatos felügyeleti gyakorlatot. Az EBH felülvizsgálja különösen:
- a) a jelentős hitelkockázat harmadik felekre történő átruházásának feltételeit a (2), (3) és (4) bekezdésnek megfelelően;
 - b) „a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházásának” illetékes hatóságok általi értelmezését a (2) bekezdés második albekezdésében és a (3) bekezdésben említett értékelés céljából; és
 - c) azon értékpapírosítási ügyletek illetékes hatóságok általi értékelésére vonatkozó követelményeit, amely ügyletek vonatkozásában az értékpapírosítást kezdeményező a jelentős hitelkockázat harmadik felek számára történő átruházásának elismerését kéri a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően.

Az EBH e felülvizsgálat eredményeiről 2021. január 2-ig beszámol a Bizottságnak. A Bizottság – figyelembe véve az EBH jelentésében foglaltakat – a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el e rendelkezésnek az e bekezdés a), b) és c) pontjában felsoroltak további pontosításával való kiegészítésére.

246. cikk

A gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezésekkel kapcsolatos operatív követelmények

Amennyiben az értékpapírosítás ruolórozó kitettségeket és gyorsított visszafizetésre vonatkozó vagy ehhez hasonló rendelkezéseket tartalmaz, csak akkor tekinthető úgy, hogy az értékpapírosítást kezdeményező intézmény jelentős hitelkockázatot ruházott át, ha teljesülnek a 244. és 245. cikkben meghatározott feltételek, és – amennyiben életbe lép – a gyorsított visszafizetésre vonatkozó rendelkezés:

- a) nem rendeli alá az intézmény alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó előresorolt vagy egyenrangú (pari passu) követelését más befektetők követeléseire képest;
- b) nem rendeli még inkább alá az intézmény alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó követelését más felek követeléseire képest; vagy
- c) nem növeli más módon az intézmény alapul szolgáló ruolórozó kitettségekből származó veszteségeknek való kitettségét.

3. Szakasz

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása

1. alszakasz

Általános rendelkezések

247. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása

(1) Amennyiben egy értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeihez kapcsolódó jelentős hitelkockázatot ruházott át a 2. szakasz alapján, az intézmény:

- a) hagyományos értékpapírosítás esetében kizárhatja a kockázattal súlyozott kitettségértékeknek és adott esetben a várható veszteségértékeknek a számításából az alapul szolgáló kitettségeket;
- b) szintetikus értékpapírosítás esetében az alapul szolgáló kitettségek tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és adott esetben a várható veszteségértékeket a 251. és a 252. cikk alapján számíthatja ki.

(2) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező intézmény úgy döntött, hogy alkalmazza az (1) bekezdést, az értékpapírosításban esetlegesen általa tartott pozíciókra vonatkozóan az e fejezetben meghatározottaknak megfelelően kell kiszámítania a kockázattal súlyozott kitettségértékeket.

Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező intézmény nem ruházott át jelentős hitelkockázatot, vagy úgy döntött, hogy nem alkalmazza az (1) bekezdést, nem kell kiszámítania a kockázattal súlyozott kitettségértékeket az adott értékpapírosításból esetlegesen tartott pozícióira vonatkozóan, hanem az alapul szolgáló kitettségeket továbbra is úgy kell szerepeltetnie a kockázattal súlyozott kitettségértékek és adott esetben a várható veszteségértékek számításánál, mintha azokat nem értékpapírosította volna.

(3) Amennyiben egy értékpapírosítási ügylet több különböző ügyletrészsorozatában lévő pozíciókkal szemben áll fenn kitettség, minden egyes ügyletrészsorozattal szembeni kitettséget külön értékpapírosítási pozícióként kell kezelni. Az értékpapírosításhoz hitelkockázati fedezetet nyújtót értékpapírosítási pozícióval rendelkezőként kell kezelni. Értékpapírosítási pozíciónak tekintendő az olyan értékpapírosítási kitettség is, amely azon származtatott kamatláb- vagy devizaügyletből ered, amelyet az intézmény az értékpapírosítási ügylet során kötött.

(4) Amennyiben egy értékpapírosítási pozíció nem került levonásra az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján, a 92. cikk (3) bekezdése alkalmazásában a kockázattal súlyozott kitettségértéket be kell számítani az intézmény kockázattal súlyozott kitettségértékeinek teljes összegébe.

(5) Egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához a pozíció 248. cikk alapján kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni a vonatkozó teljes kockázati súllyal.

(6) A teljes kockázati súlyt az e fejezetben meghatározott kockázati súly és a 270a. cikk szerinti esetleges addicionális kockázati súly összegeként kell meghatározni.

248. cikk

Kitettségérték

(1) Az értékpapírosítási pozíció kitettségértékét az alábbiak szerint kell kiszámítani:

- a) a mérlegen belüli értékpapírosítási pozíció kitettségértéke a 110. cikkel összhangban az értékpapírosítási pozíciókon elvégzett bármely releváns, egyedi hitelkockázati kiigazítások alkalmazását követően fennmaradó könyv szerinti érték;
- b) a mérlegen kívüli értékpapírosítási pozíció kitettségértéke az adott értékpapírosítási pozíciónak az esetlegesen rá alkalmazandó, a 110. cikk szerinti bármely releváns, egyedi hitelkockázati kiigazítások levonásával számított névértéke, az e pontban meghatározott releváns hitel-egyenértékesítési tényezővel megszorozva. A hitel-egyenértékesítési tényező a készpénzelőleg esetének kivételével 100 %. Készpénzelőleg le nem hívott része kitettségértékének meghatározásához 0 %-os hitelegyenértékesítési tényező alkalmazható a feltétel nélkül felmondható likviditási hitelkeret névértékére vonatkozóan, feltéve, hogy a likviditási hitelkeret lehívásából adódó visszafizetési kötelezettség az alapul szolgáló kitettségekből befolyó pénzáramlásból minden más kötelezettséget megelőzően kerül kielégítésre, és az intézmény kielégítő módon igazolta az illetékes hatóság számára, hogy megfelelően konzervatív módszert alkalmaz a le nem hívott összeg megállapítására;

- c) valamely értékpapírosítási pozíciónak a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletekből eredő partnerkockázatához kapcsolódó kitettségértékét a 6. fejezet alapján kell megállapítani;
- d) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az olyan értékpapírosítási pozíciók kitettségértékéből, amelyekhez a 3. alszakasznak megfelelően 1 250 %-os kockázati súlyt rendeltek vagy amelyet a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontjával összhangban levontak az elsődleges alapvető tőkéből, a 110. cikknek megfelelően levonhatja az alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó egyedi hitelkockázati kiigazítások összegét és az érintett alapul szolgáló kitettségekhez kapcsolódó vissza nem fizetendő árengedményeket, amennyiben ezek a szavatolótőkét csökkentették.

Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak meghatározása érdekében, hogy mi minősül az első albekezdés b) pontjában említett megfelelően konzervatív módszernek a le nem hívott összeg megállapítására.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. január 18-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés harmadik albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a e rendeletet

- (2) Amennyiben az intézmény egy értékpapírosítási ügyletben kettő vagy több, egymást átfedő pozícióval rendelkezik, a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításakor csak egy pozíciót kell figyelembe vennie.

Amennyiben a pozíciók részben fedik egymást, az intézmény két részre bonthatja a pozíciót, és az átfedést az első albekezdésnek megfelelően csak az egyik részhez kapcsolódóan veheti figyelembe. Az intézménynek arra is van lehetősége, hogy a pozíciókat teljes mértékben egymást átfedőként kezelje oly módon, hogy a tőkekövetelmény kiszámítása céljából kiterjeszti azt a pozíciót, amelyik a nagyobb kockázattal súlyozott kitettségértékeket eredményezi.

Az intézmény elismerhet továbbá átfedést a kereskedési könyvben nyilvántartott pozíciókra vonatkozó egyedi kockázati szavatolótőke-követelmény és a kereskedési könyvön kívüli értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelmény között is, feltéve, hogy az intézmény ki tudja számítani és össze tudja hasonlítani az adott pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket.

E bekezdés alkalmazásában két pozíciót akkor kell egymást átfedőnek tekinteni, ha kölcsönösen kiegyenlítik egymást úgy, hogy az intézmény az egyik pozícióból eredő veszteséget a másik pozícióhoz kapcsolódó kötelezettségek teljesítése révén képes fedezni.

- (3) Amennyiben az ABCP-pozíciókra a 270c. cikk d) pontja vonatkozik, az intézmény az ABCP kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához egy likviditási hitelkerethez rendelt kockázati súlyt is használhat, feltéve, hogy ez a likviditási hitelkeret a programban kibocsátott ABCP 100 %-ára fedezetet nyújt, és ez a likviditási hitelkeret a veszteségviselési rangsorban az ABCP-vel megegyező helyen áll (pari passu) úgy, hogy azok egymást átfedő pozíciókat alkotnak. Amennyiben az intézmény az e bekezdésben meghatározott előírásokat alkalmazta, erről tájékoztatja az illetékes hatóságokat. Az e bekezdésben meghatározott 100 %-os fedezet kiszámításához az intézmény figyelembe vehet az ABCP-programban levő más likviditási kereteket, feltéve, hogy az ABCP-vel egymást átfedő pozíciókat alkotnak.

249. cikk

Értékpapírosítási pozíciók hitelkockázat-mérséklésének elismerése

- (1) Az intézmények – amennyiben teljesülnek az e fejezetben és a 4. fejezetben a hitelkockázat-mérséklésre vonatkozóan meghatározott követelmények – valamely értékpapírosítási pozíció tekintetében elismerhetnek előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.

- (2) Elismert, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet csak olyan pénzügyi biztosíték lehet, amely figyelembe vehető a kockázattal súlyozott kitettségértéknek a 2. fejezet szerinti kiszámítása során, ahogy arról a 4. fejezet rendelkezik; a hitelkockázat-mérséklés elismerésének feltétele a 4. fejezet vonatkozó követelményeinek való megfelelés.

Kizárólag azon elismert előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet, valamint előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtó lehet elismerhető, amely a 4. fejezet alapján elismerhető; a hitelkockázat-mérséklés elismerésének feltétele továbbá a 4. fejezet vonatkozó követelményeinek való megfelelés.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, a 201. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontjában felsorolt elismert, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtóknak elismert külső hitelminősítő intézet olyan hitelminősítésével kell rendelkezniük, amely a hitelkockázati fedezet első elismerésének időpontjában 2-es vagy jobb, majd a későbbiekben 3-as vagy a feletti hitelminőségi besorolásnak felelt meg. Az ebben az albekezdésben meghatározott követelmény nem alkalmazandó az elismert központi szerződő felekre.

Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak arra, hogy a fedezetnyújtóval szembeni közvetlen kitettség tekintetében az IRB módszert alkalmazzák, az elismerhetőség első albekezdésnek megfelelő értékelését a fedezetnyújtó PD-értéke és a 136. cikkben említett hitelminőségi besorolásoknak megfelelő PD közötti egyenlőség alapján végezhetik el.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve, a különleges célú gazdasági egységek elismert fedezetnyújtóknak tekinthetők abban az esetben, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a különleges célú gazdasági egység a 4. fejezetnek megfelelően elismert pénzügyi biztosítéknak minősülő eszközöket birtokol;
- b) az a) pontban említett eszközökre vonatkozóan nincsenek az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet igénybe vevő intézmény követeléseinél vagy függő követeléseinél előbbre sorolt vagy azokkal egyenrangú (pari passu) követelések vagy függő követelések; és
- c) a pénzügyi biztosíték elismeréséhez szükséges, a 4. fejezetben meghatározott összes követelmény teljesül.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában az esetleges devizanem-eltérések és lejárat eltérések (Ga) miatt a 4. fejezet szerint korrigált fedezeti összegnek az említett eszközök volatilitással korrigált piaci értékére kell korlátozódnia, a fedezetnyújtóval szembeni kitettségnek a sztenderd módszer szerinti kockázati súlyát (g) pedig annak a kockázati súlynak a súlyozott átlagaként kell meghatározni, amelyet az említett eszközökre mint pénzügyi biztosítékokra a sztenderd módszer szerint alkalmazni kellene.

(6) Amennyiben egy értékpapírosítási pozícióra teljes hitelkockázati fedezet vagy arányosan számított részleges hitelkockázati fedezet vonatkozik, a következő követelmények alkalmazandók:

- a) a hitelkockázati fedezetet nyújtó intézménynek az értékpapírosítási pozíció hitelkockázati fedezetben részesülő részének kockázattal súlyozott kitettségértékét a 3. alszakasznak megfelelően úgy kell kiszámítania, mintha a pozíció szóban forgó részét közvetlenül tartaná;
- b) a hitelkockázati fedezetet vásárló intézménynek a fedezett rész kockázattal súlyozott kitettségértékét a 4. fejezet alapján kell kiszámítania.

(7) A (6) bekezdés hatálya alá nem tartozó esetekben a következő követelmények alkalmazandók:

- a) a hitelkockázati fedezetet nyújtó intézménynek a hitelkockázati fedezetben részesülő pozíciórészt értékpapírosítási pozícióként kell kezelnie, és a kockázattal súlyozott kitettségértékét a 3. alszakasznak megfelelően, valamint a (8), (9) és (10) bekezdésre is figyelemmel úgy kell kiszámítania, mintha a szóban forgó pozíciót közvetlenül tartaná;
- b) a hitelkockázati fedezetet vásárló intézménynek az a) pontban említett fedezett pozíciórészt kockázattal súlyozott kitettségértékét a 4. fejezet alapján kell kiszámítania. Az intézménynek az értékpapírosítási pozíció hitelkockázati fedezetben nem részesülő részét különálló értékpapírosítási pozícióként kell kezelnie, és a kockázattal súlyozott kitettségértékét a 3. alszakasznak megfelelően, valamint a (8), (9) és (10) bekezdésre is figyelemmel kell kiszámítania.

(8) A 3. alszakasz szerinti az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának belső minősítésen alapuló módszert (SEC-IRBA) vagy az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának sztenderd módszerét (SEC-SA) módszert használó intézményeknek az alsó veszteségviselési határt (A) és a felső veszteségviselési határt (D) külön-külön kell meghatározniuk a (7) bekezdésnek megfelelően kapott egyes pozíciókra, mintha azokat az ügylet kezdeményezésekor különálló értékpapírosítási pozíciókként bocsátották volna ki. A K_{IRB} vagy a K_{SA} értékét az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek eredeti halmazának figyelembevételével kell kiszámítani.

(9) Az eredeti értékpapírosítási pozíciókra a 3. alszakasz szerinti az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának külső minősítésen alapuló módszerét (SEC-ERBA) használó intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a kockázattal súlyozott kitettségértékét a (7) bekezdésnek megfelelően kapott pozíciókra:

- a) amennyiben a kapott pozíció a veszteségviselési rangsorban előrébb sorolt, az eredeti értékpapírosítási pozíció kockázati súlyát kell hozzárendelni;

b) amennyiben a kapott pozíció a veszteségviselési rangsorban hátrább sorolt, a 261. cikk (7) bekezdése szerinti származtatott minősítés rendelhető hozzá. Ebben az esetben a szélességet jelölő T inputparamétert kizárólag a kapott pozíció alapján kell kiszámítani. Ha nincs lehetőség származtatott minősítés alkalmazására, az intézménynek az alábbiak közül a magasabb kockázati súlyt kell alkalmaznia:

- i. a (8) bekezdés és a 3. alszakasz szerint a SEC-SA alkalmazásával kapott kockázati súly; vagy
- ii. az eredeti értékpapírosítási pozíció SEC-ERBA szerinti kockázati súlya.

(10) A veszteségviselési rangsorban hátrább sorolt kapott pozíciót még akkor is előre nem sorolt értékpapírosítási pozícióként kell kezelni, ha az eredeti értékpapírosítási pozíció a hitelkockázati fedezetben részesülés előtt előresoroltnak minősül.

250. cikk

Burkolt támogatás

(1) Szponzor intézmény vagy olyan értékpapírosítást kezdeményező intézmény, amely egy értékpapírosítás vonatkozásában a 247. cikk (1) és (2) bekezdése szerint számította ki a kockázattal súlyozott kitettségértékeket, vagy kereskedési könyvéből eszközöket adott el, aminek eredményeként az említett eszközökhöz kapcsolódó kockázatok tekintetében már nem köteles szavatolótőkével rendelkezni, a szerződéses kötelezettségeit meghaladóan nem nyújthat közvetlen vagy közvetett támogatást az értékpapírosításhoz a befektetők potenciális vagy tényleges veszteségeinek csökkentése érdekében.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában egy ügylet nem tekinthető támogatásnak, ha azt a jelentős hitelkockázat átruházásának vizsgálatánál megfelelően figyelembe vették, és ha mindkét fél saját érdekében eljárva, önálló és független félként hajtotta végre az ügyletet (azaz az ügylet a szokásos piaci feltételek szerinti ügylet). E célból az intézménynek végre kell hajtania az ügylet teljes hitel-felülvizsgálatát, és figyelembe kell vennie legalább a következők mindegyikét:

- a) a visszavásárlási ár;
- b) az intézmény tőke- és likviditási pozíciója a visszavásárlás előtt és után;
- c) az alapul szolgáló kitettségek teljesítménye;
- d) az értékpapírosítási pozíciók teljesítménye;
- e) a támogatások hatása az értékpapírosítást kezdeményezőnél a befektetők vonatkozásában várhatóan felmerülő veszteségekre.

(3) Az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek és a szponzor intézménynek értesítenie kell az illetékes hatóságot bármely, a (2) bekezdés szerinti értékpapírosítással kapcsolatban megkötött ügyletről.

(4) Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EBH iránymutatást bocsát ki arra vonatkozóan, hogy e cikk alkalmazásában mi minősül szokásos piaci feltételek szerinti ügyletnek, és azon körülményekre vonatkozóan, amelyek fennállása esetén egy ügylet nem irányul támogatás nyújtására.

(5) Ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény vagy a szponzor intézmény valamely értékpapírosítás tekintetében nem felel meg az (1) bekezdésnek, az intézménynek a szóban forgó értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségét úgy kell bevonnia a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításába, mintha azokat nem értékpapírosították volna, és közzé kell tennie a következőket:

- a) annak tényét, hogy az (1) bekezdést megsértve támogatást nyújtott az értékpapírosításhoz; és
- b) a nyújtott támogatásnak a szavatolótőke-követelményekre gyakorolt hatását.

251. cikk

Szintetikus értékpapírosítás során értékpapírosított kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítása az értékpapírosítást kezdeményező intézménynél

(1) Az alapul szolgáló kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítása során a szintetikus értékpapírosítást kezdeményező intézménynek adott esetben az e szakaszban meghatározott számítási módszereket kell alkalmaznia a 2. fejezetben meghatározottak helyett. Az alapul szolgáló kitettségek tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségértéket és adott esetben a várható veszteségértéket a 3. fejezet alapján kiszámító intézmények esetében az ilyen kitettségekhez tartozó várható veszteségértéket nullának kell tekinteni.

(2) Az e cikk első bekezdésében megállapított követelmények az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek teljes halmazára alkalmazandók. A 252. cikkre is figyelemmel az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek az értékpapírosításba bevont valamennyi ügyletrészsorozat vonatkozásában a kockázattal súlyozott kitettségértékeket e szakasz alapján kell kiszámítania, ideértve azokat a pozíciókat is, amelyekre vonatkozóan az intézmény a 249. cikk alapján hitelkockázat-mérséklést tud elismerni. A hitelkockázat-mérséklésben részesülő pozíciókra alkalmazandó kockázati súlyt a 4. fejezetnek megfelelően módosítani lehet.

252. cikk

Lejáratú eltérések kezelése szintetikus értékpapírosítás során

A kockázattal súlyozott kitettségértéknek a 251. cikk szerinti kiszámítása céljából az alábbiak szerint kell kiszámítani a kockázat átruházását lehetővé tevő hitelkockázati fedezet és az alapul szolgáló kitettségek közötti lejáratú eltéréseket:

- a) az alapul szolgáló kitettségek lejáratának a leghosszabb lejáratú kitettség lejáratát kell tekinteni, ami nem haladhatja meg az öt évet. A hitelkockázati fedezet lejáratát a 4. fejezet szerint kell megállapítani;
- b) az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek figyelmen kívül kell hagynia minden lejáratú eltérést a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításakor azon értékpapírosítási pozíciók esetében, amelyekre e szakasz alapján 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaztak. A fennmaradó pozíciók esetében a lejáratú eltéréseket a 4. fejezetben meghatározottak szerint kell kezelni, a következő képlet alapján:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot [(t - t^*) / (T - t^*)] + RW_{Ass} \cdot [(T - t) / (T - t^*)]$$

ahol:

RW^* = a kockázattal súlyozott kitettségérték a 92. cikk (3) bekezdése a) pontjának alkalmazásában;

RW_{Ass} = az alapul szolgáló kitettségek arányosan számított, kockázattal súlyozott kitettségértéke, mintha azokat nem értékpapírosították volna;

RW_{SP} = a 251. cikk szerint számított, kockázattal súlyozott kitettségérték a lejáratú eltérés figyelmen kívül hagyásával;

T = az alapul szolgáló kitettség lejárata években kifejezve;

t = a hitelkockázati fedezet lejárata években kifejezve;

$t^* = 0,25$.

253. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték csökkentése

(1) Az olyan értékpapírosítási pozíciók esetében, amelyekhez e szakasz szerint 1 250 %-os kockázati súlyt rendeltek, az intézmények a pozícióknak a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításánál történő figyelembevétel helyett e pozíciók kitettségértékét a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján levonhatják az elsődleges alapvető tőkéből. Ebből a célból a kitettségérték kiszámításánál a 249. cikknek megfelelően figyelembe lehet venni az elismert, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.

(2) Amennyiben az intézmény él az (1) bekezdésben meghatározott lehetőséggel, a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján levont összeget levonhatja a 268. cikk szerint maximális tőkekövetelményként meghatározott összegből, amelyet úgy számítanak ki az alapul szolgáló kitettségekre, mintha azok nem kerültek volna értékpapírosításra.

2. alszakasz

A módszerek és közös paraméterek hierarchiája

254. cikk

A módszerek hierarchiája

(1) Az intézményeknek a 3. alszakaszban meghatározott valamelyik módszert kell alkalmazniuk a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására, az alábbi hierarchiának megfelelően:

- a) a 258. cikkben meghatározott feltételek teljesülése esetén az intézménynek a SEC-IRBA módszert kell alkalmaznia a 259. és 260. cikknek megfelelően;
- b) amennyiben a SEC-IRBA nem alkalmazható, az intézménynek az SEC-SA módszert kell alkalmaznia a 261. és a 262. cikknek megfelelően;
- c) amennyiben a SEC-SA nem alkalmazható, az intézménynek az SEC-ERBA módszert kell alkalmaznia a 263. és a 264. cikknek megfelelően a minősített pozíciók, valamint olyan pozíciók esetében, amelyeknél származtatott minősítést lehet alkalmazni.

(2) Az intézményeknek a minősített pozíciók, vagy olyan pozíciók esetében, amelyeknél származtatott minősítést lehet alkalmazni, a SEC-SA módszer helyett a SEC-ERBA módszert kell alkalmazniuk az alábbi esetekben:

- a) amennyiben az STS értékpapírosítási pozíciónak minősülő pozíciók esetében a SEC-SA módszer alkalmazása 25 %-nál magasabb kockázati súlyt eredményezne;
- b) amennyiben az STS értékpapírosítási pozíciónak nem minősülő pozíciók esetében a SEC-SA módszer alkalmazása 25 %-nál magasabb kockázati súlyt eredményezne vagy a SEC-ERBA módszer alkalmazása 75 %-nál magasabb kockázati súlyt eredményezne;
- c) gépjárműhitelek, valamint gépjármű- és eszközlízingek halmazával fedezett értékpapírosítási ügyletek esetében.

(3) A (2) bekezdésben nem említett esetekben, és az (1) bekezdés b) pontjától eltérve az intézmények dönthetnek úgy, hogy valamennyi minősített értékpapírosítási pozíciójukra, vagy olyan pozíciókra, amelyeknél származtatott minősítést lehet alkalmazni a SEC-ERBA módszert alkalmazzák a SEC-SA módszer helyett.

Az első albekezdés alkalmazása céljából az intézményeknek legkésőbb 2018. november 17-ig értesítik a döntésükről az illetékes hatóságot.

Amennyiben az intézmény a későbbiekben úgy határoz, hogy megváltoztatja az összes minősített értékpapírosítási pozíciójára alkalmazott módszert, erről a határozat meghozatalának időpontját közvetlenül követő november 15-e előtt értesítenie kell az illetékes hatóságot.

Amennyiben az illetékes hatóság – az esettől függően – a második és a harmadik albekezdésben említett határidőt közvetlenül követő december 15-ig nem emel kifogást, az intézmény által bejelentett határozat a következő év január 1-jével hatályba lép és egy esetleges későbbi bejelentett határozat hatálybalépéséig hatályban marad. Az intézmények egyazon év során nem alkalmazhatnak különböző módszereket.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok eseti alapon megtilthatják az intézményeknek a SEC-SA módszer alkalmazását, amennyiben a SEC-SA alkalmazásából eredő kockázattal súlyozott kitétségtérkép aránytalan lenne az intézet vagy a pénzügyi stabilitás tekintetében felmerülő kockázatokhoz képest, ideértve többek között az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitétségek hitelkockázatát is. STS értékpapírosítási pozíciónak nem minősülő kitétségek esetében különös figyelmet kell fordítani a rendkívül összetett és kockázatos jellemzőkkel rendelkező értékpapírosításokra.

(5) E cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, az intézmények egy ABCP-programbeli vagy ABCP -ügyletbeli nem minősített pozíció kockázattal súlyozott kitétségtérképének kiszámításához használhatják a 266. cikk szerinti belső értékelési módszert, amennyiben teljesülnek a 265. cikkben meghatározott feltételek. Amennyiben valamely intézmény megkapta a 265. cikk (2) bekezdése szerinti, a belső értékelési módszer alkalmazására vonatkozó engedélyt és egy ABCP-programbeli vagy ABCP -ügyletbeli valamely adott pozícióra kiterjed az engedély hatálya, az intézménynek e módszert kell alkalmaznia az adott pozíció kockázattal súlyozott kitétségtérképének kiszámítására.

(6) Újra-értékpapírosításhoz kapcsolódó pozíció esetében az intézményeknek a 261. cikknek megfelelően a SEC-SA-t kell alkalmazniuk a 269. cikkben meghatározott módosításokkal.

(7) Minden egyéb esetben az értékpapírosítási pozíciókhoz 1 250 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(8) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t az e cikk (3) bekezdése szerinti értesítésekről. Az EBH nyomon követi egyrészt azt, hogy e cikk alkalmazása milyen hatást gyakorol a tőkekövetelményekre, másrészt az e cikk (4) bekezdésével összefüggő felügyeleti gyakorlatok teljes körét, és megállapításairól évente jelentést tesz a Bizottságnak, továbbá az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki.

255. cikk

A K_{IRB} és a K_{SA} meghatározása

(1) Amennyiben az intézmény alkalmazza a 3. alszakasz szerinti SEC-IRBA-t, a K_{IRB} értékét a (2)–(5) bekezdésnek megfelelően kell kiszámítani.

(2) Az intézménynek úgy kell meghatároznia meg a K_{IRB} értékét, hogy 8 %-kal megszorozza azon kockázattal súlyozott kitétségtérképeket, amelyeket a 3. fejezetnek megfelelően számítanak ki az alapul szolgáló kitétségekre úgy, mintha azok nem lennének értékpapírosítva, és osztja az alapul szolgáló kitétségek kitétségtérképével. A K_{IRB} értékét decimális formában, nulla és egy közötti számként kell kifejezni.

(3) A K_{IRB} kiszámítása céljából az alapul szolgáló kitettségekre a 3. fejezetnek megfelelően kiszámítandó kockázattal súlyozott kitettségértékek a következőkből állnak:

- a) az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségéhez kapcsolódó várható veszteségek összege, beleértve a halmaznak a 3. fejezet szerint még részét képező, nemteljesítő, alapul szolgáló kitettségeket; és
- b) az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségéhez tartozó váratlan veszteségek összege, beleértve a halmaznak a 3. fejezet szerint részét képező, nemteljesítő, alapul szolgáló kitettségeket;

(4) Az intézmény az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó K_{IRB} értéket a vásárolt követelések tőkekövetelményének kiszámítására vonatkozóan a 3. fejezetben meghatározott előírásoknak megfelelően is kiszámíthatja. E célból a lakossági kitettségeket vásárolt lakossági követelésként, a nem lakossági kitettségeket pedig vásárolt vállalati követelésként kell kezelni.

(5) Az intézményeknek külön kell kiszámítaniuk a K_{IRB} értékét az olyan értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeinek felhígulási kockázata esetében, amelynél a szóban forgó kitettségek felhígulási kockázata jelentős.

Amennyiben a felhígulási és a hitelkockázatból eredő veszteségeket az értékpapírosítás során összesítve kezelik, az intézményeknek a felhígulási és a hitelkockázatra vonatkozó megfelelő K_{IRB} értékét a 3. alszakasz alkalmazásában egyetlen K_{IRB} értéké kell összevonniuk. Amennyiben a hitel- vagy felhígulási kockázatból származó veszteségek fedezésére egységes tartalékalap vagy túlfedezet áll rendelkezésre, ez annak jeleként tekinthető, hogy az említett kockázatokat összesített módon kezelik.

Amennyiben a felhígulási és a hitelkockázatból eredő veszteségeket az értékpapírosítás során nem összesítve kezelik, az intézménynek módosítania kell az második albekezdésben meghatározott kezelést, hogy prudens módon összevonja a felhígulási és a hitelkockázatra vonatkozó megfelelő K_{IRB} értékeket.

(6) Amennyiben az intézmény a 3. alszakasz szerinti SEC-SA-t alkalmazza, a K_{SA} értékét úgy kell kiszámítani, hogy 8 %-kal megszorozza azokat a kockázattal súlyozott kitettségértékeket, amelyeket a 2. fejezetnek megfelelően az alapul számított kitettségekre számítanak ki úgy, mintha azok nem lennének értékpapírosítva, és osztja az alapul szolgáló kitettségek értékével. A K_{SA} értékét decimális formában, nulla és egy közötti számként kell kifejezni.

E bekezdés alkalmazásában az intézményeknek az alapul szolgáló kitettségek kitettségértékét a 34. és a 110. cikk szerinti egyedi hitelkockázati kiigazítások és további értékkiigazítások nettósítása, valamint más szavatoló-tőke-csökkentések nélkül kell kiszámítaniuk.

(7) Az (1)–(6) bekezdés alkalmazásában, ha az értékpapírosítási struktúra különleges célú gazdasági egység alkalmazását foglalja magában, akkor a különleges célú gazdasági egység értékpapírosításhoz kapcsolódó valamennyi kitettségét alapul szolgáló kitettségként kell kezelni. Az előzőek sérelme nélkül az intézmény a K_{IRB} vagy a K_{SA} kiszámítása céljából kizárhatja a különleges célú gazdasági egység kitettségeit az alapul szolgáló kitettségek halmazából, ha a különleges célú gazdasági egység kitettségeinek kockázata nem jelentős, vagy ha az nem befolyásolja az intézmény értékpapírosítási pozícióit.

Szintetikus értékpapírosítás esetében azokat a jelentős bevételeket, melyek olyan hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok kibocsátásából vagy a különleges célú gazdasági egység egyéb fedezett kötelezettségeiből származnak, amelyek az értékpapírosítási pozíciók visszafizetésének biztosítékaként szolgálnak, be kell vonni a K_{IRB} vagy K_{SA} kiszámításába, ha a biztosíték hitelkockázatára az ügyletrészsorozatonkénti veszteségelosztás vonatkozik.

(8) E cikk (5) bekezdése harmadik albekezdésének alkalmazásában az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatást bocsát ki a felhígulási és a hitelkockázatra vonatkozó K_{IRB} értékeinek összevonására vonatkozó megfelelő módszerekhez, amennyiben ezeket a kockázatokat az értékpapírosítás során nem kezelik összesített módon.

(9) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek részletesebb meghatározása érdekében, amelyek mellett az intézmények kiszámíthatják az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó K_{IRB} értéket a (4) bekezdés szerint, különös tekintettel az alábbiakra:

- a) az értékpapírosítás tekintetében a belső hitelezési szabályzatok és a K_{IRB} kiszámításának modelljei;
- b) az alapul szolgáló kitettségek halmazához kapcsolódó különböző kockázati tényezők alkalmazása, és amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő pontos vagy megbízható adat e halmazról, közvetett adatok alkalmazása a PD és az LGD érték becslése céljából; és

- c) előzetes vizsgálati követelmények a követelések eladói vagy más értékpapírosítást kezdeményezők által végrehajtott intézkedések és alkalmazott szabályzatok monitorozására.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. január 18-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés második albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a e rendeletet.

256. cikk

Az alsó veszteségviselési határ (attachment point – A) és a felső veszteségviselési határ (detachment point – D) meghatározása

- (1) A 3. alszakasz alkalmazásában az intézménynek az alsó veszteségviselési határt (A) abban a küszöbértékben kell megállapítania, amelynél az alapul szolgáló kitétségek halmazán belül megkezdődne a veszteségeknek a vonatkozó értékpapírosítási pozícióhoz való hozzárendelése.

Az alsó veszteségviselési határt (A) nulla és egy közé eső decimális értékkel kell kifejezni, amely vagy nullával vagy – amennyiben ez a nagyobb érték – az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitétséghalmaz fennálló egyenlegének a vonatkozó értékpapírosítási pozíciót tartalmazó ügyletrészsorozatnál előbbre sorolt vagy azzal egyenrangú (pari passu) valamennyi ügyletrészsorozat fennálló egyenlegével csökkentett értéke és az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitétségének – beleértve magát a kitétséget is – fennálló egyenlege egymáshoz viszonyított arányával egyenlő.

- (2) A 3. alszakasz alkalmazásában az intézménynek a felső veszteségviselési határt (D) abban a küszöbértékben kell megállapítania, amelynél az alapul szolgáló kitétségek halmazán belül a veszteségek a vonatkozó értékpapírosítási pozíciót tartalmazó ügyletrészsorozatban a kölcsöntőke teljes veszteségét eredményeznék.

A felső veszteségviselési határt (D) nulla és egy közé eső decimális értékkel kell kifejezni, amely vagy nullával vagy – amennyiben ez a nagyobb érték – az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitétséghalmaz fennálló egyenlegének a vonatkozó értékpapírosítási pozíciót tartalmazó ügyletrészsorozatnál előbbre sorolt valamennyi ügyletrészsorozat fennálló egyenlegével csökkentett értéke és az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitétségének fennálló egyenlege egymáshoz viszonyított arányával egyenlő.

- (3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában az intézménynek a túlfedezetet és az előre rendelkezésre bocsátott tartalékszámilákat ügyletrészsorozatként, az ilyen tartalékszámilákat alkotó eszközöket pedig alapul szolgáló kitétségként kell kezelnie.

- (4) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában az intézménynek figyelmen kívül kell hagynia az előre nem rendelkezésre bocsátott olyan tartalékszámilákat és eszközöket, amelyek nem biztosítanak hitelminőség-javítást, például a csak likviditási támogatást jelentőket, a deviza- vagy kamatcsereügyleteket és a szóban forgó értékpapírosítási pozíciókhoz kapcsolódó készpénzbiztosíték-számilákat. Az előre rendelkezésre bocsátott tartalékszámilák és a hitelminőség-javítást biztosító eszközök esetében az intézménynek a számláknak vagy eszközöknek csak a veszteségviselő részeit kell értékpapírosítási pozícióként kezelnie.

- (5) Amennyiben ugyanazon ügyleten belül kettő vagy több pozíciónak eltérő a lejárat ideje, de arányosan oszlik meg közöttük az esetleges veszteség, az alsó veszteségviselési határok (A) és a felső veszteségviselési határok (D) meghatározását az említett pozíciók összesített fennálló egyenlegének alapján kell elvégezni, és ebben az esetben az eredményül kapott alsó veszteségviselési határoknak (A) és felső veszteségviselési határoknak (D) azonosnak kell lenniük.

257. cikk

Az ügyletrészsorozat lejáratának (M_T) meghatározása

- (1) A 3. alszakasz alkalmazásában és a (2) bekezdésre is figyelemmel az intézmény egy ügyletrészsorozat lejáratát (M_T) a következőképpen állapíthatja meg:

- a) az ügyletrészsorozat keretében esedékes szerződés szerinti kifizetések lejáratának súlyozott átlagaként a következő képlet alapján számítva:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

ahol CF_t a kötelezett által t időszak során a szerződés szerinti fizetendő valamennyi összeget (kölcsöntőke, kamat és díjak) jelöli; vagy

b) az ügyletrészsorozat jogilag rögzített végső lejáratí ideje szerint, a következő képlet alapján számítva:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80 \%,$$

ahol M_L az ügyletrészsorozat jogilag rögzített végső lejáratí ideje.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az ügyletrészsorozat lejáratát (M_T) minden esetben annak figyelembevételével kell meghatározni, hogy annak alsó határa egy év, felső határa pedig öt év.

(3) Amennyiben az intézmény szerződésből adódóan kitétté válhat az alapul szolgáló kitétségekből eredő lehetséges veszteségnek, az intézménynek az értékpapírosítási pozíció lejáratát úgy kell meghatározni, hogy figyelembe veszi a szerződés lejáratát, hozzáadva ahhoz a szóban forgó alapul szolgáló kitétségek közül a leghosszabb lejáratát. Rulírozó kitétségek esetében a rulírozó időszak alatt hozzáadható kitétség szerződés szerinti lehetséges leghosszabb fennmaradó lejáratát kell figyelembe venni.

(4) Az EBH nyomon követi az e területen folytatott gyakorlatok teljes körét, különös tekintettel e cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazására, és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2019. december 31-ig iránymutatást ad ki.

3. alszakasz

A kockázattal súlyozott kitétségérték kiszámításának módszerei

258. cikk

A belső minősítésen alapuló módszer (SEC-IRBA) használatának feltételei

(1) Az intézményeknek akkor kell használniuk a SEC-IRBA-t egy értékpapírosítási pozícióval összefüggésben a kockázattal súlyozott kitétségérték kiszámításához, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) a pozíciót IRB-halmaz vagy vegyes halmaz fedezi, és az utóbbi esetben az intézmény a 3. szakasznak megfelelően ki tudja számítani a K_{IRB} értékét az alapul szolgáló kitétségérték legalább 95 %-ára;
- b) az intézmény számára elegendő információ áll rendelkezésre az értékpapírosítás alapul szolgáló kitétségeire vonatkozóan ahhoz, hogy ki tudja számítani a K_{IRB} értéket; és
- c) az intézmény számára nincs megtiltva a SEC-IRBA alkalmazása a (2) bekezdés szerint egy meghatározott értékpapírosítási pozícióval összefüggésben.

(2) Az illetékes hatóságok eseti alapon megtilthatják a SEC-IRBA alkalmazását, ha az értékpapírosítás rendkívül összetett vagy kockázatos jellemzőkkel rendelkezik. Ezzel összefüggésben rendkívül összetett vagy kockázatos jellemzőnek tekinthetők a következők:

- a) az olyan hitelminőség-javítás, amely a portfólióveszteségektől eltérő okokból erodálódhat;
- b) a halmazok olyan kitétségekből állnak, amelyek belső korrelációja egy ágazatra vagy földrajzi területre való koncentráció következtében nagyfokú;
- c) olyan ügyletek, amelyek esetében az értékpapírosítási pozíciók visszafizetése nagyban függ olyan kockázati tényezőktől, amelyeket a K_{IRB} nem tartalmaz; vagy
- d) az ügyletrészsorozatok közötti rendkívül összetett veszteségelosztások.

259. cikk

A kockázattal súlyozott kitétségérték kiszámítása a SEC-IRBA szerint

(1) A SEC-IRBA keretében egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitétségértékét úgy kell kiszámítani, hogy a pozíció 248. cikk szerint kiszámított kitétségértékét meg kell szorozni az alábbiaknak megfelelően meghatározott, alkalmazandó kockázati súllyal, amelynek alsó határa minden esetben 15 %:

$$RW = 1250 \%$$

$$\text{ha } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$$

$$\text{ha } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{ha } A < K_{IRB} < D$$

ahol:

K_{IRB} az alapul szolgáló kitettségek halmazának 255. cikk szerinti tőkekövetelménye

D a 256. cikknek megfelelően meghatározott felső veszteségviselési határ

A a 256. cikknek megfelelően meghatározott alsó veszteségviselési határ

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u-l)}$$

ahol:

$$a = - (1/(p * K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$$

ahol:

$$p = \max [0,3; (A + B * (1/N) + C * K_{IRB} + D * LGD + E * M_T)]$$

ahol:

N az alapul szolgáló kitettségek halmazában lévő kitettségek (4) bekezdés szerint kiszámított tényleges száma;

LGD az alapul szolgáló kitettségek halmazának (5) bekezdés szerint kiszámított, kitettségrel súlyozott átlagos nemteljesítéskori veszteségrátája;

M_T az ügyletrészsorozat 257. cikk szerint meghatározott lejárata.

Az A , B , C , D és E paramétereket a következő áttekintő táblázat alapján kell meghatározni:

		A	B	C	D	E
Nem lakossági	Előresorolt, granuláris ($N \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Előresorolt, nem granuláris ($N < 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Nem előresorolt, granuláris ($N \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Nem előresorolt, nem granuláris ($N < 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Lakossági	Előresorolt	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Nem előresorolt	0	0	-5,78	0,55	0,27

(2) Ha az alapul szolgáló IRB-halmaz lakossági és nem lakossági kitettségeket egyaránt tartalmaz, a halmazt egy lakossági és egy nem lakossági C kell bontani, és minden egyes alhalmazra különálló p paramétert (valamint a megfelelő inputparamétereket – N , K_{IRB} és LGD) kell becsülni. Ezt követően az egyes alhalmazok p paraméterei és az egyes alhalmazokban levő kitettségek nominális értéke alapján ki kell számítani az ügyletre vonatkozó p paraméter súlyozott átlagát.

(3) Amennyiben az intézmény a SEC-IRBA-t vegyes halmazra alkalmazza, a p paraméter kiszámításához csak azokat az alapul szolgáló kitettségeket veheti figyelembe, amelyekre az IRB módszer alkalmazandó. E célból figyelmen kívül kell hagyni azokat az alapul szolgáló kitettségeket, amelyekre a sztenderd módszer alkalmazandó.

(4) A kitettségek tényleges számát (N) az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

ahol EAD_i a halmaz i -edik kitettségéhez kapcsolódó kitettségérték.

Az ugyanazon kötelezettel szembeni többszörös kitettségeket össze kell vonni, és egy kitettségnek kell tekinteni.

- (5) A kitettséggel súlyozott átlagos nemteljesítéskori veszteségrátát (LGD) az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

ahol LGD_i az i -edik kötelezettséggel szembeni összes kitettség átlagos LGD értéke.

Amennyiben a vásárolt követelések hitel- és felhígulási kockázatát az értékpapírosításon belül összevonva kezelik, az LGD érték a hitelkockázat LGD értékének és 100 % felhígulási kockázati LGD-értéknek a súlyozott átlaga. Ehhez a súlyokat a hitelkockázat, valamint a felhígulási kockázat IRB módszer szerinti különálló tőkekövetelményei képezik. E célból, amennyiben a hitel- vagy a felhígulási kockázatból eredő veszteségek fedezésére egységes tartalékalap vagy túlfedezet áll rendelkezésre, ez annak jeleként tekinthető, hogy az említett kockázatokat összesített módon kezelik.

- (6) Amennyiben a legnagyobb alapul szolgáló kitettség aránya (C_1) a halmazon belül legfeljebb 3 %, az intézmény az N -nek és a kitettséggel súlyozott LGD-k átlagának kiszámításához használhatja a következő egyszerűsített módszert:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m-1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0,50$$

ahol

C_m a legnagyobb m kitettségek összegének részaránya a halmazon belül; és

m az „ m ” értékét pedig az intézmény határozza meg.

Ha csak C_1 áll rendelkezésre, és értéke legfeljebb 0,03, az intézmény az LGD értékét 0,5-ben, N értékét pedig $1/C_1$ -ben állapíthatja meg.

- (7) Ha a pozíciót vegyes halmaz fedezi, és az intézmény a 258. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően ki tudja számítani a K_{IRB} értékét az alapul szolgáló kitettségértékek legalább 95 %-ára, az intézménynek az alapul szolgáló kitettségek halmazára vonatkozó tőkekövetelményt a következőképpen kell kiszámítania:

$$d \cdot K_{IRB} + (1 - d) \cdot K_{SA},$$

ahol

d azon alapul szolgáló kitettségek kitettségértékének az összes alapul szolgáló kitettség kitettségértékéhez képest mért aránya, amelyekre vonatkozóan az intézmény a K_{IRB} értékét ki tudja számítani.

- (8) Ha az intézménynek piaci kockázatok – ezen belül kamat- vagy devizakockázatok – fedezésére szolgáló származtatott ügylet formájában van értékpapírosítási pozíciója, akkor ehhez a származtatott ügylethez olyan származtatott kockázati súlyt rendelhet, amely egyenértékű a referenciapozíció e cikk szerint számított kockázati súlyával.

Az első albekezdés alkalmazásában a referenciapozíció az a pozíció, amely minden tekintetben egyenrangú (pari passu) a származtatott ügylettel, vagy – ilyen egyenrangú pozíció hiányában – az a pozíció, amely a veszteségviselési rangsorban közvetlenül a származtatott ügylet alá rendelt.

260. cikk

STS értékpapírosítások kezelése a SEC-IRBA szerint

A SEC-IRBA keretében egy STS értékpapírosításhoz tartozó pozíció kockázati súlyát a 259. cikknek megfelelően kell kiszámítani, a következő módosításokkal:

az előresorolt értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának alsó határa = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

261. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a sztenderd módszer szerint (SEC-SA)

- (1) A SEC-SA keretében egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy kell kiszámítani, hogy a pozíció 248. cikk szerint számított kitettségértékét meg kell szorozni az alábbiakban meghatározott, alkalmazandó kockázati súllyal, amelynek alsó határa minden esetben 15 %:

$$\begin{aligned}
 RW &= 1\,250\% & \text{ha } D \leq K_A \\
 RW &= 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)} & \text{ha } A \geq K_A \\
 RW &= \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] & \text{ha } A < K_A < D
 \end{aligned}$$

ahol:

D a 256. cikknek megfelelően meghatározott felső veszteségviselési határ;

A a 256. cikknek megfelelően meghatározott alsó veszteségviselési határ;

K_A a (2) bekezdés szerint számított paraméter;

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u-l)}$$

ahol:

$$a = - (1/(p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ olyan értékpapírosítási kitettség esetében, amely nem újra-értékpapírosítási kitettség

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában K_A a következőképpen számítandó ki:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

ahol:

K_{SA} az alapul szolgáló halmaz 255. cikk szerint meghatározott tőkekövetelménye;

W = a következők egymáshoz viszonyított aránya:

a) a nemteljesítő alapul szolgáló kitettségek névértékének összege, és

b) az összes alapul szolgáló kitettség névértékének összege.

E célból a nemteljesítő kitettség olyan alapul szolgáló kitettség, amelyre a következők valamelyike vonatkozik: i. 90 napja vagy annál régebb óta késedelmes; ii. csőd- vagy fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá tartozik; iii. végrehajtás vagy hasonló eljárás hatálya alá tartozik; vagy iv. az értékpapírosítási dokumentáció alapján nemteljesítő.

Amennyiben az intézmény a halmazban lévő alapul szolgáló kitettségek legfeljebb 5 %-ára vonatkozóan nem ismeri a késedelmi státuszt, a K_A kiszámításakor alkalmazhatja a SEC-SA-t a következő kiigazítással:

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Alhalmaz 1 ahol W ismert}}}{\text{Teljes EAD}} \times K_A^{\text{Alhalmaz 1 ahol W ismert}} \right) + \frac{EAD_{\text{Alhalmaz 2 ahol W ismertlen}}}{\text{Teljes EAD}}$$

Ha az intézmény a halmazban lévő alapul szolgáló kitettségek több mint 5 %-ára vonatkozóan nem ismeri a késedelmi státuszt, az értékpapírosítási pozícióra 1 250 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

(3) Ha az intézménynek piaci kockázatok – ezen belül kamat- vagy devizakockázatok – fedezésére szolgáló származtatott ügylet formájában van értékpapírosítási pozíciója, akkor ehhez a származtatott ügylethez olyan származtatott kockázati súlyt rendelhet, amely egyenértékű a referenciapozíció e cikk szerint számított kockázati súlyával.

E bekezdés alkalmazásában a referenciapozíció az a pozíció, amely minden tekintetben egyenrangú (pari passu) a származtatott ügylettel, vagy – ilyen egyenrangú pozíció hiányában – az a pozíció, amely a veszteségviselési rangsorban a származtatott ügylethez képest közvetlenül alá rendelt.

262. cikk

STS értékpapírosítások kezelése a SEC-SA szerint

A SEC-SA keretében egy STS értékpapírosításhoz tartozó pozíció kockázati súlyát a 261. cikknek megfelelően kell kiszámítani, a következő módosításokkal:

az előresorolt értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának alsó határa = 10 %

$p = 0,5$

263. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a külső minősítésen alapuló módszer szerint (SEC-ERBA)

(1) Egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének SEC-ERBA szerinti kiszámításához a pozíció 248. cikk szerint kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni az e cikk szerinti alkalmazandó kockázati súllyal.

(2) Rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, amikor a minősítés a (7) bekezdésnek megfelelően rövid lejáratú hitelminősítésből származtatható, a következő kockázati súlyokat kell alkalmazni:

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	Az összes egyéb minősítés
Kockázati súly	15 %	50 %	100 %	1 250 %

(3) Hosszú lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, amikor a minősítés az e cikk (7) bekezdésének megfelelően hosszú lejáratú hitelminősítésből származtatható, a 2. táblázatban meghatározott kockázati súlyokat kell alkalmazni, kiigazítva adott esetben az ügyletrézsorozat lejáratával (M_T) a 257. cikk és az e cikk (4) bekezdése szerint, valamint a nem előresorolt ügyletrézsorozatok esetében az ügyletrézsorozat szélességével az e cikk (5) bekezdése szerint:

2. táblázat

Hitelminőségi besorolás	Előresorolt ügyletrézsorozat		Nem előresorolt (keskeny) ügyletrézsorozat	
	Ügyletrézsorozat lejáratát (M_T)		Ügyletrézsorozat lejáratát (M_T)	
	1 év	5 év	1 év	5 év
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %

Hitelminőségi besorolás	Előresorolt ügyletrészsorozat		Nem előresorolt (keskeny) ügyletrészsorozat	
	Ügyletrészsorozat lejárata (M_T)		Ügyletrészsorozat lejárata (M_T)	
	1 év	5 év	1 év	5 év
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Minden egyéb	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

(4) Azon ügyletrészsorozatok kockázati súlyának meghatározásához, amelyek lejárata egy és öt év között van, az intézménynek lineáris interpolációt kell alkalmaznia, az egyéves és az ötéves lejáratra a 2. táblázatnak megfelelően alkalmazandó kockázati súlyt alapul véve.

(5) Az ügyletrészsorozat szélességének figyelembevétele érdekében az intézménynek a nem előresorolt ügyletrészsorozatok kockázati súlyát a következőképpen kell megállapítania:

$$RW = [RW \text{ a lejárát alapján a (4) bekezdés szerint kiigazítva}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$

ahol

T = az ügyletrészsorozat szélessége ($D - A$)

ahol

D a 256. cikknek megfelelően meghatározott felső veszteségviselési határ

A a 256. cikknek megfelelően meghatározott alsó veszteségviselési határ

(6) A nem előresorolt ügyletrészsorozatok (3), (4) és (5) bekezdés alapján kiszámított kockázati súlyaira 15 %-os alsó határérték vonatkozik. Továbbá az így kapott kockázati súlyok nem lehetnek kisebbek ugyanazon értékpapírosítás előresorolt, ugyanolyan hitelminősítésű és lejáratú hipotetikus ügyletrészsorozatának kockázati súlyánál.

(7) Származtatott minősítés alkalmazásához az intézményeknek a nem minősített pozíciókhoz egy olyan minősített referenciapozíció hitelminősítésével egyenértékű származtatott minősítést kell rendelniük, amely teljesíti az alábbi feltételek mindegyikét:

- a referenciapozíció minden tekintetben egyenrangú (pari passu) a nem minősített értékpapírosítási pozícióval, vagy – egyenrangú pozíció hiányában – a referenciapozíció közvetlenül alárendelt a nem minősített pozícióhoz képest;
- a referenciapozíció nem részesül harmadik fél által nyújtott olyan garanciában vagy egyéb hitelminőség-javításban, melyek a nem minősített pozíció esetében nem állnak rendelkezésre;
- a referenciapozíció lejárata megegyezik a szóban forgó nem minősített pozíció lejáratával vagy hosszabb annál;
- az intézmény a származtatott minősítéseket rendszeresen aktualizálja annak érdekében, hogy azok tükrözzék a referenciapozíció hitelminősítésében bekövetkező változásokat.

(8) Ha az intézménynek piaci kockázatok – ezen belül kamat- vagy devizakockázatok – fedezésére szolgáló származtatott ügylet formájában van értékpapírosítási pozíciója, akkor ehhez a származtatott ügyletnek olyan származtatott kockázati súlyt rendelhet, amely egyenértékű a referenciapozíció e cikk szerint számított kockázati súlyával.

Az első albekezdés alkalmazásában a referenciapozíció az a pozíció, amely minden tekintetben egyenrangú (pari passu) a származtatott ügylettel, vagy – ilyen egyenrangú pozíció hiányában – az a pozíció, amely a veszteségviselési rangsorban közvetlenül a származtatott ügylet alá rendelt.

264. cikk

STS értékpapírosítások kezelése a SEC-ERBA szerint

(1) A SEC-ERBA keretében egy STS értékpapírosításhoz tartozó pozíció kockázati súlyát a 263. cikknek megfelelően kell kiszámítani, az e cikkben meghatározott módosításokkal.

(2) Rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitétségek esetében vagy olyan esetben, amikor a minősítés a 263. cikk (7) bekezdésének megfelelően rövid lejáratú hitelminősítésből származtatható, a következő kockázati súlyokat kell alkalmazni:

3. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	Az összes egyéb minősítés
Kockázati súly	10 %	30 %	60 %	1 250 %

(3) Hosszú lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitétségek esetében vagy olyan esetben, amikor a minősítés a 263. cikk (7) bekezdésének megfelelően hosszú lejáratú hitelminősítésből származtatható, a kockázati súlyokat a 4. táblázatnak megfelelően kell meghatározni, kiigazítva az ügyletrészsorozat lejáratával (M_T) a 257. cikk és a 263. cikk (4) bekezdése szerint, valamint a nem előresorolt ügyletrészsorozatok esetében az ügyletrészsorozat szélességével a 263. cikk (5) bekezdése szerint:

4. táblázat

Hitelminőségi besorolás	Előresorolt ügyletrészsorozat		Nem előresorolt (keskeny) ügyletrészsorozat	
	Ügyletrészsorozat lejáratát (M_T)		Ügyletrészsorozat lejáratát (M_T)	
	1 év	5 év	1 év	5 év
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Minden egyéb	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

265. cikk

A belső értékelési módszer alkalmazási köre és operatív követelményei

(1) Az intézmények akkor számíthatják ki az ABCP-programbeli vagy ABCP-ügyletbeli nem minősített pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértékeit a 266. cikk szerinti belső értékelési módszerrel, ha teljesülnek az e cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek.

Amennyiben valamely intézmény megkapta az e cikk (2) bekezdése szerinti, a belső értékelési módszer alkalmazására vonatkozó engedélyt és egy ABCP-programbeli vagy ABCP-ügyletbeli valamely adott pozícióra kiterjed az engedély hatálya, az intézménynek e módszert kell alkalmaznia az adott pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítására.

(2) Az illetékes hatóságoknak az intézmények számára egyértelműen meghatározott alkalmazási körön belül engedélyezniük kell a belső értékelési módszer alkalmazását, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) az ABCP-program keretében kibocsátott kereskedelmi értékpapírokban levő összes pozíció minősített pozíció;
- b) a pozíció hitelminőségének belső értékelési módszere egy vagy több külső hitelminősítő intézet nyilvánosan hozzáférhető, alapul szolgáló kitettségek által fedezett értékpapírosítási típusú értékpapírosítási pozíciók minősítésére vonatkozó értékelési módszereit tükrözi;
- c) az ABCP-program keretében kibocsátott kereskedelmi értékpapírt elsősorban harmadik fél befektetők számára bocsátják ki;
- d) az intézmény belső értékelési eljárása legalább annyira konzervatív, mint azoknak a külső hitelminősítő intézeteknek a nyilvánosan hozzáférhető értékelései, amelyek külső minősítést adtak az ABCP-program során kibocsátott kereskedelmi értékpapírokra vonatkozóan, különös tekintettel a stressztényezőkre és egyéb releváns számszerű elemekre;
- e) az intézmény belső értékelési módszere figyelembe veszi az ABCP-program kereskedelmi értékpapírjait minősítő külső hitelminősítő intézetek által nyilvánosságra hozott valamennyi vonatkozó minősítési módszert, és a külső hitelminősítő intézetek hitelminősítésének megfelelő minősítési kategóriákat tartalmaz. Az intézménynek belső nyilvántartásaiban dokumentálnia kell az arra vonatkozó magyarázatot, hogy az e pontban meghatározott követelmények milyen módon teljesülnek, és rendszeresen frissítenie kell ezt a dokumentumot;
- f) az intézmény a belső minősítési módszert belső kockázatkezelési célra is alkalmazza, beleértve a döntéshozatali, vezetői információs és a belső tőkeallokációs folyamatokat is;
- g) belső vagy külső auditorok, külső hitelminősítő intézet vagy az intézmény belső hitel-felülvizsgálati vagy kockázatkezelési feladatokat ellátó szervezeti egységei rendszeresen felülvizsgálják a belső értékelési folyamatot, valamint az intézmény ABCP-programban vagy ABCP-ügyletben meglévő kitettségeinek hitelminőségére vonatkozó belső értékelések minőségét;
- h) az intézmény folyamatosan nyomon követi belső minősítéseinek teljesítményét a belső értékelési módszer teljesítményének értékelése érdekében, és a módszert szükség szerint módosítja, ha a kitettségek teljesítménye rendszeresen eltér a belső minősítések által jelzettől;
- i) az ABCP-program a program kezelőjének szóló iránymutatás formájában hitelezési és forrásgazdálkodási feltételeket tartalmaz, legalább a következőkre vonatkozóan:
 - i. a j) pont szerinti értékpapírosítási kritériumok;
 - ii. a likviditási hitelkeretektől és a hitelminőség-javításból adódó kitettségek típusa és pénzbeli értéke;
 - iii. az ABCP-programban vagy ABCP-ügyletben lévő értékpapírosítási pozíciók közötti veszteségmegoszlás;
 - iv. az átruházott eszközöknek az eszközöket eladó személytől való jogi és gazdasági szempontból történő elkülönítése;
- j) az ABCP-program értékpapírosítási kritériumai keretében rendelkezni kell legalább a következőkről:
 - i. a lényegesen késedelmes vagy nemteljesítő eszközök megvásárlásának kizárása;
 - ii. az egy kötelezettre vagy földrajzi területre vonatkozó túlzott koncentráció korlátozása; és
 - iii. a megvásárolni kívánt eszközök futamidejének korlátozása;
- k) az eszközt eladó hitelkockázati és üzleti profiljának elemzése, ami kiterjed legalább a következőkre:
 - i. az eladó múltbeli és jövőbeli várható pénzügyi teljesítménye;

- ii. az eladó aktuális piaci pozíciója és jövőbeli várható versenyképessége;
 - iii. az eladó tőkeszerkezete, pénzáramlása, kamatfedezete és adósságminősítése; és
 - iv. az eladó hitelezési feltételei, adósságszolgálati képessége és beszedési folyamatai;
- l) az ABCP-program rendelkezik olyan beszedési szabályzatokkal és folyamatokkal, amelyek figyelembe veszik a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó működési képességét és hitelminőségét, valamint olyan jellemzőkkel, amelyek csökkentik az eladó vagy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó teljesítményével összefüggő kockázatot. E pont alkalmazásában a teljesítménnyel összefüggő kockázatok csökkenthetők az eladó vagy hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó aktuális hitelminőségén alapuló olyan kiváltó feltételek alkalmazásával, amelyek révén megelőzhető, hogy az eladó vagy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó fizetéseketlen-sége esetén az ABCP-program ne férjen hozzá az őt megillető forrásokhoz;
- m) az ABCP-program által megvásárolható eszközök halmazára vonatkozó összesített veszteségbecslés figyelembe veszi az összes potenciális kockázatforrást, például a hitelkockázatot és a felhígulási kockázatot;
- n) amennyiben az eladó által biztosított hitelminőség-javítás mértéke csak a hitellel kapcsolatos veszteségen alapul, és a felhígulási kockázat az adott eszközhalmaz esetében jelentős, az ABCP-program különálló, a felhígulási kockázatra vonatkozó tartalékot foglal magában;
- o) a szükséges hitelminőség-javítási szint meghatározásakor az ABCP-program több évnyi múltbeli információt vesz figyelembe, beleértve a veszteségeket, késedelmeket, a felhígulást és a követelések forgási sebességét;
- p) az alapul szolgáló portfólió potenciális hitelminőség-romlásának mérséklése érdekében az ABCP-program a kitettségek megvásárlására vonatkozó strukturális elemeket tartalmaz. Ilyen elem lehet például egy kifejezetten az adott kitettséghez tartozó bizonyos feltételek fennállása esetén a további értékpapír-kibocsátást meggátoló vagy a meglévő eszközállomány értékesítését kiváltó mechanizmus;
- q) az intézmény értékeli az alapul szolgáló eszközhalmaz jellemzőit, például hitelbírálati pontszámának súlyozott átlagát, és megállapítja az egy kötelezettre vagy egy földrajzi területre vonatkozó koncentrációt, valamint az eszközhalmaz granularitását.
- (3) Amennyiben az intézmény belső ellenőrzési, hitel-felülvizsgálati vagy kockázatkezelési feladatokat ellátó szervezeti egységei végzik a (2) bekezdés g) pontjában előírt felülvizsgálatot, azoknak függetlennek kell lenniük az intézmény ABCP-programmal foglalkozó belső egységeitől, és nem állhatnak kapcsolatban ügyfelekkel.
- (4) Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak a belső értékelési módszer alkalmazására, csak mindkét alábbi feltétel teljesülése esetén térhetnek vissza a belső értékelési módszer alkalmazási körébe tartozó pozíciók esetében másik módszer alkalmazásához:
- a) az intézmény az illetékes hatóság számára meggyőző módon bemutatta, hogy megfelelő indoka van egy másik módszer alkalmazásához történő visszatérésre;
- b) az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

266. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a belső értékelési módszer szerint

(1) A belső értékelési módszer keretében az intézménynek az ABCP-programhoz vagy ABCP-ügyletbe tartozó nem minősített pozíciót belső értékelése alapján a 265. cikk (2) bekezdésének e) pontjában meghatározott valamely minősítési kategóriához kell rendelnie. A pozícióhoz ugyanazt a származtatott minősítést kell hozzárendelni, mint amely a 265. cikk (2) bekezdésének e) pontja alapján az adott minősítési kategóriához tartozó hitelminősítés.

(2) Az (1) bekezdés alapján kapott minősítésnek az első hozzárendelés időpontjában legalább befektetési vagy annál jobb minősítésnek kell lennie, és azt a kockázattal súlyozott kitettségérték 263. vagy adott esetben 264. cikk szerinti kiszámítása céljából külső hitelminősítő intézet által adott, figyelembe vehető hitelminősítésnek kell tekinteni.

4. alszakasz

Az értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó felső határok

267. cikk

Előresorolt értékpapírosítási pozíciók esetében alkalmazandó maximális kockázati súly: az alapul szolgáló kitettségeket figyelembe vevő („look through”) megközelítés

(1) Amennyiben az intézmény mindenkor ismeri az alapul szolgáló kitettségek összetételét, az előresorolt értékpapírosítási pozícióhoz olyan maximális kockázati súlyt rendelhet, amely egyenlő az alapul szolgáló kitettségekre alkalmazandó, kitettséggel súlyozott azon átlagos kockázati súllyal, amely akkor lenne alkalmazandó, ha az alapul szolgáló kitettségeket nem értékpapírosították volna.

(2) Alapul szolgáló kitettségek olyan halmazai esetében, amelyekre az intézmény kizárólag a sztenderd módszert vagy az IRB módszert alkalmazza, az előresorolt értékpapírosítási pozíció maximális kockázati súlya egyenlő azon kitettséggel súlyozott átlagos kockázati súllyal, amely akkor lenne a 2. vagy a 3. fejezet szerint alkalmazandó az alapul szolgáló kitettségekre, ha azokat nem értékpapírosították volna.

Vegyes halmazok esetében a maximális kockázati súlyt a következőképpen kell kiszámítani:

- a) amennyiben az intézmény a SEC-IRBA-t alkalmazza, az alapul szolgáló halmaz sztenderd módszerhez tartozó részéhez és IRB módszerhez tartozó részéhez külön-külön hozzá kell rendelni a vonatkozó módszer szerinti megfelelő kockázati súlyt;
- b) ha az intézmény a SEC-SA-t vagy a SEC-ERBA-t alkalmazza, az előresorolt értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó maximális kockázati súlynak egyenlőnek kell lennie az alapul szolgáló kitettségek sztenderd módszer szerinti kockázati súlyának súlyozott átlagával.

(3) E cikk alkalmazásában az IRB módszer szerint, a 3. fejezetnek megfelelően alkalmazandó kockázati súly magában foglalja:

- a) a várható veszteségek 12,5-del megszorított összegének
- b) az alapul szolgáló kitettségek kitettségi értékéhez viszonyított arányát.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően kiszámított maximális kockázati súly alacsonyabb kockázati súlyt eredményez, mint a kockázati súlyokra vonatkozóan értelemszerűen a 259–264. cikkben meghatározott alsó határ, az előbbi kell alkalmazni.

268. cikk

Maximális tőkekövetelmények

(1) A SEC-IRBA-t használó értékpapírosítást kezdeményező, szponzor vagy más intézmény, vagy a SEC-SA-t, illetőleg a SEC-ERBA-t használó értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor intézmény az általa tartott értékpapírosítási pozícióra azzal a tőkekövetelménnyel egyenlő maximális tőkekövetelményt alkalmazhat, amelyet a 2. vagy a 3. fejezetnek megfelelően úgy számítanak ki az alapul szolgáló kitettségekre, mintha azokat nem értékpapírosították volna. E cikk alkalmazásában az IRB módszer szerinti tőkekövetelmény a szóban forgó kitettségek 3. fejezetnek megfelelően kiszámított várható veszteségéből, valamint a váratlan veszteségek 1,06-dal megszorított összegéből áll.

(2) Vegyes halmazok esetében a maximális tőkekövetelményt az alapul szolgáló kitettségeknek az IRB módszer és a sztenderd módszer szerinti részére vonatkozó, az (1) bekezdésnek megfelelően számított tőkekövetelmények kitettséggel súlyozott átlagaként kell meghatározni.

(3) A maximális tőkekövetelmény az (1) vagy a (2) bekezdésnek megfelelően kiszámított összegnek és a releváns ügyletrészsorozatokban (V) az intézmény tulajdonában lévő legnagyobb érdekeltséghányad – százalékban kifejezett és a következők szerint megállapított – értékének a szorzata:

- a) olyan intézmény esetében, amelynek egyetlen ügyletrészsorozatban egy vagy több értékpapírosítási pozíciója van, V egyenlő az intézmény által az adott ügyletrészsorozatban tartott értékpapírosítási pozíciók névértékének az ügyletrészsorozat névértékéhez viszonyított arányával;
- b) olyan intézmény esetében, amelynek különböző ügyletrészsorozatokban van értékpapírosítási pozíciója, V egyenlő az ügyletrészsorozatokban való érdekeltséghányadok közül a legnagyobbval. E célból az egyes ügyletrészsorozatokra vonatkozó érdekeltséghányadot az a) pontnak megfelelően kell kiszámítani.

(4) Valamely értékpapírosítási pozíció maximális tőkekövetelményének e cikk szerinti kiszámításakor az értékesítésből származó nyereség teljes összegét és az értékpapírosítási ügyletből származó hitelminőség-javító kamatrészeszköz értékét le kell vonni az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja szerint.

5. a l s z a k a s z

Egyéb rendelkezések

269. cikk

Újra-értékpapírosítás

(1) Újra-értékpapírosításhoz kapcsolódó pozíció esetében az intézménynek a 261. cikk szerinti SEC-SA-t kell alkalmaznia a következő módosításokkal:

- a) $W = 0$ a kitettségek alapul szolgáló halmazán belül egy értékpapírosítási ügyletrészsorozathoz kapcsolódó kitettségek esetében;

- b) $p = 1,5$;
- c) a kapott kockázati súly alsó határa azonban nem lehet alacsonyabb, mint 100 %.
- (2) A K_{SA} értékét az alapul szolgáló értékpapírosítási kitettségekre a 2. alszakasznak megfelelően kell kiszámítani.
- (3) A 4. alszakaszban meghatározott maximális tőkekövetelmény az újra-értékpapírosítási pozíciókra nem alkalmazható.
- (4) Amennyiben az alapul szolgáló kitettségek halmaza értékpapírosítási ügyletrészesorozatok és más típusú eszközök alkotta vegyes halmaz, a K_A paramétert a kitettségek egyes alcsoportjaira külön-külön kiszámított K_A érték kitettséggel súlyozott nominális átlagaként kell meghatározni.

270. cikk

Előresorolt pozíciók a kkv-értékpapírosításban

Az értékpapírosítást kezdeményező intézmény egy értékpapírosítási pozícióval összefüggésben a kockázattal súlyozott kitettségértéket értelemszerűen a 260., 262. vagy a 264. cikknek megfelelően számíthatja ki, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

- a) az értékpapírosítás adott esetben teljesíti az STS értékpapírosításra vonatkozó, az (EU) 2017/2402 rendelet 4. fejezetében megállapított követelményeket, az e rendelet 20. cikkének (1)–(6) bekezdésében szereplő rendelkezések kivételével;
- b) a pozíció előresorolt értékpapírosítási pozíciónak minősül;
- c) az értékpapírosítást vállalkozásokkal szembeni kitettségek halmaza fedezi, és a kitettségportfólió egyenlegét legalább 70 %-ban az 501. cikk szerinti, kkv-kkal szembeni kitettség alkotja az értékpapírosítás időpontjában, vagy rülirozó értékpapírosítás esetén abban az időpontban, amikor egy újabb kitettséget vonnak be az értékpapírosításba;
- d) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által nem megtartott pozíciókhoz kapcsolódó hitelkockázatot olyan garancia vagy viszontgarancia révén ruházzák át, amely teljesíti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel összefüggésben a 4. fejezetben meghatározott, a hitelkockázat sztenderd módszerére vonatkozó követelményeket;
- e) a harmadik fél, amelyre a hitelkockázatot átruházzák, az alábbiak közül egy vagy több:
- valamely tagállam központi kormányzata vagy központi bankja, multilaterális fejlesztési bank, nemzetközi szervezet vagy fejlesztési szervezet, és a garantőrrel vagy viszontgarantőrrel szembeni kitettség a 2. fejezet alapján 0 %-os kockázati súlyra jogosult.
 - az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 12. pontjában meghatározott intézményi befektető, feltéve, hogy a garanciát vagy viszontgaranciát teljes egészében az értékpapírosítás kezdeményezőjénél készpénzletét formájában elhelyezett biztosíték fedezi.

270a. cikk

Addicionális kockázati súly

(1) Amennyiben az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében előírt követelmények bármely érdemi szempont tekintetében az intézmény gondatlansága vagy mulasztása miatt nem teljesülnek, az illetékes hatóságoknak arányos addicionális kockázati súlyt kell kiszabniuk, amely annak a kockázati súlynak legalább 250 %-a, de legfeljebb 1 250 %, amely az e rendelet 247. cikkének (6) bekezdésében és 337. cikkének (3) bekezdésében meghatározott módon alkalmazandó az érintett értékpapírosított pozíciókra. Az előzetes vizsgálatra és a kockázatkezelésre vonatkozó rendelkezések ismételt megsértése esetén ezen kockázati súly mértéke fokozatosan emelendő. Az illetékes hatóságoknak az (EU) 2017/2402 rendelet 6. cikkének (5) bekezdésében egyes értékpapírosítások tekintetében biztosított mentességeket azon kockázati súly csökkentése révén kell figyelembe venniük, amelyet e cikk értelmében az (EU) 2017/2402 rendelet 6. cikke (5) bekezdésének hatálya alá tartozó értékpapírosításokra vonatkozóan szabnának ki.

(2) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki annak érdekében, hogy meg lehessen könnyíteni a felügyeleti gyakorlatoknak az (1) bekezdés végrehajtása vonatkozásában történő összehangolását, ideértve az előzetes vizsgálatra és a kockázatkezelésre vonatkozó kötelezettségek megszegése esetén hozandó intézkedéseket is. Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. Szakasz

Külső hitelminősítés

270b. cikk

Külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítések felhasználása

Az intézmények csak abban az esetben alkalmazhatnak hitelminősítést az értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának e fejezet szerinti meghatározásához, ha a hitelminősítést egy külső hitelminősítő intézet bocsátotta ki vagy hagyta jóvá az 1060/2009/EK rendelettel összhangban.

270c. cikk

A külső hitelminősítő intézetek hitelminősítései által teljesítendő követelmények

A kockázattal súlyozott kitettségekértékek 3. szakasz szerinti számítása céljából az intézmények csak akkor használhatják külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseit, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) nincs eltérés a hitelminősítés által figyelembe vett fizetési típusok és azon fizetési típusok között, amelyre a kérdéses értékpapírosítási pozíciót létrehozó szerződés szerint az intézmény jogosult;
- b) a külső hitelminősítő intézet közzéteszi a hitelminősítéseket, valamint a veszteség- és pénzáramlás-elemzésekre, a minősítéseknek az alapul szolgáló minősítési feltételezések változásaira, többek között az alapul szolgáló kitettségek teljesítményének változására való érzékenységeire, továbbá az 1060/2009/EK rendelettel összhangban az eljárásokra, a módszertanokra, a kiinduló feltételezésekre és a minősítéseket alátámasztó legfőbb szempontokra vonatkozó információkat. E pont alkalmazásában az információt akkor kell nyilvánosan elérhetőnek tekinteni, ha azt hozzáférhető formátumban hozzák nyilvánosságra. Nem minősül nyilvánosan elérhetőnek az olyan tájékoztatás, amelyet csak korlátozott körben tesznek hozzáférhetővé;
- c) a hitelminősítések szerepelnek a külső hitelminősítő intézetek átmenetmátrixában is;
- d) a hitelminősítések sem részben, sem egészben nem alapulnak a maga az intézmény által biztosított, előre nem rendelkezésre bocsátott támogatáson. Amennyiben valamely pozíció egészben vagy részben előre nem rendelkezésre bocsátott támogatáson alapul, az intézménynek az e pozícióhoz tartozó kockázattal súlyozott kitettségekérték 3. szakasz szerinti kiszámítása tekintetében a szóban forgó pozíciót úgy kell tekintenie, mintha azt nem minősítették volna;
- e) a külső hitelminősítő intézet vállalta, hogy magyarázatokat tesz közzé arról, hogy az alapul szolgáló kitettségek teljesítményének változása miként befolyásolja a hitelminősítést.

270d. cikk

Hitelminősítések alkalmazása

- (1) Az intézmény dönthet úgy, hogy egy vagy több külső hitelminősítő intézetet jelöl ki (a továbbiakban: kijelölt külső hitelminősítő intézet), és az ezek által készített hitelminősítéseket használja a kockázattal súlyozott kitettségekérték e fejezet szerinti kiszámításához.
- (2) Az intézménynek az értékpapírosítási pozícióira vonatkozó hitelminősítéseket következetesen és nem szelektív módon kell használnia, és e célból teljesítenie kell a következő előírásokat:
 - a) az intézmény nem teheti meg, hogy az egyes ügyletrészsorozatokba tartozó pozícióira egy adott külső hitelminősítő intézet hitelminősítését, más ügyletrészsorozatokba tartozó pozícióira – akár minősítette azokat ez a külső hitelminősítő intézet, akár nem – pedig egy másik külső hitelminősítő intézet hitelminősítését alkalmazza egyazon értékpapírosításon belül;
 - b) abban az esetben, ha egy pozíció két különböző kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, az intézménynek a kedvezőtlenebb hitelminősítést kell alkalmaznia;
 - c) abban az esetben, ha egy pozíció három vagy annál több különböző kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, a két legkedvezőbb hitelminősítést kell alkalmazni. Ha a két legkedvezőbb minősítés eltérő, akkor a kettő közül a kedvezőtlenebbet kell alkalmazni;
 - d) az intézmények nem szorgalmazhatják aktívan a kedvezőtlenebb hitelminősítések visszavonását.

(3) Amennyiben egy értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek a 4. fejezetnek megfelelően teljes vagy részleges elismert hitelkockázati fedezetben részesülnek, és e fedezet hatását a kijelölt külső hitelminősítő intézet az értékpapírosítási pozíció hitelminősítésében figyelembe veszi, akkor az intézménynek az ezen hitelminősítéshez tartozó kockázati súlyt kell alkalmaznia. Amennyiben az e bekezdésben említett hitelkockázati fedezet a 4. fejezet alapján nem ismerhető el, a hitelminősítést nem lehet figyelembe venni, és az értékpapírosítási pozíciót nem minősítettként kell kezelni.

(4) Amennyiben egy értékpapírosítási pozíció a 4. fejezetnek megfelelően elismert hitelkockázati fedezetben részesül, és e fedezet hatását a kijelölt külső hitelminősítő intézet az értékpapírosítási pozíció hitelminősítésében figyelembe veszi, az intézménynek úgy kell kezelnie az értékpapírosítási pozíciót, mintha azt nem minősítették volna, és a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 4. fejezetnek megfelelően kell kiszámítania.

270e. cikk

Értékpapírosítással kapcsolatos megfeleltetés

Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az e fejezetben meghatározott hitelminőségi besorolásoknak és a külső hitelminősítő intézetek megfelelő hitelminősítéseinek objektív és következetes egymásnak való megfeleltetésére. E célból az EBH-nak mindennekelőtt:

- a) különbséget kell tennie az egyes minősítések által kifejezett relatív kockázati fokozatok között;
- b) olyan kvantitatív tényezőket kell figyelembe vennie, mint a nemteljesítési vagy veszteségráták, továbbá az egyes külső hitelminősítő intézetek különböző eszközosztályokra vonatkozó hitelminősítéseinek múltbeli teljesítménye;
- c) olyan kvalitatív tényezőket kell figyelembe vennie, mint a külső hitelminősítő intézet által minősített ügyletek köre, az alkalmazott módszertan és a hitelminősítések tartalma, különösen pedig azt, hogy ezek az értékelések a várható veszteséget vagy az „első” veszteséget, valamint a kamatok időben történő fizetését vagy a végső kamatfizetést veszik-e figyelembe;
- d) törekednie kell arra, hogy az olyan értékpapírosítási pozíciók, amelyekre vonatkozóan a külső hitelminősítő intézetek által készített hitelminősítések alapján ugyanazokat a kockázati súlyokat alkalmazzák, valóban egyenlő mértékű hitelkockázatnak legyenek kitéve.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. július 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

10. A 337. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„337. cikk

Az értékpapírosított eszközök szavatolótőke-követelménye

(1) Az intézménynek a kereskedési könyvben levő értékpapírosítási pozíciót jelentő eszközök tekintetében a 327. cikk (1) bekezdése szerint kiszámított nettó pozíciókat azon kockázati súly 8 %-ával kell súlyoznia, amelyet a nem kereskedési könyvi pozíciójára alkalmazna a II. cím 5. fejezete 3. szakaszának megfelelően.

(2) A kockázati súlyoknak az (1) bekezdés alkalmazásában történő meghatározásakor a PD-re és az LGD-re vonatkozó becslések meghatározhatók valamely intézmény belső, járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázati modelléből (IRC-modell) nyert becslések alapján, amennyiben az adott intézmény engedélyt kapott a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázatára vonatkozó belső modell használatára. Ez utóbbi, alternatív számítási módszer csak az illetékes hatóságok engedélyének függvényében alkalmazható – az engedélyt meg kell adni, ha a becslések megfelelnek az IRB módszer II. cím 3. fejezetében meghatározott mennyiségi követelményeinek.

Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EBH iránymutatást bocsát ki az IRB-modellel alapuló PD- és LGD-becslések bemeneti adatként való felhasználásáról.

(3) A 247. cikk (6) bekezdésével összhangban addicionális kockázati súly tárgyát képező értékpapírosítási pozíciók esetében a teljes kockázati súly 8 %-át kell alkalmazni.

(4) Az intézménynek az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához – a 338. cikk (4) bekezdése szerint kezelt értékpapírosítási pozíciók kivételével – összegeznie kell az (1), (2) és (3) bekezdés alkalmazásából eredő súlyozott pozícióit, tekintet nélkül arra, hogy azok hosszúak vagy rövidek-e.

(5) Amennyiben egy hagyományos értékpapírosításban az azt kezdeményező intézmény nem teljesíti a jelentős kockázatrüházás 244. cikk szerinti feltételeit, az intézménynek az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségét úgy kell bevonnia a szavatolótőke-követelmény kiszámításába, mintha azokat nem értékpapírosították volna.

Amennyiben egy szintetikus értékpapírosításban az azt kezdeményező intézmény nem teljesíti a jelentős kockázatrüházás 245. cikk szerinti feltételeit, az intézménynek az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségét úgy kell bevonnia a szavatolótőke-követelmény kiszámításába, mintha azokat nem értékpapírosították volna, és a hitelkockázati fedezet szempontjából figyelmen kívül kell hagynia a szintetikus értékpapírosítás hatását.”.

11. Az ötödik részt el kell hagyni, és az ötödik részre való valamennyi hivatkozást az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetére való hivatkozásként kell értelmezni.

12. A 457. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az értékpapírosítás 242–270a. cikkben rögzített szavatolótőke-követelményei;”.

13. A 462. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„462. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk tartalmazza.

(2) A 244. cikk (6) bekezdésében és a 245. cikk (6) bekezdésében, valamint a 456–460. cikkben említett, Bizottság részére adott felhatalmazás 2013. június 28-tól határozatlan időtartamra szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 244. cikk (6) bekezdésében és a 245. cikk (6) bekezdésében, valamint a 456–460. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott vonatkozó felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályos, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 244. cikk (6) bekezdése és a 245. cikk (6) bekezdése, valamint a 456–460. cikk szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról történő értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve ha az említett határidő lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”.

14. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„519a. cikk

Jelentés és felülvizsgálat

A Bizottság 2022. január 1-jéig jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a harmadik rész II. címének 5. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásáról az értékpapírosítási piacokon történt fejlemények tükrében, figyelembe véve többek között a makroprudenciális és gazdasági szempontokat is. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie, amelyben különösen az alábbi pontokat kell értékelni:

a) a 254. cikkben meghatározott módszer-hierarchia és az értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértékének 258–266. cikk szerinti számítása milyen hatást gyakorol az intézményeknek az uniós értékpapírosítási piacokon végzett kibocsátási és befektetési tevékenységére;

b) az intézkedések milyen hatást gyakorolnak az Unió, valamint a tagállamok pénzügyi stabilitására, különös tekintettel a potenciális ingatlanpiaci spekulációra és a pénzügyi intézmények közötti összekapcsoltság mértékének növekedésére;

- c) milyen intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy az értékpapírosítás finanszírozásra gyakorolt kedvező hatásának megőrzése mellett csökkenteni és ellensúlyozni lehessen az értékpapírosításnak a pénzügyi stabilitásra gyakorolt negatív hatásait, ideértve az értékpapírosítással szembeni kitettségére vonatkozó felső korlát bevezetésének lehetőségét is; és
- d) az intézkedések milyen hatásokat gyakorolnak a pénzügyi intézmények azon képességére, hogy a reálgazdaság, különösen a kis- és középvállalkozások számára fenntartható és stabil finanszírozási csatornát biztosítsanak.

A jelentésben figyelembe kell venni továbbá a szabályozás terén a nemzetközi fórumokon bekövetkezett fejleményeket is, különös tekintettel az értékpapírosításra vonatkozó nemzetközi standardokkal kapcsolatos fejleményekre.”.

2. cikk

A fennálló értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó átmeneti rendelkezések

Azon értékpapírosítások esetében, amelyek keretében az értékpapírokat 2019. január 1-je előtt bocsátották ki, az intézményeknek 2019. december 31-ig továbbra is alkalmazniuk kell az 575/2013/EU rendeletnek a 2018. december 31-én hatályos változata harmadik része II. címe 5. fejezetében és 337. cikkében meghatározott rendelkezéseket.

E cikk alkalmazásában azon értékpapírosítások esetében, amelyek nem foglalják magukban értékpapírok kibocsátását, az „azon értékpapírosítások esetében, amelyek keretében az értékpapírokat [...] előtt bocsátották ki” hivatkozás a következőképpen értendő: »azon értékpapírosítások esetében, melyek keretében az eredeti értékpapírosítási pozíciókat [...] előtt hozták létre«.

3. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2019. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2017. december 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/2402 RENDELETE

(2017. december 12.)

az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az értékpapírosítás körébe olyan ügyletek tartoznak, amelyek lehetővé teszik a hitelezéssel üzletszerűen foglalkozó és egyéb hitelezők – jellemzően hitelintézetek vagy vállalatok – számára, hogy újrafinanszírozzák hitelek, kitettségek vagy egyéb követelések (például lakáshitelek, gépjárműhitelek vagy gépjárműlizingek, fogyasztási hitelek, hitelkártya- vagy vevőkövetelések) egy csoportját azáltal, hogy forgalomképes értékpapírokká alakítják át azokat. A hitelező hitelportfólióját halmazokba (poolokba) csoportosítja, átsomagolja és különböző befektetők számára különböző kockázati kategóriákba rendezi, lehetőséget adva a befektetőknek arra, hogy egyébként számukra közvetlenül nem hozzáférhető hitelekbe és más kitettségekbe fektessenek be. A befektetők számára a hozam az alapul szolgáló hitelek pénzáramlásából keletkezik.
- (2) A Bizottság 2014. november 26-i, az európai beruházási tervről szóló közleményében hangot adott azon szándékának, hogy új lendületet kíván adni a kiváló minőségű értékpapírosítási piacoknak, anélkül, hogy a 2008-as pénzügyi válság előtt elkövetett hibák megismétlődjenek. Az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások piacának kialakítása a tőkepiaci unió egyik építőköve, és elősegíti a Bizottság kiemelt céljának, a munkahelyteremtés támogatásának és a fenntartható növekedéshez való visszatérésnek a megvalósítását.
- (3) Az Unió célja, hogy megerősítse a pénzügyi válságot követően a rendkívül összetett, nehezen átlátható és kockázatos értékpapírosításokban rejlő kockázatok kezelése érdekében bevezetett jogi keretrendszert. Szükség van azonban egyrészt olyan szabályok elfogadására, amelyek segítségével jobban elkülöníthetők egymástól az egyszerű, átlátható és egységesített termékek, valamint az összetett, nehezen átlátható és kockázatos eszközök, másrészt kockázatérzékenyebb prudenciális keretrendszer alkalmazására.
- (4) Az értékpapírosítás a jól működő pénzügyi piacok egy fontos eleme. A megfelelően strukturált értékpapírosítás a finanszírozási források diverzifikálásának és a kockázat uniós pénzügyi rendszeren belüli szélesebb körű elosztásának fontos eszköze. Lehetővé teszi a pénzügyi ágazatban jelentkező kockázat szélesebb körű eloszlását, és segíthet forrásokat felszabadítani az értékpapírosítást kezdeményezők mérlegében, hogy azok ezáltal több hitelt tudjanak nyújtani a gazdaságnak. Általánosságban javíthatja a pénzügyi rendszer hatékonyságát, és beruházási többletlehetőségeket teremthet. Az értékpapírosítás összeköttetést teremthet a hitelintézetek és a tőkepiacok között, amely a vállalkozások és a polgárok számára is közvetett hasznot hozhat (például az olcsóbb hitelezés, vállalatfinanszírozás, ingatlan- és hitelkártya-hitelezés révén). Mindazonáltal ez a rendelet elismeri az értékpapírosítás nyomán keletkező fokozott összekapcsoltságban és túlzott mértékű tőkeáttételben rejlő kockázatokat, és szigorítja a pénzügyi vállalkozások értékpapírosítási piaci részvételének az illetékes hatóságok általi, továbbá az említett piacnak az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁴⁾ létrehozott Európai Rendszerkockázati Testület (a továbbiakban: ERKT), valamint a makroprudenciális eszközökért felelős illetékes és kijelölt nemzeti hatóságok általi makroprudenciális felügyeletét.

⁽¹⁾ HL C 219., 2016.6.17., 2. o.

⁽²⁾ HL C 82., 2016.3.3., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2017. október 26-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. november 20-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

- (5) Az egyszerű, átlátható és egységesített (a továbbiakban: STS) értékpapírosításra vonatkozó kockázatérzékenyebb prudenciális keret létrehozásához az Uniónak egyértelműen meg kell határoznia az STS értékpapírosítás fogalmát, mivel egyébként a hitelintézetekre és a biztosítókra vonatkozó kockázatérzékenyebb szabályozási megközelítés az egyes tagállamokban az értékpapírosítások más és más típusaira vonatkozna. Ez egyenlőtlen versenyfeltételekhez és szabályozási arbitrázshoz vezetne, miközben fontos annak biztosítása, hogy az STS értékpapírosítások tekintetében az Unió egységes piacként működjön, és hogy ez elősegítse a határokon átnyúló ügyleteket.
- (6) Összhangban az uniós ágazati jogszabályokban megállapított hatályos fogalom meghatározásokkal, helyénvaló meghatározni a legfontosabb értékpapírosítási fogalmakat. Különösen az értékpapírosítás olyan egyértelmű és átfogó fogalom meghatározására van szükség, amely kiterjed minden olyan ügyletre és konstrukcióra, amelynél a kitettséggel vagy kitettségek halmazával kapcsolatos hitelkockázatot több ügyletrészsorozatba sorolják. Az olyan kitettség, amely közvetlen fizetési kötelezettséget keletkeztet fizikai eszközök finanszírozására vagy működtetésére használt ügyletek vagy konstrukciók tekintetében, nem tekintendő értékpapírosításból eredő kitettségnek, még abban az esetben sem, ha az ügylethez vagy konstrukcióhoz olyan fizetési kötelezettségek járulnak, amelyek egy veszteségviselési rangsorban különböző helyet foglalnak el.
- (7) Lehetővé kell tenni, hogy a szponzor feladatokkal bízjon meg egy hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtót, de a kockázatkezelés továbbra is a szponzor felelőssége kell, hogy legyen. Ez azt is jelenti, hogy a szponzor nem ruházhatja át a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtójára a kockázatmegtartási kötelezettséget. A hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtónak szabályozott eszközkezelőnek, például átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (a továbbiakban: ÁÉBKV) alapkezelő társaságnak, alternatív befektetésialapkezelőnek (a továbbiakban: ABAK) vagy a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ említett szervezetnek (a továbbiakban: MiFID-szervezet) kell lennie.
- (8) Ez a rendelet bevezeti az újra-értékpapírosítás tilalmát, de egyúttal eltéréseket állapít meg az újra-értékpapírosítás jogszerű célokra alkalmazott egyes eseteire vonatkozóan, és egyértelművé teszi, hogy az eszközfedeztetű kereskedelmi értékpapír (a továbbiakban: ABCP) programok újra-értékpapírosításnak tekintendők-e. Az újra-értékpapírosítás ronthatja az e rendelet által elérni kívánt átláthatóság mértékét. Mindazonáltal kivételes körülmények között az újra-értékpapírosítás hasznos lehet a befektetők érdekeinek védelme szempontjából. Ezért az újra-értékpapírosítást kizárólag az e rendeletben meghatározott konkrét helyzetekben szabad engedélyezni. Emellett a reálgazdaság finanszírozása érdekében lényeges, hogy a teljes mértékben támogatott olyan ABCP-programokra, amelyeknél a program által finanszírozott ügyleteken felül nem fordul elő újabb ügyletrészsorozatokba sorolás, ne vonatkozzon az újra-értékpapírosítás tilalma.
- (9) Az értékpapírosításba történő befektetés vagy az értékpapírosítási kitettség a befektetőket nemcsak az alapul szolgáló hitelek vagy kitettségek hitelkockázatának teszi ki, hanem az értékpapírosítások strukturálásának folyamata más kockázatokkal is járhat, mint például az ügynöki kockázat, a modellkockázat, a jogi és működési kockázat, a partnerkockázat, a kezelési kockázat, a likviditási kockázat, és a koncentrációs kockázat. Elengedhetetlen ezért, hogy az intézményi befektetőkre arányos előzetes vizsgálati előírások vonatkozzanak, amelyek biztosítják, hogy – a végső befektetők érdekeinek védelmében – megfelelően értékeljék a kockázatokat minden értékpapírosítás-típus esetében. Az előzetes vizsgálat ennél fogva növelheti a piacba vetett bizalmat és az egyes értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok és befektetők egymás iránti bizalmát is. Szükséges, hogy a befektetők az STS értékpapírosítások tekintetében is megfelelő előzetes vizsgálatot végezzenek. Tájékozódhatnak az értékpapírosító felek által adott tájékoztatás, ezen belül különösen az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés, és az értékpapírosítással összefüggésben közölt egyéb kapcsolódó információk alapján, amelyeknek a befektetőket az STS kritériumoknak való megfeleléssel kapcsolatos minden lényeges információval el kell látniuk. Az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés, valamint az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység arra vonatkozó tájékoztatása, hogy az értékpapírosítás teljesíti-e az STS követelményeket, megbízható támpontot kell, hogy nyújtson az intézményi befektetők számára. A befektetők azonban nem hagyathatnak kizárólag és mechanikusan ezekre az értesítésekre és információkra.
- (10) Alapvetően fontos az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok és az értékpapírosításban részt vevő eredeti hitelezők érdekeinek, valamint a befektetők érdekeinek összehangolása. Ennek érdekében az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak vagy az eredeti hitelezőnek jelentős érdekeltiséget kell fenntartania az értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeiben. Fontos ezért, hogy az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező jelentős mértékű nettó gazdasági kitettséget tartson meg az érintett mögöttes kockázat vonatkozásában. Általánosabban fogalmazva, az értékpapírosítási ügyleteket nem szabad oly módon strukturálni, hogy az a kockázatmegtartási követelmény megkerülésével járjon. E követelményt minden olyan esetben alkalmazni kell, amikor az értékpapírosításnak a gazdasági tartalma megvalósul, függetlenül attól, hogy ezt milyen jogi struktúrák vagy eszközök alkalmazásával érik el. A kockázatmegtartási követelményt nem szükséges többszörösen alkalmazni. Bármely értékpapírosításhoz elegendő, ha az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

közül csak az egyikre vonatkozik a követelmény. Hasonlóan, amennyiben az értékpapírosítási ügylet alapul szolgáló kitettsége más értékpapírosítási pozíció, a kockázatmegtartási követelményt csak arra az értékpapírosításra kell alkalmazni, amely a befektetés tárgyát képezi. Az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés tájékoztatja a befektetőket arról, hogy az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező jelentős mértékű nettó gazdasági kitettséget tartott meg a mögöttes kockázatok tekintetében. Kivételeket kell megállapítani azokra az esetekre, amikor az értékpapírosított kitettségeket teljes mértékben, feltétel nélkül és visszavonhatatlanul garantálják, különösen, ha azt közszférabeli szervezetek teszik. Amennyiben állami forrásból garanciát vagy más formában támogatást nyújtanak, e rendelet az állami támogatásokra vonatkozó szabályok sérelme nélkül alkalmazandó.

- (11) Az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor nem tehet szert előnyre abból, hogy a befektetőknél és potenciális befektetőknél esetlegesen több információval rendelkezik a különleges célú gazdasági egységre ruházott eszközökről, és a befektetők vagy potenciális befektetők tudta nélkül nem ruházhat a különleges célú gazdasági egységre olyan eszközöket, amelyek hitelkockázati profilja magasabb, mint az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében szereplő hasonló eszközöké. E kötelezettség megszegése esetén az illetékes hatóságoknak szankciókat kell kiszabniuk, de kizárólag akkor, ha az említett kötelezettség megszegés szándékos volt. E tekintetben a gondatlanság önmagában nem indokolja szankciók kiszabását. Ez a kötelezettség azonban semmilyen módon sem sértheti az értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzorok azon jogát, hogy olyan eszközöket válasszanak ki a különleges célú gazdasági egységre történő átruházás céljára, amelyek eleve átlagon felüli hitelkockázati profillal rendelkeznek az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében maradó hasonló eszközök átlagos hitelkockázati profiljához képest, feltéve, hogy a befektetők vagy potenciális befektetők egyértelmű tájékoztatást kapnak arról, hogy a különleges célú gazdasági egységre ruházott eszközök hitelkockázati profilja magasabb. Az illetékes hatóságoknak olyan módon kell felügyelniük az e kötelezettségnek való megfelelést, hogy összehasonlítsák az értékpapírosítás alapjául szolgáló eszközöket az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében szereplő hasonló eszközökkel.

Az összehasonlítást azon eszközök teljesítménye között kell elvégezni, amelyektől eleve hasonló teljesítmény várható, például a különleges célú gazdasági egységre ruházott, lakóingatlanlal fedezett, nemteljesítő jelzáloghitelek és az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében szereplő, lakóingatlanlal fedezett, nemteljesítő jelzáloghitelek között.

Nincs olyan előfeltételezés, mely szerint az értékpapírosítás alapjául szolgáló eszközöknek az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében szereplő átlagos eszközökhöz hasonló teljesítményt kellene felmutatniuk.

- (12) A befektetők és potenciális befektetők attól függően képesek előzetes vizsgálatot végezni, és így megalapozottan értékelni valamely értékpapírosítással létrejött eszköz hitelképességét, hogy hozzáférnek-e az ezen eszközre vonatkozó információkhoz. A meglévő uniós vívmányokra építve fontos egy olyan átfogó rendszer kialakítása, amelyben a befektetők és potenciális befektetők az ügyletek teljes futamideje alatt hozzáférnek minden lényeges információhoz, hogy ezáltal csökkenjenek az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek adatszolgáltatási kötelezettségei, továbbá a befektetők folyamatosan, könnyen és költségmentesen hozzáférjenek az értékpapírosítással kapcsolatos megbízható információkhoz. A piac átláthatóságának fokozása érdekében létre kell hozni a releváns – elsődlegesen az értékpapírosítások alapul szolgáló kitettségeire vonatkozó – beszámolók összegyűjtésére szolgáló értékpapírosítási adattárak keretrendszerét. Ezeket az értékpapírosítási adattárakat az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (a továbbiakban: ESMA) kell engedélyeznie és felügyelnie. Az adatszolgáltatási kötelezettség részletes meghatározásakor az ESMA-nak gondoskodnia kell arról, hogy az említett adattáraknak szolgáltatandó információ a lehető legjobban kövesse az ilyen információk közlésére alkalmazott meglévő adatlapokat.
- (13) Az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek számára főképp azért kell általánosan kötelezővé tenni, hogy az értékpapírosításokról az értékpapírosítási adattárakon keresztül bocsásanak rendelkezésre információt, hogy a befektetők egyetlen és felügyelt forrásból jussanak hozzá az előzetes vizsgálat elvégzéséhez szükséges adatokhoz. A magán értékpapírosítások gyakran személyre szabottak. Ezek jelentősége abban rejlik, hogy lehetővé teszi a felek számára az értékpapírosítási ügylet megkötését anélkül, hogy a piacot vagy a versenytársakat tájékoztatnák az ügyletre vonatkozó érzékeny üzleti információkról (például hogy egy vállalatnak a termelése bővítéséhez van szüksége forrásokra, vagy hogy egy befektetési vállalkozás a stratégiája részeként új piacon jelenik meg), és/vagy az alapul szolgáló eszközökre vonatkozó információkról (például egy iparvállalat által keletkeztetett vevőkövetelés típusa). Ilyen esetekben a befektetők közvetlen kapcsolatban állnak az értékpapírosítást kezdeményezővel és/vagy a szponzorral, és közvetlenül tőlük kapják az előzetes vizsgálathoz szükséges információkat. Ezért helyénvaló a magán értékpapírosításokat mentesíteni azon követelmény alól, mely szerint az ügylet adatait be kell jelenteni az értékpapírosítási adattárnak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

- (14) Az értékpapírosítást kezdeményezőknek, a szponzoroknak és az eredeti hitelezőknek ugyanazokat a megalapozott és pontosan meghatározott hitelezési kritériumokat kell alkalmazniuk az értékpapírosítandó, mint a nem értékpapírosított kitettségekre. Amennyiben azonban a vevőkövetelések nem hitel formájában keletkeznek, azoknak nem kell hitelezési kritériumoknak megfelelniük.
- (15) Az értékpapírosítással létrejött eszközök általában nem megfelelőek a 2014/65/EU irányelv értelmében vett lakossági ügyfeleknek.
- (16) Elő kell írni, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségére és teljesítményére vonatkozó minden lényeges adatot bocsássanak rendelkezésre a befektetőknek szóló jelentésben, így azokat az adatokat, amelyekből a befektetők számára egyértelműen kiderül, hogy előfordultak-e az alábbiak: az alapul szolgáló kötelezettségek kötelezettjeinek késedelmes teljesítése vagy nemteljesítése, adósságátütemezés, adósságelengedés, törlesztési haladék, visszavásárlás, a törlesztések szüneteltetése, veszteségek, leírások, a nemteljesítő kitettségek megtérülése és az alapul szolgáló kitettségek halmazában lévő eszközök teljesítményromlásának egyéb korrekciói. Az ABCP-ügyletnek nem minősülő értékpapírosítás esetében a befektetőknek szóló jelentésnek tartalmaznia kell az alapul szolgáló kitettségek és az értékpapírosítási kötelezettségek által generált pénzáramlásokkal kapcsolatos adatokat, külön részletezve az értékpapírosítási pozícióhoz kapcsolódó bevételeket és kifizetéseket, nevezetesen a hitelszerződés szerinti tőke- és kamattörlesztést, az előtörlesztést, a késedelmi kamatot és a különböző díjakat, valamint a kifizetési sorrend módosulását vagy bármely partner lecserélését kiváltó eseményekkel kapcsolatos adatokat, továbbá az egyes ügyletrészesorozatok rendelkezésre álló hitelminőség-javítás mértékére és formájára vonatkozó adatokat. Jóllehet a múltban jól teljesítettek az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások, az STS követelmények teljesülése nem jelenti azt, hogy az értékpapírosítási pozíció kockázatmentes, és semmilyen módon nem jelzi az értékpapírosítás alapjául szolgáló hitelek minőségét. Ehelyett sokkal inkább arra utal, hogy egy prudensen és gondosan eljáró befektető képes lesz az értékpapírosítás kockázatainak elemzésére.

A hosszú távú értékpapírosítás és a rövid távú értékpapírosítás (nevezetesen ABCP-programok és ABCP-ügyletek) eltérő strukturális jellemzőinek figyelembevétele érdekében, a két eltérően működő piaci szegmensnek megfelelően kétféle STS követelménytípust kell előírni: egyrészt a hosszú távú értékpapírosításra vonatkozó követelményeket, másrészt a rövid távú értékpapírosításra vonatkozó követelményeket. Az ABCP-programok több rövid távú, lejáratukat követően megújítandó kitettségéből álló ABCP-ügyleten alapulnak. Egy ABCP-ügyletben az értékpapírosítás létrejöhet többek között az alapul szolgáló kitettségek halmazára vetített változó vételárendményről szóló megállapodás révén, vagy társfinanszírozott struktúra esetén a különleges célú gazdasági egység által kibocsátott előresorolt és hátrasorolt értékpapírokkal, amikor is az előresorolt értékpapírokat ezután átruházzák egy vagy több ABCP-program vevőire. Egy STS-nek minősülő ABCP-ügylet azonban soha nem tartalmazhat újra-értékpapírosítást. Emellett az STS kritériumoknak az ABCP-program számára likviditási támogatást nyújtó szponzor konkrét szerepét is tükrözniük kell, különösen a teljes mértékben támogatott ABCP-programok esetében.

- (17) Az STS értékpapírosítás meghatározása érdekében mind nemzetközi, mind uniós szinten már eddig is több intézkedés történt. Bizonyos célú értékpapírosítások tekintetében az (EU) 2015/35 ⁽¹⁾ és az (EU) 2015/61 ⁽²⁾ felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet már jelenleg is meghatározza azoknak az STS értékpapírosításoknak a kritériumait, amelyek prudenciális szempontból kockázatterékenyebbek.
- (18) Különleges célú gazdasági egység kizárólag olyan harmadik országban hozható létre, amely nem szerepel a Pénzügyi Akció Munkacsoportnak (a továbbiakban: FATF) a magas kockázatú és nem együttműködő joghatóságokat tartalmazó jegyzékében. Amennyiben e rendelet felülvizsgálatáig az Unió elfogadja azon harmadik országbeli joghatóságok jegyzékét, amelyek megtagadják a jó adóügyi kormányzásra vonatkozó előírások betartását, akkor ezt az uniós jegyzéket figyelembe kell venni, és azon harmadik országok referenciajegyzékéként szolgálhat, amelyekben különleges célú gazdasági egységek létesítése nem megengedett.
- (19) Alapvető fontosságú az STS értékpapírosítás általános és valamennyi ágazatban alkalmazandó fogalmának meghatározása a meglévő kritériumok, valamint az értékpapírosításhoz elégséges tőke keretében az egyszerű, átlátható és összehasonlítható értékpapírosítások meghatározása céljából a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) és az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) által 2015. július 23-án elfogadott kritériumok és különösen az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽³⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Bankhatóság) (a továbbiakban: EBH) az elismerhető értékpapírosításokról szóló, 2015. július 7-i véleménye alapján.

⁽¹⁾ A Bizottság (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II.) kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

- (20) Az STS kritériumok Unió-szerte történő alkalmazása nem vezethet eltérő megközelítésekhez. Az eltérő megközelítések ugyanis a több tagállamban befektetők számára akadályt jelenthetnek, mivel arra kényszerítené őket, hogy megismerjék az adott tagállami szabályozási keretek részleteit, aláírva ezzel az STS kritériumok iránti befektetői bizalmat. Az EBH-nak ezért iránymutatásokat kell kidolgoznia az STS követelmények Unió-szerte közös és egységes értelmezésének biztosítására, az esetleges értelmezési problémák kezelése érdekében. Az ilyen egységes értelmezési iránymutatás megkönnyítheti az STS kritériumoknak az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzorok és a befektetők általi elfogadását. Az ESMA-nak szintén aktívan közre kell működnie az esetleges értelmezési problémák kezelésében.
- (21) Az STS kritériumok végrehajtására vonatkozó eltérő megközelítések megelőzése érdekében a három európai felügyeleti hatóságnak (a továbbiakban: EFH-k) az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága keretében koordinálnia kell saját és az illetékes hatóságok munkáját az ágazatok közötti összhang biztosítása és az STS értékpapírosításokkal kapcsolatban felmerülő gyakorlati problémák felmérése érdekében. Ennek során ki kell kérni, és amennyire lehetséges figyelembe kell venni a piaci szereplők véleményét. E megbeszélések eredményét az EFH-k honlapjain közzé kell tenni annak elősegítésére, hogy az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzorok, a különleges célú gazdasági egységek és a befektetők értékelni tudják az STS értékpapírosításokat, mielőtt ilyet kibocsátának, vagy ilyen pozícióba fektetnének be. Az említett koordinációs mechanizmus különösen az e rendelet végrehajtását megelőző időszakban játszik fontos szerepet.
- (22) E rendelet csak a tényleges értékesítéssel járó (a továbbiakban: tényleges adásvétel) értékpapírosításokat ismeri el STS értékpapírosításokként. A tényleges értékesítéssel járó értékpapírosításokban az alapul szolgáló kitettségek tulajdonjogát átruházzák vagy ténylegesen engedményezik a kibocsátó különleges célú gazdasági egységre. Az alapul szolgáló kitettségek különleges célú gazdasági egységre történő átruházására vagy engedményezésére nem vonatkozhatnak visszakövetelési rendelkezések az eladó fizetéseképtelensége esetére, a nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályok azon rendelkezéseinek sérelme nélkül, amelyek értelmében az alapul szolgáló kitettségek értékesítésére vonatkozó, az eladó fizetéseképtelenné nyilvánítását megelőző meghatározott időszakon belül kötött szerződés bizonyos szigorú feltételek fennállása esetén érvényleníthető.
- (23) Az alapul szolgáló kitettségek tulajdonjogának tényleges adásvétel vagy azonos joghatással bíró engedményezés vagy átruházás révén történő megszerzése, valamint az, hogy az adott tényleges adásvétel vagy azonos joghatással bíró engedményezés vagy átruházás az alkalmazandó jogszabályok értelmében végrehajtható, képesített jogtanácsos által kiadott jogi szakvéleménnyel igazolható.
- (24) A „tényleges értékesítéssel járó”-nak nem minősülő értékpapírosítások esetében nem az alapul szolgáló kitettségeket ruházzák át a kibocsátó különleges célú gazdasági egységre, hanem – származtatott ügylet vagy garancia révén – azok hitelkockázatát. Ez újabb partnerkockázathoz vezet, és növeli a konstrukció összetettségét, mindenekelőtt a származtatott ügylet tartalmából adódóan.

Az említett okokból az STS kritériumok nem engedhetik meg a szintetikus értékpapírosítást. El kell ismerni az EBH által a 2015. decemberi jelentésével tett előrelépést, amely a szintetikus értékpapírosításokra vonatkozó lehetséges STS kritériumokat határozza meg és megadja „az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosítás” és az „arbitrázs szintetikus értékpapírosítás” fogalom meghatározását. Miután az EBH egyértelműen meghatározta a kifejezetten az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosításra alkalmazandó STS kritériumokat, továbbá annak érdekében, hogy előmozdítsuk a reálgazdaság – és különösen az ilyen értékpapírosítás legnagyobb haszonélvezőinek számító kkv-k – finanszírozását, a Bizottságnak jelentést kell összeállítania és adott esetben jogalkotási javaslatot kell elfogadnia az STS keretrendszernek az ilyen értékpapírosításokra történő kiterjesztése érdekében. A Bizottság azonban az arbitrázs szintetikus értékpapírosítás tekintetében nem javasolhatja ezt a kiterjesztést.

- (25) Az eladóról a különleges célú gazdasági egységre átruházott alapul szolgáló kitettségeknek előre és egyértelműen meghatározott értékpapírosítási feltételeknek kell megfelelniük, amelyek nem tehetik lehetővé e kitettségportfólió diszkrecionális alapon történő aktív kezelését. Az eladói nyilatkozatok és szavatosságvállalások feltételeit sértő kitettség lecserélése főszabály szerint nem tekinthető aktív portfóliókezelésnek.
- (26) Az alapul szolgáló kitettségek között nem lehetnek nemteljesítő kitettségek vagy olyan kötelezzetel vagy garanciaavállalással szembeni kitettségek, aki vagy amely – az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező legjobb tudomása szerint – valamilyen konkrét hitelképtelen helyzetben van (például fizetéseképtelenné nyilvánított kötelezett).

A „legjobb tudomása szerint” kitétel akkor tekintendő teljesültnek, ha az információ a kitettség kihelyezése időpontjában az adóstól, a kitettségei kezelése vagy a kockázatkezelési eljárása során az értékpapírosítást kezdeményezőtől származik, vagy ha az értékpapírosítást kezdeményező valamely harmadik féltől kapja.

Prudens megközelítést kell alkalmazni azokra a kitettségekre, amelyek nemteljesítővé váltak, és ezért átütemezték őket. Nem szükséges azonban kizárni ezeket a kitettségeket az alapul szolgáló kitettségek halmazából, amennyiben az átütemezésük időpontjától kezdve nem merült fel új hátralék, és az átütemezésre az alapul szolgáló kitettségeknek a különleges célú gazdasági egységre való átruházása vagy engedményezése előtt legalább egy évvel került sor. Ilyen esetekben megfelelő tájékoztatással kell biztosítani a teljeskörű átláthatóságot.

- (27) Annak biztosítása érdekében, hogy a befektetők alapos előzetes vizsgálatot végezzenek, és egyszerűsödjön az alapul szolgáló kockázatok értékelése, az értékpapírosítási ügyleteket olyan kitettség-halmazokra kell építeni, amelyek eszköztípus tekintetében homogének, mint például a lakáshitelek, a vállalati hitelek, üzleti célú ingatlanhitelek és azonos kategóriába tartozó vállalkozásoknak nyújtott lízingből vagy hitelkeretből álló halmaz, vagy gépjárműhitelek és gépjárműlízingből álló halmaz, vagy a személyi, családi vagy háztartási fogyasztási hitelkeretből álló halmaz. Az alapul szolgáló kitettségek között nem lehetnek a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 44. pontjában meghatározott átruházható értékpapírok. Egyes tagállamokban bevett gyakorlat, hogy a hitelintézetek nem hitelszerződés keretében, hanem kötvények vásárlásával nyújtanak hitelt a nem pénzügyi vállalatoknak, amely helyzet figyelembevétele érdekében lehetővé kell tenni, hogy az ilyen kötvények szerepelhessenek az alapul szolgáló kitettségek között, amennyiben nem jegyzik őket kereskedési helyszínen.
- (28) Meg kell akadályozni az „originate-to-distribute” (keletkeztető és szétosztó) modell újbóli megjelenését. Ebben a modellben a hitelezők nem megalapozott, kevésbé szigorú hitelezési politikák alkalmazásával hiteleznek, mivel előre tudják, hogy a kapcsolódó kockázatokat végül harmadik feleknek adják majd el. Ennek érdekében az értékpapírosítandó kitettségeket az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező szokásos üzletmenetében, olyan hitelezési feltételek alkalmazásával kell kihelyezni, amelyek nem kevésbé szigorúak, mint az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező nem értékpapírosítandó hasonló kitettségeinek kihelyezésekor alkalmazott feltételek. A hitelezési feltételek lényeges változásairól teljeskörűen tájékoztatni kell a potenciális befektetőket, vagy a teljes mértékben támogatott ABCP-programok esetében a szponzort és az ABCP-ügyletnek közvetlenül kitett egyéb feleket. Az értékpapírosítást kezdeményezőnek vagy az eredeti hitelezőnek elegendő tapasztalattal kell rendelkeznie az értékpapírosított kitettségekhez hasonló jellegű kitettségek kihelyezése terén. Azon értékpapírosítások esetében, ahol az alapul szolgáló kitettségek lakáshitelek, a hitelek halmaza nem tartalmazhat olyan hitelt, amelyet azzal hirdettek és nyújtottak, hogy a hitelkérelmező – vagy adott esetben a közvetítő – tájékoztatást kapott arról, hogy a közölt információkat a hitelező nem feltétlenül ellenőrzi. A hitelfelvevő hitelképességének értékelése tekintetében adott esetben meg kell felelni a 2008/48/EK ⁽¹⁾ vagy a 2014/17/EU ⁽²⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott követelményeknek vagy harmadik országok egyenértékű követelményeinek is.
- (29) Az értékpapírosítási pozíciók visszafizetésének az alapul szolgáló eszközök biztosítékául szolgáló eszközök értékesítésétől való nagy mértékű függése sebezhetőséget eredményez, amint azt az üzleti ingatlanl fedezett értékpapírok piaca egy részének a pénzügyi válság idején nyújtott gyenge teljesítménye is mutatja. Ezért az üzleti ingatlanl fedezett értékpapírok nem tekintendők STS értékpapírosításnak.
- (30) Amennyiben az értékpapírosításhoz alapul szolgáló eszközök környezeti hatásairól adatok állnak rendelkezésre, az ilyen értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak közzé kell tennie ezeket az adatokat.
- Ezért amennyiben az alapul szolgáló kitettségek lakáshitelek, gépjárműhitelek vagy gépjárműlízingek, az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak és az STS különleges célú gazdasági egységnek közzé kell tennie az említett lakáshitelekkel, gépjárműhitelekkel vagy gépjárműlízinggel finanszírozott eszközök környezeti teljesítményével kapcsolatos, rendelkezésre álló információkat.
- (31) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység használni kívánja az „STS” megjelölést az értékpapírosítására, értesíteni kell a befektetőket, az illetékes hatóságokat és az ESMA-t arról, hogy az értékpapírosítás megfelel az STS követelményeknek. Az értesítésben be kell mutatni, hogy az egyes STS kritériumok milyen módon teljesülnek. Az ESMA-nak ezt követően fel kell vennie az értékpapírosítást a honlapján tájékoztatás céljából közzétett bejelentett STS értékpapírosítások jegyzékébe. Az értékpapírosítási kibocsátás felvétele a bejelentett STS értékpapírosítások ESMA-jegyzékébe nem jelenti azt, hogy az ESMA vagy más illetékes hatóság igazolta, hogy az értékpapírosítás megfelel az STS követelményeknek. Az STS követelményeknek való megfelelés változatlanul az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység kizárólagos felelőssége. Ez a piac átláthatósága mellett azt is biztosítja, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek feleljenek azon állításukért, hogy az értékpapírosítás STS értékpapírosítás.
- (32) Ha valamely értékpapírosítás többé már nem felel meg az STS követelményeknek, az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak haladéktalanul tájékoztatnia kell erről az ESMA-t és az érintett illetékes hatóságot. Emellett, amennyiben valamely illetékes hatóság közigazgatási szankciókat szabott ki egy STS értékpapírosításként bejelentett értékpapírosítás tekintetében, ezen illetékes hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell az ESMA-t annak érdekében, hogy az a bejelentett STS értékpapírosítások jegyzékében ezeket feltüntethesse, ezúton tájékoztatva a befektetőket az említett szankciókról és az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítések megbízhatóságáról. Ezért az értékpapírosítást kezdeményező és a szponzor érdeke, hogy hírnevének védelme érdekében csak alapos megfontolás után küldje meg az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítést.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

- (33) A befektetőknek a felmerülő kockázatnak megfelelő, saját előzetes vizsgálatot kell végezniük, ugyanakkor biztosítani kell számukra, hogy támaszkodhassanak az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésre, valamint az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység arra vonatkozó tájékoztatására, hogy az értékpapírosítás teljesíti-e az STS követelményeket. A befektetők azonban nem hagyatkozhatnak kizárólag és mechanikusan ezekre az értesítésekre és információkra.
- (34) A befektető, az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység számára egyaránt hasznos segítség lehet harmadik fél bevonása annak ellenőrzésébe, hogy az értékpapírosítás megfelel-e az STS követelményeknek, és ez az STS értékpapírosítások piaca iránti bizalom növeléséhez is hozzájárulhat. Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység olyan harmadik fél szolgáltatásait is igénybe veheti, amely e rendeletnek megfelelően engedéllyel rendelkezik annak vizsgálatára, hogy az értékpapírosítás megfelel-e az STS kritériumoknak. Az említett harmadik felek számára az engedélyt az illetékes hatóságok adják meg. Az ESMA-nak küldött értesítésben és ezt követően az ESMA honlapján közzétett tájékoztatásban meg kell jelölni, hogy az STS kritériumoknak való megfelelést engedéllyel rendelkező harmadik fél igazolta-e. Fontos ugyanakkor, hogy a befektetők saját értékelést is végezzenek, vállaljanak felelősséget a befektetési döntéseikért, és ne hagyatkozzanak automatikusan e harmadik felekre. Harmadik fél bevonása semmiképpen sem jelentheti azt, hogy az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak és az intézményi befektetőnek az értékpapírosítási tranzakció STS-ként történő kezeléséért és az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésért viselt végső jogi felelőssége megszűnik.
- (35) A tagállamoknak illetékes hatóságokat kell kijelölniük, és fel kell ruházniuk őket a szükséges felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási hatáskörökkel. A közigazgatási szankciókat főszabály szerint közzé kell tenni. Mivel a befektető, az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor, az eredeti hitelező és a különleges célú gazdasági egység székhelye nem feltétlenül ugyanabban a tagállamban van, vagy az említettek eltérő ágazati illetékes hatóságok felügyelete alá tartozhatnak, az érintett illetékes hatóságok közötti – ideértve az 1024/2013/EU tanácsi rendelettel⁽¹⁾ ráruházott külön feladatok tekintetében az Európai Központi Bankot (EKB) is –, valamint az EFH-kal folytatott szoros együttműködést kölcsönös információcsere és a felügyeleti tevékenységekhez nyújtott segítség útján kell biztosítani. Az illetékes hatóságoknak kizárólag szándékosan vagy gondatlanságból elkövetett jogsértés esetén kell szankciókat alkalmazniuk. A korrekciós intézkedések alkalmazása nem függhet a szándékosság vagy a gondatlanság bizonyításától. Amikor az illetékes hatóságok a szankció vagy korrekciós intézkedés megfelelő típusának és mértékének meghatározásához figyelembe veszik a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy anyagi erejét, jogi személy esetében elsősorban annak teljes árbevételét, természetes személy esetében pedig éves jövedelmét és nettó vagyonát kell számításba venni.
- (36) Az illetékes hatóságoknak szorosan koordinálniuk kell a felügyeleti tevékenységüket, és konzisztens döntéseket kell hozniuk, különösen e rendelet megsértése esetén. Amennyiben az ilyen jogsértés tárgya hibás vagy félrevezető értesítés, a jogsértést megállapító illetékes hatóságnak az EFH-kat és az érintett tagállamok illetékes hatóságait is tájékoztatnia kell. Az illetékes hatóságok közötti nézeteltérés esetén az ESMA-nak és adott esetben az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságának gyakorolnia kell a kötelező erejű közvetítési jogkörét.
- (37) Az egyszerű, átlátható és egységesített (a továbbiakban: STS) értékpapírosítás megjelölés használatának követelményei még újak, és idővel az EBH-iránymutatások és a felügyeleti gyakorlat révén további pontosításra kerülnek majd. Annak érdekében, hogy a piaci szereplők ne tartózkodjanak az új megjelölés használatától, az illetékes hatóságok fel kell jogosítani arra, hogy három hónapos türelmi időszakot biztosítsanak az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak és a különleges célú gazdasági egységnek a helyesbítésre, amennyiben jóhiszeműen hibásan használták a megjelölést. Jóhiszeműséget kell vélelmezni, amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység nem tudhatta, hogy az értékpapírosítás nem felel meg az STS megjelöléshez szükséges valamennyi STS kritériumnak. Az említett türelmi időszak alatt a kérdéses értékpapírosítást továbbra is úgy kell tekinteni, hogy megfelel az STS kritériumoknak, és nem kell törölni az ESMA által az e rendelet szerint összeállított jegyzékből.
- (38) Ez a rendelet oly módon mozditja elő az értékpapírosítási piac több fontos elemének harmonizációját, hogy nem érinti az értékpapírosítási piaci eljárások és gyakorlatok további, a piaci szereplők által kezdeményezett kiegészítő harmonizációját. Emiatt elengedhetetlen, hogy a piaci szereplők és szakmai szervezeteik tovább folytassák a piaci gyakorlatok egységesítése érdekében megkezdett munkát, különös tekintettel az értékpapírosítási dokumentáció egységesítésére. A Bizottság kitüntetett figyelemmel kíséri a piaci szereplők egységesítési törekvéseit, és ezekről jelentést állít össze.

⁽¹⁾ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

- (39) Az uniós jogi keret és az e rendelet közötti egységesség biztosítása érdekében módosul a 2009/65/EK ⁽¹⁾, a 2009/138/EK ⁽²⁾ és a 2011/61/EU ⁽³⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv valamint az 1060/2009/EK ⁽⁴⁾ és a 648/2012/EU ⁽⁵⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelet azon értékpapírosítással összefüggő rendelkezések tekintetében, amelyek fő célja a belső piac kialakítása és működtetése, mindenekelőtt az intézményi befektetők számára egyenlő belső piaci versenyfeltételek biztosítása révén.
- (40) A 648/2012/EU rendelet módosítását illetően rendelkezni kell arról, hogy bizonyos feltételek teljesülése esetén a különleges célú gazdasági egységek által kötött, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre ne vonatkozzon az elszámolási kötelezettség. Ezt az indokolja, hogy a különleges célú gazdasági egységekkel kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben a szerződő fél az értékpapírosítási konstrukcióban biztosított hitelező, amelynek tekintetében általában biztosított a partnerkockázattal szembeni megfelelő védelem. A nem központi elszámolt származtatott ügyletek vonatkozásában a biztosítékok megkövetelt szintjének az értékpapírosítási konstrukció sajátos szerkezetétől és az azon belül már biztosított védelemtől is függenie kell.
- (41) A fedezett kötvények és az értékpapírosítások között bizonyos mértékű helyettesíthetőség áll fenn. Ennélfogva az értékpapírosítások és a fedezett kötvények használatával kapcsolatos, a fedezettkötvény-struktúrák vagy a különleges célú gazdasági egységek által kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek eltérő kezeléséből fakadó lehetséges torzulások és arbitrázslehetőségek megakadályozása érdekében módosítani kell a 648/2012/EU rendeletet, ezáltal biztosítva a fedezett kötvényekkel összefüggő származtatott ügyletek és az értékpapírosításokkal összefüggő származtatott ügyletek koherens kezelését az elszámolási kötelezettség és a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó letéti követelmények tekintetében.
- (42) Az ESMA által felszámítandó felügyeleti díjak harmonizációja érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a díjtípusok, a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja részletes meghatározására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ⁽⁶⁾ foglalt elveknek megfelelően kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (43) A kockázatmegtartási követelmény pontos meghatározása, valamint az egyszerűség követelménye alá tartozó homogenitási kritériumok és a homogénnek tekintendő kitétségek pontosabb meghatározása érdekében, valamint annak biztosítása mellett, hogy a kkv-hitelek értékpapírosítását nem érik kedvezőtlen hatások, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat fogadjon el a kockázatmegtartás módszereire, a megtartás szintjének mérésére, a megtartott kockázatra vonatkozó egyes tilalmakra, az összevont alapon történő kockázatmegtartásra és egyes ügyletek mentesítésére, valamint a homogenitási kritériumok részletes meghatározására vonatkozóan, és annak részletes meghatározására vonatkozóan is, hogy mely alapul szolgáló kitétségek tekintendők homogénnek. A Bizottság ezeket a szabályozástechnikai standardokat az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban fogadja el. Az EBH-nak szorosan egyeztetnie kell a másik két EFH-val.
- (44) A befektetők megbízható értékpapírosítási információkhoz való folyamatos, egyszerű és díjmentes hozzáféréseinek megkönnyítése, valamint az illetékes hatóságok közötti együttműködési és információcsere-kötelezettség feltételeinek részletes meghatározása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az ESMA által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: az alapul szolgáló kitétségekre vonatkozó összehasonlítható információk és a befektetőknek szóló rendszeres jelentések; azon legitim célok listája, amelyek alapján az újra-értékpapírosítás megengedett; a szolgáltatott információk, a nyilvántartásba vétel iránti kérelem és a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti egyszerűsített kérelem hiánytalanságának és egységességének

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbeftetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1060/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a hitelminősítő intézetekről (HL L 302., 2009.11.17., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

⁽⁶⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

az értékpapírosítási adattárak általi ellenőrizhetőségére alkalmazandó eljárások; az értékpapírosítás adatainak átláthatósági okokból szükséges biztosítása, az adatok értékpapírosítási adattárak közötti összegyűjtéséhez, összesítéséhez és összehasonlításához szükséges operatív standardok, annak meghatározása, hogy a kijelölt szervezeteknek mely információkhoz lehet hozzáférése, valamint a közvetlen hozzáférés feltételei; az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés esetében szolgáltatni szükséges információk; egy ellenőrző harmadik fél felhatalmazásra irányuló kérelmében az illetékes hatóságokhoz benyújtandó információk; és a megosztandó információk valamint az értesítési kötelezettségek tartalma és terjedelme. A Bizottság ezeket a szabályozástechnikai standardokat az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban fogadja el. Az ESMA-nak szorosan egyeztetnie kell a másik két EFH-val.

- (45) Az eljárásnak a befektetők, értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok és különleges célú gazdasági egységek számára történő megkönnyítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra is, hogy az ESMA által kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosainak rendelkezésére bocsátandó információk adatlapja; az értékpapírosítási adattárba történő nyilvántartásba vétel iránti kérelem és a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti kérelem formátuma; az információszolgáltatáshoz szükséges adatlap; az értékpapírosítási adattár számára szolgáltatandó információk adatlapja, figyelembe véve a meglévő értékpapírosítási adatgyűjtők által kifejlesztett megoldásokat; valamint a befektetők és az illetékes hatóságok számára az STS követelmények teljesítésének értékeléséhez elegendő információt nyújtó, az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés adatlapja. A Bizottság ezeket a végrehajtás-technikai standardokat az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján, az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban fogadja el. Az ESMA-nak szorosan egyeztetnie kell a másik két EFH-val.
- (46) mivel e rendelet céljait, nevezetesen az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározását és az STS értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani az értékpapírosítási piacok globális működésére és arra való tekintettel, hogy egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani a belső piacon az értékpapírosításban részt vevő minden intézményi befektető és egyéb szervezet számára, az Unió szintjén azonban léptékük vagy hatásuk miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (47) Ezt a rendeletet azon értékpapírosításokra kell alkalmazni, amelyek értékpapírjait 2019. január 1-jén vagy azt követően bocsátották ki.
- (48) Az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek 2019. január 1-jén fennálló értékpapírosítási pozíciókra akkor használhatják az „STS” megjelölést, ha az értékpapírosítások – egyes követelmények esetében az értesítés időpontjában, más követelmények esetében pedig az értékpapírosítás kezdeményezésének időpontjában – megfelelnek az STS követelményeknek. E célból az értékpapírosítást kezdeményezőknek, a szponzoroknak és a különleges célú gazdasági egységeknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az ESMA részére benyújtsák az e rendelet szerinti, az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítést. Az értékpapírosítás bármilyen későbbi módosítását el kell fogadni, amennyiben az értékpapírosítás továbbra is megfelel az összes alkalmazandó STS követelménynek.
- (49) Az előzetes vizsgálatra vonatkozó követelményeket, amelyeket e rendelet alkalmazásának kezdőnapja előtt a hatályos uniós joggal összhangban alkalmaznak, továbbra is alkalmazni kell a 2011. január 1-jén vagy azt követően kibocsátott értékpapírosításokra, valamint a 2011. január 1-je előtt kibocsátott értékpapírosításokra abban az esetben, ha azokba 2014. december 31-ét követően új alapul szolgáló kitételeket vontak be, akár helyettesítőként is. A 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽¹⁾ vonatkozó rendelkezéseiben foglalt, az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ értelmében vett hitelintézetek és befektetési vállalkozások számára előírt kockázatmegtartási követelményeket az e rendeletnek megfelelő kockázatmegtartásról szóló szabályozástechnikai standardok alkalmazásának kezdő időpontjáig alkalmazni kell. A jogbiztonság érdekében a hitelintézeteknek, a befektetési vállalkozásoknak, a biztosítóknak, a viszontbiztosítóknak és az alternatív-befektetésialap-kezelőknek az e rendelet alkalmazásának kezdőnapján fennálló értékpapírosítási pozíciók tekintetében továbbra is alkalmazniuk kell az 575/2013/EU rendelet 405. cikkét és a 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet I., II., III. fejezetét és 22. cikkét, az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet 254. és 255. cikkét, valamint a 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽³⁾ 51. cikkét.

⁽¹⁾ A Bizottság 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. március 13.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a befektetők, szponzorokra, eredeti hitelező és értékpapírosítást kezdeményező intézményekre vonatkozóan az átruházott hitelkockázattal szembeni kitételekkel kapcsolatos követelményeket meghatározó szabályozástechnikai standardok útján történő kiegészítéséről (HL L 174., 2014.6.13., 16. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2012. december 19.) a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a mentességek, az általános működési feltételek, a letétkezelők, a tőkeáttétel, az átláthatóság és a felügyelet tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 83., 2013.3.22., 1. o.).

Annak érdekében, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek megfeleljenek a rájuk vonatkozó átláthatósági követelményeknek, az e rendelet alapján a Bizottság által elfogadandó szabályozástechnikai standardok alkalmazásáig az (EU) 2015/3 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽¹⁾ I–VIII. mellékletében említett információkat nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet az értékpapírosítás általános keretrendszerét határozza meg. Meghatározza az értékpapírosítás fogalmát, és megállapítja az értékpapírosításban részt vevő felek által teljesítendő előzetes vizsgálati, kockázatmegtartási és átláthatósági követelményeket, a hitelnyújtás kritériumait, az értékpapírosítások lakossági ügyfelek számára történő értékesítésére vonatkozó követelményeket, az újra-értékpapírosítás tilalmát, a különleges célú gazdasági egységre vonatkozó követelményeket, valamint az értékpapírosítási adattárakra vonatkozó feltételeket és eljárásokat. Megteremti továbbá az egyszerű, átlátható és egységesített (a továbbiakban: STS) értékpapírosítás egyedi keretrendszerét.

(2) Ez a rendelet az intézményi befektetőkre, valamint az értékpapírosítást kezdeményezőkre, a szponzorokra, az eredeti hitelezőkre, és a különleges célú gazdasági egységekre alkalmazandó.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „értékpapírosítás”: olyan ügylet vagy konstrukció, amelynél a kitettséggel vagy kitettségek halmazával kapcsolatos hitelkockázatot több ügyletrézsorozatokba sorolják, és amely az alábbiak közül mindegyik jellemzőnek megfelel:
 - a) az ügylet vagy konstrukció keretében eszközölt kifizetések attól függenek, hogy a kitettség vagy kitettségek halmaza hogyan teljesít;
 - b) az ügyletrézsorozatok egymáshoz viszonyított alárendeltsége határozza meg a veszteségek eloszlását az ügylet vagy konstrukció futamideje alatt;
 - c) az ügylet vagy konstrukció nem keletkeztet olyan kitettséget, amely az 575/2013/EU rendelet 147. cikkének (8) bekezdésében felsorolt valamennyi jellemzővel rendelkezik.
2. „különleges célú gazdasági egység”: az értékpapírosítást kezdeményezőtől és a szponzortól eltérő gazdasági társaság, vagyonkezelő vagy egyéb szervezet, amelyet egy vagy több értékpapírosítás megvalósítására hoztak létre, amelynek tevékenysége az említett cél végrehajtásához szükséges tevékenységekre korlátozódik, és amelynek struktúrája úgy van kialakítva, hogy az értékpapírosítást kezdeményező kötelezettségei elkülönüljenek a különleges célú gazdasági egység kötelezettségeitől;
3. „értékpapírosítást kezdeményező”: olyan szervezet:
 - a) amely vagy önmagán vagy hozzá kapcsolódó szervezeten keresztül közvetlenül vagy közvetetten részese volt annak az eredeti megállapodásnak, amelyben meghatározták az adós vagy a potenciális adós azon kötelezettségeit vagy potenciális kötelezettségeit, melyek az értékpapírosítás tárgyát képező kitettségeket eredményezték; vagy
 - b) amely saját számlájára megvásárolja egy harmadik fél kitettségeit, majd értékpapírosítja azokat;
4. „újra-értékpapírosítás”: olyan értékpapírosítás, ahol az alapul szolgáló kitettségek legalább egyike értékpapírosítási pozíció;
5. „szponzor”: az értékpapírosítást kezdeményezőtől különböző, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott, akár az Unióban, akár azon kívül található hitelintézet, vagy a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás, amely
 - a) olyan eszközfedeztetű kereskedelmiértékpapír-kibocsátási programot vagy más értékpapírosítást hoz létre és működtet, amelynek keretében kitettségeket vásárolnak harmadik fél szervezetektől, vagy

⁽¹⁾ A Bizottság (EU) 2015/3 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. szeptember 30.) az 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a strukturált pénzügyi eszközök közzétételi követelményeire vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 2., 2015.1.6., 57. o.).

- b) olyan eszközfedezettű kereskedelmiértékpapír-kibocsátási programot vagy más értékpapírosítást hoz létre, amelynek keretében kitettségeket vásárol harmadik fél szervezetektől, és az értékpapírosítást kísérő napi szintű aktív portfóliókezelést egy olyan szervezetre bízta, amely a 2009/65/EK irányelvvel, a 2011/61/EU irányelvvel vagy a 2014/65/EU irányelvvel összhangban erre jogosult;
6. „ügyletrészsorozat”: egy kitettséghez vagy kitettségek egy halmazához kapcsolódó hitelkockázat szerződésben meghatározott szegmense, ahol e szegmens egy pozíciójához nagyobb vagy kisebb hitelvesztés-kockázat kapcsolódik, mint a más szegmens ugyanilyen méretű pozíciójához tartozó hitelvesztés-kockázat, figyelmen kívül hagyva a harmadik felek által az ezen vagy más szegmens pozíciói tulajdonosainak közvetlenül nyújtott hitelkockázati fedezeteket;
7. „eszközfedezettű kereskedelmiértékpapír-kibocsátási program” vagy „ABCP-program”: olyan értékpapírosítási program, amelynek keretében kibocsátott értékpapírok túlnyomórészt egyéves vagy annál rövidebb eredeti lejáratú eszközfedezettű kereskedelmi értékpapírok;
8. „eszközfedezettű kereskedelmi értékpapír ügylet” vagy „ABCP-ügylet”: ABCP-programon belüli értékpapírosítás;
9. „hagyományos értékpapírosítás”: az értékpapírosított kitettségekben való gazdasági érdekeltség átruházásával járó értékpapírosítás az ezen kitettségek tulajdonjogának az értékpapírosítás kezdeményezőjétől egy különleges célú gazdasági egységre való átruházásával vagy egy különleges célú gazdasági egység általi közvetett részesedésen keresztül való átruházásával, úgy, hogy a kibocsátott értékpapírok az értékpapírosítást kezdeményező számára nem jelentenek fizetési kötelezettséget;
10. „szintetikus értékpapírosítás”: olyan értékpapírosítás, amelynél a kockázati transzfer hitelderivatívákkal vagy garanciákkal valósul meg, és az értékpapírosított kitettségek az értékpapírosítást kezdeményező kitettségei maradnak;
11. „befektető”: értékpapírosítási pozícióval rendelkező természetes vagy jogi személy;
12. „intézményi befektető”: olyan befektető, amely a következők valamelyike:
- a) a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító;
 - b) a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározott viszontbiztosító;
 - c) az (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkével összhangban az ezen irányelv hatálya alá tartozó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény, kivéve, ha ezen intézmény esetében a tagállam az említett irányelv 5. cikkével összhangban úgy döntött, hogy részben vagy teljesen eltekint az említett irányelv alkalmazásától; vagy befektetéskezelő vagy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény által a 2016/2341 (EU) irányelv 32. cikkével összhangban megbízott, engedéllyel rendelkező szervezet;
 - d) a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott, az Unióban alternatív befektetési alapokat kezelő és/vagy forgalmazó alternatívbefektetési-alap-kezelő (ABAK);
 - e) a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozást (ÁÉKBV) kezelő alapkezelő társaság;
 - f) saját maga által kezelt ÁÉKBV, azaz a 2009/65/EK irányelvnek megfelelően engedélyezett olyan befektetési társaság, amely nem jelölt ki az említett irányelvnek megfelelően engedélyezett alapkezelő társaságot;
 - g) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában, az említett rendelet alkalmazásában meghatározott hitelintézet, vagy az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;
13. „hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó”: olyan szervezet, amely napi szinten foglalkozik vásárolt követelések egy halmaza vagy az alapul szolgáló hitelkitettségek kezelésével;
14. „likviditási hitelkeret”: olyan szerződéses megállapodással létrejövő értékpapírosítási pozíció, melynek célja finanszírozást biztosítani, hogy a befektetők számára biztosítva legyen a határidőn belül a pénzáramlás;
15. „rulírozó kitettség”: olyan kitettség, amelynél a hitelfelvevők egyenlegei a hitelfelvételi és visszafizetési döntéseiknek megfelelően a megállapodott értékhatáron belül ingadozhatnak;
16. „rulírozó értékpapírosítás”: olyan értékpapírosítás, amelynél maga az értékpapírosítási struktúra rulírozó jellegű a kitettségek halmazába új kitettségek bekerülése vagy kitettségek kikerülése révén, függetlenül attól, hogy a kitettségek rulírozó vagy nem rulírozó kitettségek-e;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2341 irányelve (2016. december 14.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 354., 2016.12.23., 37. o.).

17. „gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés”: olyan szerződéses rendelkezés ruhírozó kltettségek értékpapírosításánál vagy ruhírozó értékpapírosításánál, amely meghatározott események bekövetkezése esetére előírja a befektető értékpapírosítási pozícióinak visszafizetését e pozíciók eredetileg meghatározott lejárata előtt;
18. „első veszteségviselő ügyletrészsorozat”: az értékpapírosításnál a leginkább alárendelt ügyletrészsorozat, azaz az első ügyletrészsorozat, amely az értékpapírosított kltettségeknél felmerülő veszteséget viseli, és ezáltal védelmet nyújt a második veszteségviselő kategóriába tartozó, valamint adott esetben magasabb minősítésű ügyletrészsorozatoknak;
19. „értékpapírosítási pozíció”: értékpapírosításnak való kltettség;
20. „eredeti hitelező”: az a szervezet, amely vagy önmaga vagy hozzá kapcsolódó szervezeten keresztül közvetlenül vagy közvetetten megkötötte azt az eredeti megállapodást, amelyben meghatározták az adós vagy a potenciális adós azon kötelezettségeit vagy potenciális kötelezettségeit, melyek az értékpapírosítás tárgyát képező kltettségeket eredményezték;
21. „teljes mértékben támogatott ABCP-program”: olyan ABCP-program, amelyet annak szponzora közvetlenül és teljes mértékben támogat oly módon, hogy a különleges célú gazdasági egység(ek) részére egy vagy több likviditási hitelkeretet biztosít, amely legalább az alábbiak mindegyikére kiterjed:
 - a) az ABCP-program valamennyi likviditási és hitelkockázata;
 - b) az értékpapírosított kltettség valamennyi lényeges felhígulási kockázata;
 - c) ABCP-ügylet szintű és ABCP-program szintű minden egyéb költség, amennyiben szükséges ahhoz, hogy garantálni lehessen a befektetőnek az ABCP utáni összegek teljes kifizetését;
22. „teljes mértékben támogatott ABCP-ügylet”: olyan ABCP-ügylet, amelyet az ügylet vagy az ABCP-program szintjén teljes mértékben támogat egy likviditási hitelkeret, amely legalább az alábbiak mindegyikére kiterjed:
 - a) az ABCP-ügylet valamennyi likviditási és hitelkockázata;
 - b) az ABCP-ügylet keretében értékpapírosított kltettségek valamennyi lényeges felhígulási kockázata;
 - c) ABCP-ügylet szintű és ABCP-program szintű minden egyéb költség, amennyiben szükséges ahhoz, hogy garantálni lehessen a befektetőnek az ABCP utáni összegek teljes kifizetését;
23. „értékpapírosítási adattár” olyan jogi személy, amely központilag összegyűjti és kezeli az értékpapírosítások adatait;

E rendelet 10. cikkének alkalmazásában, ahol a 648/2012/EU rendelet 61., 64., 65., 66., 73., 78., 79. és 80. cikke kereskedési adattárra utal, ott értékpapírosítási adattárat kell érteni.

3. cikk

Értékpapírosítások értékesítése lakossági ügyfeleknek

- (1) Értékpapírosítási pozíció eladója kizárólag abban az esetben értékesíthet ilyen pozíciót a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 11. pontjában meghatározott lakossági ügyfélnek, ha valamennyi alábbi feltétel teljesül:
 - a) az értékpapírosítási pozíció eladója a 2014/65/EU irányelv 25. cikkének (2) bekezdésével összhangban alkalmassági tesztet végzett;
 - b) az értékpapírosítási pozíció eladója az a) pontban említett teszt alapján meggyőződött arról, hogy az értékpapírosítási pozíció az adott lakossági ügyfélnek alkalmas befektetés;
 - c) az értékpapírosítási pozíció eladója jelentés keretében haladéktalanul beszámolt a lakossági ügyfélnek az alkalmassági teszt eredményéről.
- (2) Amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek és az adott lakossági ügyfél pénzügyieszköz-portfóliója nem haladja meg az 500 000 EUR-t, az eladónak biztosítania kell, hogy a lakossági ügyfél az általa a (3) bekezdéssel összhangban megadott információk alapján nem fekteti be pénzügyieszköz-portfóliójának összesen több mint 10 %-át értékpapírosítási pozíciókba, valamint hogy az egy vagy több értékpapírosítási pozícióba fektetett kezdeti összeg legalább 10 000 EUR.
- (3) A lakossági ügyfélnek az eladó részére pontos információkat kell szolgáltatnia a pénzügyieszköz-portfóliójáról, beleértve az értékpapírosítási pozíciókba való befektetéseket is.
- (4) A (2) és a (3) bekezdés alkalmazásában a lakossági ügyfél pénzügyieszköz-portfóliójába beletartoznak a készpénz-betét és a pénzügyi eszközök, a biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközök azonban nem.

4. cikk

A különleges célú gazdasági egységekre vonatkozó követelmények

A különleges célú gazdasági egységnek nem lehet a székhelye olyan harmadik országban, amely vonatkozásában az alábbiak bármelyike fennáll:

- a) a harmadik ország szerepel az FATF magas kockázatú és nem együttműködő joghatóságokat tartalmazó jegyzékében;
- b) a harmadik ország nem kötött olyan megállapodást valamely tagállammal, amely biztosítja, hogy ez a harmadik ország teljes mértékben megfeleljen a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) jövedelem- és tőkeadóztatási modellegyezményének 26. cikkében vagy az OECD adóügyi információcseréről szóló modellegyezményében megállapított szabályoknak, és biztosítsa az adóügyi információk, köztük a többoldalú adóügyi megállapodások tényleges cseréjét.

2. FEJEZET

MINDEN ÉRTÉKPÁPIROSÍTÁSRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

5. cikk

Az intézményi befektetők által elvégzendő előzetes vizsgálatra vonatkozó követelmények

(1) Értékpapírosítási pozíció tulajdonlását megelőzően az értékpapírosítást kezdeményezőtől, szponzortól és eredeti hitelezőtől eltérő intézményi befektetőnek ellenőriznie kell, hogy:

- a) amennyiben az Unióban székhellyel rendelkező, értékpapírosítást kezdeményező vagy eredeti hitelező nem az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában meghatározott hitelintézet vagy befektetési vállalkozás, megbízható és pontosan meghatározott kritériumok, valamint a hitelek jóváhagyására, módosítására, megújítására és finanszírozására vonatkozó egyértelműen meghatározott eljárások alapján nyújtja az alapul szolgáló kitettségeket eredményező valamennyi hitelt, továbbá rendelkezik az e kritériumok és eljárások alkalmazásához szükséges hatékony rendszerekkel, e rendelet 9. cikkének (1) bekezdésével összhangban;
- b) amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező vagy eredeti hitelező székhelye harmadik országban található, megbízható és pontosan meghatározott kritériumok, valamint a hitelek jóváhagyására, módosítására, megújítására és finanszírozására vonatkozó egyértelműen meghatározott eljárások alapján nyújtja az alapul szolgáló kitettségeket eredményező valamennyi hitelt, továbbá rendelkezik az e kritériumok és eljárások alkalmazásához szükséges hatékony rendszerekkel annak biztosítása érdekében, hogy a hitelnyújtás az adós hitelképességének alapos elemzésén alapuljon;
- c) amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező székhelye az Unióban található, a 6. cikkel összhangban folyamatosan jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltséget tart fenn, és a kockázatmegtartást a 7. cikkel összhangban közli az intézményi befektetővel;
- d) amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező székhelye harmadik országban található, folyamatosan jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltséget tart fenn, amely semmilyen esetben sem lehet kevesebb – a 6. cikkel összhangban meghatározva – 5 %-nál, és a kockázatmegtartást közli az intézményi befektetővel;
- e) az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy adott esetben a különleges célú gazdasági egység rendelkezésre bocsátotta a 7. cikkben meghatározott információkat az említett cikkben megállapított módon és gyakorisággal.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a teljes mértékben támogatott ABCP-ügyletek esetében az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott követelmény a szponzorra alkalmazandó. Ilyen esetekben a szponzornak ellenőriznie kell, hogy a nem hitelintézet vagy befektetési vállalkozás értékpapírosítást kezdeményező vagy eredeti hitelező, megbízható és pontosan meghatározott kritériumok, valamint a hitelek jóváhagyására, módosítására, megújítására és finanszírozására vonatkozó egyértelműen meghatározott eljárások alapján nyújtja az alapul szolgáló kitettségeket eredményező valamennyi hitelt, továbbá a 9. cikk (1) bekezdésével összhangban rendelkezik az e kritériumok és eljárások alkalmazásához szükséges hatékony rendszerekkel.

(3) Értékpapírosítási pozíció tulajdonlását megelőzően az értékpapírosítást kezdeményezőtől, szponzortól és az eredeti hitelezőtől eltérő intézményi befektetőnek előzetes vizsgálatot kell végeznie, amely lehetővé teszi számára a felmerülő kockázatok számbavételét. E vizsgálatnak legalább a következők mindegyikére ki kell terjednie:

- a) az egyes értékpapírosítási pozíciók és az alapul szolgáló kitettségek kockázati jellemzői;
- b) az értékpapírosítás mindazon strukturális jellemzői, amelyek jelentősen befolyásolhatják az értékpapírosítási pozíció teljesítményét, beleértve a szerződésben meghatározott kifizetési sorrendet, a kifizetési sorrendhez kapcsolódó kiváltó eseményeket, a hitelminőség-javítást, a likviditásjavítást, a piaci értékhez kötött kiváltó eseményeket, valamint a nemteljesítés ügyletspecifikus meghatározását;

- c) az olyan értékpapírosítások esetében, amelyeknek az STS kritériumoknak való megfeleléséről a 27. cikkel összhangban értesítést küldtek, az, hogy az értékpapírosítás megfelel-e a 19–22. cikkben, a 23–26. cikkben és a 27. cikkben megállapított követelményeknek. Az intézményi befektetők megfelelő mértékben támaszkodhatnak a 27. cikk (1) bekezdése szerinti, az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésre és az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység által az STS követelmények teljesítésével kapcsolatban közölt információkra, de nem támaszkodhatnak kizárólag vagy automatikusan erre az értesítésre vagy információkra.

Az első albekezdés a) és b) pontjától eltérve, teljes mértékben támogatott ABCP-program esetében az ABCP-program által kibocsátott kereskedelmi értékpapírokba fektető intézményi befektetőknek mérlegelniük kell az ABCP-program jellemzőit és a teljes likviditási támogatást.

- (4) Az értékpapírosítást kezdeményezőtől, szponzortól és eredeti hitelezőtől eltérő, értékpapírosítási pozíciót tulajdonló intézményi befektetőnek legalább:

- a) az értékpapírosítási pozíció kockázati profiljának és adott esetben az intézményi befektető kereskedési és nem kereskedési könyvének megfelelő arányos írásbeli eljárást kell kialakítania az (1) és a (3) bekezdésben foglalt teljesítésének, valamint az értékpapírosítási pozíció és az alapul szolgáló kitettségek teljesítményének folyamatos nyomon követésére.

Ha az értékpapírosítás és az alapul szolgáló kitettségek tekintetében releváns, az említett írásbeli eljárásokkal nyomon kell követni a kitettségek típusát, azon hitelek arányát, amelyek esetében 30, 60, vagy 90 napot meghaladó késedelem áll fenn, a nemteljesítési rátákat, az előtörlesztési rátákat, a végrehajtás alatti hiteleket, a nemteljesítő kitettségek megtérülési rátáit, a visszavásárlásokat, a hitelmódosításokat, a törlesztések szüneteltetését, a biztosítékok típusait és ingatlanfedezet esetében azt, hogy az ingatlanban a tulajdonos lakik-e, a hitelbírálati pontszámoknak vagy a hitelképesség más mérőszámainak gyakorisági eloszlását az alapul szolgáló kitettségek szerint, az ágazati és földrajzi diverzifikációt, valamint a hitelfedezeti ráták megfelelő érzékenységi vizsgálatot lehetővé tevő szélességű sávokba sorolt gyakorisági eloszlását. Amennyiben az alapul szolgáló kitettségek maguk is értékpapírosítási pozíciók, a 8. cikk szerint lehetséges módon, az intézményi befektetőnek az e pozíciók alapjául szolgáló kitettségeket is figyelemmel kell kísérnie;

- b) teljes mértékben támogatott ABCP-programtól eltérő értékpapírosítás esetében rendszeresen az alapul szolgáló kitettséget támogató biztosítékokra és pénzáramlásokra vonatkozó stressztesztet kell végeznie, vagy – ha nem áll rendelkezésre elegendő adat a pénzáramlásokra és a biztosítékok értékére vonatkozóan – a veszteségekre vonatkozó feltételezésekre irányuló stressztesztet, figyelembe véve az értékpapírosítási pozícióval összefüggő kockázat jellegét, méretét és összetettségét;
- c) teljes mértékben támogatott ABCP-program esetében rendszeresen el kell végeznie a szponzor fizetőképességére és likviditására vonatkozó szstressztesztet;
- d) biztosítania kell vezetőtestülete belső tájékoztatását annak érdekében, hogy a vezetőtestület tudatában legyen az értékpapírosítási pozícióból eredő lényeges kockázatoknak, valamint biztosítva legyen e kockázatok megfelelően kezelése;
- e) képesnek kell lennie arra, hogy kérelemre bizonyítsa az illetékes hatóságai számára, hogy átfogóan és alaposan ismeri az értékpapírosítási pozícióját és az annak alapjául szolgáló kitettségeket, továbbá hogy írásba foglalt szabályzatokat és eljárásokat vezetett be az értékpapírosítási pozícióból eredő kockázatok kezelésére, az (1) és a (2) bekezdéssel összhangban az ellenőrzések és az előzetes vizsgálatok nyilvántartására, valamint az egyéb releváns információk nyilvántartására; és
- f) a teljes mértékben támogatott ABCP-programoknak való kitettségek esetében képesnek kell lennie arra, hogy kérelemre bizonyítsa az illetékes hatóságai számára, hogy átfogóan és alaposan ismeri a szponzor hitelminőségét és a nyújtott likviditási hitelkeret feltételeit.

- (5) E cikk (1)–(4) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben egy intézményi befektető felhatalmazott egy másik intézményi befektetőt arra, hogy olyan befektetési kezelési döntéseket hozzon, amelynek következményeként a megbízást adó intézményi befektetőnek értékpapírosítási kitettsége keletkezhet, ez utóbbi utasíthatja a befektetési kezelő felet, hogy teljesítse a megbízást adó félnek az e cikk szerinti kötelezettségét az e döntésekből eredő értékpapírosítási kitettségek tekintetében. A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy intézményi befektető e bekezdés alapján utasítást kapott, hogy teljesítse egy másik intézményi befektető kötelezettségeit, és ezt nem teszi meg, akkor a 32. és a 33. cikk szerinti szankciókat ne az értékpapírosításnak kitett intézményi befektetőkkel, hanem a befektetési kezelő fél befektetővel szemben lehessen kiszabni.

6. cikk

Kockázatmegtartás

- (1) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező köteles folyamatosan jelentős mértékű, legalább 5 %-os nettó gazdasági érdekeltséget megtartani az értékpapírosításban. Az említett érdekeltséget az értékpapírosítás kezdeményezésekor kell mérni, és a mérlegen kívüli tételeknél a névérték alapján kell meghatározni. Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező nem állapodott meg egymás közt arról, hogy

melyikük tartja meg a jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltséget, azt az értékpapírosítást kezdeményezőnek kell megtartania. A kockázatmegtartási követelmények egyetlen adott értékpapírosítás esetében sem alkalmazhatók többszörsően. A jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltség nem osztható meg az érdekeltséget megtartó felek különböző típusai között, továbbá nem képezheti sem hitelkockázat-mérséklés, sem fedezeti ügylet tárgyát.

E cikk alkalmazásában nem tekinthető értékpapírosítást kezdeményezőnek az a szervezet, amely kizárólag kitettségek értékpapírosításának céljából jött létre vagy működik.

(2) Az értékpapírosítást kezdeményezők nem választhatnak ki a különleges célú gazdasági egységre ruházandó eszközöket azzal a céllal, hogy az ezeken az eszközökön keletkező veszteség az ügylet futamideje alatt, vagy ha az négy évnél hosszabb, legfeljebb négy év alatt, nagyobb legyen, mint az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében lévő hasonló eszközökön keletkező veszteség ugyanazon időszak alatt. Amennyiben az illetékes hatóság e tilalom megsértésére utaló bizonyítékot talál, meg kell vizsgálnia a különleges célú gazdasági egységre átruházott eszközöknek, valamint az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében lévő hasonló eszközöknek a teljesítményét. Amennyiben az átruházott eszközök teljesítménye az értékpapírosítást kezdeményező szándékának következményeként lényegesen elmarad az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében lévő hasonló eszközök teljesítményétől, az illetékes hatóságnak szankciót kell kiszabnia a 32. és a 33. cikk szerint.

(3) Az (1) bekezdés értelmében kizárólag az alábbiak minősülnek jelentős mértékű, legalább 5 %-os nettó gazdasági érdekeltség megtartásának:

- a) a befektetőknek eladott vagy a befektetőkre átruházott minden egyes ügyletrészsorozatból a névérték legalább 5 %-ának megtartása;
- b) rulírozó értékpapírosítás vagy rulírozó kitettségek értékpapírosítása esetén minden egyes értékpapírosított kitettség névértékének legalább 5 %-os mértékéig az értékpapírosítást kezdeményező érdekeltségének megtartása;
- c) véletlenszerűen kiválasztott, legalább az értékpapírosított kitettségek névértékének 5 %-ával egyenértékű kitettségek megtartása, amennyiben ezeket a nem értékpapírosított kitettségeket az értékpapírosítás során egyébként értékpapírosították volna, feltéve, hogy a potenciálisan értékpapírosítandó kitettségek száma az értékpapírosítás kezdeményezésakor legalább 100;
- d) az első veszteségviselő ügyletrészsorozat és – amennyiben ennek megtartása nem éri el az értékpapírosított kitettségek névértékének 5 %-át – szükség esetén a befektetőkre átruházott vagy a befektetőknek eladott ügyletrészsorozatokkal azonos vagy magasabb kockázati profilú, és a befektetőkre átruházott vagy a befektetőknek eladott ügyletrészsorozatoknál nem korábbi lejáratú ügyletrészsorozatok megtartása úgy, hogy a megtartott rész összesen legalább az értékpapírosított kitettségek névértékének 5 %-ával egyenlő; vagy
- e) az értékpapírosításba bevont valamennyi értékpapírosított kitettség 5 %-ánál nem kevesebb első veszteségviselő kitettség megtartása.

(4) Amennyiben a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében vett, az Unióban székhellyel rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaság, az Unióban székhellyel rendelkező anyaintézmény vagy pénzügyi holdingtársaság, vagy annak egyik, az 575/2013/EU rendelet szerinti leányvállalata értékpapírosítást kezdeményezőként vagy szponzorként egy vagy több olyan hitelintézetől, befektetési vállalkozástól vagy egyéb pénzügyi vállalkozástól származó kitettségeket értékpapírosít, amelyekre a felügyelet összevont (konszolidált) alapon vonatkozik, az (1) bekezdésben említett követelmény az Unióban székhellyel rendelkező kapcsolt anyaintézmény, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság összevont (konszolidált) helyzete alapján teljesíthető.

Az első albekezdés csak akkor alkalmazandó, ha az értékpapírosított kitettséget létrehozó hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy pénzügyi vállalkozás megfelel a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 79. cikkében meghatározott követelményeknek, és időben az értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor, valamint az Unióban székhellyel rendelkező, uniós szintű hitelintézeti anyavállalat, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság rendelkezésére bocsátja az e rendelet 5. cikkében megállapított követelmények teljesítéséhez szükséges információkat.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/87/EK irányelve (2002. december 16.) a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(5) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az értékpapírosított kitettségek az alábbiakkal szembeni kitettségek, vagy azokat az alábbiak teljes egészükben, feltétel nélkül és visszavonhatatlanul garantálják:

- a) központi kormányzatok vagy központi bankok;
- b) a tagállamok regionális kormányzatai, helyi hatóságai és az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontja értelmében vett közszektorbeli intézményei;
- c) olyan intézmények, amelyekhez az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 2. fejezete alapján 50 %-os vagy annál alacsonyabb kockázati súlyt kell rendelni;
- d) az (EU) 2015/1017 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 2. cikkének 3. pontjának értelmében vett nemzeti fejlesztési bankok vagy intézmények; vagy
- e) az 575/2013/EU rendelet 117. cikkében felsorolt multilaterális fejlesztési bankok.

(6) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó az egyértelmű, átlátható és nyilvánosan hozzáférhető indexen alapuló ügyletekre, amennyiben az alapul szolgáló referenciaelemek azonosak valamely széles körű kereskedelemben használt indexet alkotó elemekkel, vagy más – értékpapírosított pozíciótól eltérő – forgalomképes értékpapírok.

(7) Az EBH szorosan együttműködve az ESMA-val és az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ létrehozott Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatósággal (EIOPA) szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a kockázatmegtartási követelmények részletes meghatározására, különös tekintettel a következőkre:

- a) a kockázatmegtartásnak a (3) bekezdés szerinti módszerei, ideértve a követelmények szintetikus vagy függő kockázatmegtartási formában történő teljesítését;
- b) az (1) bekezdésben említett megtartási szint mérése;
- c) a megtartott érdekeltség fedezésének és értékesítésének tilalma;
- d) a (4) bekezdés szerinti összevont (konszolidált) alapon történő kockázatmegtartás feltételei;
- e) a (6) bekezdésben említett, egyértelmű, átlátható és nyilvánosan hozzáférhető indexen alapuló ügyletek mentesítésének feltételei;

Az EBH 2018. július 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

7. cikk

Az értékpapírosítást kezdeményezőre, a szponzorra és a különleges célú gazdasági egységre vonatkozó átláthatósági követelmények

(1) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység köteles e cikk (2) bekezdésével összhangban az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosainak, az e rendelet 29. cikkében említett illetékes hatóságoknak és kérelemre a potenciális befektetőknek a rendelkezésére bocsátani legalább a következőket:

- a) negyedévente az alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó információk, ABCP esetben pedig havonta az alapul szolgáló követelésekre vagy hitelkövetelésekre vonatkozó információk;
- b) a tranzakció megértése szempontjából lényeges minden mögöttes dokumentáció, többek között, de nem kizárólag – adott esetben – az alábbi dokumentumok:
 - i. a véglegesített terméktájékoztató vagy a kibocsátási tájékoztató az ügylet záródokumentumaival együtt, kivéve a jogi szakvéleményeket;
 - ii. hagyományos értékpapírosítás esetében az eszköz-adásvételi, engedményezési, novációs vagy átruházási megállapodás és bármely vonatkozó bizalmi vagyongkezelési nyilatkozat;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1017 rendelete (2015. június 25.) az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról – az Európai Stratégiai Beruházási Alap (HL L 169., 2015.7.1., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

- iii. a származtatott ügyletekre és garanciákra vonatkozó megállapodás, valamint a biztosítéki megállapodásokra vonatkozó dokumentumok, amennyiben az értékpapírosított kitettségek az értékpapírosítást kezdeményező kitettségei maradnak;
- iv. az állománykezelési, állománykezelés-támogatási, ügyviteli és készpénzkezelési szolgáltatásokra vonatkozó megállapodások;
- v. bizalmi vagyongazdálkodási megállapodás, biztosítéki szerződés, megbízási szerződés, számlakezelő-banki megállapodás, garantált befektetési szerződés, bejegyzett feltételek vagy bizalmi vagyongazdálkodási keretrendszer vagy bizalmi definíciós keretrendszer vagy jogi szempontból egyenértékű egyéb jogi dokumentáció;
- vi. valamennyi releváns, hitelezők közötti megállapodás, származtatott ügyletekre vonatkozó dokumentáció, alárendelt hitelre vonatkozó megállapodás, indulóhitel-megállapodás és likviditási hitelkeret-megállapodás;

Az említett mögöttes dokumentáció között szerepeltetni kell az értékpapírosítás kifizetési sorrendjének részletes leírását;

- c) amennyiben a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban nem készült kibocsátási tájékoztató, ügyleti összefoglaló vagy áttekintés az értékpapírosítás főbb jellemzőiről, adott esetben az alábbiakkal együtt:
 - i. az ügyleti struktúra részletei, ezen belül az ügyletet, a pénzáramlást és a tulajdonosi szerkezetet áttekintő szerkezeti ábrák;
 - ii. a kitettségek jellemzőivel, a pénzáramlással, a veszteségek ügyletrészsorozatok közötti elosztásával (vízesés modell), a hitelminőség-javítással és a likviditástámogatási jellemzőkkel kapcsolatos részletek,
 - iii. az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosainak szavazati jogaival és e tulajdonosok, valamint más biztosított hitelezők kapcsolatával összefüggő részletek; és
 - iv. a b) pont szerinti dokumentumokban említett valamennyi olyan kiváltó ok és esemény, amelynek jelentős hatása lehet az értékpapírosítási pozíciók teljesítményére;
- d) STS értékpapírosítás esetében az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló, a 27. cikkben említett értesítés;
- e) a negyedéves befektetői jelentések vagy ABCP esetében a havi befektetői jelentések, amelyek tartalmazzák a következőket:
 - i. az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségére és teljesítményére vonatkozó minden lényeges adat;
 - ii. a kifizetési sorrend módosulását vagy bármely partner lecserélését eredményező eseményekre vonatkozó információk, és ABCP-ügyletnél nem minősülő értékpapírosítás esetében az alapul szolgáló kitettségek és az értékpapírosítási kötelezettségek által generált pénzáramlással kapcsolatos adatok;
 - iii. a 6. cikkkel összhangban a kockázatmegtartással kapcsolatos információk, többek között információk arról, hogy a 6. cikk (3) bekezdésében megállapított lehetőségek közül melyik érvényesül;
- f) az értékpapírosításra vonatkozó bármely bennfentes információ, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység köteles nyilvánosságra hozni a bennfentes kereskedelemmel és a piaci manipulációkkal foglalkozó 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 17. cikkével összhangban;
- g) amennyiben az f) pont nem alkalmazandó, a jelentős események, például:
 - i. a b) pont szerint benyújtott dokumentumokban megállapított kötelezettségek lényeges megsértése, valamint e kötelezettségszegéssel kapcsolatban utólagosan rendelkezésre bocsátott jóvátételek, mentességek vagy hozzájárulások;
 - ii. az értékpapírosítás szerkezeti jellemzőit érintő, az értékpapírosítás teljesítményét lényegesen befolyásolni képes változás;
 - iii. az értékpapírosítás vagy az alapul szolgáló kitettségek kockázati jellemzőinek változása, amely az értékpapírosítás teljesítményét lényegesen befolyásolhatja;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/71/EK irányelve (2003. november 4.) az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekkor közzéteendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

iv. STS értékpapírosítás esetében az STS követelményeknek való megfelelés megszűnése vagy az illetékes hatóságok korrekciós vagy adminisztratív intézkedései;

v. az üzleti dokumentumok lényeges módosulása.

Az első albekezdés b), c) és d) pontjában említett információkat az árazást megelőzően kell rendelkezésre bocsátani.

Az első albekezdés a) és e) pontjában említett információkat minden negyedévben azonos időpontban, legkésőbb egy hónappal a kamatfizetés esedékességének napját követően kell rendelkezésre bocsátani, vagy ABCP-ügyletek esetén legkésőbb egy hónappal a beszámoló tárgyidőszakának végét követően.

Az ABCP esetében az első albekezdés a) pontjában, c) pontjának ii. alpontjában és e) pontjának i. alpontjában említett információkat összevont formában kell az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosai, valamint kérelemre a potenciális befektetők rendelkezésére bocsátani. A szponzornak és kérelemre az illetékes hatóságoknak hitelszintű adatokat is a rendelkezésére kell bocsátani.

Az 596/2014/EU rendelet sérelme nélkül az első albekezdés f) és a g) pontjában említett információkat késedelem nélkül rendelkezésre kell bocsátani.

Az e bekezdésben foglaltak teljesítésekor az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység köteles betartani az információk bizalmaságának védelmére és a személyes adatok kezelésére vonatkozó nemzeti és uniós jogot annak érdekében, hogy az e jog, valamint az ügyfelekre, az eredeti hitelezőre vagy az adósra vonatkozó információkkal kapcsolatos titoktartási kötelezettségének esetleges megsértését, kivéve, ha a bizalmas információ anonim vagy összevont.

Ennek megfelelően az első albekezdés b) pontjában említett információk tekintetében az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység összefoglalót bocsáthat rendelkezésre az érintett dokumentumokról.

A 29. cikkben említett illetékes hatóságoknak lehetőségük kell hogy legyen arra, hogy az e rendeletben megállapított feladataik teljesítéséhez ilyen bizalmas információkat kérjenek be.

(2) Az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak és a különleges célú gazdasági egységnek ki kell jelölniük maguk közül azt az egy szervezetet, amelyiknek teljesítenie kell az (1) bekezdés első albekezdésének a), b), d), e), f) és g) pontja szerinti tájékoztatási kötelezettségeket.

Az első albekezdéssel összhangban kijelölt szervezetnek egy értékpapírosítási adattár segítségével rendelkezésre kell bocsátania az értékpapírosítási ügylet információit.

A második és negyedik albekezdésben említett követelmények nem alkalmazandók azokra az értékpapírosításokra, amelyek esetében nem szükséges tájékoztatót összeállítani a 2003/71/EK irányelv értelmében.

Amennyiben nem kerül sor a 10. cikkel összhangban értékpapírosítási adattár nyilvántartásba vételére, az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek teljesítésére kijelölt szervezetnek az információkat olyan honlapon kell rendelkezésre bocsátania, amely:

- a) jól működő adatminőség-ellenőrzési rendszert is magában foglal;
- b) olyan megfelelő irányítási standardok vonatkoznak rá, valamint olyan megfelelő szervezeti struktúrát kell fenntartania és működtetnie, amelyek garantálják a honlap folyamatos és rendezett működését;
- c) olyan megfelelő rendszerek, ellenőrzési mechanizmusok és eljárások kapcsolódnak hozzá, amelyekkel meghatározható, melyek a működési kockázat releváns forrásai;
- d) a kapott információk védelmét, sérthetetlenségét és azonnali rögzítését biztosító rendszereket foglal magában; és
- e) lehetővé teszi az információk nyilvántartásban való megőrzését az értékpapírosítás lejáratí időpontját követően legalább öt évig.

A tájékoztatásért felelős szervezet nevét és az információkat rendelkezésre bocsátó értékpapírosítási adattárat az értékpapírosítási dokumentációban fel kell tüntetni.

(3) Az ESMA szoros együttműködésben az EBH-val és az EIOPA-val szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység által az (1) bekezdés első albekezdésének a) és e) pontja szerinti kötelezettségük teljesítése érdekében nyújtandó információk részletes meghatározására, figyelembe véve az információ hasznosságát az értékpapírosítási pozíció tulajdonosa számára, továbbá hogy az értékpapírosítási pozíció rövid lejáratú-e, és az ABCP-ügyletek esetében, hogy a szponzor teljes mértékben támogatja-e az ügyletet;

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. január 18-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet

(4) A (3) bekezdéssel összhangban részletesen meghatározandó információkra alkalmazandó egységes feltételek biztosítása érdekében az ESMA – az EBH-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek az említett információk formátumát egységesített adatlapok útján határozzák meg.

Az ESMA 2019. január 18-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

8. cikk

Az újra-értékpapírosítás tilalma

(1) Az értékpapírosításban felhasznált alapul szolgáló kitettségek nem tartalmazhatnak értékpapírosítási pozíciókat.

Ettől eltérve az első albekezdés nem alkalmazandó az alábbiakra:

- a) olyan értékpapírosítás, amelynél az értékpapírokat 2019. január 1. előtt bocsátották ki; és
- b) olyan értékpapírosítás amely a (3) bekezdésben előírt legitim célokat szolgálja, és amelynél az értékpapírokat 2019. január 1-jén vagy azt követően bocsátották ki.

(2) A 29. cikk (2), (3) vagy adott esetben (4) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóság engedélyezheti a felügyelete alá tartozó szervezetek számára, hogy egy értékpapírosításba az alapul szolgáló kitettségek közé értékpapírosítási pozíciókat is felvegyenek, amennyiben az adott illetékes hatóság megítélése szerint az újra-értékpapírosítás az e cikk (3) bekezdésében előírt legitim célokat szolgálja.

Amennyiben a felügyelt szervezet az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet és 2. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás, az e bekezdés első albekezdésében említett illetékes hatóság köteles konzultálni a szanálási hatósággal, valamint az adott szervezet szempontjából releváns bármilyen más hatósággal, mielőtt engedélyezi az értékpapírosítási pozícióknak az értékpapírosításba az alapul szolgáló kitettségek közé történő felvételét. Ez a konzultáció nem tarthat tovább 60 napnál, amely időtartamot attól a naptól kell számítani, amikor az illetékes hatóság értesítette a szanálási hatóságot valamint az adott szervezet szempontjából releváns bármilyen más hatóságot arról, hogy konzultációt kell folytatniuk.

Ha a konzultáció eredményeképpen meghozott határozatban az illetékes hatóság engedélyezi, hogy az értékpapírosításba az alapul szolgáló kitettségek közé értékpapírosítási pozíciókat is felvegyenek, erről értesítenie kell az ESMA-t.

(3) E cikk alkalmazásában az alábbiak minősülnek legitim célnak:

- a) valamely hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy pénzügyi vállalkozás felszámolásának megkönnyítése;
- b) valamely hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy pénzügyi vállalkozás életképességének folyamatos működés melletti biztosítása felszámolásuk elkerülése céljából; vagy
- c) amennyiben az alapul szolgáló kitettségek nem teljesítenek, a befektetők érdekeinek védelme.

(4) A teljes mértékben támogatott ABCP-programok e cikk alkalmazásában nem minősülnek újra-értékpapírosításnak, amennyiben az adott programba tartozó ABCP-tranzakciók egyike sem újra-értékpapírosítás, és a hitelminőség-javítás nem eredményez újabb ügyletrészsorozatokba történő sorolást a program szintjén.

(5) A legitim célból végrehajtott egyéb újra-értékpapírosítások piaci alakulásának tükrözése érdekében, továbbá figyelembe véve a pénzügyi stabilitás és a befektetők mindenek felett álló érdeke védelmének átfogó célkitűzését, az ESMA az EBH-val szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki a (3) bekezdésben előírt legitim célok listájának kiegészítése céljából.

Az ESMA minden ilyen szabályozástechnikai standard-tervezetet benyújt a Bizottsághoz. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

9. cikk

A hitelnyújtás kritériumai

(1) Az értékpapírosítást kezdeményezőknek, a szponzoroknak és az eredeti hitelezőknek ugyanazokat a megalapozott és pontosan meghatározott hitelezési kritériumokat kell alkalmazniuk az értékpapírosítandó, mint a nem értékpapírosított kitettségekre. E célból ugyanazokat a világosan meghatározott eljárásokat kell alkalmazniuk a hitelek jóváhagyására, valamint adott esetben módosítására, megújítására és refinanszírozására. Az értékpapírosítást kezdeményezőknek, a szponzornak és az eredeti hitelezőnek hatékony rendszerekkel kell rendelkeznie e kritériumok és eljárások alkalmazásához annak érdekében, hogy a hitelnyújtás a kötelezett hitelképességének átfogó értékelésén alapuljon, megfelelően figyelembe véve az annak vizsgálata szempontjából lényeges tényezőket, hogy a kötelezett várhatóan teljesíteni tudja-e a hitelmegállapodás értelmében őt terhelő kötelezettségeket.

(2) Azon értékpapírosítások esetében, amelyeknél az alapul szolgáló kitettségek a 2014/17/EU irányelv hatálybalépése előtt nyújtott lakáshitelek, ezen hitelek halmaza nem tartalmazhat olyan hitelt, amelyet azt feltételezve hirdetnek és nyújtanak, hogy a hitelkérelmező – vagy adott esetben a közvetítő – tájékoztatást kapott arról, hogy a hitelkérelmező által közölt információkat a hitelező nem feltétlenül ellenőrzi.

(3) Amennyiben egy értékpapírosítást kezdeményező saját számlára megvásárolja egy harmadik fél kitettségeit és azokat értékpapírosítja, ellenőriznie kell, hogy az értékpapírosítandó kötelezettségeket vagy potenciális kötelezettségeket létrehozó eredeti megállapodásban közvetve vagy közvetlenül érintett szervezet teljesíti az (1) bekezdésben említett követelményeket.

(4) A (3) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben:

- a) az adós vagy a potenciális adós kötelezettségeit vagy potenciális kötelezettségeit létrehozó eredeti megállapodás a 2014/17/EU irányelv hatálybalépése előtt lépett hatályba; valamint
- b) az olyan értékpapírosítást kezdeményező, aki saját számlára megvásárolja egy harmadik fél kitettségeit és azokat értékpapírosítja, teljesíti azon követelményeket, amelyeket az értékpapírosítást kezdeményező intézményeknek a 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 21. cikkének (2) bekezdése értelmében 2019. január 1-je előtt teljesíteniük kell.

3. FEJEZET

AZ ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁSI ADATTÁRAK NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELÉNEK FELTÉTELEI ÉS ELJÁRÁSAI

10. cikk

Értékpapírosítási adattár nyilvántartásba vétele

(1) Az értékpapírosítási adattáraknak az 5. cikk alkalmazásában kérniük kell nyilvántartásba vételüket az ESMA-nál az e cikkben előírt feltételek és eljárás szerint.

(2) E cikk szerint az az értékpapírosítási adattár vehető nyilvántartásba, amely az Unióban székhellyel rendelkező jogi személy, eljárásokat alkalmaz a számára az e rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerint rendelkezésre bocsátott információ hiánytalanságának és egységességének ellenőrzésére, és megfelel a 648/2012/EU rendelet 78. és 79. cikkében, valamint 80. cikkének (1)–(3), (5) és (6) bekezdésében megállapított követelményeknek. E cikk alkalmazásában a 648/2012/EU rendelet 78. és 80. cikkében található, a 9. cikkére való hivatkozásokat az e rendelet 5. cikkére való hivatkozásként kell értelmezni.

(3) Az értékpapírosítási adattárak nyilvántartásba vétele az Unió egész területére érvényes.

(4) A nyilvántartásba vett értékpapírosítási adattárnak mindenkor meg kell felelnie a nyilvántartásba vétel feltételeinek. Az értékpapírosítási adattár köteles indokolatlan késedelem nélkül értesíteni az ESMA-t a nyilvántartásba vételi feltételekben bekövetkező bármely lényeges változásról.

(5) Az értékpapírosítási adattárnak a következők egyikét be kell nyújtania az ESMA-hoz:

- a) nyilvántartásba vétel iránti kérelem;
- b) a 648/2012/EU rendelet VI. címének 1. fejezete vagy az (EU) 2015/2365 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ III. fejezete szerint már nyilvántartásba vett kereskedési adattárak esetében a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti kérelem e rendelet 7. cikkének alkalmazása céljából.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2365 rendelete (2015. november 25.) az értékpapír-finanszírozási ügyletek és az újrafelhasználás átláthatóságáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 337., 2015.12.23., 1. o.).

(6) Az ESMA köteles a kérelem kézhezvételét követő 20 munkanapon belül megvizsgálni, hogy a kérelmet hiánytalanul nyújtották-e be.

Ha a kérelem hiányos, az ESMA-nak határidőt kell szabnia, amelyen belül az értékpapírosítási adattárnak be kell nyújtania a pótlólagos információkat.

Miután az ESMA megállapította a kérelem hiánytalanságát, erről értesítenie kell az értékpapírosítási adattárat.

(7) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az ESMA-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a következők mindegyikével kapcsolatos részleteket:

a) az e cikk (2) bekezdésében említett azon eljárások, amelyeket az értékpapírosítási adattáraknak a 7. cikk (1) bekezdése szerint rendelkezésükre bocsátott információk hiánytalanságának és egységességének ellenőrzésére kell alkalmazniuk;

b) az (5) bekezdés a) pontjában említett nyilvántartásba vétel iránti kérelem;

c) az (5) bekezdés b) pontjában említett, nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti egyszerűsített kérelem.

Az ESMA 2019. január 18-ig köteles benyújtani a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(8) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében az ESMA-nak ki kell dolgoznia a következők mindegyikének formátumát meghatározó végrehajtás-technikai standardok tervezetét:

a) az (5) bekezdés a) pontjában említett nyilvántartásba vétel iránti kérelem;

b) az (5) bekezdés b) pontjában említett, nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti kérelem.

Az első albekezdés b) pontja tekintetében az ESMA-nak egyszerűsített formátumot kell kidolgoznia a párhuzamos eljárások elkerülése érdekében.

Az ESMA 2019. január 18-ig köteles benyújtani a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

11. cikk

Az illetékes hatóságok nyilvántartásba vételt vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztését megelőző értesítése és a velük folytatandó konzultáció

(1) Amennyiben valamely, a nyilvántartásba vételét vagy a kereskedési adattárként meglévő nyilvántartásba vételének kiterjesztését kérelmező értékpapírosítási adattárat a székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága már engedélyezett vagy nyilvántartásba vett, az ESMA köteles indokolatlan késedelem nélkül értesíteni az említett illetékes hatóságot és konzultálni vele, mielőtt az érintett értékpapírosítási adattárat nyilvántartásba venné.

(2) Az ESMA és az érintett illetékes hatóság minden olyan információt köteles átadni egymásnak, amelyre szükség van az adott értékpapírosítási adattár nyilvántartásba vételéhez vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztéséhez, valamint annak felügyeletéhez, hogy a szervezet megfelel-e a nyilvántartásba vételére vagy engedélyezésére a székhelye szerinti tagállamban rá vonatkozó feltételeknek.

12. cikk

A kérelem megvizsgálása

(1) Az ESMA a 10. cikk (6) bekezdésében említett értesítéstől számított 40 munkanapon belül az értékpapírosítási adattár e fejezetnek való megfelelése alapján köteles megvizsgálni a nyilvántartásba vételi kérelmet vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti kérelmet, és megalapozott indokolással ellátott határozatot elfogadni a nyilvántartásba vételnek vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztésének a jóváhagyásáról vagy elutasításáról.

(2) Az ESMA által az (1) bekezdésnek megfelelően hozott határozat az elfogadása utáni ötödik munkanapon lép hatályba.

13. cikk

Értesítés az ESMA nyilvántartásba vételre vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztésére vonatkozó határozatáról

(1) Amennyiben az ESMA a 12. cikkben említett határozatot fogad el, vagy a 15. cikk (1) bekezdése szerint valamely értékpapírosítási adattárat töröl a nyilvántartásból, öt munkanapon belül értesítenie kell az értékpapírosítási adattárat, és a határozatát teljeskörűen meg kell indokolnia.

Az ESMA-nak a határozatáról indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell a 11. cikk (1) bekezdésében említett illetékes hatóságot is.

(2) Az ESMA-nak az (1) bekezdésnek megfelelően hozott valamennyi határozatáról indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell a Bizottságot.

(3) Az ESMA-nak a honlapján közzé kell tennie az e rendelettel összhangban nyilvántartásba vett értékpapírosítási adattárak jegyzékét. E jegyzéket az (1) bekezdés szerinti határozatok elfogadását követő öt munkanapon belül frissítenie kell.

14. cikk

Az ESMA hatásköre

(1) A 648/2012/EU rendeletnek az I. és II. mellékletével együtt értelmezett 61–68., 73. és 74. cikkével összhangban az ESMA-ra ruházott hatásköröket e rendelet tekintetében is gyakorolni kell. A 648/2012/EU rendelet I. mellékletében az említett rendelet 81. cikkének (1) és (2) bekezdésére való hivatkozásokat az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdésére való hivatkozásként kell értelmezni.

(2) A 648/2012/EU rendelet 61–63. cikkével összhangban az ESMA-ra vagy az ESMA valamely tisztviselőjére vagy az ESMA által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok átadásának az előírására, amelyekre titoktartási kötelezettség vonatkozik.

15. cikk

Törlés a nyilvántartásból

(1) Az ESMA a 648/2012/EU rendelet 73. cikkének sérelme nélkül törli az értékpapírosítási adattárat a nyilvántartásból, amennyiben az értékpapírosítási adattár:

- a) kifejezetten lemond a nyilvántartásról, vagy az elmúlt hat hónap során nem nyújtott szolgáltatást;
- b) a nyilvántartásba vételt valótlan tartalmú nyilatkozatok megtételével vagy egyéb szabálytalan módon érte el; vagy
- c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett nyilvántartásba vételére sor került.

(2) Az ESMA indokolatlan késedelem nélkül értesíti a 11. cikk (1) bekezdésében említett érintett illetékes hatóságot az adott értékpapírosítási adattár nyilvántartásból való törlésére vonatkozó határozatáról.

(3) Amennyiben az érintett értékpapírosítási adattár szolgáltatásnyújtása és tevékenységvégeztése szerinti tagállam illetékes hatósága úgy véli, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek valamelyike teljesült, felkérheti az ESMA-t, hogy vizsgálja meg, teljesültek-e az érintett értékpapírosítási adattárnak a nyilvántartásból való törlésére vonatkozó feltételek. Amennyiben az ESMA úgy határoz, hogy nem törli a nyilvántartásból az érintett értékpapírosítási adattárat, e határozatát teljeskörűen meg kell indokolnia.

(4) Az e cikk (3) bekezdésében említett illetékes hatóság az e rendelet 29. cikke alapján kijelölt hatóság.

16. cikk

Felügyeleti díjak

(1) Az ESMA-nak ezzel a rendelettel és az e cikk (2) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban díjakat kell felszámítania az értékpapírosítási adattáraknak.

A díjaknak az érintett értékpapírosítási adattár árbevételeivel arányosaknak kell lenniük, és teljes mértékben fedezniük kell az ESMA-nak az értékpapírosítási adattárak nyilvántartásba vételéhez és felügyeletéhez kapcsolódó szükséges kiadásait, valamint az illetékes hatóságok azon költségeit, amelyek az e rendelet 14. cikke (1) bekezdése szerinti feladatát ruházás következtében esetlegesen felmerülnek. Amennyiben e rendelet 14. cikkének (1) bekezdése a 648/2012/EU rendelet 74. cikkére hivatkozik, az említett rendelet 72. cikkének (3) bekezdésére való hivatkozásokat az e cikk (2) bekezdésére való hivatkozásként kell értelmezni.

Amennyiben a kereskedési adattárat a 648/2012/EU rendelet VI. címének 1. fejezete vagy az (EU) 2015/2365 rendelet III. fejezete szerint már nyilvántartásba vették, az e bekezdés első albekezdésében említett díjakat olyan mértékben kell kiigazítani, hogy azok csak az értékpapírosítási adattárak e rendelet szerinti nyilvántartásba vételével, elismerésével és felügyeletével kapcsolatban felmerülő további szükséges kiadásokat és költségeket tükrözzék.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 47. cikkel összhangban e rendelet kiegészítése céljából felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a díjtípusok és a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja részletes meghatározására.

17. cikk

Az értékpapírosítási adattár adatainak elérhetősége

(1) A 7. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, az értékpapírosítási adattárnak az értékpapírosításra vonatkozó adatokat kell összegyűjtenie és tárolnia. Az alábbi szervezetek mindegyike részére ingyenes, közvetlen és azonnali hozzáférést kell biztosítania az adatokhoz, hogy azok elláthassák feladataikat, valamint teljesíthessék megbízásukat és kötelezettségeiket:

- a) az ESMA;
- b) az EBH;
- c) az EIOPA;
- d) az ERKT;
- e) a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) érintett tagjai, ideértve az 1024/2013/EU rendelet szerinti egységes felügyeleti mechanizmus keretébe tartozó feladatait ellátó Európai Központi Bankot (EKB);
- f) azok az érintett hatóságok, amelyek felügyeleti feladatai és megbízása az e rendelet hatálya alá tartozó ügyletekre, piacokra, résztvevőkre és eszközökre terjednek ki;
- g) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 3. cikke szerint kijelölt szanalási hatóságok;
- h) a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ által létrehozott Egységes Szanalási Testület;
- i) a 29. cikkben említett hatóságok;
- j) befektetők és potenciális befektetők.

(2) Az ESMA-nak az EBH-val és az EIOPA-val szoros együttműködésben és az (1) bekezdésben említett szervezetek igényeit figyelembe véve szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az alábbiakat:

- a) az (1) bekezdésben említett értékpapírosításra vonatkozó azon adatok, amelyeket az értékpapírosítást kezdeményezőknek, a szponzornak vagy a különleges célú gazdasági egységnek közölnie kell a 7. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségeik teljesítése érdekében;
- b) az ahhoz szükséges operatív standardok, hogy időben, strukturált és átfogó módon végre tudják hajtani:
 - i. az adatok értékpapírosítási adattárak általi összegyűjtését; és
 - ii. az adatok értékpapírosítási adattárak közötti összesítését és összehasonlítását;
- c) azon információk részletes meghatározása, amelyekhez az (1) bekezdésben említett szervezeteknek hozzá kell férniük, figyelembe véve a megbízásukat és sajátos igényeiket;
- d) azok a feltételek, amelyek mellett a (1) bekezdésben említett szervezetek közvetlenül és azonnal hozzáférhetnek az értékpapírosítási adattárakban tárolt adatokhoz.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanalási Mechanizmus keretében történő szanalására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanalási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

Az ESMA 2019. január 18-ig köteles benyújtani a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(3) A (2) bekezdés vonatkozásában alkalmazandó egységes feltételek biztosítása érdekében az ESMA – az EBH-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák azon egységesített adatlapokat, amelyeken az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak vagy a különleges célú gazdasági egységnek közölnie kell az információkat az értékpapírosítási adattárral, figyelembe véve a meglévő értékpapírosítási adatokat gyűjtő szervezetek által kifejlesztett megoldásokat.

Az ESMA 2019. január 18-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. FEJEZET

EGYSZERŰ, ÁTLÁTHATÓ ÉS EGYSÉGESÍTETT ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁS

18. cikk

Az „egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás” megjelölés használata

Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység kizárólag abban az esetben használhatja az értékpapírosításra az „STS” vagy az „egyszerű, átlátható és egységesített” megjelölést, vagy akkor használhatja közvetve vagy közvetlenül ezekre utaló egyéb megjelölést, ha:

- a) az értékpapírosítás megfelel az e fejezet 1. vagy 2. szakaszában meghatározott valamennyi követelménynek és az ESMA megkapta a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést; és
- b) az értékpapírosítás szerepel a 27. cikk (5) bekezdésében említett jegyzékben.

Az STS értékpapírosításban részt vevő értékpapírosítást kezdeményező, szponzor és különleges célú gazdasági egység székhelyének az Unióban kell lennie.

1. SZAKASZ

Az ABCP-nek nem minősülő egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás követelményei

19. cikk

Egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás

(1) A 20., 21. és 22. cikkben foglalt követelményeknek megfelelő, ABCP-programnak vagy ABCP-ügyletnek nem minősülő értékpapírosítások STS értékpapírosításnak tekintendők.

(2) 2018. október 18-ig az EBH-nak az ESMA-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve, az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat és ajánlásokat kell elfogadnia a 20., 21. és 22. cikkben foglalt követelmények összehangolt értelmezésére és alkalmazására vonatkozóan.

20. cikk

Az egyszerűsége vonatkozó követelmények

(1) A különleges célú gazdasági egységnek az alapul szolgáló kitétségek feletti tulajdonjogot tényleges értékesítéssel vagy azonos joghatással bíró engedményezés vagy átruházás révén kell megszereznie, amely végrehajtható az eladóval vagy bármely harmadik féllel szemben. A tulajdonjognak a különleges célú gazdasági egységre történő átruházása az eladó fizetéseképtelensége esetén nem képezheti szigorú visszakövetelési rendelkezések tárgyát.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában szigorú visszakövetelési rendelkezésnek tekintendő a következők bármelyike:

- a) olyan rendelkezések, amelyek értelmében az eladó felszámolója egyszerűen arra hivatkozva érvénytelenítheti az alapul szolgáló kitétségek eladását, hogy arra az eladó fizetéseképtelenné nyilvánítását megelőző adott időszakon belül került sor;
- b) olyan rendelkezések, amelyek értelmében a különleges célú gazdasági egység csak úgy tudja megakadályozni az a) pontban említett érvénytelenítést, ha bizonyítja, hogy az adásvétel időpontjában nem volt tudomása az eladó fizetéseképtelenségéről.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában nem minősülnek szigorú visszakövetelési rendelkezésnek a nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályok azon visszakövetelési rendelkezései, amelyek értelmében a felszámoló vagy valamely bíróság család módon történő átruházás, a hitelezőknek okozott tisztességtelen hátrány vagy egyes hitelezők másokkal szembeni jogtalan előnyben részesítésének szándékával végzett átruházás miatt érvénytelenítheti az alapul szolgáló kitettségek eladását.

(4) Amennyiben az eladó nem azonos az eredeti hitelezővel, az alapul szolgáló kitettségeknek az ezen eladó részére történő tényleges értékesítése vagy azonos joghatással bíró engedményezése vagy átruházása során teljesíteni kell az (1)–(3) bekezdésben rögzített követelményeket, függetlenül attól, hogy a tényleges adásvételre vagy az azonos joghatással bíró engedményezésre vagy átruházásra közvetlenül vagy legalább egy köztes lépés közbeiktatásával kerül-e sor.

(5) Ha az alapul szolgáló kitettségek átruházására engedményezés útján kerül sor, és az átruházás csak az ügylet lezárását követő szakaszban válik teljesültté, a teljesülést kiváltó tényezők körének ki kell terjednie legalább a következő eseményekre:

- a) az eladó hitelminőségi besorolásának jelentős romlása;
- b) az eladó fizetéseképtelensége; és
- c) az eladó szerződéses kötelezettségeinek megsértése, amennyiben nem éltek jogorvoslattal, az eladó általi nemteljesítést is beleértve.

(6) Az eladónak kijelenteni és szavatolnia, hogy legjobb tudomása szerint az értékpapírosításba bevont alapul szolgáló kitettségek nem terheltek és más szempontból sincsenek olyan állapotban, amely előreláthatólag hátrányosan érintheti a tényleges értékesítés vagy az azonos joghatással bíró engedményezés vagy átruházás végrehajthatóságát.

(7) Az eladótól a különleges célú gazdasági egységre átruházott vagy engedményezett alapul szolgáló kitettségeknek olyan előre meghatározott, egyértelmű és dokumentált értékpapírosítási feltételeket kell teljesíteniük, amelyek nem teszik lehetővé e kitettségállomány diszkrecionális alapon történő aktív kezelését. E bekezdés alkalmazásában az eladói nyilatkozatokat és szavatosságvállalásokat sértő kitettségek helyettesítése nem tekintendő aktív portfóliókezelésnek. Az ügylet lezárását követően a különleges célú gazdasági egységre átruházott kitettségeknek teljesíteniük kell az eredeti alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó feltételeket.

(8) Az értékpapírosítást olyan alapul szolgáló kitettségek halmazára kell építeni, amelyek az egyes eszköztípusok tekintetében homogének, figyelembe véve az adott eszköztípus pénzáramlással kapcsolatos egyedi jellemzőit, ideértve a szerződéses, a hitelkockázati és az előtörlesztési jellemzőket is. Az alapul szolgáló kitettségek egy-egy halmazába csak egyféle eszköztípus tartozhat. Az alapul szolgáló kitettségeknek szerződés alapján kötelező és végrehajtható kötelezettségeket kell tartalmazniuk, amelyekért az adósok és adott esetben a garanciavállalók korlátlan felelősséggel tartoznak.

Az alapul szolgáló kitettségeknek olyan meghatározott rendszeres kifizetésekkel kell járnuk, amelyeknek fizetési részletei különböző összegűek is lehetnek, és amelyek bérletidő-fizetéshez, tőketörlesztéshez vagy kamatfizetéshez vagy az említett kifizetések garanciájaként nyújtott eszközökből származó jövedelemhez fűződő joghoz kapcsolódnak. Az alapul szolgáló kitettségek finanszírozott vagy lízingelt eszközök eladásából származó bevételt is generálhatnak.

Az alapul szolgáló kitettségek között nem lehetnek a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 44. pontjában meghatározott átruházható értékpapírok, kivéve a kereskedési helyszínen nem jegyzett vállalati kötvényeket.

(9) Az alapul szolgáló kitettségek nem tartalmazhatnak értékpapírosítási pozíciókat.

(10) Az alapul szolgáló kitettségeket az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező szokásos üzletmenete keretében, olyan hitelezési feltételeknek megfelelően kell kihelyezni, amelyek nem kevésbé szigorúak azoknál, mint amelyeket az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező a hasonló, de nem értékpapírosítandó kitettségek kihelyezésekor alkalmazott. A potenciális befektetőket indokolatlan késedelem nélkül, teljeskörűen tájékoztatni kell az alapul szolgáló kitettségek kihelyezésére vonatkozó hitelezési feltételekről és a korábbi hitelezési feltételekhez képest történt lényeges változásokról.

Azon értékpapírosítások esetében, amelyeknél az alapul szolgáló kitettségek lakáshitelek, a hitelek halmaza nem tartalmazhat olyan hitelt, amelyet azzal hirdettek és nyújtottak, hogy a hitelkérelmező vagy – adott esetben – a közvetítő tájékoztatást kapott arról, hogy a közölt információkat a hitelező nem feltétlenül ellenőrzi.

A hitelfelvevő hitelképességének vizsgálata során be kell tartani a 2008/48/EK irányelv 8. cikkében, valamint a 2014/17/EU irányelv 18. cikkének (1)–(4) bekezdésében, (5) bekezdésének a) pontjában és (6) bekezdésében megállapított követelményeket, vagy adott esetben harmadik országok egyenértékű követelményeit.

Az értékpapírosítást kezdeményezőnek vagy eredeti hitelezőnek szakértelemmel kell rendelkeznie az értékpapírosított kitettségekhez hasonló jellegű kitettségek kihelyezése terén.

(11) Az alapul szolgáló kitettségeket a kiválasztást követően indokolatlan késedelem nélkül kell a különleges célú gazdasági egységre átruházni és a kiválasztás időpontjában nem tartalmazhatnak az 575/2013/EU rendelet 178. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nemteljesítő kitettségeket vagy olyan, kedvezőtlen hiteltörténetű adóssal vagy garanciavállalóval szembeni kitettségeket, aki/amely az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező legjobb tudomása szerint:

- a) a kihelyezést megelőző három éven belül fizetéseképtelenséget jelentett vagy akinek/amelynek a hitelezői számára valamely bíróság fizetés elmulasztása miatt jogerősen, jogorvoslati eljárásban nem támadható módon végrehajtási jogot keletkeztetett vagy anyagi kártérítést ítélt meg, vagy akinek/amelynek az esetében az alapul szolgáló kitettségek különleges célú gazdasági egységre való átruházását vagy engedményezését megelőző három évben a nemteljesítő kitettségek tekintetében adósság-átütemezésre került sor, kivéve, ha:
 - i. az átütemezett alapul szolgáló kitettség tekintetében az átütemezés időpontjától kezdve nem merült fel új hátralék, és az átütemezésre legalább egy évvel azt megelőzően került sor, hogy az alapul szolgáló kitettségeket a különleges célú gazdasági egységre átruházták vagy engedményezték; és
 - ii. az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdése a) pontjával és e) pontjának i. alpontjával összhangban nyújtott tájékoztatásban kifejezetten megjelöli az átütemezett alapul szolgáló kitettségek arányát, az átütemezés idejét és részleteit, továbbá azt, hogy e kitettségek az átütemezés óta hogyan teljesítenek;
- b) a kihelyezés időpontjában adott esetben szerepelt a kedvezőtlen hiteltörténetű személyek nyilvánosan hozzáférhető jegyzékében vagy, amennyiben ilyen nyilvánosan hozzáférhető jegyzék nem létezik, az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező rendelkezésére álló egyéb hasonló jegyzékben; vagy
- c) olyan hitelminősítéssel vagy hitelbírálati pontszámmal rendelkezik, amely azt jelzi, hogy jelentősen nagyobb a kockázata a szerződésben vállalt fizetési kötelezettségek teljesítése elmaradásának, mint az értékpapírosítás kezdeményezőjének tulajdonában álló hasonló, nem értékpapírosított kitettségek esetében.

(12) Az adósoknak a kitettségek átruházásának időpontjáig már legalább egy alkalommal törleszteniük kell; kivételt képeznek az egy összegben törlesztendő kitettségekből vagy az egy évnél rövidebb futamidejű kitettségekből, többek között – de nem kizárólagos jelleggel – a ruólirozó hitelek havi részletfizetéséből képzett ruólirozó értékpapírosítások.

(13) Az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosai számára teljesített visszafizetések nem lehetnek olyan módon strukturaltak, hogy elsődlegesen az alapul szolgáló kitettségek biztosítékául szolgáló eszközök értékesítésétől fűggenek. Ez azonban nem lehet akadály annak, hogy ezeket az eszközöket a későbbiekben újra befektessék vagy újrafinanszírozzák.

Az azon értékpapírosítási pozíciók tulajdonosai számára teljesített visszafizetések, amelyeknek alapul szolgáló kitettségei olyan eszközfedezettel rendelkeznek, amelynek az értékét az alapul szolgáló kitettség biztosítékául szolgáló eszköz eladója vagy egyéb harmadik fél által teljesítendő visszavásárlási kötelezettség garantálja vagy az azzal kapcsolatos kockázatot teljeskörűen mérsékli, nem minősűlenek az alapul szolgáló kitettségek biztosítékául szolgáló eszközök értékesítésétől fűggőnek.

(14) Az EBH – az ESMA-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesen meghatározzák, hogy a (8) bekezdésben említett alapul szolgáló kitettségek közül melyek minősűlenek homogénnek.

Az EBH 2018. július 18-ig benyűjttja az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

21. cikk

Az egységesítésre vonatkozó követelműnyek

(1) Az értékpapírosítást kezdeműnyezőnek, szponzornak vagy eredeti hitelezőnek a 6. cikkel összhangban eleget kell tennie kockázattartási követelműnyeknek.

(2) Az értékpapírosításból eredő kamatláb- és devizakockázatot megfelelően mérséklni kell, és az ennek érdekében hozott intézkedésekről tájékoztatást kell adni. A különleges célú gazdasági egység nem köthet származtatott ügyleteket, kivéve akkor, ha ezt a kamatláb- vagy devizakockázatok fedezése céljából teszi, és gondoskodnia kell arról, hogy az alapul szolgáló kitettségek halmaza ne tartalmazzon származtatott termékeket. Az említett származtatott ügyleteket a szokásos nemzetközi pénzügyi standardok szerint kell megkötni és dokumentálni.

(3) Az értékpapírosításban szereplő eszközökhöz és kötelezettségekhez kapcsolódó, referenciaráta alapján történő kamatfizetéseket általánosan használt piaci kamatlábak alapján vagy a forrásköltséget tükröző, általánosan használt ágazati kamatlábak alapján kell meghatározni, amelyek nem alapulhatnak bonyolult képleteken vagy származtatott ügyleteken.

(4) Amennyiben fizetési felszólítás vagy azonnali lejáratról szóló értesítés kézbesítésére került sor:

- a) a különleges célú gazdasági egységnél nem ragadhat benn pénzeszköz azon felül, ami a különleges célú gazdasági egység operatív működésének biztosításához vagy ahhoz szükséges, hogy a befektetők részére az értékpapírosítás szerződéses feltételeinek megfelelő sorrend szerint teljesítsék a kifizetéseket, kivéve, ha rendkívüli körülmények következtében szükségessé válik, hogy a befektetők érdekeit szem előtt tartva a bent ragadt összeget is felhasználják, hogy ezáltal elkerülhető legyen az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségének romlása;
- b) az alapul szolgáló kitettségekből származó tőkebevételeket az értékpapírosítási pozíciók egymást követő, az értékpapírosítási pozíciók veszteségviselési rangsorban elfoglalt helye szerinti törlesztésével kell átadni a befektetőknek;
- c) az értékpapírosítási pozíciók visszafizetésének sorrendje a veszteségviselési rangsorhoz képest nem fordítható meg; és
- d) nem írható elő az alapul szolgáló kitettségek piaci értéken történő automatikus értékesítése.

(5) A veszteségviselési rangsortól eltérő kifizetési sorrendet alkalmazó ügyletek esetében pedig az alapul szolgáló kitettségek teljesítményétől függő olyan kiváltó eseményeket kell meghatározni az ügylet részeként, melyek bekövetkezése esetén a kifizetési sorrend újra meg fog egyezni a veszteségviselési rangsor szerinti kifizetéssel. Az ilyen teljesítménytől függő, a kifizetési sorrend visszaállítását kiváltó események közé kell tartoznia legalább annak, ha az alapul szolgáló kitettségek hitelminősége egy előre meghatározott küszöbértéket meghaladóan romlik.

(6) Rulírozó értékpapírosítás esetén az ügyleti dokumentációnak ki kell terjednie a lejárát előtti visszafizetést előíró rendelkezésekre vagy a rulírozási időszak megszüntetését kiváltó eseményekre, amelyek közé kell tartozniuk legalább az alábbiaknak:

- a) az alapul szolgáló kitettségek hitelminősége elér egy előre meghatározott küszöbértéket vagy annál nagyobb mértékben romlik;
- b) az értékpapírosítást kezdeményező vagy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó tekintetében fizetéseképtelenséghez kapcsolódó esemény következik be;
- c) a különleges célú gazdasági egység tulajdonában lévő alapul szolgáló kitettségek értéke egy előre meghatározott küszöb alá csökken (lejárát előtti visszafizetést kiváltó esemény); és
- d) nem sikerül elegendő új, az előre meghatározott hitelminőséget elérő alapul szolgáló kitettséget létrehozni (a rulírozási időszak megszüntetését kiváltó esemény).

(7) Az ügyleti dokumentációban egyértelműen meg kell határozni az alábbiakat:

- a) a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó, a vagyonkezelő – amennyiben van – és az egyéb kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások szerződéses kötelezettségei, feladatai és felelősségi köre;
- b) azon eljárások és kötelezettségek, amelyek biztosítják, hogy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó nemteljesítése vagy fizetéseképtelensége ne eredményezze a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtás megszűnését, például olyan szerződéses rendelkezés, amely ilyen esetben lehetővé teszi a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó lecserélését; és
- c) a származtatott ügyletben részt vevő szerződő felek, a likviditás-szolgáltatók és a számlavezető bankok nemteljesítése, fizetéseképtelensége vagy – adott esetben – egyéb meghatározott esemény bekövetkezése esetén az e felek lecserélését biztosító rendelkezések.

(8) A hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtónak szakértelemmel kell rendelkeznie az értékpapírosított kitettségekhez hasonló kitettségek kezelése terén, és megfelelően dokumentált szabályzatokkal, eljárásokkal és kockázatkezelési kontrollintézkedésekkel kell rendelkeznie a kitettségek kezelésére vonatkozóan.

(9) Az ügyleti dokumentációban egyértelmű és következetes megfogalmazásban rögzíteni kell az adósok általi késedelmes teljesítésre vagy nemteljesítésre, az adósságátütemezésre, az adósságelengedésre, a törlesztési haladéokra, a törlesztések szüneteltetésére, a veszteségekre, a leírásokra, a nemteljesítő kitettségek megtérülésére és az eszközök teljesítményromlásának egyéb korrekcióira vonatkozó fogalom meghatározásokat, korrekciós és egyéb intézkedéseket. Az ügyleti dokumentációban egyértelműen meg kell határozni a kifizetési sorrendet, azokat az eseményeket, amelyek a kifizetési sorrend módosítását eredményezik, valamint az ezen események bejelentésére vonatkozó kötelezettséget. A kifizetési sorrend bármilyen változásáról indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatni kell a befektetőket, amennyiben a változás érdemi mértékben hátrányosan érinti az értékpapírosítási pozíciók visszafizetését.

(10) Az ügyleti dokumentációnak tartalmaznia kell a befektetők különböző osztályai közötti konfliktusok megfelelő időben történő kezelését elősegítő egyértelmű rendelkezéseket, egyértelműen meg kell határozni benne és szét kell osztani az értékpapír-tulajdonosok között a szavazati jogokat, valamint egyértelműen meg kell határozni a befektetők részére fiduciáris kötelezettségeket teljesítő vagyonkezelői és más szervezetek felelősségi körét.

22. cikk

Az átláthatóságra vonatkozó követelmények

(1) Az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak az árazást megelőzően a potenciális befektetők rendelkezésére kell bocsátania az értékpapírosítás körébe bevont kitettségekhez alapvetően hasonló kitettségek statikus és dinamikus múltbeli nemteljesítési és veszteségadatait, például a késedelmes teljesítésekre és a nemteljesítésekre vonatkozó adatokat, valamint az adatok forrására és a hasonlóság feltételezésének indokaira vonatkozó információkat. Ezeknek az adatoknak legalább öt éves időszakra kell vonatkozniuk.

(2) Az értékpapírosításból származó értékpapírok kibocsátását megelőzően megfelelő és független fél által elvégzett külső ellenőrzésnek kell alávetni egy, az alapul szolgáló kitettségekből vett mintát, mely ellenőrzés során egyebek mellett igazolni kell, hogy az alapul szolgáló kitettségek tekintetében közölt adatok pontosak.

(3) Az értékpapírosítást kezdeményezőnek vagy a szponzornak az értékpapírosítás árazását megelőzően a potenciális befektetők rendelkezésére kell bocsátania egy forrásoldali pénzáramlási modellt, amely pontosan bemutatja az alapul szolgáló kitettségek és az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor, a befektetők, az egyéb harmadik felek és a különleges célú gazdasági egység közötti pénzmozgások között fennálló szerződéses kapcsolatot; az árazás után pedig a befektetők részére folyamatosan, a potenciális befektetők részére pedig kérelem esetén kell ilyen modellt rendelkezésre bocsátania.

(4) Azon értékpapírosítások esetében, amelyeknél az alapul szolgáló kitettség lakáshitel, gépjárműhitel vagy gépjárműlízing, az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja értelmében közzétett információk részeként közzé kell tennie az említett lakáshitelekkel, gépjárműhitelekkel vagy gépjárműlízing ügyletekkel finanszírozott eszközök környezeti teljesítményével kapcsolatos, rendelkezésre álló információkat.

(5) A 7. cikknek való megfelelésért az értékpapírosítást kezdeményező és a szponzor viseli a felelősséget. A 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában előírt információkat a potenciális befektetők kérelmére az árazás előtt a rendelkezésükre kell bocsátani. A 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b)–d) pontjában előírt információkat árazás előtt legalább tervezet vagy kezdeti változat formájában rendelkezésre kell bocsátani. A végleges dokumentációt legkésőbb az ügylet lezárása után 15 nappal a befektetők rendelkezésére kell bocsátani.

2. SZAKASZ

Az ABCP-nek minősülő egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosításra vonatkozó követelmények

23. cikk

Egyszerű, átlátható és egységesített ABCP-értékpapírosítás

(1) Valamely ABCP-ügylet akkor minősül STS értékpapírosításnak, ha megfelel a 24. cikkben megállapított ügyleti szintű követelményeknek.

(2) Az ABCP-program akkor minősül STS értékpapírosítási programnak, ha megfelel a 26. cikkben megállapított követelményeknek, és ha az adott ABCP-program szponzora teljesíti a 25. cikkben megállapított követelményeket.

E szakasz alkalmazásában az „eladó” kifejezés az értékpapírosítás kezdeményezőjét vagy az eredeti hitelezőt jelenti.

(3) 2018. október 18-ig az EBH-nak az ESMA-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve, az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat és ajánlásokat kell elfogadnia az e rendelet 24. és 26. cikkében meghatározott követelmények összehangolt értelmezésére és alkalmazására vonatkozóan.

24. cikk

Ügyleti szintű követelmények

(1) A különleges célú gazdasági egységnek az alapul szolgáló kitettségek feletti tulajdonjogot tényleges adásvétel vagy azonos joghatással bíró engedményezés vagy átruházás révén kell megszereznie, amely végrehajtható az eladóval vagy bármely harmadik féllel szemben. A tulajdonjognak a különleges célú gazdasági egységre történő átruházása az eladó fizetéseképtelensége esetén nem képezheti szigorú visszakövetelési rendelkezések tárgyát.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában szigorú visszakövetelési rendelkezésnek tekintendő a következők bármelyike:

a) olyan rendelkezések, amelyek értelmében az eladó felszámolója egyszerűen arra hivatkozva érvénytelenítheti az alapul szolgáló kitettségek eladását, hogy arra az eladó fizetéseképtelenné nyilvánítását megelőző adott időszakon belül került sor;

b) olyan rendelkezések, amelyek értelmében a különleges célú gazdasági egység csak úgy tudja megakadályozni az a) pontban említett érvénytelenítést, ha bizonyítja, hogy az adásvétel időpontjában nem volt tudomása az eladó fizetési képtelenségéről.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában nem minősülnek szigorú visszakövetelési rendelkezésnek a nemzeti fizetési képtelenségi jogszabályok azon visszakövetelési rendelkezései, amelyek értelmében a felszámoló vagy valamely bíróság csalárd módon történő átruházás, a hitelezőknek okozott tisztességtelen hátrány vagy egyes hitelezők másokkal szembeni jogtalan előnyben részesítésének szándékával végzett átruházás miatt érvénytelenítheti az alapul szolgáló kitettségek eladását.

(4) Amennyiben az eladó nem azonos az eredeti hitelezővel, az alapul szolgáló kitettségeknek az eladó részére történő tényleges értékesítése vagy azonos joghatással bíró engedményezése vagy átruházása során teljesíteni kell az (1)–(3) bekezdésben rögzített követelményeket, függetlenül attól, hogy az azonos joghatással bíró tényleges adásvételre, engedményezésre vagy átruházásra közvetlenül vagy legalább egy köztes lépés közbeiktatásával kerül sor.

(5) Ha az alapul szolgáló kitettségek átruházására engedményezés útján kerül sor, és az átruházás csak az ügylet lezárását követő szakaszban válik teljesültté, a teljesülést kiváltó tényezők körének ki kell terjednie legalább a következő eseményekre:

a) az eladó hitelminőségi besorolásának jelentős romlása;

b) az eladó fizetési képtelensége; és

c) az eladó szerződéses kötelezettségeinek megsértése, amennyiben nem éltek jogorvoslattal, az eladó általi nemteljesítést is beleértve.

(6) Az eladó kijelenteni és szavatolja, hogy legjobb tudomása szerint az értékpapírosításba bevont alapul szolgáló kitettségek nem terheltek és más szempontból sincsenek olyan állapotban, amely előreláthatólag hátrányosan érintheti a tényleges értékesítés vagy az azonos joghatással bíró engedményezés vagy átruházás végrehajthatóságát.

(7) Az eladótól a különleges célú gazdasági egységre átruházott vagy engedményezett alapul szolgáló kitettségeknek olyan előre meghatározott, egyértelmű és dokumentált értékpapírosítási feltételeket kell teljesíteniük, amelyek nem teszik lehetővé e kitettségállomány diszkrecionális alapon történő aktív kezelését. E bekezdés alkalmazásában az eladó nyilatkozatokat és szavatosságvállalásokat sértő kitettségek helyettesítése nem tekintendő aktív portfóliókezelésnek. Az ügylet lezárását követően a különleges célú gazdasági egységre átruházott kitettségeknek teljesíteniük kell az eredeti alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó feltételeket.

(8) Az alapul szolgáló kitettségek nem tartalmazhatnak értékpapírosítási pozíciókat.

(9) Az alapul szolgáló kitettségeket a kiválasztásukat követően indokolatlan késedelem nélkül kell átruházni a különleges célú gazdasági egységre, a kiválasztás időpontjában pedig nem tartalmazhatnak az 575/2013/EU rendelet 178. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nemteljesítő kitettségeket vagy olyan, kedvezőtlen hiteltörténetű adóssal vagy garanciavállalóval szembeni kitettségeket, aki/amely az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező legjobb tudomása szerint:

a) a kihelyezést megelőző három éven belül fizetési képtelenséget jelentett vagy akinek/amelynek a hitelezői számára valamely bíróság fizetés elmulasztása miatt jogerősen, jogorvoslati eljárásban nem támadható módon végrehajtási jogot keletkeztetett vagy anyagi kártérítést ítélt meg, vagy akinek/amelynek az esetben az alapul szolgáló kitettségek célú gazdasági egységre való átruházását vagy engedményezését megelőző három évben a nem teljesítő kitettségek tekintetében adósság-átütemezésre került sor, kivéve, ha:

i. az átütemezett alapul szolgáló kitettség tekintetében az átütemezés időpontjától kezdve nem merült fel új hátralék, és az átütemezésre legalább egy évvel azt megelőzően került sor, hogy az alapul szolgáló kitettségeket a különleges célú gazdasági egységre átruházták vagy engedményezték; és

ii. az értékpapírosítás kezdeményezője, a szponzor és a célú gazdasági egység a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdése a) pontjával és e) pontjának i. alpontjával összhangban nyújtott tájékoztatásban kifejezetten megjelöli az átütemezett alapul szolgáló kitettségek arányát, az átütemezés idejét és részleteit, továbbá azt, hogy e kitettségek az átütemezés óta hogyan teljesítenek;

b) a kihelyezés időpontjában adott esetben szerepelt a kedvezőtlen hiteltörténetű személyek nyilvánosan hozzáférhető jegyzékében vagy, amennyiben ilyen nyilvánosan hozzáférhető jegyzék nem létezik, az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező rendelkezésére álló egyéb hasonló jegyzékben; vagy

c) olyan hitelminősítéssel vagy hitelbírálati pontszámmal rendelkezik, amely azt jelzi, hogy jelentősen nagyobb a kockázata a szerződésben vállalt fizetési kötelezettségek teljesítése elmaradásának, mint az értékpapírosítás kezdeményezőjének tulajdonában álló hasonló, nem értékpapírosított kitettségek esetében.

(10) Az adósoknak a kitettségek átruházásának időpontjáig már legalább egy alkalommal törleszteniük kell; kivételt képeznek az egy összegben törlesztendő kitettségekből vagy az egy évnél rövidebb futamidejű kitettségekből, többek között – de nem kizárólagos jelleggel – a rülirozó hitelek havi részletfizetéséből képzett rülirozó értékpapírosítások.

(11) Az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosai számára teljesített visszafizetések nem lehetnek olyan módon strukturaltak, hogy elsődlegesen az alapul szolgáló kitettségek biztosítékául szolgáló eszközök értékesítésétől függenek. Ez azonban nem lehet akadály annak, hogy ezeket az eszközöket a későbbiekben újra befektessék vagy újrafinanszírozzák.

Az azon értékpapírosítási pozíciók tulajdonosai számára teljesített visszafizetések, amelyeknek alapul szolgáló kitettségei olyan eszközfedezettel rendelkeznek, amelynek az értékét az alapul szolgáló kitettség biztosítékául szolgáló eszköz eladója vagy egyéb harmadik fél által teljesítendő visszavásárlási kötelezettség garantálja vagy az azzal kapcsolatos kockázatot teljeskörűen mérsékli, nem minősülnek az alapul szolgáló kitettségek biztosítékául szolgáló eszközök értékesítésétől függőnek.

(12) Az értékpapírosításból eredő kamatláb- és devizakockázatot megfelelően mérsékelni kell, és az ennek érdekében hozott intézkedésekről tájékoztatást kell adni. A különleges célú gazdasági egység nem köthet származtatott ügyleteket, kivéve akkor, ha ezt a kamatláb- és devizakockázatok fedezése céljából teszi, és gondoskodnia kell arról, hogy az alapul szolgáló kitettségek halmaza ne tartalmazzon származtatott termékeket. Az ilyen származtatott ügyleteket a szokásos nemzetközi pénzügyi standardok szerint kell megkötni és dokumentálni.

(13) Az ügyleti dokumentációban egyértelmű és következetes megfogalmazásban rögzíteni kell az adósok általi késedelmes teljesítésre vagy nemteljesítésre, az adósságátütemezésre, az adósságelengedésre, a törlesztési haladéokra, a törlesztések szüneteltetésére, a veszteségekre, a leírásokra, a nemteljesítő kitettségek megtérülésére és az eszközök teljesítményromlásának egyéb korrekcióira vonatkozó fogalom meghatározásokat, korrekciós és egyéb intézkedéseket. Az ügyleti dokumentációban egyértelműen meg kell határozni a kifizetési sorrendet, azokat az eseményeket, amelyek a kifizetési sorrend módosítását eredményezik, valamint az ilyen események bejelentésére vonatkozó kötelezettséget. A kifizetési sorrend bármilyen változásáról indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatni kell a befektetőket, amennyiben a változás érdemi mértékben hátrányosan érinti az értékpapírosítási pozíciók visszafizetését.

(14) Az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak az árazást megelőzően a potenciális befektetők rendelkezésére kell bocsátania az értékpapírosítás körébe bevont kitettségekhez alapvetően hasonló kitettségek statikus és dinamikus múltbeli nemteljesítési és veszteségadatait, például a késedelmes teljesítésekre és a nemteljesítésekre vonatkozó adatokat, valamint az adatok forrására és a hasonlóság feltételezésének indokaira vonatkozó információkat. Amennyiben a szponzor nem rendelkezik hozzáféréssel ezekhez az adatokhoz, az eladónak kell rendelkezésére bocsátania az értékpapírosítás körébe bevont kitettségekhez alapvetően hasonló kitettségek múltbeli teljesítményére vonatkozó statikus vagy dinamikus adatokat, például a késedelmes teljesítésre vagy a nemteljesítésre vonatkozó adatokat. Minden ilyen adatnak legalább ötéves időszakra kell vonatkoznia, kivéve a vevőkövetelésekre és az egyéb rövid lejáratú követelésekre vonatkozó adatokat, amelyek múltbeli alakulása tekintetében a vizsgált időszaknak legalább három évnek kell lennie.

(15) Az ABCP-ügyleteket olyan alapul szolgáló kitettségek halmazára kell építeni, amelyek az eszköztípusok tekintetében homogének, figyelembe véve a különböző eszköztípusok pénzáramlással kapcsolatos jellemzőit, ideértve a szerződéses, a hitelkockázati és az előtörlesztési jellemzőket. Az alapul szolgáló kitettségek egy-egy halmazába csak egyféle eszköztípus tartozhat.

Az alapul szolgáló kitettségek halmazát úgy kell összeállítani, hogy a benne lévő kitettségek hátralévő súlyozott átlagos futamideje legfeljebb egy év legyen, és egyetlen alapul szolgáló kitettség hátralévő futamideje se haladja meg a három évet.

A második albekezdéstől eltérve, a gépjárműhitelek, valamint a gépjármű- és eszközlízing ügyletek halmazait, amelyek esetében a hátralévő súlyozott átlagos futamidő nem haladhatja meg a három és fél évet, és egyetlen alapul szolgáló kitettség fennmaradó futamideje sem haladhatja meg a hat évet.

Az alapul szolgáló kitettségek nem tartalmazhatnak lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett hiteleket és az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdése első albekezdésének e) pontjában említett, teljes mértékben garantált, lakóingatlannal fedezett hiteleket. Az alapul szolgáló kitettségeknek szerződés alapján kötelező és végrehajtható kötelezettségeket kell magukban foglalniuk, amelyekért az adósok korlátlan felelősséggel tartoznak, és amelyek bérletidő-fizetéshez, tőketörlesztéshez, kamatfizetéshez vagy az említett kifizetések garanciájaként nyújtott eszközökből származó jövedelemhez fűződő joghoz kapcsolódó, meghatározott kifizetésekkel járnak. Az alapul szolgáló kitettségek finanszírozott vagy lízingelt eszközök eladásából származó bevételt is generálhatnak. Az alapul szolgáló kitettségek között nem lehetnek a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 44. pontjában meghatározott átruházható értékpapírok, kivéve a kereskedési helyszínen nem jegyzett vállalati kötvényeket.

(16) Az ABCP-ügyletben szereplő eszközökhöz és kötelezettségekhez kapcsolódó, referenciárata alapján történő kamatfizetéseket általánosan használt piaci kamatlábak alapján vagy a forrásköltséget tükröző, általánosan használt ágazati kamatlábak alapján kell meghatározni, de nem alapulhatnak bonyolult képleteken vagy származtatott ügyleteken. Az ABCP-ügyletben szereplő kötelezettségekhez kapcsolódó, referenciárata alapján történő kamatfizetések alapulhatnak az ABCP-program forrásköltségeit tükröző kamatokon.

(17) Az eladó nemteljesítése vagy azonnali lejáratról szóló értesítés esetén:

- a) a különleges célú gazdasági egységnél nem ragadhat benn pénzeszköz azon felül, ami a különleges célú gazdasági egység operatív működésének biztosításához vagy ahhoz szükséges, hogy a befektetők részére az értékpapírosítás szerződéses feltételeinek megfelelő sorrendben teljesítsék a kifizetéseket, kivéve, ha rendkívüli körülmények következtében szükségessé válik, hogy a befektetők érdekeit szem előtt tartva a különleges célú gazdasági egységnél bent ragadt összeget is felhasználják a kiadások fedezésére annak érdekében, hogy elkerülhető legyen az alapul szolgáló kitétségek hitelminőségének romlása;
- b) az alapul szolgáló kitétségekből származó tőkebevételeket az értékpapírosítási pozíciók egymást követő, az értékpapírosítási pozíciók elsőbbségi rangsora szerinti kifizetésével kell átadni az értékpapírosítási pozíciót birtokló befektetőknek; és
- c) nem írható elő az alapul szolgáló kitétségek piaci értéken történő automatikus értékesítése.

(18) Az alapul szolgáló kitétségeket az eladó szokásos üzletmenete keretében, olyan hitelezési feltételeknek megfelelően kell kihelyezni, amelyek nem kevésbé szigorúak azoknál, mint amelyeket az eladó a hasonló, de nem értékpapírosítandó kitétségek kihelyezésekor alkalmaz. A szponzort és az ABCP-ügyletben közvetlenül érintett többi felet indokolatlan késedelem nélkül, teljeskörűen tájékoztatni kell az alapul szolgáló kitétségek kihelyezésére vonatkozó hitelezési feltételekről és a korábbi hitelezési feltételekhez képest történt lényeges változásokról. Az eladónak szakértelemmel kell rendelkeznie az értékpapírosított kitétségekhez hasonló kitétségek kihelyezése terén.

(19) Rulírozó értékpapírosítással járó ABCP-ügyletek esetében az ügyleti dokumentációnak tartalmaznia kell a rulírozási időszak megszüntetését kiváltó eseményeket, ideértve legalább a következőket:

- a) az alapul szolgáló kitétségek hitelminősége elér egy előre meghatározott küszöbértéket vagy annál nagyobb mértékben romlik; és
- b) az eladó vagy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó tekintetében bekövetkezett, fizetéseképtelenséghez kapcsolódó esemény.

(20) Az ügyleti dokumentációban egyértelműen meg kell határozni az alábbiakat:

- a) a szponzor, a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó, a vagyonkezelő – amennyiben van – és az egyéb kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások szerződéses kötelezettségei, feladatai és felelősségi köre;
- b) azok az eljárások és kötelezettségek, amelyek biztosítják, hogy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó nemteljesítése vagy fizetéseképtelensége ne eredményezze a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtás megszűnését;
- c) a származtatott ügyletben részt vevő szerződő felek és a számlavezető bankok nemteljesítése, fizetéseképtelensége vagy adott esetben egyéb meghatározott esemény bekövetkezése esetén az e felek lecserélését biztosító rendelkezések; és
- d) az, hogy a szponzor hogyan teljesíti a 25. cikk (3) bekezdésében megállapított követelményeket.

(21) Az EBH – az ESMA-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza, hogy a (15) bekezdésben említett alapul szolgáló kitétségek közül melyek minősülnek homogénnek.

Az EBH 2018. július 18-ig benyújtja az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

25. cikk

Az ABCP-program szponzora

(1) Az ABCP-program szponzora kizárólag a 2013/36/EU irányelv értelmében felügyelt hitelintézet lehet.

(2) Az ABCP-program szponzorának likviditási hitelkeretet kell biztosítania és az ABCP-program szintjén támogatnia kell minden értékpapírosítási pozíciót, és ehhez fedeznie kell az értékpapírosított kitétségek minden likviditási és hitelkockázatát, és valamennyi lényeges felhígulási kockázatát, valamint fedeznie kell minden egyéb ügylet- és programszintű költséget, amennyiben szükség van arra, hogy garantálva legyen a befektetőnek az így támogatott ABCP után járó összegek teljes kifizetése. A szponzornak közölnie kell a befektetőkkel az ügyleti szinten nyújtott támogatások, köztük a rendelkezésre bocsátott likviditási hitelkeretek leírását.

(3) Ahhoz, hogy egy hitelintézet STS ABCP-program szponzora lehessen, bizonyítania kell az illetékes hatósága felé, hogy a (2) bekezdés szerinti szerepvállalása nem veszélyezteti a fizetőképességét és a likviditását, még akkor sem, ha szélsőséges piaci stresszhelyzet alakul ki.

Az e bekezdés első albekezdésében említett követelmény teljesítettnek tekintendő, amennyiben az illetékes hatóság a 2013/36EU irányelv 97. cikkének (3) bekezdésében említett felülvizsgálat és értékelés alapján megállapította, hogy az adott hitelintézetben alkalmazott szabályok, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint a hitelintézet szavatolótőkéje és likviditása biztosítják kockázatainak körültekintő kezelését és fedezését.

(4) A szponzornak saját előzetes vizsgálatot kell végeznie, amelynek során ellenőriznie kell az e rendelet 5. cikkének (1) és (3) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelést. A szponzornak ellenőriznie kell továbbá, hogy az eladó rendelkezik-e olyan adósságszolgálati képességgel és beszedési eljárásokkal, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 265. cikke (2) bekezdésének h)–p) pontjában meghatározott feltételeknek vagy harmadik országok ezekkel egyenértékű követelményeinek.

(5) Az eladónak az ügylet szintjén vagy a szponzornak az ABCP-program szintjén teljesítenie kell a 6. cikkben említett kockázatmegtartási követelményeket.

(6) A szponzornak kell viselnie a felelősséget a 7. cikknek való megfelelésért az ABCP-program szintjén, valamint azért, hogy az árazás előtt a potenciális befektetők kérelemére a rendelkezésükre bocsássák a következőket:

a) a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában előírt összesített információk; és

b) a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b)–e) pontjában előírt információk legalább tervezet vagy kezdeti változat formájában.

(7) Amennyiben a szponzor nem újítja meg a likviditási hitelkerettel kapcsolatos finanszírozási kötelezettségvállalást a hitelkeret lejáratát megelőzően, a likviditási hitelkeret lehívásra kerül és a lejáró értékpapírokat vissza kell fizetni.

26. cikk

Programszintű követelmények

(1) Az ABCP-programon belüli minden ABCP-ügyletnek teljesítenie kell a 24. cikk (1)–(8) és (12)–(20) bekezdésében foglalt követelményeket.

Az ABCP-program által finanszírozott ABCP-ügyletek alapul szolgáló kitettségeinek aggregált összegéből legfeljebb 5 % lehet azon kitettségek aránya, amelyek átmenetileg nem felelnek meg a 24. cikk (9), (10) és (11) bekezdésében foglalt követelményeknek úgy, hogy ez még ne befolyásolja az ABCP-program STS jellegét.

E bekezdés második albekezdése alkalmazásában a megfelelés igazolása érdekében egy az alapul szolgáló kitettségekből vett mintát rendszeresen alá kell vetni egy megfelelő független fél által végzett külső ellenőrzésnek.

(2) Az ABCP-program keretében az alapul szolgáló kitettségek hátralévő súlyozott átlagos futamideje legfeljebb két év lehet.

(3) Az ABCP-programot a 25. cikk (2) bekezdésével összhangban egy szponzornak teljes mértékben támogatnia kell.

(4) Az ABCP-program nem foglalhat magában újra-értékpapírosítást, és a hitelminőség-javítás nem eredményezhet újabb ügyletrészsorozatokba sorolást a program szintjén.

(5) Az ABCP-program keretében kibocsátott értékpapírokhoz nem kapcsolódhat visszahívási opció, meghosszabbításra vonatkozó rendelkezések vagy olyan egyéb rendelkezések, amelyek az értékpapírok végső lejáratát befolyásolják, amennyiben ezen opciók vagy rendelkezések igénybevételéről az eladó, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység saját mérlegelési jogkörében dönthet.

(6) Az ABCP-program szintjén felmerülő kamatláb- és devizakockázatot megfelelően mérsékelni kell, és az ennek érdekében hozott intézkedésekről tájékoztatást kell adni. A különleges célú gazdasági egység nem köthet származtatott ügyleteket, kivéve akkor, ha ezt a kamatláb- és devizakockázatok fedezése céljából teszi, és gondoskodnia kell arról, hogy az alapul szolgáló kitettségek halmaza ne tartalmazzon származtatott termékeket. Az említett származtatott ügyleteket a szokásos nemzetközi pénzügyi standardok szerint kell megkötni és dokumentálni.

(7) Az ABCP-program dokumentációjában egyértelműen meg kell határozni a következőket:

a) a vagyonkezelő és – adott esetben – a befektető részére fiduciáris kötelezettségeket teljesítő egyéb felek kötelezettségei;

b) a hitelkihelyezés területén szakértelemmel rendelkező szponzor és – adott esetben – a vagyonkezelő és az egyéb kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás szerződéses kötelezettségei, feladatai és felelősségi köre;

c) azok az eljárások és kötelezettségek, amelyek biztosítják, hogy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó nemteljesítése vagy fizetése képtelensége ne eredményezze a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtás megszűnését;

- d) a származtatott ügyletben részt vevő partnerek és az ABCP-program szintjén a számlavezető bank nemteljesítése, fizetési képtelensége vagy adott esetben egyéb meghatározott esemény bekövetkezése esetén az e felek lecserélését biztosító rendelkezések, amennyiben a likviditási hitelkeret nem terjed ki ezekre az eseményekre;
 - e) hogy meghatározott esemény bekövetkezése, a szponzor nemteljesítése vagy fizetési képtelensége esetén korrekciós intézkedéseket kell hozni a finanszírozási kötelezettségvállalás biztosítékkal történő fedezésére vagy a likviditási hitelkeretet biztosító fél lecserélésére; és
 - f) hogy amennyiben a szponzor nem újítja meg a likviditási hitelkerettel kapcsolatos finanszírozási kötelezettségvállalást a hitelkeret lejáratát megelőzően, a likviditási hitelkeret lehívásra kerül és a lejáró értékpapírokat vissza kell fizetni.
- (8) A hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtónak szakértelemmel kell rendelkeznie az értékpapírosított kitettségekhez hasonló kitettségek kezelésében, és megfelelően dokumentált szabályzatokkal, eljárásokkal és kockázatkezelési kontrollintézkedésekkel kell rendelkeznie a kitettségek kezelésére vonatkozóan.

3. SZAKASZ

Az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés

27. cikk

Az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésre vonatkozó követelmények

(1) Az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak együtt, az e cikk (7) bekezdésében említett adatlap használatával értesítenie kell az ESMA-t, ha az értékpapírosítás megfelel a 19–22. cikkben vagy a 23–26. cikkben megállapított követelményeknek (a továbbiakban: az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés). ABCP-program esetében kizárólag a szponzor felelőssége a programra, valamint a programon belül a 24. cikknek megfelelő ABCP-ügyletekre vonatkozó értesítés elvégzése.

Az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésnek tartalmaznia kell az értékpapírosítást kezdeményező és a szponzor arra vonatkozó magyarázatát, hogy milyen módon valósult meg a 20–22. cikkben vagy a 24–26. cikkben meghatározott egyes STS kritériumoknak való megfelelés.

Az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítést az ESMA-nak a (5) bekezdésnek megfelelően közzé kell tennie a hivatalos honlapján. Az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak az illetékes hatóságokat is értesítenie kell az STS kritériumoknak való megfelelésről, továbbá ki kell jelölniük maguk közül azt a szervezetet, amely a befektetők és az illetékes hatóságok felé első kapcsolattartási pontként működik.

(2) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység a 28. cikk értelmében felhatalmazott harmadik fél szolgáltatását is igénybe veheti annak ellenőrzése céljából, hogy az értékpapírosítás megfelel-e a 19–22. vagy a 23–26. cikknek. E szolgáltatás igénybevétele azonban semmilyen körülmények között sem érintheti az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak vagy a különleges célú gazdasági egységnek az e rendelet alapján fennálló jogi kötelezettségekkel kapcsolatos felelősségét. E szolgáltatás igénybevétele nem érinti továbbá az intézményi befektetők 5. cikkben meghatározott kötelezettségeit.

Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység a 28. cikk értelmében engedélyezett harmadik fél szolgáltatását veszi igénybe annak megállapítása céljából, hogy az adott értékpapírosítás megfelel-e a 19–22. vagy a 23–26. cikknek, az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésnek nyilatkozatot kell tartalmaznia arról, hogy az STS kritériumoknak való megfelelést a felhatalmazott harmadik fél igazolta. Az értesítésben meg kell adni a felhatalmazott harmadik fél nevét, székhelye címét, és annak az illetékes hatóságnak a nevét, amelytől a felhatalmazást kapta.

(3) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező nem az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában meghatározott, az Unióban székhellyel rendelkező hitelintézet vagy befektetési vállalkozás, az e cikk (1) bekezdése szerinti értesítéshez csatolni kell a következőket:

- a) az értékpapírosítás kezdeményezőjének vagy az eredeti hitelezőnek az igazolása, miszerint megalapozott és pontosan meghatározott kritériumok, valamint a hitelek jóváhagyására, módosítására, megújítására és finanszírozására vonatkozó egyértelműen meghatározott eljárások alapján nyújt hiteleket, továbbá rendelkezik az ilyen eljárások alkalmazását ténylegesen biztosító rendszerekkel, e rendelet 9. cikkével összhangban; és
- b) az értékpapírosítás kezdeményezőjének vagy az eredeti hitelezőnek a nyilatkozata arról, hogy az a) pontban említett hitelnyújtás felügyelt-e.

(4) Amennyiben valamely értékpapírosítás a továbbiakban már nem felel meg a 19–22. cikkben vagy a 23–26. cikkben meghatározott követelményeknek, az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak haladéktalanul értesítenie kell erről az ESMA-t és az illetékes hatóságot.

(5) Az ESMA-nak a hivatalos honlapján jegyzéket kell vezetnie mindazon értékpapírosításokról, amelyek tekintetében az értékpapírosítást kezdeményező és a szponzor értesítette arról, hogy az értékpapírosítás megfelel a 19–22. cikkben vagy a 23–26. cikkben meghatározott követelményeknek. Az ESMA köteles haladéktalanul felvenni az említett jegyzékre minden olyan értékpapírosítást, amelyről a fentiek szerinti értesítést kapott, és amennyiben az illetékes hatóság úgy dönt vagy az értékpapírosítás kezdeményezője vagy a szponzor arról értesíti az ESMA-t, hogy valamely értékpapírosítás a továbbiakban már nem tekintendő STS értékpapírosításnak, az ESMA köteles ennek megfelelően aktualizálni a jegyzéket. Amennyiben az illetékes hatóság a 32. cikknek megfelelően közigazgatási szankciókat szabott ki, erről haladéktalanul értesítenie kell az ESMA-t. Az ESMA-nak haladéktalanul jeleznie kell a jegyzékben, ha az illetékes hatóság közigazgatási szankciókat szabott ki az érintett értékpapírosítással kapcsolatban.

(6) Az ESMA – EBH-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza, hogy az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak és a különleges célú gazdasági egységnek milyen információkat kell megadniuk ahhoz, hogy megfeleljenek az (1) bekezdésben említett kötelezettségeknek.

Az EBH 2018. július 18-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(7) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében az ESMA – az EBH-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – végrehajtástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (6) bekezdésben említett információk közlésére szolgáló adatlapok meghatározása céljából.

Az EBH 2018. július 18-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az ebben a bekezdésben említett végrehajtástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

28. cikk

Az STS kritériumoknak való megfelelést ellenőrző harmadik fél

(1) A 27. cikk (2) bekezdésében említett harmadik felet az illetékes hatóságnak kell felhatalmaznia annak értékelésére, hogy az értékpapírosítások megfelelnek-e a 19–22. vagy a 23–26. cikkben megállapított STS kritériumoknak. Az illetékes hatóság az alábbi feltételek teljesülése esetén adja meg a felhatalmazást:

- a harmadik fél kizárólag megkülönböztetést nem jelentő és költségalapú díjakat számít fel az általa vizsgált értékpapírosításokban részt vevő értékpapírosítást kezdeményezőknek, szponzoroknak vagy különleges célú gazdasági egységeknek, és a díjakat nem teszi függővé az értékelés eredményétől és nem viszonyítja ahhoz;
- a harmadik fél nem a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 4. pontjában meghatározott szabályozott vállalkozás, sem pedig az 1060/2009/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott hitelminősítő intézet, és a harmadik fél egyéb tevékenységeinek végzése nem veszélyezteti értékelésének függetlenségét vagy integritását;
- a harmadik fél semmilyen formában sem nyújt tanácsadási, audit- vagy ezekkel egyenértékű szolgáltatást a harmadik fél által vizsgált értékpapírosításokban részt vevő értékpapírosítást kezdeményezőknek, szponzoroknak vagy különleges célú gazdasági egységeknek;
- a harmadik fél vezetőtestületének tagjai a harmadik fél feladatai tekintetében megfelelő szakképesítéssel, ismeretekkel és tapasztalatokkal rendelkeznek, továbbá jó hírnévnek örvendő és feddhetetlen személyek;
- a harmadik fél vezetőtestületének legalább egyharmada, de legalább két fő független igazgató;
- a harmadik fél minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítására, hogy az STS kritériumoknak való megfelelés ellenőrzését ne befolyásolja semmilyen meglévő vagy potenciális összeférhetlenség vagy üzleti kapcsolat, amelyben a harmadik fél, annak részvényesei vagy tagjai, vezetői, munkavállalói vagy olyan egyéb természetes személyek érintettek, akik szolgáltatást nyújtanak a harmadik félnek vagy annak ellenőrzése alatt állnak. E célból a harmadik félnek hatékony belső kontrollrendszerrel kell létrehoznia, fenntartania, működtetnie és dokumentálnia azoknak a szabályzatoknak és eljárásoknak a végrehajtása tekintetében, melyek célja a potenciális összeférhetlenségek feltárása és megelőzése. A feltárt potenciális vagy meglévő összeférhetlenségeket haladéktalanul meg kell szüntetni vagy mérsékelni kell, továbbá be kell jelenteni. A harmadik félnek megfelelő eljárásokat és folyamatokat kell kialakítania, fenntartania, működtetnie és dokumentálnia az STS kritériumoknak való megfelelés független értékelésének biztosítása céljából. A harmadik félnek rendszeresen át kell tekintenie és felül kell vizsgálnia az említett szabályokat és eljárásokat a hatékonyságuk értékelése, valamint annak eldöntése érdekében, hogy szükséges-e naprakésszé tenni őket; valamint
- a harmadik fél bizonyítani tudja, hogy megfelelő működési biztosítékokkal és belső eljárásokkal rendelkezik, amelyek alkalmassá teszik az STS kritériumoknak való megfelelés vizsgálatára.

Az illetékes hatóságnak vissza kell vonnia a felhatalmazást, ha úgy ítéli meg, hogy a harmadik fél jelentős mértékben nem felel meg az első albekezdésnek.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban felhatalmazott harmadik félnek haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságot az említett bekezdés alapján benyújtott információkban beállt jelentős változásokról vagy más olyan változásokról, amelyekről észszerűen feltételezhető, hogy befolyásolnák az illetékes hatóság értékelését.

(3) Az illetékes hatóság költségalapú díjakat számolhat fel azoknak az indokolt kiadásoknak a fedezésére, amelyek az (1) bekezdésben említett harmadik fél felhatalmazására irányuló kérelmének elbírálásával, valamint kedvező elbírálás esetén az (1) bekezdésben megállapított feltételeknek való megfelelése nyomon követésével kapcsolatban merülnek fel.

(4) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza, hogy az (1) bekezdéssel összhangban milyen információkat kell benyújtani az illetékes hatóságokhoz egy harmadik félnek a felhatalmazására irányuló kérelemben.

Az ESMA 2018. július 18-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

5. FEJEZET

FELÜGYELET

29. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

(1) Az e rendelet 5. cikkében meghatározott kötelezettségeknek való megfelelést a következő illetékes hatóságoknak kell felügyelniük a vonatkozó jogi aktusok által rájuk ruházott hatásköröknek megfelelően:

- a) biztosítók és viszontbiztosítók esetében a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 10. pontjával összhangban kijelölt illetékes hatóság;
- b) az alternatív befektetésialap-kezelők esetében a 2011/61/EU irányelv 44. cikkével összhangban kijelölt felelős illetékes hatóság;
- c) ÁÉKBV-k és ÁÉKBV-alapkezelő társaságok esetében a 2009/65/EK irányelv 97. cikkével összhangban kijelölt illetékes hatóság;
- d) foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények esetében a 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi ⁽¹⁾ irányelv 6. cikkének g) pontjával összhangban kijelölt illetékes hatóság;
- e) hitelintézetek és befektetési vállalkozások esetében a 2013/36/EU irányelv 4. cikkével összhangban kijelölt illetékes hatóság, ideértve – az 1024/2013/EU rendelet által rá ruházott külön feladatok tekintetében – az EKB-t is.

(2) A 2013/36/EU irányelv 4. cikkével összhangban a szponzorok felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak – ideértve az 1024/2013/EU rendelet által rá ruházott külön feladatok tekintetében az EKB-t is – ellenőrizniük kell, hogy a szponzorok teljesítik-e az e rendelet 6., 7., 8. és 9. cikkében meghatározott kötelezettségeket.

(3) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményezők, az eredeti hitelezők és a különleges célú gazdasági egységek a 2003/41/EK, a 2009/138/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU és a 2013/36/EU irányelvvel, valamint az 1024/2013/EU rendelettel összhangban felügyelt szervezetek, úgy az e rendelet 6., 7., 8. és 9. cikkében meghatározott kötelezettségek teljesítését az említett jogi aktusoknak megfelelően kijelölt illetékes hatóságoknak – ideértve az 1024/2013/EU rendelet által rá ruházott külön feladatok tekintetében az EKB-t is – kell felügyelniük.

(4) Azoknak az értékpapírosítást kezdeményezőknek, eredeti hitelezőknek és különleges célú gazdasági egységeknek az esetében, amelyeknek a székhelye az Unióban van, és amelyek nem tartoznak a (3) bekezdésben említett uniós jogi aktusok hatálya alá, a tagállamok a 6., 7., 8. és 9. cikkben meghatározott kötelezettségeknek való megfelelés felügyelete céljából egy vagy több illetékes hatóságot jelölnek ki. A tagállamok 2019. január 1-jéig tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t az illetékes hatóságok e bekezdés szerinti kijelöléséről. Ez a kötelezettség nem alkalmazandó azon szervezetek esetében, amelyek csupán kitétségeket értékesítenek valamely ABCP-program vagy egyéb értékpapírosítási ügylet vagy konstrukció keretében, de nem helyeznek ki kitétségeket rendszeresen és aktívan azzal az elsődleges céllal, hogy e kitétségeket értékpapírosítsák.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/41/EK irányelve (2003. június 3.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 235., 2003.9.23., 10. o.).

(5) A tagállamok egy vagy több illetékes hatóságot jelölnek ki annak felügyeletére, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek megfelelnek-e a 18–27. cikknek, a harmadik felek pedig a 28. cikknek. A tagállamok 2019. január 18-ig tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t az illetékes hatóságok e bekezdés szerinti kijelöléséről.

(6) E cikk (5) bekezdése nem alkalmazandó azon szervezetek esetében, amelyek csupán kitettségeket értékesítenek ABCP-program vagy egyéb értékpapírosítási ügylet vagy konstrukció keretében, de nem helyeznek ki kitettségeket aktívan, a rendszeres alapon történő értékpapírosítás elsődleges céljával. Ilyen esetekben az értékpapírosítást kezdeményezőnek vagy a szponzornak kell meggyőződnie arról, hogy a szóban forgó szervezetek teljesítik a 18–27. cikkben meghatározott vonatkozó kötelezettségeket.

(7) Az ESMA-nak az 1095/2010/EU rendeletben megállapított feladatoknak és hatásköröknek megfelelően gondoskodnia kell az e rendelet 18–27. cikkében meghatározott kötelezettségek következetes alkalmazásáról és betartatásáról. Az ESMA-nak a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 39. cikkével összhangban figyelemmel kell kísérnie az Unió értékpapírosítási piacát, és adott esetben a 600/2014/EU rendelet 40. cikkével összhangban gyakorolnia kell ideiglenes beavatkozási hatáskörét.

(8) Az ESMA-nak a weboldalán közzé kell tennie és naprakészen kell tartania az e cikkben említett illetékes hatóságok jegyzékét.

30. cikk

Az illetékes hatóságok hatásköre

(1) Minden tagállam biztosítja, hogy a 29. cikk (1)–(5) bekezdésével összhangban kijelölt illetékes hatóság rendelkezzen az e rendelet szerinti feladatainak teljesítéséhez szükséges felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási hatáskörökkel.

(2) Az illetékes hatóságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok, különleges célú gazdasági egységek és eredeti hitelezők által az e rendeletnek való megfelelés céljából alkalmazott szabályzatokat, folyamatokat és mechanizmusokat.

Az első albekezdésben említett felülvizsgálatnak ezenfelül ki kell terjednie az alábbiakra:

- a) a jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltség pontos és folyamatos mérésére és megtartására bevezetett folyamatok és mechanizmusok, a 7. cikkkel összhangban rendelkezésre bocsátandó valamennyi információ összegyűjtése és időben történő közlése, valamint a 9. cikk szerinti hitelezési kritériumok;
- b) nem ABCP-program keretében történő STS értékpapírosítások esetében a 20. cikk (7)–(12) bekezdésének, a 21. cikk (7) bekezdésének és a 22. cikknek való megfelelés biztosítását célzó folyamatok és mechanizmusok; és
- c) ABCP-program keretében történő STS értékpapírosítások esetében az ABCP-ügyletek tekintetében a 24. cikknek való megfelelés, az ABCP-programok tekintetében pedig a 26. cikk (7) és (8) bekezdésének való megfelelés biztosítására irányuló folyamatok és mechanizmusok.

(3) Az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk, hogy az értékpapírosítási ügyletekből eredő kockázatokat, köztük a reputációs kockázatokat az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok, a különleges célú gazdasági egységek és az eredeti hitelezők megfelelő szabályzatok és eljárások segítségével értékeljék és kezeljék.

(4) Az illetékes hatóságoknak az értékpapírosítás területén végzett prudenciális felügyeletük keretében adott esetben nyomon kell követniük, hogy az értékpapírosítási piacon való részvétel milyen konkrét hatásokat gyakorol az eredeti hitelezőként, értékpapírosítást kezdeményezőként, szponzorként vagy befektetőként eljáró pénzügyi vállalkozás stabilitására, a szigorúbb ágazati szabályozás sérelme nélkül figyelembe véve az alábbiakat:

- a) a tőkepufferek nagysága;
- b) a likviditási pufferek nagysága; és
- c) a befektetőknél a források és a befektetések lejáratí ideje közötti eltérés következtében fellépő likviditási kockázat.

Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy egy adott pénzügyi vállalkozás pénzügyi stabilitása vagy a pénzügyi rendszer egészének stabilitása tekintetében lényeges kockázat áll fenn, a 36. cikk szerinti kötelezettségeitől függetlenül intézkedéseket kell hoznia e kockázatok mérséklésére, és az esetet jelentenie kell az 575/2013/EU rendelet alapján kijelölt, a makroprudenciális eszközökért felelős hatóságnak és az ERKT-nek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

(5) Az illetékes hatóságnak figyelemmel kell kísérnie a 6. cikk (2) bekezdésében előírt kötelezettségek esetleges kijáratásának eseteit, és a 32. és a 33. cikkel összhangban biztosítania kell szankciókkal kiszabását.

31. cikk

Az értékpapírosítási piac makroprudenciális felügyelete

(1) Az ERKT a megbízatásának keretein belül felelős az Európai Unió értékpapírosítási piacának makroprudenciális felügyeletéért.

(2) Annak érdekében, hogy hozzájáruljon az Unió pénzügyi stabilitását fenyegető olyan rendszerszintű kockázatok megelőzéséhez és mérsékléséhez, amelyek a pénzügyi rendszeren belüli változások következtében lépnek fel, továbbá a széles körű pénzügyi zavarok elkerülése céljából figyelemmel kísérve a makrogazdasági folyamatokat, az ERKT-nek folyamatosan nyomon kell követnie az értékpapírosítási piacokon zajló változásokat. Az ERKT-nek – amennyiben azt szükségesnek ítéli, de legalább három évenként – az EBH-val együttműködve jelentést kell közzétennie az értékpapírosítási piac pénzügyi stabilitást érintő hatásairól annak érdekében, hogy felhívja a figyelmet a pénzügyi stabilitást övező kockázatokra. Amennyiben lényeges kockázatokra derül fény, az ERKT-nek figyelmeztetéseket, valamint adott esetben az 1092/2010/EU rendelet 16. cikke értelmében korrekciós intézkedésekre vonatkozó ajánlásokat kell kiadnia a Bizottság, az európai felügyeleti hatóságok és a tagállamok részére az említett kockázatokkal kapcsolatban, többek között a kockázatmentes szintek módosításának vagy egyéb makroprudenciális intézkedések meghozatalának a célszerűségére vonatkozóan. A Bizottság, az európai felügyeleti hatóságok és a tagállamok az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban, az ajánlás címzetteknek való továbbításától számított három hónapon belül tájékoztatják az ERKT-t, az Európai Parlamentet és a Tanácsot az ajánlás nyomán hozott intézkedéseikről, vagy, ha nem hoztak intézkedést az ajánlás nyomán, akkor ezt megfelelően indokolják.

32. cikk

Közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések

(1) A tagállamok azon jogának sérelme nélkül, hogy a 34. cikk értelmében büntetőjogi szankciókról rendelkezzenek és azokat kiszabják, a tagállamok szabályokat állapítanak meg, amelyekben meghatározzák a gondatlanságból vagy szándékosan elkövetett jogsértés esetén alkalmazandó, megfelelő közigazgatási szankciókat, valamint a legalább azokban az esetekben alkalmazandó korrekciós intézkedéseket, amikor:

- a) az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező nem teljesítette a 6. cikkben megállapított követelményeket;
- b) az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység nem teljesítette a 7. cikkben megállapított követelményeket;
- c) az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező nem teljesítette a 9. cikkben megállapított kritériumokat;
- d) az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység nem teljesítette a 18. cikkben megállapított követelményeket;
- e) az értékpapírosítás STS értékpapírosításnak minősül, és az adott értékpapírosításban érintett értékpapírosítást kezdeményező, szponzor vagy különleges célú gazdasági egység nem teljesítette a 19–22. cikkben vagy a 23–26. cikkben megállapított követelményeket;
- f) az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor a 27. cikk (1) bekezdése értelmében félrevezető értesítést küld;
- g) az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor nem teljesítette a 27. cikk (4) bekezdésében megállapított követelményeket; vagy
- h) a 28. cikk szerint felhatalmazott harmadik fél nem jelentette be a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban benyújtott információkban beállt jelentős változást vagy más olyan változást, amelyről észszerűen feltételezhető, hogy befolyásolná illetékes hatóságának értékelését.

A tagállamok gondoskodnak arról is, hogy a közigazgatási szankciókat és/vagy korrekciós intézkedéseket ténylegesen végrehajtsák.

E szankcióknak és intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett jogsértések esetére hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságoknak legalább a következő szankciók és intézkedések alkalmazására:

- a) nyilvános nyilatkozat, amely a 37. cikkel összhangban megadja a természetes vagy jogi személy személyazonosságát és a jogsértés jellegét;
- b) végzés, amely előírja a természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon e magatartás megismétlésétől;
- c) az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység vezetőtestületének a jogsértésért felelősnek tartott bármely tagja vagy más felelősnek tartott természetes személy átmeneti eltiltása ilyen vállalkozásokban vezetői feladatok gyakorlásától;

- d) az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének e) vagy f) pontjában említett jogsértés esetén az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység átmeneti eltiltása attól, hogy a 27. cikk (1) bekezdése szerint értesítést küldjön arról, hogy egy adott értékpapírosítás megfelel a 19–22. cikkben vagy a 23–26. cikkben meghatározott követelményeknek;
- e) természetes személy esetében olyan közigazgatási pénzbírság, amelynek felső határa legalább 5 000 000 EUR, vagy azokban a tagállamokban, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro, a 2018. január 17-én ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeg;
- f) jogi személyek esetében olyan közigazgatási pénzbírság, amelynek felső határa legalább 5 000 000 EUR, vagy azokban a tagállamokban, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro, a 2018. január 17-én ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeg, vagy a jogi személy vezetőtestülete által jóváhagyott, legutolsó rendelkezésre álló beszámoló szerinti előző teljes éves nettó árbevétel 10 %-a; amennyiben a jogi személy anyavállalat, vagy olyan anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves nettó árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a legfelső szintű anyavállalat vezetőtestülete által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves nettó árbevétel, vagy a vonatkozó számviteli jogi aktusok szerinti, annak megfelelő típusú bevétel;
- g) a jogsértésből származó haszon összegének – amennyiben ez a haszon meghatározható – legalább kétszeresét kitevő maximális közigazgatási pénzbírság, akkor is, ha ez az összeg meghaladja az e) és az f) pont szerinti maximális összegeket;
- h) az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének h) pontjában említett jogsértés esetén a 28. cikkben említett – harmadik fél részére az értékpapírosítás 19–22. cikknek vagy 23–26. cikknek való megfelelése ellenőrzésére adott – felhatalmazás ideiglenes visszavonása.
- (3) Amennyiben az első bekezdésben említett rendelkezések jogi személyekre alkalmazandók, a tagállamok arra vonatkozó hatáskört ruháznak az illetékes hatóságokra, hogy a (2) bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket – a nemzeti jogban megállapított feltételek mellett – a vezetőtestület azon tagjaira és más olyan egyénekre is alkalmazzák, akik a nemzeti jog szerint felelősséggel tartoznak a jogsértésért.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciókat vagy korrekciós intézkedéseket kiszabó határozatokat kellően megindokolják, és azokkal szemben jogorvoslattal lehessen élni.

33. cikk

A közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések kiszabására vonatkozó hatáskör gyakorlása

- (1) Az illetékes hatóságoknak a 32. cikkben említett közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések kiszabására vonatkozó hatáskörüket a nemzeti jogi keretrendszerükkel összhangban kell gyakorolniuk adott esetben:
- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködésben;
- c) saját felelősségi körükön belül, más hatóságokra történő hatáskör-átruházás útján;
- d) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresésével.
- (2) Az illetékes hatóságoknak az e rendelet 32. cikke alapján kiszabott közigazgatási szankciók vagy korrekciós intézkedések típusának és szintjének meghatározása során figyelembe kell venniük, hogy a jogsértés mennyiben volt szándékos vagy mennyiben származott gondatlanságból, továbbá figyelembe kell venniük minden egyéb lényeges körülményt, többek között – adott esetben – a következőket:
- a) a jogsértés lényegessége, súlyossága és időtartama;
- b) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje;
- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentősége, amennyiben ezek meghatározhatók;
- e) a jogsértéssel harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben meghatározható;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

- f) a felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje, az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszatérítésének szavatolására vonatkozó kötelezettség sérelme nélkül;
- g) a felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések.

34. cikk

Büntetőjogi szankciók

- (1) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a nemzeti joguk alapján büntetőjogi szankciók hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozóan nem állapítanak meg közigazgatási szankciókat vagy korrekciós intézkedéseket előíró szabályokat.
- (2) Amennyiben a tagállamok e cikk (1) bekezdésével összhangban úgy döntöttek, hogy büntetőjogi szankciókat írnak elő a 32. cikk (1) bekezdésében említett jogsértésre vonatkozóan, megfelelő intézkedésekkel gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges valamennyi hatáskörrel, hogy a hatáskörükbe tartozó ügyekben kapcsolatba lépjenek az igazságügyi, büntetőeljárást lefolytató vagy egyéb bünyügyi igazságszolgáltatási hatóságokkal annak érdekében, hogy a 32. cikk (1) bekezdésében említett jogsértések miatt indított nyomozásokhoz vagy büntetőeljárásokhoz kapcsolódó konkrét információkat szerezzenek be, és azokat továbbítsák más illetékes hatóságoknak, valamint az ESMA-nak, az EBH-nak és az EIOPA-nak is, hogy teljesíthessék az együttműködésre vonatkozó, e rendelet szerinti kötelezettségüket.

35. cikk

Értesítési kötelezettség

A tagállamok 2019. január 18-ig értesítik a Bizottságot, az ESMA-t, az EBH-t és az EIOPA-t az e fejezetet végrehajtó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseikről, a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket is beleértve. A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Bizottságot, az ESMA-t, az EBH-t és az EIOPA-t az e rendelkezéseket érintő későbbi módosításokról is.

36. cikk

Az illetékes hatóságok és az EFH-k

- (1) A 29. cikkben említett illetékes hatóságok, valamint az ESMA, az EBH és az EIOPA a 30–34. cikk szerinti feladataik elvégzése érdekében kötelesek szorosan együttműködni és információt cserélni.
- (2) Az illetékes hatóságoknak felügyeleti tevékenységüket szorosan összehangolva kell végezniük e rendelet megsértése eseteinek feltárása és orvoslása, a legjobb gyakorlatok kidolgozása és terjesztése, az együttműködés megkönnyítése, az egységes értelmezés előmozdítása, valamint a vitás esetekre nézve joghatóságokon átívelő értékelések elkészítése érdekében.
- (3) Az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságának keretén belül az értékpapírosítással foglalkozó külön bizottságot kell létrehozni, amelyben az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek a 30–34. cikk szerinti feladataik végrehajtása érdekében.
- (4) Amennyiben valamely illetékes hatóság megállapítja vagy okkal feltételezi, hogy a 6–27. cikk egy vagy több előírását megsértették, megállapításairól kellő részletességgel tájékoztatnia kell a feltételezhetően jogsértést megvalósító szervezet vagy szervezetek illetékes hatóságát. Az érintett illetékes hatóságoknak felügyeleti tevékenységüket szorosan összehangolva kell végezniük annak érdekében, hogy következetes döntéseket hozzanak.
- (5) Amennyiben az e cikk (4) bekezdésében említett jogsértés a 27. cikk (1) bekezdése szerinti, hibás vagy félrevezető értesítésben valósul meg, az említett jogsértést megállapító illetékes hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell a megállapításairól a 27. cikk (1) bekezdése alapján első kapcsolattartó pontként kijelölt szervezet tekintetében illetékes hatóságot. A 27. cikk (1) bekezdése alapján első kapcsolattartó pontként kijelölt szervezet illetékes hatóságának pedig tájékoztatnia kell az ESMA-t, az EBH-t és az EIOPA-t, és követnie kell az e cikk (6) bekezdésében megállapított eljárást.
- (6) A (4) bekezdésben említett információk kézhezvételét követően a feltételezhetően jogsértést megvalósító szervezet illetékes hatósága köteles 15 munkanapon belül minden szükséges intézkedést megtenni a megállapított jogsértés kezelése érdekében és tájékoztatni a többi érintett illetékes hatóságot, mindenekelőtt az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység illetékes hatóságát, valamint, ha ismert, az értékpapírosítási pozíció birtokosának illetékes hatóságait is. Amennyiben valamely illetékes hatóság nem ért egyet egy másik illetékes hatósággal az általa alkalmazott eljárást, intézkedésének tartalmát vagy az intézkedés elmaradását illetően, indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell az összes többi érintett illetékes hatóságot az egyet nem értéséről. Ha a vitás helyzetet nem sikerül megoldani az attól a naptól számított három hónapon belül, amelyen minden érintett illetékes hatóság megkapta az értesítést, az ügyet az 1095/2010/EU rendelet 19. és – adott esetben – 20. cikkével összhangban az ESMA elé kell utalni. Az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (2) bekezdésében említett egyeztetési időszak egy hónap.

Amennyiben az érintett illetékes hatóságok az első albekezdésben említett egyeztetési szakaszban nem tudnak megállapodni, az ESMA-nak egy hónapon belül kell meghoznia az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésében említett határidőjét. Az e cikkben meghatározott eljárás ideje alatt az ESMA által az e rendelet 27. cikkének megfelelően vezetett jegyzékben szereplő értékpapírosításokat továbbra is az e rendelet 4. fejezete szerinti STS értékpapírosításnak kell tekinteni és a jegyzékben kell tartani.

Amennyiben az érintett illetékes hatóságok egyetértenek abban, hogy a jogsértés a 18. cikk jóhiszemű megsértéséből származik, dönthetnek úgy, hogy az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak és a különleges célú gazdasági egységnek legfeljebb három hónapos határidőt szabnak a megállapított jogsértés orvoslására attól a naptól kezdődően, amelyen az illetékes hatóság értesítette az értékpapírosítást kezdeményezőt, a szponzort és a különleges célú gazdasági egységet a jogsértésről. Ezen időszak alatt az ESMA által a 27. cikknek megfelelően vezetett jegyzékben szereplő értékpapírosításokat továbbra is a 4. fejezet szerinti STS értékpapírosításnak kell tekinteni és a jegyzékben kell tartani.

Az első albekezdés alkalmazandó, amennyiben egy vagy több érintett illetékes hatóság úgy véli, hogy a jogsértést a harmadik albekezdésben előírt határidőn belül nem orvosolták megfelelően.

(7) Az e rendelet alkalmazása kezdőnapjától számított három év elteltével az ESMA-nak az 1095/2010/EU rendelet 30. cikkével összhangban partneri felülvizsgálatot kell végeznie az e rendelet 19–26. cikkében megállapított kritériumok végrehajtására vonatkozóan.

(8) Az ESMA – az EBH-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés szerinti általános együttműködési kötelezettség és a megosztandó információk, valamint a (4) és az (5) bekezdés szerinti értesítési kötelezettség részletes meghatározása céljából.

Az ESMA – az EBH-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – 2019. január 18-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

37. cikk

A közigazgatási szankciók közzététele

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok legalább az e rendelet 6., 7., 9. cikkének vagy 27. cikke (1) bekezdésének megsértése miatt közigazgatási szankciót kiszabó jogerős, jogorvoslati eljárásban nem támadható határozataikat indokolatlan késedelem nélkül közzétegyék hivatalos honlapjukon, miután az adott határozatról értesítették a szankció címzettjét.

(2) Az (1) bekezdésben említett közzétételnek ki kell kiterjednie a jogsértés típusára és jellegére vonatkozó információkra, valamint a felelős személyek személyazonosságára és a kiszabott szankciókra.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság eseti értékelés alapján úgy ítéli meg, hogy jogi személyek esetében a jogi személy kilétének közzététele, természetes személyek esetében pedig a természetes személy személyazonosságának és személyes adatainak a közzététele aránytalan, vagy ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását vagy egy folyamatban lévő bünyügyi nyomozást, vagy ha a közzététel előreláthatólag aránytalan károkat okozna az érintett személynek, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az alábbiak valamelyike szerint járjanak el:

- a) elhalasztják a közigazgatási szankciót elrendelő határozat közzétételét mindaddig, amíg a közzététel ellen szóló okok meg nem szűnnek;
- b) a nemzeti joggal összhangban név nélkül teszik közzé a közigazgatási szankciót elrendelő határozatot; vagy
- c) eltekintenek a közigazgatási szankciót kiszabó határozat közzétételétől, amennyiben az a) és a b) pontban meghatározott lehetőségeket nem tekintik elégségesnek annak biztosításához, hogy:
 - i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe; vagy
 - ii. e határozatok közzététele a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekhez viszonyítva arányos legyen.

(4) Amennyiben úgy döntenek, hogy név nélkül tesznek közzé egy szankciót, a releváns adatok közzététele elhalasztható. Amennyiben az illetékes hatóság olyan közigazgatási szankciót elrendelő határozatot tesz közzé, amely ellen az illetékes igazságügyi hatóságnál fellebbezés van folyamatban, az illetékes hatóság köteles a hivatalos honlapján haladéktalanul közzétenni ezt az információt és a fellebbezés eredményével kapcsolatos későbbi információkat is. A közigazgatási szankciót elrendelő határozatot megsemmisítő bírósági határozatokat ugyancsak közzé kell tenni.

(5) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett, közzétett információk a közzétételt követően legalább öt évig fenn maradjanak a hivatalos honlapjukon. A közzétételben szereplő személyes adatok csak a szükséges ideig, az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban szerepeltethetők az illetékes hatóság hivatalos honlapján.

(6) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az ESMA-t minden kiszabott közigazgatási szankcióról, beleértve adott esetben az ellenük benyújtott fellebbezéseket és azok kimenetelét is.

(7) Az ESMA-nak központi adatbázist kell fenntartania azokról a közigazgatási szankciókról, amelyekről tájékoztatták. Ehhez az adatbázishoz kizárólag az ESMA, az EBH, az EIOPA és az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és azt az illetékes hatóságok által a (6) bekezdéssel összhangban szolgáltatott információk alapján naprakésszé kell tenni.

6. FEJEZET

MÓDOSÍTÁSOK

38. cikk

A 2009/65/EK irányelv módosítása

A 2009/65/EK irányelv 50a. cikkének helyébe az alábbi szöveg lép:

„50a. cikk

Amennyiben az ÁÉKBV-kezelő társaság vagy a belső kezelésű ÁÉKBV kitettségei között olyan értékpapírosítás szerepel, amely már nem felel meg az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) megállapított követelményeknek, az ÁÉKBV-kezelő társaságnak vagy a belső kezelésű ÁÉKBV-nek az adott ÁÉKBV befektetőinek legjobb érdekeit szolgálva intézkednie kell és adott esetben korrekciós intézkedéseket kell hoznia.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347, 2017.12.28., 35. o.).

39. cikk

A 2009/138/EK irányelv módosítása

A 2009/138/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 135. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ezen irányelv 301a. cikkének megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el ezen irányelv kiegészítése céljából azon körülmények meghatározása érdekében, amelyek fennállásánál arányos mértékű kiegészítő szavatolóőke-követelmény írható elő az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 5. és 6. cikkében megállapított követelmények megsértése esetén, ezen irányelv 101. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül.

(3) Az e cikk (2) bekezdésével kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA a 301b. cikkre figyelemmel szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az említett bekezdésben foglalt kiegészítő szavatolóőke-követelmény kiszámítási módszertanának meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt az irányelvet.”

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

2. A 308b. cikk (11) bekezdését el kell hagyni.

40. cikk

Az 1060/2009/EK rendelet módosítása

Az 1060/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A (22) és a (41) preambulumbekzdésben, a 8c. cikk (1) bekezdésében és az I. melléklet D. szakasza II. részének 1. pontjában a „strukturált pénzügyi eszköz” szövegrész és annak valamennyi toldalékolt alakja helyébe az „értékpapírosítással létrejött eszköz” szövegrész lép a megfelelő toldalék megtartása mellett.
2. A (34) és a (40) preambulumbekzdésben, a 8. cikk (4) bekezdésében, a 8c. cikk címében, a 10. cikk (3) bekezdésében és a 39. cikk (4) bekezdésében valamint az I. melléklet A. szakasza 2. pontjának ötödik bekezdésében, az I. melléklet B. szakaszának 5. pontjában, az I. melléklet D. szakasza II. részének a címében és 2. pontjában, a III. melléklet I. részének 8., 24. és 45. pontjában, a III. melléklet III. részének 8. pontjában a „strukturált pénzügyi eszközök” szövegrész és annak valamennyi toldalékolt alakja helyébe az „értékpapírosítással létrejött eszközök” szövegrész lép a megfelelő toldalék megtartása mellett.
3. Az 1. cikkben a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„E rendelet megállapítja továbbá az Unióban bejegyzett kibocsátók és kapcsolódó harmadik felek értékpapírosítással létrejött eszközökkel kapcsolatos kötelezettségeit.”
4. A 3. cikk (1) bekezdésének l) pontja helyébe a következő szöveg lép:
„l) »értékpapírosítással létrejött eszköz«: az (EU) 2017/2402 rendelet (értékpapírosítási rendelet) 2. cikkének 1. pontjában említett értékpapírosítási ügyletből vagy konstrukcióból származó pénzügyi eszköz vagy egyéb eszköz;”
5. A 8b. cikket el kell hagyni.
6. A 4. cikk (3) bekezdésének b) pontjában, az 5. cikk (6) bekezdése második albekezdésének b) pontjában és a 25a. cikkben a 8b. cikkekre való utalást el kell hagyni.

41. cikk

A 2011/61/EU irányelv módosítása

A 2011/61/EU irányelv 17. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

Amennyiben egy ABAK kitettségei között olyan értékpapírosítás szerepel, amely már nem felel meg az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) megállapított követelményeknek, az ABAK-nak az adott ABA befektetőinek legjobb érdekeit szem előtt tartva adott esetben intézkednie kell és korrekciós intézkedéseket kell hoznia.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.)”

42. cikk

A 648/2012/EU rendelet módosításai

A 648/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következő pontokkal egészül ki:
„30. »fedezett kötvény«: az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének követelményeit teljesítő kötvény;
31. »fedezettkötvény-struktúra«: a fedezett kötvény kibocsátója vagy a fedezett kötvény fedezetül szolgáló eszköz-állomány.”
2. A 4. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:
»(5) E cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó a fedezettkötvény-struktúrák által egy fedezett kötvénnyel kapcsolatban vagy a különleges célú gazdasági egység által az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett értékpapírosítással kapcsolatban kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében, feltéve, hogy:
a) különleges célú gazdasági egységek esetében a különleges célú gazdasági egység kizárólag olyan értékpapírosítással létrejött eszközöket bocsát ki, amelyek megfelelnek az (EU) 2017/2402 rendelet (értékpapírosítási rendelet) 18. és 19–22. vagy 23–26. cikkében foglalt követelményeknek;

- b) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletet kizárólag kamatláb- vagy devizanem-eltérés fedezésére használják a fedezett kötvény vagy értékpapírosítás keretében; és
- c) a fedezettkötvény-struktúra vagy a különleges célú gazdasági egység által a fedezett kötvénnyel vagy az értékpapírosítással kapcsolatban kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében a fedezett kötvény vagy értékpapírosítás konstrukciója megfelelően csökkenti a partnerkockázatot.

(6) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében, és figyelembe véve a szabályozási arbitrázs megakadályozásának szükségességét, az EFH-knak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgozniuk az annak megállapítására szolgáló kritériumok meghatározása céljából, hogy a fedezett kötvények és értékpapírosítások mely konstrukciói csökkentik megfelelően a partnerkockázatot az (5) bekezdés értelmében.

Az EFH-k az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2018. július 18-ig nyújtják be a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet vagy az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

3. A 11. cikk (15) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(15) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az európai felügyeleti hatóságoknak ki kell dolgozniuk a következőket meghatározó közös szabályozástechnikai standardok tervezetét:

- a) a (3) bekezdésnek való megfeleléshez szükséges kockázatkezelési eljárások, ideértve a biztosítékeszközre és az elkülönítésre vonatkozó megállapodások előírt szintjeit és típusát;
- b) a (6)–(10) bekezdés szerinti mentesség alkalmazása során a szerződő felek és az érintett illetékes hatóságok által követendő eljárások;
- c) az (5)–(10) bekezdésben említett alkalmazandó kritériumok, ideértve különösen azt, hogy mi tekinthető a saját eszközök azonnali áthelyezését vagy a kötelezettségek szerződő felek közötti visszafizetését gátló gyakorlati vagy jogi akadályoknak.

A fedezettkötvény-struktúrák által egy fedezett kötvénnyel kapcsolatban vagy a különleges célú gazdasági egységek által az e rendelet értelmében vett, az e rendelet 4. cikkének (5) bekezdésében megállapított feltételeket és az (EU) 2017/2402 rendelet (értékpapírosítási rendelet) 18., 19–22. vagy 23–26. cikkében megállapított követelményeket teljesítő értékpapírosítással kapcsolatban kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében előírt biztosítékok szintjét és típusát a fedezett kötvénnyel vagy az értékpapírosítással kapcsolatban fennálló biztosítéki megállapodások tekintetében az adott biztosíték cseréje kapcsán esetlegesen felmerülő akadályok figyelembevételével kell meghatározni.

Az EFH-k az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2018. július 18-ig nyújtják be a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap a szerződő fél jogi természetétől függően az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet vagy az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

43. cikk

Átmeneti rendelkezések

- (1) Ezt a rendeletet azon értékpapírosításokra kell alkalmazni, amelyek értékpapírjait 2019. január 1-jén vagy azt követően bocsátották ki, figyelemmel a (7) és a (8) bekezdésre.
- (2) Az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek azon értékpapírosítások tekintetében, amelyeknek az értékpapírjait 2019. január 1-jét megelőzően bocsátották ki, csak akkor használhatják az „STS” megjelölést vagy az „egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás” megjelölést vagy az említett kifejezésekre közvetlenül vagy közvetve utaló megjelölést, ha teljesülnek a 18. cikkben és az e cikk (3) bekezdésében előírt követelmények.
- (3) Azon értékpapírosítások, amelyeknek az értékpapírjait 2019. január 1-jét megelőzően bocsátották ki, és amelyek nem egy ABCP-ügylettel vagy egy ABCP-programmal kapcsolatos értékpapírosítási pozíciók, „STS”-nek minősülnek, amennyiben:
 - a) az említett értékpapírok kibocsátásuk időpontjában megfelelnek a 20. cikk (1)–(5), (7)–(9) és (11)–(13) bekezdésében, valamint a 21. cikk (1) és (3) bekezdésében előírt követelményeknek; és

b) a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítés időpontjában megfelelnek a 20. cikk (6) és (10) bekezdésében, a 21. cikk (2) és (4)–(10) bekezdésében, valamint a 22. cikk (1)–(5) bekezdésében előírt követelményeknek.

(4) A (3) bekezdés b) pontjának alkalmazásában:

a) a 22. cikk (2) bekezdésében a „kibocsátását megelőzően” szövegrész úgy értelmezendő, hogy „a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést megelőzően”;

b) a 22. cikk (3) bekezdésében „az értékpapírosítás árazását megelőzően” szövegrész úgy értelmezendő, hogy „a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést megelőzően”;

c) a 22. cikk (5) bekezdésében:

i. a második mondatban „az árazás előtt” szövegrész úgy értelmezendő, hogy „a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést megelőzően”;

ii. „az árazás előtt legalább tervezet vagy kezdeti változat formájában” szövegrész úgy értelmezendő, hogy „a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést megelőzően”;

iii. a negyedik mondatban előírt követelmény nem alkalmazandó;

iv. a 7. cikknek való megfelelésre való utalásokat úgy kell tekinteni, mintha a 7. cikk a 43. cikk (1) bekezdésétől eltérve alkalmazandó lenne az adott értékpapírosításokra.

(5) Az olyan értékpapírosítások tekintetében, amelyek értékpapírjait 2011. január 1-jén vagy azt követően, de 2019. január 1-jét megelőzően bocsátották ki, és az olyan értékpapírosítások tekintetében, amelyek értékpapírjait 2011. január 1-jét megelőzően bocsátották ki, és amelyeknél 2014. december 31-ét követően a kitettségek halmazába új alapul szolgáló kitettségeket vettek fel vagy a meglévőket más kitettségekkel helyettesítették, az 575/2013/EU rendeletben, a (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendeletben és a 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben megállapított előzetes vizsgálati kötelezettséget továbbra is e jogi aktusok 2018. december 31-én alkalmazandó változata szerint kell alkalmazni.

(6) Az olyan értékpapírosítások tekintetében, amelyek értékpapírjait 2019. január 1-jét megelőzően bocsátották ki, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában meghatározott hitelintézeteknek vagy befektetési vállalkozásoknak, a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosítóknak, a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározott viszontbiztosítóknak és a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alternatív befektetésialap-kezelőknek (ABAK-ok) az 575/2013/EU rendelet 405. cikkét, a 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet I., II. és III. fejezetét, valamint 22. cikkét, az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet 254. és 255. cikkét és a 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 51. cikkét továbbra is e jogi aktusok 2018. december 31-én alkalmazandó változata szerint kell alkalmazniuk.

(7) Ameddig a Bizottság által az e rendelet 6. cikkének (7) bekezdése alapján elfogadandó szabályozástechnikai standardok alkalmazandóvá nem válnak, az értékpapírosítást kezdeményezőknek, a szponzoroknak vagy az eredeti hitelezőknek az e rendelet 6. cikkében meghatározott kötelezettségek céljára a 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet I., II. és III. fejezetét, valamint 22. cikkét kell alkalmazniuk azon értékpapírosításokra, amelyeknek értékpapírjait 2019. január 1-jén vagy azt követően bocsátják ki.

(8) Ameddig a Bizottság által az e rendelet 7. cikke (3) bekezdése alapján elfogadandó szabályozástechnikai standardok alkalmazandóvá nem válnak, az értékpapírosítást kezdeményezőknek, a szponzoroknak és a különleges célú gazdasági egységeknek az e rendelet 7. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) és e) pontjában meghatározott kötelezettségek teljesítésének céljából e rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban rendelkezésre kell bocsátaniuk az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet I–VIII. mellékletében említett információkat.

(9) E cikk alkalmazásában, az olyan értékpapírosítások esetében, amelyek nem járnak értékpapírok kibocsátásával, „az olyan értékpapírosítások [...], amelyek értékpapírjait [...] bocsátották ki” hivatkozás a következőképpen értendő: „az olyan értékpapírosítások [...], amelyek eredeti értékpapírosítási pozícióit [...] hozták létre”, amennyiben ez a rendelet alkalmazandó az olyan értékpapírosításokra, amelyek 2019. január 1-jén vagy azt követően új értékpapírosítási pozíciókat eredményeznek.

44. cikk

Jelentések

Az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságának 2021. január 1-jéig, majd azután háromévente jelentést kell közzétennie a következőkről:

a) a 18–27. cikkben megállapított STS követelmények végrehajtása;

- b) az illetékes hatóságok által hozott intézkedések, az esetleg felmerült lényeges kockázatok és új sebezhető pontok, valamint a piaci résztvevőknek az értékpapírosítási dokumentáció további egységesítésére irányuló fellépései;
- c) az 5. cikkben megállapított előzetes vizsgálati követelmények és a 7. cikkben megállapított szerinti átláthatósági követelmények működése, valamint az uniós értékpapírosítási piac átláthatóságának szintje, ideértve azt is, hogy a 7. cikkben megállapított átláthatósági követelmények lehetővé teszik-e, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek a megbízhatóságuk teljesítéséhez szükséges piaci áttekintéssel;
- d) a 6. cikkben megállapított követelmények, ideértve azoknak a piaci szereplők általi betartását és a 6. cikk (3) bekezdése szerinti kockázatmenttartási módokat is.

45. cikk

Szintetikus értékpapírosítás

- (1) Az EBH-nak az ESMA-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve 2019. július 2-ig jelentést kell közzétenni az egyszerű, átlátható és egységesített – az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosításra korlátozott – szintetikus értékpapírosítás saját keretrendszerének megvalósíthatóságáról.
- (2) A Bizottság, figyelembe véve az EBH-nak az (1) bekezdésben említett jelentését, 2020. január 2-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az egyszerű, átlátható és egységesített – az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosításra korlátozott – szintetikus értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, és adott esetben jogalkotási javaslatot is készít.

46. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb 2022. január 1-éig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet működéséről, adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében.

A jelentésben figyelembe veszi különösen a 44. cikkben említett jelentések megállapításait, és értékeli a következőket:

- a) e rendeletnek és ezen belül az STS értékpapírosítási megnevezés bevezetésének hatása az uniós értékpapírosítási piac működésére, az értékpapírosítás hozzájárulása a reálgazdasághoz, különösen a kkv-k hitelhez jutásához és a befektetésekhez, valamint a pénzügyi vállalkozások összekapcsoltsága és a pénzügyi szektor stabilitása;
- b) a 6. cikk (3) bekezdésében említett módok használatában tapasztalható különbségek, a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdése e) pontjának iii. alpontja szerint szolgáltatott adatok alapján. Amennyiben a megállapítások azt mutatják, hogy a 6. cikk (3) bekezdésének a), b), c) és e) pontjában említett módok használata következtében megnőtt a prudenciális kockázat, fontolóra kell venni megfelelő korrekciós intézkedések meghozatalát;
- c) e rendelet alkalmazása óta aránytalanul megnövekedett-e a 7. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett ügyletek száma, és hogy a piaci szereplők úgy strukturálták-e az ügyleteket, hogy azzal megkerüljék a 7. cikk szerinti azon kötelezettségüket, mely szerint az értékpapírosítási adattárakon keresztül információkat kell szolgáltatniuk;
- d) ki kell-e bővíteni a 7. cikk szerinti adatszolgáltatási kötelezettséget oly módon, hogy az a 7. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett ügyletekre és a befektetői pozíciókra is vonatkozzon;
- e) az STS értékpapírosítás területén be lehet-e vezetni a harmadik országbeli értékpapírosítást kezdeményezőkre, szponzorokra és különleges célú gazdasági egységekre vonatkozó egyenértékűségi rendszert, figyelembe véve az értékpapírosítás terén történt nemzetközi fejleményeket és különösen az egyszerű, átlátható és összehasonlítható értékpapírosításra vonatkozó kezdeményezéseket;
- f) a 22. cikk (4) bekezdésében megállapított követelmények végrehajtása és az, hogy azokat ki kell-e terjeszteni az olyan értékpapírosításokra is, amelyeknél az alapul szolgáló kiterjesztés nem lakáshitel vagy gépjárműhitel vagy gépjárműlízing, a környezeti, társadalmi és irányítási információk szolgáltatásának érvényre juttatása érdekében;
- g) a 27. és 28. cikkben megállapított, harmadik felek által működtetett ellenőrzési rendszer megfelelősége, és hogy a 28. cikkben a harmadik feleknek adott felhatalmazásra vonatkozóan megállapított szabályozás kellő versenyt eredményez-e a harmadik felek között, és annak megvizsgálása, hogy a pénzügyi stabilitás érdekében szükség van-e változtatásokra a felügyeleti keretrel szemben; és

- h) szükséges-e kiegészíteni az e rendelettel megállapított értékpapírosítási keretet az olyan korlátozott tevékenységi engedéllyel rendelkező hitelintézetek rendszerének létrehozásával, amelyek ellátják a különleges célú gazdasági egységek feladatait és kizárólagos joggal rendelkeznek ahhoz, hogy kitettségeket vásároljanak az értékpapírosítást kezdeményezőktől, és a megvásárolt kitettségekből képzett követeléseket adjanak el a befektetőknek.

47. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk állapítja meg.
- (2) A Bizottságnak a 16. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2018. január 17-től kezdődő hatállyal.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 16. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 16. cikk (2) bekezdésének értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

48. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2019. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2017. december 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/2403 RENDELETE

(2017. december 12.)

a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az 1006/2008/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ létrehozta az uniós halászhajók uniós vizeken kívül folytatott halászati tevékenységeinek engedélyezésére és a harmadik országok hajóinak az uniós vizekhez való hozzáférésére szolgáló rendszert.
- (2) Az Unió szerződő fele az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezményének ⁽⁴⁾, valamint megerősítette az ENSZ 1995. augusztus 4-i Tengerjogi Egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról szóló, ENSZ-megállapodást ⁽⁵⁾. Azon nemzetközi rendelkezések meghatározzák azt az elvet, hogy minden államnak megfelelő intézkedéseket kell elfogadnia a tengeri erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás és az ezek megőrzésének biztosítása és a más államokkal e célból történő együttműködés érdekében.
- (3) Az Unió elfogadta az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló, 1993. november 24-i megállapodását ⁽⁶⁾. Az említett megállapodás előírásai szerint a szerződő feleknek tartózkodniuk kell annak engedélyezésétől, hogy hajókat nyílt tengeri halászatra használjanak fel olyan esetben, amikor bizonyos feltételek nem teljesülnek, továbbá szankciókat kell alkalmazniuk bizonyos jelentéstételi követelmények be nem tartása esetén.
- (4) Az Unió jóváhagyta a FAO-nak a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló, 2001-ben elfogadott nemzetközi cselekvési tervét (a továbbiakban: IPOA-IUU). Az IPOA-IUU és a FAO által a lobogó szerinti államok teljesítményére vonatkozóan 2014-ben elfogadott önkéntes iránymutatás hangsúlyozza, hogy a tengerek biológiai erőforrásai és a tengeri ökoszisztémák hosszú távú védelmének és fenntartható hasznosításának biztosítása a lobogó szerinti államok felelőssége. Az IPOA-IUU előírja, hogy egy lobogó szerinti államnak engedélyt kell kiadnia a lobogója alatt közlekedő hajóknak ahhoz, hogy a felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó területeken kívüli vizeken halásszanak. Az önkéntes iránymutatás azt is ajánlja, hogy a lobogó szerinti állam és a parti állam állítson ki engedélyt olyan esetben, amikor a halászati tevékenység végzésére valamely halászati hozzáférési megállapodás keretében vagy akár ilyen megállapodás keretén kívül kerül sor. Mindkét államnak meg kell győződnie arról, hogy a szóban forgó tevékenységek nem veszélyeztetik a parti állam vizeiben élő állományokat.

⁽¹⁾ HL C 303., 2016.8.19., 116. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2017.február 2-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. október 17-i (HL C 390., 2017.11.17., 1. o) álláspontja első olvasatban. Az Európai Parlament 2017. október 26-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ A Tanács 1006/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a közösségi halászhajók közösségi vizeken kívül folytatott halászati tevékenységeinek engedélyezéséről és a harmadik országok hajóinak közösségi vizekhez való hozzáféréséről, valamint a 2847/93/EGK és 1624/94/EK rendelet módosításáról, továbbá a 3317/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 33. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 98/392/EK határozata (1998. március 23.) az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. december 10-i tengerjogi egyezményének és az egyezmény XI. részének végrehajtásáról szóló, 1994. július 28-i megállapodásnak az Európai Közösség általi megkötéséről (HL L 179., 1998.6.23., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 98/414/EK határozata (1998. június 8.) az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség részéről való megerősítéséről (HL L 189., 1998.7.3., 14. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 96/428/EK határozata (1996. június 25.) a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló megállapodásnak a Közösség általi elfogadásáról (HL L 177., 1996.7.16., 24. o.).

- (5) 2014-ben a FAO valamennyi tagja – így az Unió és a fejlődő országok közé tartozó partnerei is – egyhangúlag elfogadta az élelmezésbiztonság és a szegénység felszámolása keretében a fenntartható kisüzemi halászat biztosítására vonatkozó önkéntes irányelveket. Ezek 5.7. pontja hangsúlyozza, hogy a kisüzemi halászatok érdekeit kellő módon meg kell vizsgálni azt megelőzően, hogy egyes államok az erőforrásokhoz való hozzáférésre irányuló megállapodást kötnének harmadik országokkal vagy harmadik felekkel. Az irányelvek szorgalmazzák a halászati erőforrások hosszú távú megőrzésére és fenntartható kiaknázására, valamint az élelmiszer-termelés ökológiai alapokra helyezésére irányuló intézkedések elfogadását, hangsúlyozva az uniós vizeken kívül folytatott halászati tevékenységekre vonatkozó környezetvédelmi normák fontosságát, amelyek az elővigyázatossági megközelítés mellett a halászati gazdálkodáshoz való ökoszisztéma-alapú megközelítést is magukban foglalják.
- (6) Amennyiben bizonyíték van arra, hogy már nem teljesülnek azon feltételek, amelyek a halászati engedély kiállításának alapjául szolgáltak, a lobogó szerinti tagállam meghozza a megfelelő intézkedéseket, ideértve az engedély módosítását vagy visszavonását és szükség esetén hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók kiszabását. Amennyiben regionális halászati gazdálkodási szervezetekbe vagy fenntartható halászati partnerségi megállapodások keretében tartozó halászatok esetében egy uniós haláshajó nem teljesíti a halászati engedély kiállításához szükséges feltételeket, és az adott tagállam még azt követően sem teszi meg a megfelelő intézkedéseket a helyzet orvoslása érdekében, hogy a Bizottság erre felszólította, a Bizottságnak meg kell állapítania, hogy nem került meghozatalra megfelelő intézkedés. Következésképpen a Bizottságnak további intézkedéseket kell hoznia annak céljából, hogy az érintett hajó mindaddig ne folytathasson halászati tevékenységet, amíg a feltételek nem teljesülnek.
- (7) A fenntartható fejlődésről szóló 2015. szeptember 25-i ENSZ-csúcstalálkozón az Unió elkötelezte magát a határozat végrehajtása mellett, amely tartalmazza az „Alakítsuk át világunkat: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend” című záródokumentumot, amely magában foglalja „Az óceánok, tengerek és tengeri erőforrások megőrzése és fenntartható hasznosítása a fenntartható fejlődés céljait követve” elnevezésű 14., illetve „A fenntartható fogyasztási és termelési minták biztosítása” elnevezésű 12. fenntartható fejlesztési célt, valamint ezek célkitűzéseit.
- (8) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) szerint a közös halászati politika célja annak biztosítása, hogy a halászati tevékenységek környezeti, gazdasági és társadalmi szempontból fenntarthatóak legyenek, végzésük összhangban legyen a gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyök elérésére és a halállományok helyreállítására és olyan szinten tartására irányuló célkitűzésekkel, amelyek meghaladják a maximális fenntartható hozamot eredményező szintet, valamint hogy hozzájáruljanak az élelmiszer-ellátás biztosításához. E szakpolitika végrehajtása során az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikke (1) bekezdésének második albekezdésének megfelelően figyelembe kell továbbá venni a fejlesztési együttműködési célkitűzéseket is.
- (9) Az alaprendelet előírja továbbá, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodások az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 62. cikkének (2) és (3) bekezdésében említettek szerint a többletfogásokra korlátozódjanak.
- (10) Az alaprendelet kiemeli, hogy az Uniónak nemzetközi szinten népszerűsítene kell a közös halászati politika célkitűzéseit, és biztosítania kell, hogy az uniós vizeken kívül folytatott uniós halászati tevékenységek az alkalmazandó uniós jogban foglalt elvekkel és előírásokkal azonos elveken és előírásokon alapuljanak, valamint egyenlő versenyfeltételeket kell szorgalmaznia az uniós piaci szereplők és a harmadik országbeli piaci szereplők számára.
- (11) Az 1006/2008/EK rendelet közös alapot volt hivatott létrehozni az uniós hajók által az uniós vizeken kívül folytatott halászati tevékenységek engedélyezésére a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem támogatása érdekében, valamint abból a célból, hogy az uniós flotta a világ minden pontján jobban ellenőrizhető és nyomon követhető legyen, továbbá megteremtette a harmadik országbeli hajók uniós vizeken történő halászásának engedélyezésére vonatkozó feltételeket.
- (12) A 1005/2005/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ (a továbbiakban: az IUU-rendelet) elfogadására az 1006/2008/EK tanácsi rendelet elfogadásával párhuzamosan került sor, az 1224/2009/EK tanácsi rendelet⁽³⁾ (a továbbiakban: ellenőrzési rendelet) pedig egy évvel később fogadták el. Ezek a rendeletek alkotják a közös halászati politika ellenőrzési és végrehajtási rendszerének három pillérét.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1005/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

- (13) Az IUU-rendelet, a halászati tevékenységek engedélyezéséről szóló rendelet és az ellenőrzési rendelet végrehajtása azonban nem volt következetes: következtetések merültek fel különösen a halászati tevékenységek engedélyezéséről szóló rendelet és az ellenőrzési rendelet között. A halászati tevékenységek engedélyezéséről szóló rendelet végrehajtása során több joghézagra derült fény, mivel a rendelet nem szabályozott bizonyos, ellenőrzéssel összefüggő kihívásokat, például a hajóbérlést, az átlobogózást és az uniós halászhajóknak harmadik országok illetékes hatóságai által valamely fenntartható halászati partnerségi megállapodás keretén kívül megadott halászati engedélyek (a továbbiakban: magánengedélyek) kérdését. Emellett egyes jelentéstételi kötelezettségek is nehézséget okoztak csakis, mint az igazgatási feladatoknak a tagállamok és a Bizottság közötti megosztása.
- (14) E rendelet abból az alapelvből indul ki, hogy az uniós hajók által uniós vizeken kívül folytatott halászatot a lobogó szerinti tagállam engedélyéhez kell kötni, és az említett tagállamnak – függetlenül attól, hogy a hajó hol és milyen keretek között halászik – megfelelő módon nyomon kell követnie a hajó tevékenységét. Az engedélyek kiadását egységes alapvető jogosultsági kritériumok teljesítéséhez kell kötni. A tagállamok által gyűjtött és a Bizottságnak szolgáltatott információknak lehetővé kell tenniük a Bizottság számára, hogy bármikor beavatkozhasson bármely uniós halászhajó uniós vizeken kívül folytatott halászati műveleteinek nyomon követésébe.
- (15) Az utóbbi években jelentős fejlődés ment végbe az Unió külső halászati politikájában, valamint a fenntartható halászati partnerségi megállapodások feltételei és a rendelkezések betartatásának gondossága tekintetében. A fenntartható halászati partnerségi megállapodások keretén belül az Unió érdekeinek a hozzáférési jogok és feltételek tekintetében történő védelme ezért az Unió külső halászati politikájának egyik kiemelt célkitűzése kell, hogy legyen, továbbá hasonló feltételeket kell alkalmazni az Unió fenntartható halászati partnerségi megállapodásainak hatályán kívül eső tevékenységekre is.
- (16) A segédhajók jelentősen befolyásolhatják a halászhajók halászati műveletének végzését és az általuk kifogható halmennyiséget. Ezért azokat figyelembe kell venni az e rendeletben meghatározott engedélyezési és jelentéstételi eljárásokban.
- (17) Az átlobogózási műveletek akkor jelentenek problémát, ha céljuk a közös halászati politika szabályainak vagy a hatályos állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseknek a megkerülése. Az Uniónak ezért képesnek kell lennie az ilyen műveletek meghatározására, észlelésére és megakadályozására. Egy uniós piaci szereplő tulajdonában álló hajó teljes élettartamán keresztül biztosítani kell a visszakéreshetőséget és a szabálykövető magatartás megfelelő nyomon követését függetlenül attól, hogy a hajó mely ország vagy országok lobogója alatt folytatja tevékenységét. E célt szolgálja az a követelmény is, amely szerint – amennyiben ezt uniós jog előírja – a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek (IMO) minden egyes hajónak egyedi hajóazonosító számot kell adnia.
- (18) Harmadik országok vizein az uniós hajók az Unió és valamely harmadik ország között megkötött fenntartható halászati partnerségi megállapodás rendelkezései alapján vagy – amennyiben nincs hatályban ilyen megállapodás – harmadik országok által kiadott halászati magánengedélyek alapján folytathatnak tevékenységet. E tevékenységeket mindkét esetben átlátható és fenntartható módon kell végezni. A lobogó szerinti tagállamok engedélyezhetik a lobogójuk alatt közlekedő hajóknak, hogy – meghatározott kritériumok és felügyelet mellett – olyan harmadik országoktól, amelyek parti államok magánengedélyeket kérelmezzenek és szerezzenek be. A halászati művelet engedélyezni kell, amint a lobogó szerinti tagállam meggyőződött arról, hogy az nem veszélyezteti a fenntarthatóságot, és a Bizottság ez ellen nem emel kellően indokolt kifogást. A piaci szereplő a halászati tevékenységet csak azt követően kezdheti meg, hogy a lobogó szerinti tagállamtól és a parti államtól is beszerezte az erre vonatkozó engedélyt.
- (19) Az uniós halászhajók nem halászhatnak olyan harmadik országok joghatósága alá vagy felségterületéhez tartozó vizeken, amelyekkel az Uniónak van ugyan megállapodása, de hatályos jegyzőkönyve nincs. Ilyen megállapodás esetében, amennyiben legalább három éve nem volt hatályban jegyzőkönyv, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia e helyzet kiváltó okait és meg kell tennie a megfelelő lépéseket, ami magában foglalhatja azt is, hogy javasolja egy új jegyzőkönyvre irányuló tárgyalások megkezdését.
- (20) A fenntartható halászati partnerségi megállapodásokhoz kapcsolódó jelenség az alacsony kihasználtságú halászati lehetőségek újraelosztása, ami akkor fordul elő, ha a vonatkozó tanácsi rendeletekkel kiosztott halászati lehetőségeket a tagállamok nem használják fel teljes mértékben. Mivel a fenntartható halászati partnerségi megállapodásokban megállapított hozzáférési költségeket nagyrészt az Unió általános költségvetése fedezi, az ideiglenes újraelosztási és felosztási rendszer elengedhetetlen az Unió pénzügyi érdekeinek védelméhez, valamint annak biztosításához, hogy egyetlen kifizetett halászati lehetőség se menjen veszendőbe. Ezért egyértelműbbé és hatékonyabbá kell tenni az említett elosztási rendszereket, amely mechanizmushoz kizárólag végső esetben lehet fordulni. Alkalmazása csak ideiglenes jellegű lehet, és nem befolyásolhatja a halászati lehetőségek tagállamok közötti, a viszonylagos stabilitás elvével összhangban lévő eredeti kiosztását. Újraelosztásra csak akkor kerülhet sor, ha az érintett tagállamok már lemondtak a halászati lehetőségek egymás közötti cseréjére vonatkozó jogaikról, és azt elsősorban a vegyes halászatot lehetővé tevő fenntartható halászati partnerségi megállapodásokkal összefüggésben kell megvalósítani.

- (21) Azon harmadik országok esetében, amelyek nem szerződő felei egy regionális halászati gazdálkodási szervezetnek, az Unió az érintett harmadik ország az adott regionális halászati gazdálkodási szervezethez való csatlakozásának elősegítése céljából az ágazati támogatás egy részét elkülönítheti azon harmadik országok számára, amelyekkel megfontolás tárgyát képezi fenntartható halászati partnerségi megállapodás megkötése.
- (22) A regionális halászati gazdálkodási szervezetek égisze alatt és a nyílt tengeren végzett halászati műveleteket a lobogó szerinti tagállamoknak is engedélyezniük kell, valamint e tevékenységeknek meg kell felelniük a regionális halászati gazdálkodási szervezetek külön szabályainak vagy a nyílt tengeren folytatott halászati műveletekre irányadó uniós jogszabályoknak.
- (23) Az Európai Unió regionális halászati gazdálkodási szervezetekben vállalt nemzetközi kötelezettségeinek végrehajtása érdekében és az alaprendelet 28. cikkében említett célkitűzésekkel összhangban az Uniónak ösztönöznie kell az időközönkénti teljesítményértékelések független szervek általi elvégzését, és aktív szerepet kell játszania abban, hogy minden olyan regionális halászati gazdálkodási szervezetben, amelynek szerződő fele, végrehajtási bizottságokat állítsanak fel és megerősítsék azokat. Ennek kapcsán biztosítania kell mindenekelőtt azt, hogy ezek a végrehajtási bizottságok elvégezzék a külső halászati politika és a regionális halászati gazdálkodási szervezetben elhatározott intézkedések végrehajtásának általános felügyeletét.
- (24) Fontos a hajóbérleti megállapodások hatékony irányítása annak biztosítása céljából, hogy ne kerüljön veszélybe az állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések hatékonysága, valamint hogy biztosított legyen a tengerek biológiai erőforrásainak fenntartható kiaknázása. Ezért létre kell hozni egy olyan jogi keretet, amely elősegíti, hogy az Unió az illetékes regionális halászati gazdálkodási szervezet által elfogadottak alapján szorosabban figyelemmel kísérje a valamely uniós vagy uniós piaci szereplők által bérelt halászhajók tevékenységét.
- (25) A tengeri átrakás kiesik a lobogó szerinti vagy a parti állam mindenfajta megfelelő ellenőrzéséből, és így lehetőséget jelent arra, hogy a piaci szereplők jogellenes fogást szállítsanak. Az uniós hajók által a nyílt tengeren és magán-engedélyek alapján végrehajtott átrakásokat előzetesen be kell jelenteni, amennyiben erre kikötőn kívül kerül sor. A tagállamoknak évente egyszer tájékoztatniuk kell a Bizottságot a hajóik által végrehajtott valamennyi átrakási műveletről.
- (26) Az eljárásoknak az uniós és harmadik országbeli piaci szereplők, valamint illetékes hatóságai számára átláthatónak és kiszámíthatónak kell lenniük.
- (27) Az ellenőrzési rendelet előírásai szerint biztosítani kell az adatoknak a tagállamok és a Bizottság közötti elektronikus cseréjét. A tagállamok felelnek a flottáikkal és halászati műveleteikkel kapcsolatban megkért minden adat összegyűjtéséért, azok kezeléséért és a Bizottság számára való rendelkezésre bocsátásáért. Ezen túlmenően a tagállamoknak az adatgyűjtési tevékenységek összehangolása érdekében együtt kell működniük egymással, a Bizottsággal és adott esetben harmadik országokkal.
- (28) Az uniós halászati engedélyekre vonatkozó információk átláthatóságának és hozzáférhetőségének javítása érdekében a Bizottságnak létre kell hoznia a halászati engedélyek elektronikus adatbázisát, amelynek egy nyilvános és egy biztonságos részből kell állnia. A halászati engedélyek uniós adatbázisában személyes adatok is szerepelni fognak. A személyes adatok e rendelet alapján történő kezelésének összhangban kell lennie a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾, a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²⁾ és az alkalmazandó nemzeti jogszabályokkal.
- (29) A valamely harmadik ország lobogója alatt közlekedő halászhajók uniós vizekhez való hozzáféréseinek megfelelő kezelése érdekében a vonatkozó szabályoknak az ellenőrzési rendeletnek megfelelően összhangban kell állniuk az uniós halászhajókra irányadó szabályokkal. Ezen belül az említett rendeletnek a fogási adatok és a fogáshoz kapcsolódó adatok bejelentéséről szóló 33. cikkét az uniós vizeken halászó harmadik országbeli hajókra is alkalmazni kell.
- (30) Azokat a harmadik országbeli halászhajókat, amelyek az uniós vizeken való áthaladáskor nem rendelkeznek az e rendelet keretében kiállított engedéllyel, kötelezni kell arra, hogy halászeszközeiket úgy szereljék fel, hogy azokat halászati műveletek végzéséhez ne lehessen könnyen használatba venni.
- (31) A tagállamokat felelősségi körébe kell tartozzon a harmadik országbeli hajók uniós vizeken folytatott halászati műveleteinek ellenőrzése, jogsértések feltárása esetén pedig az is, hogy a jogsértéseket az ellenőrzési rendelet 93. cikke szerint rögzítsék a jogsértések nemzeti nyilvántartásában.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

- (32) Azon harmadik országbeli halászhajóknak, amelyekkel a halászati lehetőségek cseréjéről vagy közös gazdálkodásról szóló megállapodás van érvényben, tiszteletben kell tartaniuk az uniós vizekben a saját lobogó szerinti államuk által a részükre kiosztott kvótákat. Amennyiben harmadik országbeli hajók túlhalásszák a részükre az adott állományok tekintetében az uniós vizekre vonatkozóan kiosztott kvótákat, a Bizottságnak az adott mennyiségeket le kell vonnia az érintett harmadik országok részére a következő évekre vonatkozóan kiosztott kvótákból. Ilyen esetekben a túlhalászás esetén a Bizottság által végrehajtandó kvótalevonást úgy kell érteni, mint a parti államokkal való egyeztetés keretében a Bizottság által tett javaslatot.
- (33) Az engedélyezési eljárások egyszerűsítése érdekében a tagállamoknak és a Bizottságnak közös adatcsere- és adattárolási rendszert kell használniuk annak érdekében, hogy a szükséges információkat és frissítéseket a lehető legkisebb adminisztratív teher mellett rendelkezésre lehessen bocsátani.
- (34) A technológiai fejlődés és az esetleg a későbbiekben felmerülő új nemzetközi jogi követelmények figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az e rendelet mellékletét érintő módosítások elfogadására vonatkozóan, amely megállapítja a piaci szereplők által a halászati engedély megszerzéséhez benyújtandó információk listáját, továbbá a halászati engedélyek 10. cikkben szereplő feltételeinek kiegészítésére vonatkozóan, amennyiben az az Unió és az Unióval megállapodást kötött harmadik országok közötti konzultációk eredményeinek vagy az olyan parti államokkal kötött megállapodások eredményeinek az Unió jogban való szerepeltetéséhez szükséges, amelyekkel a halállomány közös. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽¹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (35) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a halászati engedélyekhez szükséges adatok rögzítése és formátuma, valamint az adatoknak a tagállamoktól a Bizottsághoz és a halászati engedélyek uniós adatbázisába történő továbbítása tekintetében, továbbá azért, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodásokra vonatkozó, meglévő jegyzőkönyvek alapján az 1006/2008/EK rendelet 10. cikke rendelkezéseinek megfelelő átmeneti intézkedések keretében határozassanak a fel nem használt halászati lehetőségek ideiglenes újraelosztásáról. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (36) A halászati engedélyek uniós adatbázisának működőképessé tételéhez, továbbá annak lehetővé tételéhez, hogy a tagállamok teljesíteni tudják az adatok továbbításához szükséges technikai követelményeket, a Bizottságnak az érintett tagállamok számára technikai segítséget kell nyújtania, hogy lehetővé tegye számukra az elektronikus adattovábbítást. A tagállamok az 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ 76. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében továbbá pénzügyi segítséget kérhetnek az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból.
- (37) A szükséges módosítások számára és fontosságára való tekintettel az 1006/2008/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

E rendelet megállapítja az alábbiakra vonatkozó halászati engedélyek kiadására és kezelésére vonatkozó szabályokat:

- a) egy harmadik ország felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken, valamely olyan regionális halászati gazdálkodási szervezet égisze alatt, amelynek az Unió szerződő fele, uniós vizeken vagy azokon kívül, vagy a nyílt tengeren halászati műveletet végző uniós halászhajók; és

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 508/2014/EU rendelete (2014. május 15.) az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendelet, valamint az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 149., 2014.5.20., 1. o.).

- b) uniós vizeken halászati műveletet végző harmadik országbeli halászhajók.

2. cikk

Kapcsolat a nemzetközi és az uniós joggal

Ez a rendelet az alábbiak sérelme nélkül alkalmazandó:

- a) az Unió és harmadik országok között megkötött fenntartható halászati partnerségi megállapodások és más halászati megállapodások rendelkezései;
- b) az olyan regionális halászati gazdálkodási szervezetek által elfogadott rendelkezések, amelyeknek az Unió szerződő fele;
- c) az a) vagy b) pontban említett rendelkezéseket végrehajtó vagy átültető uniós jog.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában az alaprendelet 4. cikkében, valamint az IUU-rendelet 2. cikkének 1–4., 15., 16. és 22. pontjában megállapított fogalommeghatározások az irányadók, kivéve ha ez a rendelet másképp rendelkezik.

(2) E rendelet alkalmazásában ezen túlmenően az alábbi fogalommeghatározásokat is alkalmazni kell:

- a) „segédhajó”: a fedélzeten szállított vízi járműtől eltérő, halfogásra vagy a halak odavonzására kialakított, működő halászeszközzel fel nem szerelt hajó, amely megkönnyíti, segíti vagy előkészíti a halászati műveleteket;
- b) „halászati engedély” uniós halászhajó vonatkozásában:

— az ellenőrzési rendelet 4. cikkének 10. pontjában említett engedély,

— uniós halászhajó számára valamely harmadik ország által kiadott engedély, amelynek birtokában az adott hajó az említett harmadik ország felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken meghatározott időtartamon belül, meghatározott területen, illetve adott halfajok vonatkozásában, meghatározott feltételek mellett meghatározott halászati műveleteket végezhet,

és harmadik országbeli halászhajó vonatkozásában olyan engedély, amelynek birtokában az adott hajó az uniós vizeken meghatározott időtartamon belül, meghatározott területen, illetve adott halászat vonatkozásában, meghatározott feltételek mellett meghatározott halászati műveleteket végezhet;

- c) „magánengedély”: harmadik ország illetékes hatósága által valamely uniós halászhajó részére fenntartható halászati partnerségi megállapodás vagy a halászati lehetőségek cseréjéről és a közös érdekeltségű fajok állományaiával való közös gazdálkodásról szóló megállapodás keretén kívül kiállított halászati engedély;
- d) „harmadik országok vizei”: harmadik országok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizek. E rendelet alkalmazásában valamely tagállam nem uniós vizei harmadik országok vizeinek tekintendők;
- e) „megfigyelői program”: valamely regionális halászati gazdálkodási szervezet, egy fenntartható halászati partnerségi megállapodás, egy harmadik ország vagy egy tagállam égisze alatt működő olyan program, amelynek keretében megfigyelők – például ha azt az alkalmazandó megfigyelői program kifejezetten előírja – halászhajók fedélzetére szállnak annak ellenőrzése végett, hogy a hajók megfelelnek-e az adott regionális halászati gazdálkodási szervezet vagy adott harmadik ország által vagy az adott fenntartható halászati partnerségi megállapodás alapján elfogadott szabályoknak.
- f) „bérbevétel”: olyan megállapodás, amelynek révén egy piaci szereplő tagállami lobogó alatt közlekedő valamely halászhajóval egy másik tagállamban vagy egy harmadik országban lobogóváltás nélkül, meghatározott időtartamra szerződik;
- g) „halászati művelet”: minden, a halak felkutatásával, az aktív halászeszközök kivetésével, vontatásával és fedélzetre húzásával, a passzív halászeszközök kihelyezésével, lemerítésével, kiemelésével vagy áthelyezésével, valamint az ejtett fogásnak a halászeszközből, a tartóhálóból vagy a szállítóketrecből hizlaló- és tenyésztőketrecekbe történő áthelyezésével kapcsolatos tevékenység.

II. CÍM

UNIÓS HALÁSZHAJÓK ÁLTAL UNIÓS VIZEKEN KÍVÜL FOLYTATOTT HALÁSZATI MŰVELETEK

I. FEJEZET

Közös rendelkezések

4. cikk

Általános elv

Az illetékes szervezet vagy harmadik ország engedélyének beszerzésére vonatkozó követelmény sérelme nélkül az uniós halászhajók csak akkor folytathatnak halászati műveleteket uniós vizeken kívül, ha azt a lobogójuk szerinti tagállam engedélyezte és az adott halászati művelet szerepel a II–V. fejezet szerint kiállított érvényes halászati engedélyben.

5. cikk

Jogosultsági kritériumok

(1) Uniós vizeken kívül folytatott műveletekre a lobogó szerinti tagállamok csak akkor állíthatnak ki halászati engedélyt, ha:

- a) a mellékletben, illetve az adott fenntartható halászati partnerségi megállapodásban vagy az adott regionális halászati gazdálkodási szervezet keretében meghatározott követelményeknek megfelelően teljes körű és pontos információt kaptak a halászhajóról és segédhajójáról vagy segédhajóiról, a nem uniós segédhajókat is beleértve;
- b) a halászhajó érvényes halászati jogosítvánnyal rendelkezik az ellenőrzési rendelet 6. cikke értelmében;
- c) a halászhajó és minden segédhajója alkalmazza az IMO megfelelő hajóazonosítósám-rendszerét, amennyiben azt az uniós jog előírja;
- d) a halászhajó nem szerepel regionális halászati gazdálkodási szervezet és/vagy az Unió által az IUU-rendelet alapján elfogadott IUU-hajólistán;
- e) adott esetben a lobogó szerinti tagállam számára az érintett halászati megállapodás keretében vagy a regionális halászati gazdálkodási szervezet vonatkozó rendelkezései alapján halászati lehetőségek állnak rendelkezésre; és
- f) a halászhajó megfelel a 6. cikkben meghatározott követelményeknek, amennyiben ezek alkalmazandók.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 44. cikkel összhangban a melléklet módosítását célzó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, annak érdekében, hogy biztosítsa a halászhajók által ezen rendelet értelmében folytatott tevékenységek megfelelő nyomon követését, különösen a halászati megállapodásokból következő új adatszolgáltatási követelmények bevezetése vagy az információs technológiák fejlesztése révén.

6. cikk

Átlobogózás

(1) Ez a cikk azokra a hajókra vonatkozik, amelyeket a halászati engedély iránti kérelem időpontja előtti öt év során:

- a) töröltek az uniós halászflootta-nyilvántartásból és átlobogóztak valamely harmadik országba; és
- b) az uniós halászflootta-nyilvántartásba újra felvettek.

(2) A lobogó szerinti tagállam csak akkor állíthat ki halászati engedélyt, ha meggyőződött arról, hogy az (1) bekezdésben említett hajó abban az időszakban, amikor valamely harmadik ország lobogója alatt folytatott tevékenységet:

- a) nem vett részt jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatban;

- b) nem folytatott tevékenységet olyan harmadik ország vizein, amelyet az 1026/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok közé soroltak;
- c) nem folytatott tevékenységet az IUU-rendelet 33. cikke szerinti nem együttműködőként nyilvántartott harmadik ország vizein; valamint
- d) nem folytatott tevékenységet az IUU-rendelet 31. cikke értelmében a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben nem együttműködőként azonosított harmadik ország vizein azon hathetes időszak után, amely a szóban forgó harmadik ország nem együttműködőnek minősítéséről szóló bizottsági határozat elfogadását követte, kivéve az abban az esetben végzett műveleteket, amikor a Tanács elutasította a harmadik ország az említett rendelet 33. cikke értelmében vett nem együttműködőnek minősítésére irányuló javaslatot.

(3) E célból a piaci szereplők kötelesek megadni az azon időszakot érintő, a lobogó szerinti tagállam által megkért következő információkat, amelynek során a hajó valamely harmadik ország lobogója alatt folytatott műveleteket:

- a) a vonatkozó időszakban ejtett fogások és alkalmazott halászati erőfelfejtés bejelentése, a lobogó szerinti harmadik állam előírásai szerint;
- b) valamennyi olyan halászati engedély másolata, amelyek a vonatkozó időszakban halászati műveletek végzését engedélyezik;
- c) amennyiben a hajót átlobogózták, a harmadik ország által tett hivatalos nyilatkozat, amely felsorolja azokat a szankciókat, amelyeket a hajóra vagy a piaci szereplőre a vonatkozó időszakban kiszabtak;
- d) a lobogó szerinti országok hiánytalan felsorolása azon időszakra vonatkozóan, amikor a hajó nem szerepelt az uniós flottanyilvántartásban.

(4) A lobogó szerinti tagállamok nem állíthatnak ki halászati engedélyt, ha a hajót átlobogózták olyan harmadik országban:

- a) amelyet az IUU-rendelet 33. cikke értelmében a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben nem együttműködő országgént vettek jegyzékbe; vagy
- b) amelyet az IUU-rendelet 31. cikke értelmében a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben nem együttműködő országgént vettek jegyzékbe azon hathetes időszak után, amely a szóban forgó harmadik ország nem együttműködőnek minősítéséről szóló bizottsági határozat elfogadását követte, kivéve az abban az esetben végzett műveleteket, amikor a Tanács elutasította a harmadik ország az említett rendelet 33. cikke értelmében vett nem együttműködőnek minősítésére irányuló javaslatot. vagy
- c) amelyet az 1026/2012/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok közé soroltak.

(5) A (4) bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, amennyiben a lobogó szerinti tagállam meggyőződött arról, hogy a (2) bekezdés b)–d) pontjában, illetve a (4) bekezdés a)–c) pontjában leírt körülmények fennállása esetén a piaci szereplő:

- a) beszüntette a halászati műveleteket; és
- b) haladéktalanul megkezdte a hajónak a harmadik ország hajórajstromából való eltávolítására irányuló adminisztratív eljárásokat.

7. cikk

A halászati engedélyek kezelése

(1) Halászati engedély kérelmezésekor a piaci szereplőknek hiánytalan és pontos adatokkal kell szolgálnia a lobogó szerinti tagállamnak.

(2) A piaci szereplők a vonatkozó adatokban bekövetkező bármilyen változásról kötelesek haladéktalanul értesíteni a lobogó szerinti tagállamot.

(3) A lobogó szerinti tagállamok adott rendszerességgel nyomon követik, hogy a halászati engedély kiállításának alapját képező feltételek továbbra is teljesülnek-e a szóban forgó engedély érvényességi időszakában.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1026/2012/EU rendelete (2012. október 25.) a halállományok megőrzésére irányuló, a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok esetében alkalmazandó egyes intézkedésekről (HL L 136., 2012.11.14., 34. o.).

(4) Amennyiben a harmadik bekezdésben említett nyomon követési tevékenységek végső eredménye alapján bizonyíték van arra, hogy már nem teljesülnek azok a feltételek, amelyek a halászati engedély kiállításának alapjául szolgáltak, a lobogó szerinti tagállam megteszi a megfelelő intézkedéseket, ideértve az engedély módosítását vagy visszavonását és szükség esetén szankciók kiszabását. A lobogó szerinti tagállamoknak a jogsértések büntetéseként kellően szigorú szankciókat kell kiszabniuk a szabályok betartásának és annak biztosításához, hogy megelőzzék a jogsértéseket és megfosszák az elkövetőket a jogsértésből eredő előnyöktől. Erről a lobogó szerinti tagállam haladéktalanul értesíti a piaci szereplőt és a Bizottságot. A Bizottság adott esetben ennek megfelelően értesíti az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetet vagy harmadik országot.

(5) A Bizottság indokolással ellátott kérésére a lobogó szerinti tagállamok meghozzák a (4) bekezdésben előírt megfelelő intézkedéseket azon jogsértések esetében, amelyek – amennyiben az Unió szerződő fél – a regionális halászati gazdálkodási szervezet által, illetve a fenntartható halászati partnerségi megállapodás keretében a tengeri biológiai erőforrásokra vonatkozóan elfogadott állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések tekintetében történhetnek.

(6) Amennyiben az Unió valamely regionális halászati gazdálkodási szervezet szerződő fele és valamely uniós halászhajó a regionális halászati gazdálkodási szervezet ellenőrző vizsgálati zárójelentésében megállapítottak szerint nem felel meg a 21. cikk b) pontjában meghatározott feltételeknek, és a lobogó szerinti tagállam elmulasztja az e cikk (4) bekezdésében előírt megfelelő intézkedések meghozatalát, a Bizottság határozatban felszólíthatja az érintett, lobogó szerinti tagállamot annak biztosítására, hogy az uniós halászhajó megfeleljen az előírt követelményeknek.

Amennyiben a szóban forgó, lobogó szerinti tagállam elmulasztja 15 napon belül meghozni az első albekezdésben említett bizottsági határozat betartásához szükséges megfelelő intézkedéseket, a Bizottság megküldi a halászhajók 22. cikkben említett frissített adatait a regionális halászati gazdálkodási szervezet titkárságának, hogy az felfüggeszse az érintett hajó tevékenységét. A Bizottság értesíti a lobogó szerinti tagállamot az intézkedéséről. A lobogó szerinti tagállam értesíti a piaci szereplőt a Bizottság intézkedéséről.

(7) Amennyiben az Unió valamely harmadik országgal fenntartható halászati partnerségi megállapodást kötött, és valamely uniós halászhajó az illetékes hatóságok ellenőrző vizsgálati zárójelentésében megállapítottak szerint nem felel meg a 10. cikk b) pontjában meghatározott feltételeknek, és a lobogó szerinti tagállam elmulasztja az e cikk (4) bekezdésében előírt megfelelő intézkedések meghozatalát, a Bizottság határozatban felszólíthatja az érintett, lobogó szerinti tagállamot annak biztosítására, hogy az uniós halászhajó megfeleljen az előírt követelményeknek.

Amennyiben a szóban forgó, lobogó szerinti tagállam elmulasztja 15 napon belüli meghozni az első albekezdésben említett bizottsági határozat betartásához szükséges megfelelő intézkedéseket, a Bizottság megküldi a halászhajók frissített adatait a harmadik országnak, hogy az felfüggeszse az érintett uniós halászhajó tevékenységét. A Bizottság értesíti a lobogó szerinti tagállamot az intézkedéséről. A lobogó szerinti tagállam értesíti a piaci szereplőt a Bizottság intézkedéséről.

II. FEJEZET

Uniós halászhajók által harmadik országok vizein folytatott halászati műveletek

1. Szakasz

Fenntartható halászati partnerségi megállapodások hatálya alá tartozó halászati műveletek

8. cikk

Hatály

Ez a szakasz az uniós halászhajók által harmadik országok vizein, fenntartható halászati partnerségi megállapodások keretében folytatott halászati műveletekre vonatkozik.

9. cikk

Tagság a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben

Az uniós halászhajók valamely harmadik ország vizein csak akkor végezhetnek halászati műveleteket a regionális halászati gazdálkodási szervezetek valamelyike által kezelt állományokra irányulóan, ha a szóban forgó harmadik ország az adott szervezet szerződő fele.

10. cikk

A lobogó szerinti tagállam által kiállított halászati engedélyekhez kapcsolódó feltételek

Fenntartható halászati partnerségi megállapodások keretében harmadik országok vizein folytatott halászati műveletekre vonatkozóan a lobogó szerinti tagállam csak akkor állíthat ki halászati engedélyt, ha:

a) teljesülnek az 5. cikkben meghatározott jogosultsági kritériumok;

- b) teljesülnek a vonatkozó fenntartható halászati partnerségi megállapodásban meghatározott feltételek;
- c) a piaci szereplő kifizetett minden a vonatkozó megállapodások szerint fizetendő díjat, ideértve adott esetben a jogerős és kötelező erejű bírósági vagy közigazgatási határozattal megállapított kapcsolódó pénzbírságokat is; és
- d) a halászhajó érvényes halászati engedéllyel rendelkezik, amelyet az a harmadik ország állított ki, amelynek a halászati művelet végzési helye szerinti vizek a felségterületéhez, illetve joghatósága alá tartoznak.

11. cikk

A harmadik országok által kiállított halászati engedélyek megszerzésének eljárása

- (1) A 10. cikk d) pontjának alkalmazásában az a lobogó szerinti tagállam, amely meggyőződött arról, hogy a 10. cikk a)–c) pontjában megállapított feltételek teljesülnek, megküldi a Bizottságnak a harmadik ország engedélye iránti kapcsolódó kérelmet.
- (2) Az (1) bekezdésben említett kérelemnek tartalmaznia kell a fenntartható halászati partnerségi megállapodás keretében előírt adatokat.
- (3) A lobogó szerinti tagállam a kérelmet a fenntartható halászati partnerségi megállapodásban a kérelmek továbbítására előírt határidők előtt legalább 10 naptári nappal megküldi a Bizottságnak. A Bizottság kellően indokolt kérelmet küldhet a lobogó szerinti tagállamnak, melyben bekérhet a feltételek ellenőrzéséhez szükséges minden további információt.
- (4) A Bizottság a kérelem vagy az e cikk(3) bekezdése szerint megkért kiegészítő információk kézhezvételekor előzetes vizsgálatot végez annak megállapítására, hogy a 10. cikk a)–c) pontjában foglalt feltételek teljesülnek-e. A Bizottság ennek során:
 - a) haladéktalanul, de mindenképpen a fenntartható halászati partnerségi megállapodásban a kérelmek továbbítására vonatkozóan megállapított határidő lejártá előtt továbbítja a kérelmet a harmadik országnak, feltéve, hogy az e cikk (3) bekezdésében megállapított határidőt betartották, illetve;
 - b) értesíti a tagállamot a kérelem elutasításáról.
- (5) Ha egy harmadik ország arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy a megállapodás értelmében valamely uniós halászhajó tekintetében a halászati engedély kiállításáról, elutasításáról, felfüggesztéséről vagy visszavonásáról döntött, a Bizottság ennek megfelelően azonnal, amennyiben lehetséges, elektronikus úton értesíti az érintett hajó lobogója szerinti tagállamot.

12. cikk

A kihasználatlan halászati lehetőségek ideiglenes újraelosztása a fenntartható halászati partnerségi megállapodások keretében

- (1) Egy meghatározott évben vagy egy fenntartható halászati partnerségi megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv végrehajtásának bármely más releváns időszakában, figyelembe véve a halászati engedélyek érvényességi idejét és a halászydényeket, a Bizottság feltérképezheti a kihasználatlan halászati lehetőségeket és erről tájékoztathatja a kiosztott kvótákból részesülő tagállamokat.
- (2) A Bizottság által küldött információk kézhezvételétől számított 10 naptári napon belül az (1) bekezdésben említett tagállamok:
 - a) egy, a kérelmezett halászati engedélyek számáról, a becsült fogásokról, valamint a halászati tevékenységek végzésének helye szerinti területről és a halászat időszakáról részletes információkat tartalmazó halászati terv benyújtása révén tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy halászati lehetőségeiket a vonatkozó végrehajtási időszak későbbi részében fogják felhasználni; vagy
 - b) értesítik a Bizottságot a halászati lehetőségeiknek az alaprendelet 16. cikkének (8) bekezdése szerinti csere útján történő felhasználásáról.
- (3) Amennyiben egyes tagállamok nem tájékoztatták a Bizottságot a (2) bekezdésben említett intézkedések valamelyikéről, vagy halászati lehetőségeiknek csak részleges felhasználásáról adtak tájékoztatást, és ha a halászati lehetőségek ennek eredményeként kihasználatlanok maradnak, a Bizottság szándéknyilatkozási felhívást tehet közzé a rendelkezésre álló kihasználatlan halászati lehetőségek más olyan tagállamok közötti elosztására vonatkozóan, amelyek részesültek a kiosztott mennyiség egy részéből. A Bizottság ezzel egy időben valamennyi tagállamot tájékoztatja a szándéknyilatkozási felhívás közzétételéről.

(4) A kiosztott mennyiség egy részéből részesülő tagállamok a (3) bekezdésben említett szándéknyilatkozati felhívás kézhezvételétől számított 10 naptári napon belül közölhetik a Bizottsággal a rendelkezésre álló kihasználatlan halászati lehetőségek iránti érdeklődésüket. Kérelmük alátámasztására halászati tervet kell benyújtaniuk, amelynek részletes információkat kell tartalmaznia a kérelmezett halászati engedélyek számáról, a becsült fogásokról, valamint a halászati tevékenységek végzésének területéről és a halászat időszakáról.

(5) Amennyiben a kérelem elbírálásához szükséges, a Bizottság további információkat kérhet az érintett tagállamoktól.

(6) Amennyiben a rendelkezésre álló kihasználatlan halászati lehetőségek teljes mennyisége iránt a (4) bekezdésben említett tíznapos időszak lejártával nem mutatkozik érdeklődés a kiosztott mennyiség egy részéből részesülő tagállamok részéről, a Bizottság a szándéknyilatkozati felhívást megnyithatja a többi tagállam előtt is. A kihasználatlan halászati lehetőségek iránti érdeklődésüket a tagállamok az e bekezdésben említett feltételekkel közölhetik.

(7) A tagállamok által az e cikk (4) vagy (6) bekezdésének megfelelően szolgáltatott információk alapján a kihasználatlan halászati lehetőségeket a Tanács az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdésével összhangban az e cikk (1) bekezdésében említett vonatkozó időszakra kizárólag ideiglenesen újra elosztja.

A Bizottság értesíti a tagállamokat arról, hogy mely tagállam(ok)hoz és milyen mennyiségben jutottak az újra elosztott halászati lehetőségek.

(8) A halászati lehetőségek ideiglenes újraelosztását átlátható és objektív – adott esetben többek között környezetvédelmi, társadalmi és gazdasági jellegű – kritériumok alapján kell elvégezni. E kritériumok többek között a következők lehetnek:

- a) az újraelosztás céljára rendelkezésre álló halászati lehetőségek;
- b) a kérelmező tagállamok száma;
- c) az egyes kérelmező tagállamoknak a halászati lehetőségek eredeti kiosztásakor jutó rész;
- d) az egyes kérelmező tagállamok múltbeli fogásmennyiségei és erőfelfejtési szintjei, amennyiben ezek az adatok rendelkezésre állnak;
- e) a kérelmező tagállam által benyújtott halászati tervek megvalósíthatósága, tekintettel a használt hajók és halászeszközök számára, típusára és jellemzőire.

13. cikk

A több egymást követő fogási korlát szerinti bontású éves kvóta felosztása

(1) Amennyiben valamely fenntartható halászati partnerségi megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv havi vagy negyedévi fogási korlátokat állapít meg vagy az adott évre rendelkezésre álló halászati lehetőségek más jellegű felosztását írja elő, és amennyiben az elosztott halászati lehetőségeket nem használják ki teljesen egyazon havi, negyedévi vagy másképpen meghatározott időszakon belül, a megfelelő, rendelkezésre álló halászati lehetőségeket a Tanács az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdésével összhangban az érintett időszakok tekintetében felosztja az érintett tagállamok között.

(2) A rendelkezésre álló halászati lehetőségek felosztását átlátható és objektív kritériumok alapján kell elvégezni. A felosztásnak összhangban kell állnia a tagállamoknak a vonatkozó tanácsi rendelet alapján kiosztott éves halászati lehetőségekkel.

2. Szakasz

Csere- vagy közös gazdálkodási megállapodások keretében végzett halászati műveletek

14. cikk

Alkalmazandó rendelkezések

(1) A 8–11. cikk értelemszerűen alkalmazandó az olyan uniós halászhajókra, amelyek valamely, a halászati lehetőségek cseréjéről szóló megállapodás vagy a közös érdekeltségű fajok állományaival való közös gazdálkodásról szóló megállapodás keretében harmadik országok vizein folytatnak halászati műveletet.

(2) A 11. cikktől eltérve, a lobogó szerinti tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsáthatják azon uniós halászhajók adatait, amelyek a vonatkozó megállapodás értelmében harmadik országok vizein halászati művelet folytatására jogosultak. Annak megállapítását követően, hogy teljesültek a 10. cikk a)–c) pontjában meghatározott feltételek, a Bizottság haladéktalanul továbbítja az érintett uniós halászhajók adatait az adott harmadik országnak. Amint a harmadik ország értesítette a Bizottságot arról, hogy jóváhagyta az uniós halászhajók adatait, a Bizottság tájékoztatja erről a lobogó szerinti tagállamot. Azon uniós halászhajókat, amelyek bekért adatai továbbításra kerültek, úgy kell tekinteni, mint amelyek érvényes halászati engedéllyel rendelkeznek a 10. cikk d) pontja alkalmazásában. A Bizottság emellett elektronikus úton haladéktalanul tájékoztatja a lobogó szerinti tagállamot abban az esetben is, ha a harmadik ország arról értesítette, hogy valamely uniós halászhajó nem rendelkezik jogosultsággal arra, hogy a vizein halászati műveleteket végezzen.

15. cikk

Az uniós halászhajókról harmadik országokkal folytatott egyeztetések

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 44. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak céljából, hogy a halászati engedélyekre vonatkozó feltételek tekintetében kiegészítse a 10. cikket a célból, hogy az uniós jogban végrehajtsa az Unió és a vele megállapodást kötő harmadik országok közötti konzultációk, illetve az azon parti államokkal kötött megállapodások eredményeit, amelyekkel az Unió halállománya közös.

3. Szakasz

Magánengedély alapján végzett halászati műveletek

16. cikk

Hatály

Ez a szakasz az uniós halászhajók által harmadik országok vizein, az 1. vagy az 2. szakaszban említett megállapodás keretén kívül folytatott halászati műveletekre vonatkozik.

17. cikk

A lobogó szerinti tagállamok által kiállított halászati engedélyekhez kapcsolódó feltételek

1. A lobogó szerinti tagállamok csak akkor állíthatnak ki halászati engedélyt az 1. vagy a 3. szakaszban említett megállapodások keretén kívül harmadik országok vizein folytatott halászati műveletekre, ha:

- a) teljesülnek az 5. cikkben meghatározott jogosultsági kritériumok;
- b) az érintett harmadik ország vonatkozásában nincs hatályban és nem áll ideiglenes alkalmazás alatt fenntartható halászati partnerségi megállapodás, a halászati lehetőségek cseréjéről szóló megállapodás vagy közös gazdálkodási megállapodás;
- c) a piaci szereplő benyújtotta az alábbiak mindegyikét:
 - az alkalmazandó halászati jogszabályok egy példánya vagy az azokra mutató pontos hivatkozás, ahogyan azt azon harmadik ország, amely felségterületéhez tartoznak vagy joghatósága alá esnek azon vizek, ahol a tevékenységet folytatják a piaci szereplő rendelkezésére bocsátja,
 - a tervezett halászati műveletek fenntarthatóságát igazoló tudományos értékelés, beleértve adott esetben a Tengeri-jogi Egyezmény 62. cikkének rendelkezéseivel való összhangot,
 - az összes díj befizetésére szolgáló hivatalos, nyilvános bankszámla száma;
- d) a halászati műveletek céljai valamely regionális halászati gazdálkodási szervezet által folytatott állománygazdálkodás tárgyát képező fajok, a harmadik ország az említett szervezet szerződő fele; és
- e) a piaci szereplő benyújtotta az alábbiak valamelyikét:
 - az érintett halászhajóra vonatkozó érvényes halászati engedély, amelyet az a harmadik ország állított ki, amelynek a halászati műveletek végzési helye szerinti vizek a felségterületéhez, illetve a joghatósága alá tartoznak, vagy

- a piaci szereplő és azon harmadik ország közötti megbeszélések nyomán, amelynek a halászati műveletek végzési helye szerinti vizek a felségterületéhez, illetve a joghatósága alá tartoznak, az említett harmadik ország által kibocsátott írásbeli megerősítés a piaci szereplőnek az ország halászati erőforrásaihoz való hozzáféréshez adandó magánengedély feltételeiről, ideértve a tevékenység időtartamát és feltételeit, valamint az erő kifejtés vagy fogási korlátok formájában kifejezett halászati lehetőségeket.

2. A halászati műveleteket nem lehet elkezdni addig, amíg a harmadik ország ki nem állította az (1) bekezdés (e) pontjában említett halászati engedélyt. A lobogó szerinti tagállam felfüggeszti az engedélyt, ha a harmadik ország a tervezett halászati műveletek megkezdéséig nem állítja ki az engedélyt.

3. Az elő bekezdés c) pontjának második francia bekezdésében említett tudományos értékelést valamely regionális halászati gazdálkodási szervezetnek vagy egy tudományos kompetenciákkal rendelkező regionális halászati szervnek kell benyújtania, vagy a harmadik országnak vagy vele együttműködésben kell azt biztosítani. A harmadik országtól származó tudományos értékelést valamely tagállam vagy az Unió tudományos intézményének vagy szervének át kell tekintenie.

18. cikk

A harmadik országok által kiállított halászati engedélyek megszerzésének eljárása

(1) A lobogó szerinti tagállamok, miután meggyőződtek a 17. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában meghatározott feltételek teljesüléséről, megküldik a Bizottságnak a mellékletben felsorolt releváns adatokat, továbbá a 17. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételek teljesítésével kapcsolatos információkat.

(2) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett információk nem elegendők a 17. cikkben meghatározott feltételek teljesülésének megítéléséhez, ezen információk kézhezvételétől számított 10 naptári napon belül további információkat vagy indokolást kérhet.

(3) Amennyiben az e cikk (2) bekezdése szerinti további információk vagy indokolás iránti kérés nyomán, valamint az érintett tagállammal folytatott tárgyalást követően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem teljesülnek a 17. cikkben meghatározott feltételek, a megkért információk vagy indokolás kézhezvételét követő 30 naptári napon belül kifogást emelhet a halászati engedély kiállítása ellen. Amennyiben a Bizottság azt állapítja meg, hogy az említett feltételek teljesülnek, haladéktalanul értesíti az érintett tagállamot arról, hogy az engedély kiállítása ellen nem kíván kifogást emelni.

(4) A lobogó szerinti tagállam a (2) bekezdésben említett határidő lejártát követően kiállíthatja a halászati engedélyt. Amennyiben a Bizottság az említett bekezdésnek megfelelően további információk megadását kérte, a lobogó szerinti tagállam kiállíthatja a halászati engedélyt, amennyiben a (3) bekezdésben említett határidőn belül vagy a határidő lejárt előtt a Bizottság nem emel kifogást, feltéve, hogy a Bizottság tájékoztatta az érintett tagállamot arról, hogy nem kíván kifogást emelni.

(5) Az (1)–(4) bekezdéstől eltérve, amennyiben egy halászati engedélyt az eredeti halászati engedély kiállításától számított két éven belül, ugyanazon feltételek mellett újítanak meg, a lobogó szerinti tagállam a 17. cikk (1) bekezdésének a), b), d), e) pontjában megállapított feltételekkel kapcsolatosan kézhez kapott információk ellenőrzését követően kiállíthatja a halászati engedélyt, és erről haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot.

(6) Amennyiben egy harmadik ország arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy valamely uniós halászhajó tekintetében magánengedély kiállításáról, megtagadásáról, felfüggesztéséről vagy visszavonásáról döntött, a Bizottság erről haladéktalanul értesíti az érintett hajó lobogója szerinti tagállamot.

(7) Amennyiben egy harmadik ország arról tájékoztatja a lobogó szerinti tagállamot, hogy valamely uniós halászhajó tekintetében magánengedély kiállításáról, megtagadásáról, felfüggesztéséről vagy visszavonásáról döntött, a lobogó szerinti tagállam erről haladéktalanul értesíti a Bizottságot.

(8) A piaci szereplőknek be kell nyújtaniuk a lobogó szerinti tagállamnak a közöttük és a harmadik ország között létrejött megegyezés szerinti végleges feltételek egy példányát, a magánengedély egy példányát is beleértve.

III. FEJEZET

Unió halászhajók által regionális halászati gazdálkodási szervezetek égisze alatt folytatott halászati műveletek

19. cikk

Hatály

Ez a fejezet a valamely regionális halászati gazdálkodási szervezet égisze alatt kezelt állományokra halászó uniós halászhajók uniós vizeken vagy azokon kívül folytatott halászati műveleteire alkalmazandó, amennyiben a műveletekre a regionális halászati gazdálkodási szervezet által bevezetett engedélyezési rendszer vonatkozik.

20. cikk

Halászati engedélyek

(1) Azok az uniós halászhajók, amelyek halászati műveletei a regionális halászati gazdálkodási szervezet által elfogadott engedélyezési rendszer hatálya alá tartoznak, kizárólag akkor végezhetnek halászati műveletet a regionális halászati gazdálkodási szervezet égisze alatt, ha

- a) az Unió a regionális halászati gazdálkodási szervezet szerződő fele;
- b) erre halászati engedélyt kaptak a lobogójuk szerinti tagállamtól;
- c) szerepelnek a regionális halászati gazdálkodási szervezet engedéllyel rendelkező hajókat tartalmazó megfelelő nyilvántartásban vagy listájában; és
- d) a halászati műveletek végzésére harmadik országok vizein kerül sor, és erre a II. fejezetnek megfelelően halászati engedélyt kaptak az érintett harmadik országtól.

(2) Az e cikk (1) bekezdésének a) pontja nem alkalmazandó azokra az uniós halászhajókra, amelyek kizárólag uniós vizeken folytatnak halászati műveletet, és amelyek számára az ellenőrzési rendelet 7. cikkének megfelelően korábban már kiadtak halászati engedélyt.

21. cikk

A lobogó szerinti tagállamok által kiállított halászati engedélyekhez kapcsolódó feltételek

A lobogó szerinti tagállamok csak akkor állíthatnak ki halászati engedélyt, ha:

- a) teljesülnek az 5. cikkben meghatározott jogosultsági kritériumok;
- b) a halászhajók betartják a regionális halászati gazdálkodási szervezet által meghatározott szabályokat, illetve az azokat átültető uniós jogszabályokat; és
- c) amennyiben a halászati műveletek végzésére harmadik országok vizein kerül sor: teljesülnek a 10. és 17. cikkben meghatározott kritériumok.

22. cikk

Regionális halászati gazdálkodási szervezetek általi nyilvántartásba vétel

(1) A lobogó szerinti tagállamok megküldik a Bizottságnak azon hajók adatait, amelyeknek az e rendelet 20. cikkével összhangban, illetve az e rendelet 20. cikkének (2) bekezdése esetében az ellenőrzési rendelet 7. cikkével összhangban engedélyt adtak halászati művelet folytatására.

(2) Az (1) bekezdésben említett adatokat az adott regionális halászati gazdálkodási szervezet által megállapított feltételeknek megfelelően kell összeállítani, és azokhoz mellékelni kell az említett szervezet által előírt információkat.

(3) Az (1) bekezdésben említett adatok kézhezvételét követő 10 napon belül a Bizottság a lobogó szerinti tagállamtól bekérhet minden általa szükségesnek ítélt további információt. Az erre irányuló kérést meg kell indokolnia.

(4) A Bizottság – miután meggyőződött arról, hogy teljesülnek a 21. cikkben meghatározott feltételek – az e cikk (1) bekezdésében említett adatok kézhezvételét követő 15 napon belül továbbítja az engedéllyel rendelkező hajók adatait a regionális halászati gazdálkodási szervezetnek.

(5) Ha a regionális halászati gazdálkodási szervezet nyilvántartása vagy listája nem nyilvános, a Bizottság megküldi az engedéllyel rendelkező hajók adatait a vonatkozó halászati területen érintett tagállamoknak.

IV. FEJEZET

Uniós halászhajók által nyílt tengeren folytatott halászati műveletek

23. cikk

Hatály

Ez a fejezet a 24 méternél nagyobb teljes hosszúságú uniós halászhajók által a III. fejezet hatályán kívül eső, nyílt tengeren folytatott halászati műveletekre alkalmazandó.

24. cikk

A lobogó szerinti tagállamok által kiállított halászati engedélyekhez kapcsolódó feltételek

Nyílt tengeri halászati műveletekre a lobogó szerinti tagállamok csak akkor adhatnak ki halászati engedélyt, ha:

- a) teljesülnek az 5. cikkben meghatározott jogosultsági kritériumok;
- b) a tervezett halászati műveletek
 - összhangban vannak a lobogó szerinti tagállam tudományos intézete által benyújtott vagy validált tudományos értékeléssel, amely igazolja a tervezett halászati műveletek fenntarthatóságát, vagy
 - egy tudományos szerv által szervezett kutatási program részét képezik, amely adatgyűjtési programot is magában foglal. A kutatás tudományos protokollját, amelyre minden esetben szükség lesz, a lobogó szerinti tagállam valamely tudományos intézményének kell validálnia.

25. cikk

A halászati engedély megszerzésére vonatkozó eljárás

(1) A lobogó szerinti tagállamok, miután meggyőződtek a 24. cikkben meghatározott feltételek teljesüléséről, megküldik a Bizottságnak a mellékletben felsorolt adatokat, továbbá az 5. cikkben meghatározott feltételek teljesítésével kapcsolatos információkat.

(2) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az e cikk (1) bekezdésének megfelelően megadott információk nem elegendőek a 24. cikkben meghatározott feltételek teljesülésének megítéléséhez, az ezen információk kézhezvételétől számított 10 naptári napon belül további információkat vagy indokolást kér.

(3) Amennyiben az e cikk (2) bekezdésében említett kiegészítő információk vagy indokolás kézhezvételét követően a Bizottság úgy véli, hogy a 24. cikkben meghatározott feltételek nem teljesülnek, a kért kiegészítő információk vagy indokolás kézhezvételét követő öt naptári napon belül kifogást emelhet a halászati engedély kiállítása ellen. Amennyiben a Bizottság azt állapítja meg, hogy a feltételek teljesülnek, haladéktalanul értesíti az érintett tagállamot arról, hogy az engedély kiállítása ellen nem kíván kifogást emelni.

(4) A lobogó szerinti tagállam a (2) bekezdésben említett határidő lejártát követően kiállíthatja a halászati engedélyt. Amennyiben a Bizottság az említett bekezdésnek megfelelően további információk megadását kérte, a lobogó szerinti tagállam kiállíthatja a halászati engedélyt, ha a (3) bekezdésben említett határidőn belül vagy a határidő lejártá előtt a Bizottság nem emel kifogást, feltéve, hogy a Bizottság tájékoztatta az érintett tagállamot arról, hogy nem kíván kifogást emelni.

V. FEJEZET

Uniós halászhajók bérbevétele

26. cikk

Elvek

(1) Uniós halászhajók nem végezhetnek halászati műveletet hajóbérleti megállapodás keretében olyan vizeken, ahol fenntartható halászati partnerségi megállapodás van hatályban vagy ideiglenes alkalmazás alatt.

(2) Az uniós halászhajók egy időben csak egy hajóbérleti megállapodás keretében végezhetnek halászati műveletet, és nem adhatják albérlésre a hajóbérleti megállapodás keretében halászó hajót.

(3) Uniós halászhajó kizárólag abban az esetben végezhet műveletet hajóbérleti megállapodás keretében valamely regionális halászati gazdálkodási szervezet égisze alá tartozó vizeken, ha az az állam, amelyik a hajót bérelte, az említett szervezet szerződő fele.

(4) Bérbe vett uniós halászhajók a hajóbérleti megállapodás alkalmazásának időtartama alatt nem használhatják a lobogó szerinti tagállamuk halászati lehetőségeit. A bérbe vett uniós halászhajók fogásait a bérbe vevő állam halászati lehetőségeibe kell beleszámítani.

(5) E rendelet egyik rendelkezése sem csökkenti a lobogó szerinti tagállamnak a nemzetközi jog, az ellenőrzési rendelet, az IUU-rendelet vagy a közös halászati politika egyéb rendelkezései alapján fennálló kötelezettségeivel, többek között a jelentéstételi követelményekkel kapcsolatos felelősségét.

(6) A bérbe veendő uniós halászhajó halászati jogosítványának tulajdonosa a hajóbérleti megállapodás kezdete előtt értesíti a lobogó szerinti tagállamot e megállapodásról. E tagállam haladéktalanul értesíti erről a Bizottságot.

27. cikk

A halászati engedélyek kezelése hajóbérleti megállapodások keretében

Amennyiben a lobogó szerinti tagállam valamely hajó számára halászati engedélyt állít ki a 17., a 21. vagy a 24. cikk alapján, és amennyiben a vonatkozó halászati művelet végzésére hajóbérleti megállapodás keretében kerül sor, az említett tagállam meggyőződik az alábbiakról:

- a) a bérbe vevő állam illetékes hatósága hivatalosan megerősítette, hogy a megállapodás összhangban van a nemzeti jogával; és
- b) a hajóbérleti megállapodás részletei – többek között az időtartam, a halászati lehetőségek és a halászati terület – fel van tüntetve a halászati engedélyben.

VI. FEJEZET

Átrakási műveletek

28. cikk

Átrakási műveletek

(1) Az uniós halászhajók által a nyílt tengeren vagy magánengedélyek alapján végrehajtott átrakási műveleteket az ellenőrzési rendelet 21. és 22. cikkének megfelelően kell végrehajtani. A lobogó szerinti tagállam minden év márciusának végéig tájékoztatja a Bizottságot az előző évben végrehajtott átrakásokat illetően az átrakási nyilatkozatban megadott információkról, az átrakás dátumáról, valamint arról, hogy az átrakásra mely földrajzi helyen és területen került sor.

(2) A magánengedélyek alapján vagy a nyílt tengeren halászatot folytató uniós halászhajók parancsnokának az átrakást megelőzően értesítenie kell a lobogója szerinti tagállam illetékes hatóságát a következő információkról:

- a) a fogadó hajó neve és külső azonosító száma;
- b) a tervezett átrakási művelet időpontja és földrajzi helye, és
- c) az átrakandó fajok becsült mennyisége.

(3) E cikk nem alkalmazandó az uniós halászhajók által kikötőben végrehajtott átrakásokra.

VII. FEJEZET

A megfigyelés és jelentéstételi kötelezettségek

29. cikk

A megfigyelői programok adatai

Ha egy uniós halászhajó fedélzetén megfigyelői program keretében adatokat gyűjtenek, a kapcsolódó jelentéseket a megfigyelői programban meghatározott adattovábbítási szabályokkal összhangban haladéktalanul meg kell küldeni a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságának.

30. cikk

Információk küldése harmadik országoknak

(1) Az e cím értelmében folytatott halászati műveletek végzésekor az uniós halászhajó parancsnokának vagy a parancsnok képviselőjének a harmadik ország rendelkezésére kell bocsátania a vonatkozó fogási nyilatkozatokat és kirakodási nyilatkozatokat, és emellett az említett adatokat elektronikus formában el kell juttatnia a lobogója szerinti tagállamnak.

(2) A lobogó szerinti tagállamok az ellenőrzési rendelet 109. cikke szerinti keresztellenőrzés útján ellenőrzik, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett adatok megfelelnek-e az e rendelet és adott esetben a fenntartható halászati partnerségi megállapodás releváns rendelkezéseinek megfelelően általa kapott adatoknak.

(3) A fogási nyilatkozatok vagy a kirakodási nyilatkozatok e cikk (1) bekezdése szerinti, harmadik ország részére történő eljuttatásának elmulasztása is az ellenőrzési rendelet 90. cikkének értelmében vett súlyos jogsértésnek minősül, az adott jogsértés súlyosságától függően, amit a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságának kell megállapítania olyan kritériumok figyelembevételével, mint például a kár jellege, értéke, az elkövető gazdasági helyzete, valamint a jogsértés terjedelme vagy ismétlődése.

III. CÍM

HARMADIK ORSZÁGOK HALÁSZHAJÓI ÁLTAL UNIÓS VIZEKEN FOLYTATOTT HALÁSZATI MŰVELETEK

31 cikk

Tagsági követelmények a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben

Valamely harmadik ország halászhajói uniós vizeken kizárólag akkor halászhatnak a regionális halászati gazdálkodási szervezetek valamelyike által kezelt állományokra, ha a harmadik ország az adott szervezet szerződő fele.

32. cikk

Általános elvek

(1) Harmadik országbeli halászhajók kizárólag akkor folytathatnak halászati műveletet uniós vizeken, ha rendelkeznek a Bizottság által kiállított halászati engedéllyel. A halászati engedélyt kizárólag akkor állítják ki, ha teljesülnek az 5. cikkben meghatározott jogosultsági kritériumok.

(2) Az uniós vizeken folytatott halászati műveletekre engedéllyel rendelkező harmadik országbeli hajóknak meg kell felelniük a tevékenységük helye szerinti halászati területen az uniós halászhajók által folytatott halászatra irányadó szabályoknak. Amennyiben esetlegesen az érintett halászati megállapodásban megállapított rendelkezések különbözőek lennének, a rendelkezéseket egyértelműen meg kell állapítani az adott megállapodásban vagy a megállapodást végrehajtó harmadik országgal közösen megállapított szabályok révén.

(3) Amennyiben valamely harmadik országbeli halászhajó az uniós vizeken való áthaladáskor nem rendelkezik az e rendelet keretében kiadott engedéllyel, halászeszközeit az ellenőrzési rendelet 47. cikkében megállapított feltételeknek megfelelően úgy kell lekötnie és tárolnia, hogy azokat halászati műveletek végzéséhez ne lehessen könnyen használatba venni.

33. cikk

A halászati engedélyekre vonatkozó feltételek

(1) Harmadik országbeli halászhajók részére a Bizottság csak abban az esetben bocsáthat ki engedélyt uniós vizeken folytatott műveletekre, ha:

- a) rendelkezésre áll a Tengerjogi Egyezmény 62. cikkének (2) és (3) bekezdése által előírt kifogható mennyiség többlet, amely fedezné a javasolt halászati lehetőségeket;
- b) teljesülnek a vonatkozó halászati megállapodásokban előírt feltételek és a halászhajó az érintett harmadik országgal érvényben lévő halászati megállapodás alapján jogosult halászati engedélyre, valamint – adott esetben – szerepel a megállapodás keretében jóváhagyott hajók jegyzékében;
- c) a halászhajóról és segédhajójáról vagy segédhajóiról rendelkezésre álló, a megállapodás szerint előírt információk hiánytalanok és pontosak, valamint a hajó és minden segédhajója rendelkezik IMO-számmal, amennyiben ezt az uniós jogszabályok megkövetelik;

- d) a halászhajó nem szerepel regionális halászati gazdálkodási szervezet és/vagy az Unió által az IUU-rendelet alapján elfogadott IUU-hajólistán;
- e) a harmadik országot nem vették jegyzékbe az IUU-rendelet szerinti nem együttműködő országgént vagy az 1026/2012/EU rendelet értelmében a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országgént.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja nem alkalmazandó a harmadik országok azon hajóira, amelyek a halászati lehetőségek cseréjéről, illetve a közös érdekeltségű fajok állományaival való közös gazdálkodásról szóló megállapodások alapján végeznek halászati műveleteket.

34. cikk

A halászati engedélyek megszerzésére vonatkozó eljárás

- (1) Az érintett harmadik ország az érintett megállapodásban szereplő határidő vagy a Bizottság által megállapított határidő előtt eljuttatja a Bizottságnak a halászhajóira vonatkozó kérelmeket.
- (2) A Bizottság a harmadik országtól további információkat kérhet be, amennyiben azok szükségesek annak ellenőrzéséhez, hogy a 33. cikkben előírt feltételek teljesülnek-e.
- (3) Miután megállapítást nyert, hogy a (2) bekezdésben említett feltételek teljesültek, a Bizottság kiállítja a halászati engedélyt, és erről haladéktalanul tájékoztatja a harmadik országot és az érintett tagállamokat.

35. cikk

A halászati engedélyek kezelése

- (1) Ha már nem teljesül a 33. cikkben meghatározott feltételek valamelyike, a Bizottság meghozza a szükséges intézkedéseket, ideértve az engedély módosítását vagy visszavonását is, és erről tájékoztatja a harmadik országot és az érintett tagállamokat.
- (2) A Bizottság elutasíthatja, felfüggesztheti vagy visszavonhatja a harmadik ország halászhajójának kiadott engedélyt, amennyiben alapvetően megváltoztak a körülmények vagy abban az esetben, ha a tengeri biológiai erőforrások fenntartható kiaknázását, kezelését és védelmét súlyos veszély fenyegeti, vagy amennyiben a IUU-halászat megelőzésének vagy visszaszorításának érdekében az elengedhetetlennek bizonyul, vagy olyan esetekben, amikor az Unió úgy határozott, hogy az érintett harmadik országgal felfüggeszti vagy megszakítja a kapcsolatot.

A Bizottság haladéktalanul értesíti az érintett harmadik országot, ha az első albekezdéssel összhangban szándékában áll elutasítani, felfüggeszteni vagy visszavonni az engedélyt.

36. cikk

Halászati műveletek betiltása

- (1) Amennyiben valamely harmadik ország számára megítélt halászati lehetőségek kimerítettnek minősülnek, a Bizottság erről haladéktalanul értesíti az érintett harmadik országot és a tagállamok illetékes ellenőrző hatóságait. A ki nem merített halászati lehetőségek kihasználására irányuló olyan halászati műveletek folytonosságának biztosítására, amelyek a kimerített halászati lehetőségeket is érinthetik, a harmadik ország olyan technikai intézkedéseket terjeszt a Bizottság elé, amelyekkel megakadályozható, hogy a kimerített halászati lehetőségeket kedvezőtlen hatások érijék.
- (2) Az (1) bekezdésben említett értesítés időpontjától az érintett harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajók számára kiadott engedélyeket az érintett halászati műveletekre vonatkozóan felfüggesztettnek kell tekinteni, és e hajók számára ezt követően már nem engedélyezett a szóban forgó halászati műveletek végzése.
- (3) A halászati engedélyeket visszavontnak kell tekinteni, amennyiben a halászati engedélyeknek a (2) bekezdéssel összhangban történő felfüggesztése minden olyan műveletet érint, amelyekre az engedélyeket megadták.
- (4) A harmadik ország gondoskodik arról, hogy az érintett halászhajókat haladéktalanul tájékoztassák e cikk alkalmazásáról, valamint arról, hogy e hajók minden érintett halászati művelettel fel kell hagyniuk. Az érintett harmadik országnak továbbá haladéktalanul értesítenie kell a Bizottságot, ha a lobogója alatt közlekedő halászhajók felhagytak a halászati műveletekkel.

37. cikk

Az uniós vizekre vonatkozó kvóták túlhalászása

(1) Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy egy harmadik ország túllépte a számára valamely állomány vagy állománycsoport tekintetében kiosztott kvótákat, csökkenti az adott ország számára az említett állományra vagy állománycsoportra vonatkozóan a későbbi évekre kiosztott kvótákat. A Bizottság törekszik annak biztosítására, hogy a csökkentés mértéke igazodjon a tagállamok tekintetében hasonló körülmények között alkalmazott csökkentésekhez.

(2) Amennyiben a túlhalászott állományra vagy állománycsoportra vonatkozó kvótát nem lehet az (1) bekezdéssel összhangban csökkenteni, mert az állományra vagy állománycsoportra vonatkozó kvóta nem áll elegendő mértékben az érintett harmadik ország rendelkezésére, a Bizottság – az érintett harmadik országgal folytatott konzultációt követően – a kvótacsökkentést alkalmazhatja az adott harmadik ország számára a későbbi években ugyanazon földrajzi terület vonatkozásában más állományok vagy állománycsoportok tekintetében rendelkezésre álló kvótákra vagy az ugyanolyan kereskedelmi értékkel bíró állományok vagy állománycsoportok kvótáira.

38. cikk

Ellenőrzés és végrehajtás

(1) Az uniós vizeken folytatott halászati műveletekre engedéllyel rendelkező harmadik országbeli hajóknak meg kell felelniük a tevékenységük helye szerinti halászati területen az uniós halászhajók által folytatott halászatra irányadó ellenőrzési szabályoknak.

(2) Az uniós vizeken folytatott halászatra engedéllyel rendelkező harmadik országbeli halászhajóknak meg kell adniuk a Bizottságnak vagy az általa kijelölt szervnek és – adott esetben – a parti tagállamnak azokat az adatokat, amelyeket az uniós hajók az ellenőrzési rendelet értelmében kötelesek elküldeni a lobogó szerinti tagállamnak.

(3) A Bizottság vagy az általa kijelölt szerv megküldi a parti tagállamnak a (2) bekezdésben említett adatokat.

(4) Az uniós vizeken folytatott halászatra engedéllyel rendelkező harmadik országbeli hajók kérésre kötelesek a Bizottságnak vagy az általa kijelölt szervnek megküldeni az alkalmazandó megfigyelői programok keretében készült megfigyelői jelentéseket.

(5) A parti tagállamok az ellenőrzési rendelet 93. cikkében említett nemzeti nyilvántartásban rögzítenek minden, harmadik országbeli halászhajók által elkövetett jogsértést, a kapcsolódó szankciókat is beleértve.

IV. CÍM

ADATOK ÉS INFORMÁCIÓK

39. cikk

Az e rendelet értelmében kiadott halászati engedélyek uniós adatbázisa

(1) A Bizottság uniós szintű elektronikus halászatiengedély-adatbázist hoz létre és vezet, amely tartalmazza a II. és III. címmel összhangban kiadott halászati engedélyeket, és egy nyilvánosan hozzáférhető és egy biztonságos részből áll. A nyilvántartás az alábbi célokra szolgál:

- a) egyrészt a melléklettel összhangban benyújtott minden információnak és a II. és III. cím szerinti halászati engedélyek kiadásához szükséges, a Bizottságnak benyújtott minden egyéb információnak a rögzítése, ideértve a tulajdonosának és legfeljebb öt hasznélvezőjének a neve, letelepedése szerinti városa és országa, másrészt, amint lehetséges, az engedélyek státuszának megjelölése;
- b) a Bizottság és a tagállamok közötti adat- és információcsere; és
- c) a halászflokkák fenntartható kezelése, valamint pusztán ellenőrzési célok.

(2) A II. és III. cím alapján kibocsátott halászati engedélyek adatbázisban szereplő listájának nyilvánosan hozzáférhetőnek kell lennie, és tartalmaznia kell a következő információk mindegyikét:

- a) a hajó neve és lobogója, valamint a CFR- és IMO-száma, ha az uniós jog ezt megköveteli;

- b) az engedély típusa a céljakat vagy a célcsoportot (célcsoportokat) is beleértve; és
- c) a halászati művelet engedélyezett ideje és helye (kezdő és záró időpontok; halászati terület).

(3) A tagállamok arra használják az adatbázist, hogy benyújtsák a Bizottságnak a halászati engedélyek iránti kérelmeket, és hogy a 11., a 18., a 22. és a 26. cikkben szereplő előírásoknak megfelelően naprakészen tartsák azokat adatait, a harmadik országok pedig arra használják az adatbázist, hogy a 34. cikkben előírtaknak megfelelően benyújtsák a halászati engedélyek iránti kérelmeket.

40. cikk

Műszaki követelmények

- (1) A II., a III. és a IV. címben említett információcserét elektronikus formában kell lebonyolítani.
- (2) A 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ sérelme nélkül a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben megállapítja a II., III. és IV. címben említett információk rögzítésére, formátumára és továbbítási módjaira vonatkozó műszaki operatív követelményeket. A műszaki operatív követelmények leghamarabb az elfogadásukat követő hat hónap elteltével és legkésőbb az elfogadásukat követő 18 hónap elteltével alkalmazandók. Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 45. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

41. cikk

Az adatokhoz való hozzáférés

Az ellenőrzési rendelet 110. cikkének sérelme nélkül a tagállamok vagy a Bizottság hozzáférést adhat a halászflokkok kezelésében érintett illetékes adminisztratív szolgálatoknak a külső vizeken halászó flották halászati engedélyei számára létrehozott, az e rendelet 39. cikkében említett uniós adatbázis biztonságos részéhez.

42. cikk

Adatkezelés, a személyes adatok védelme és titoktartás

Az e rendelet keretében megszerzett adatokat az ellenőrzési rendelet 112. és 113. cikkének, a 45/2001/EK rendeletnek, valamint a 95/46/EK irányelvnek és nemzeti végrehajtási szabályainak megfelelően kell kezelni.

43. cikk

A harmadik országokkal és a regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel fenntartott kapcsolatok

- (1) Amennyiben egy tagállam az e rendelet eredményes alkalmazásának biztosítása szempontjából fontos információt kap harmadik országtól vagy valamely regionális halászati gazdálkodási szervezettől, azt közli a Bizottsággal vagy az általa kijelölt szervvel, és adott esetben a többi érintett tagállammal, amennyiben azt a harmadik országgal kötött kétoldali megállapodások vagy az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezet szabályai megengedik.
- (2) A Bizottság vagy az általa kijelölt szerv az Unió és harmadik országok között létrejött halászati megállapodások keretében, az olyan regionális halászati gazdálkodási szervezetek égíse alatt, amelynek az Unió szerződő fele, a 45/2001/EK rendeletnek megfelelően közölheti az e rendelet be nem tartásával vagy a súlyos jogsértésekkel összefüggő információkat az említett megállapodások vagy szervezetek más feleivel, ha abba az információt küldő tagállam is beleegyezik.

V. CÍM

ELJÁRÁSOK, FELHATALMAZÁS ÉS VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK

44. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak az 5. cikk (2) bekezdésében és a 15. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2018. január 17-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/2/EK irányelve (2007. március 14.) az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról (HL L 108., 2007.4.25., 1. o.).

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (2) bekezdésében és a 15. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az 5. cikk (2) bekezdése és a 15. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

45. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az alaprendelet 47. cikkével létrehozott Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 5. cikkével.

VI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

46. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) Az 1006/2008/EK rendelet hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

47. cikk

A halászati lehetőségeknek a meglévő jegyzőkönyvek alapján történő ideiglenes újraelosztására vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 12. cikktől eltérve, a halászati partnerségi megállapodásokhoz csatolt hatályban lévő vagy 2018. január 17-én átmenetileg alkalmazott jegyzőkönyvek vonatkozásában a szóban forgó jegyzőkönyv hatálya megszűnésének időpontjáig az e cikkben meghatározott halászati lehetőségek ideiglenes újraelosztásának az eljárását kell alkalmazni.

(2) A halászati partnerségi megállapodás keretében, amennyiben e rendelet 11. cikkében említett engedélykérelem továbbítása iránti kérelem alapján úgy tűnik, hogy a halászati jogosítványok száma vagy a jegyzőkönyv keretében az Unió számára kiosztott halászati lehetőségek nincsenek teljes mértékben kihasználva, a Bizottság erről tájékoztatja az érintett tagállamokat, és felkéri őket annak megerősítésére, hogy e halászati lehetőségeket valóban nem használják ki. Amennyiben a – halászati partnerségi megállapodás megkötésekor a Tanács által megállapított – határidőkön belül nem érkezik válasz, a Bizottság azt annak megerősítéseként értelmezi, hogy az érintett tagállam hajói az adott időszakban nem használják ki teljes mértékben halászati lehetőségeiket.

(3) A tagállammal folytatott konzultációt követően a Bizottság felméri a kihasználatlan halászati lehetőségek összességét, és a felmérés eredményét hozzáférhetővé teszi a tagállamok számára.

(4) A (3) bekezdésben említett, kihasználatlan halászati lehetőségekkel élni kívánó tagállamok benyújtják a Bizottságnak mindazon hajók jegyzékét, amelyek részére halászati jogosítványt szándékoznak kérni, valamint a 11. cikkel összhangban minden egyes ilyen hajóra vonatkozóan benyújtják az engedélykérelem továbbítása iránti kérelmet.

(5) A Bizottság az érintett tagállamokkal szorosan együttműködve határoz az újraelosztásról.

Ha valamely érintett tagállam ellenzi ezt az újraelosztást, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján, az e cikk (8) bekezdésében megállapított feltételeket figyelembe véve határoz az újraelosztásról, és erről tájékoztatja az érintett tagállamokat. Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 45. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(6) A kérelmek e cikkel összhangban történő továbbítása semmilyen módon nem érinti a halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztását vagy azok tagállamok közötti cseréjét az alaprendelet 16. cikkével összhangban.

(7) A Bizottság nem akadályozható meg abban, hogy a (2)–(5) bekezdésben meghatározott mechanizmust alkalmazza mindaddig, amíg a (2) bekezdésben említett határidők véglegesen rögzítésre kerülnek.

(8) A halászati lehetőségek újraelosztásakor a Bizottság különösen a következőket veszi figyelembe:

- a) az egyes kérelmek beérkezési dátuma;
- b) az újraelosztás céljára rendelkezésre álló halászati lehetőségek;
- c) a beérkezett kérelmek száma;
- d) a kérelmező tagállamok száma;
- e) ha a halászati lehetőségek teljes mértékben vagy részlegesen a halászati erő kifejtés vagy a fogások mennyiségén alapulnak, az egyes érintett hajók esetében a tervezett halászati erő kifejtés vagy a fogások várható mennyisége.

48. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Strasbourgban, 2017. december 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS

MELLÉKLET

A benyújtandó adatok listája

I	A KÉRELMEZŐRE VONATKOZÓ ADATOK
1	A piaci szereplő neve
2	E-mail
3	Cím
4	Fax
5	Telefon
6	Tulajdonos neve
7	E-mail
8	Cím
9	Fax
10	Telefon
11	A piaci szereplőt képviselő szervezet vagy ügynök neve
12	E-mail
13	Cím
14	Fax
15	Telefon
16	Hajóparancsnok(ok) neve
17	E-mail
18	Cím
19	Fax
20	Telefon
II	HALÁSZHAJÓ
21	Hajó neve
22	Hajóazonosító (IMO-szám, CFR-szám stb.)
23	Fedélzeti haltartósítási feldolgozási módszer
24	A hajótípus FAO-kódja
25	A halászeszköz típusának FAO-kódja

III	A KÉRELMEZETT ENGEDÉLY TÁRGYÁT KÉPEZŐ HALÁSZATI KATEGÓRIA
26	Az engedély típusa (magánengedély, nyílt tenger, segédhajó)
27	Halászati terület (adott esetben FAO-terület(ek), alterületek(ek), körzet(ek), alkörzet(ek))
28	Működési terület (nyílt tenger, harmadik ország – kérjük jelezze)
29	Kirakodási kikötők
30	Célfajok FAO-kódja (vagy a fenntartható halászati partnerségi megállapodások esetében a halászati kategória)
31	Az engedély kérelmezett érvényességi időszaka (kezdő és záró dátumok)
32	A segédhajók listája (a hajó neve, IMO-szám, CFR-szám)

IV	BÉRBEVÉTEL
33	Hajóbérleti megállapodás keretében működő hajó (I/N)
34	Hajóbérleti megállapodás típusa
35	Hajóbérleti megállapodás érvényességi időszaka (kezdő és záró dátumok)
36	A bérelt hajó részére kiosztott halászati lehetőségek (tonna)
37	A bérelt hajó részére halászati lehetőségeket kiosztó harmadik ország

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU